

ஹரிஃஓம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணய பரப்ரஹ்மணேநமஃ

ஸ்ரீமத் சங்கர, ராமா நுஜ, மத்வ பாஷ்யத்தை

அ நு ச ரி த் து

ஸம்ஸ்க்ருதத்திலிருந்து

ப்ரதிபதத்துடன்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட

ஸ்ரீ ப க வ த் தீ தை.

Ge. 5571
2002

இஃது

அ. அனந்தாசார்ய ஸ்வாமிகளால்,

ஒன்றுமுதல் ஏழுபாரங்கள் வரையில்

சென்னை மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கடத்திலும்,

எட்டாவது பாரமுதல் கடைசி வரையில்

சென்னைச் சாவ்திர சஞ்சீவினி அச்சுக்கடத்திலும்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

→ அச்சு

[இரண்டாம் பதிப்பு.]

1908

Copyright Registered

விலை ரூபா 1-4

புஸ்தகம் வேண்டிபவர்கள் அ. அனந்தாச்சாரியர் பெ. 37 செ. 26...
 ராமஅய்யர்தெருவு க்ருஷ்ணப்பநாயகன் அக்ராஹரம் எசன்னப்பட்டன.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு கய-தத்துவங்களை உபதேசிக்கிறா.

அர்ஜுனவிஷாதயோக: ...	கவிபூதியோக: ௪௦
ஸாங்கியயோக: ...	உவிஸ்வரூபஸந்தர்ஸயோக: ௪௧
கர்மயோக: ...	கபகவத்பக்தியோக: ௪௨
ஜ்ஞானயோக: ...	சுக்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோககக	...
கர்மஸந்யாஸயோக: ...	நீ குணத்ரயவிபாகயோக: ௪௪
ஆத்மஸம்யமயோக: ...	சு புருஷோத்தமப்ராப்தியோக: ௪௫
விஜ்ஞானயோக: ...	எதைவாஸூரஸம்பத்விபாகயோக: ௪௬
அக்ஷரபரப்ரம்ஹயோக: ...	அஸ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோக: ௪௭
ராஜவித்யராஜகுஹ்யயோக: ...	க மோக்ஷஸந்யாஸயோக: ௪௮

மஹாவிஷ்ணுவானவர் க்ருஷ்ணாவதாரம் செய்திருந்த காலத்தில் அர்ச்சுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு சகலரும் கடைத்தேறச் சுவரா யிருக்கும்பொருட்டு வேதாந்தார்த்தங்களின் சாரமாகிய கீதா சாஸ்திரத் தை உபதேசித்திருக்கிறார். மஹாவிஷ்ணுவானவர் க்ருஷ்ணாவதாரம் செய்யவேண்டிய தென்ன? அவர் அர்ச்சுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு உபதேசிக்க வேண்டியதென்ன? “பரித்ராணய ஸாதூநாம் விநாஸாய சதுஷ்க்ருதாம், தர்ம ஸம்ஸ்தாப நார்த்தாய ஸம்பவாமியுகே யுகே” என் கிற பகவத் வாக்கியப்படிக்கு துஷ்டரிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனத்திற் காகவும் யாதவ வம்சத்தில் பிறந்திருந்தவர்களும் மகா பக்தர்களுடான வசுதேவர், தேவகீ, இவர்களுடைய இஷ்ட பூர்ச்சுதிக்காகவும் அவர்களுக் குப்புத்திரனாக அவதாரம் செய்தார். அக்காலத்தில் அஸ்திபுரத்தை யாண்டுவந்த சந்திரவம்சத்தரசர்களின் சந்ததியில் திருதராட்டிரனென் றும் பாண்டு என்றும் இரு சகோதரர்களிருந்தார்கள். திருதராட்டிரன் பிறவிக்குருடன் தம்பியான பாண்டிதமையனிடத்திலுள்ள பக்ஷத்தினால் தமயனை ராஜாவாக்கித் தான் இளவரசானான். சிலகாலத்திற்குப் பிறகு இறந்துபோனான். இந்த பாண்டிவுக்கு, தருமபுத்திரர், பீமீசனன், அர்ச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் என்று ஐந்து குமாரர்களும், திருதராட்டிர னுக்கு தூரியோதனன் முதலிய நூறு குமாரர்களு மிருந்தார்கள். திருத ராட்டிரன் அறிந்து பாண்டவர்களுக்குப் பாதி இராஜ்ஜியம் கொடுத்து இந்நிரப்பிரஸ்த மென்கிற பட்டணத்தில் அவர்களை வசிக்கச் செய்தான். தூரியோதனன் அத்துடன் திருப்தியடையாமல் பாண்டவர்களைக் கொ ண்றுவிடப் பலவித முயற்சி செய்தும் பயன்படாததினால் அவர்களை அடுத்து மாயச்சூதாடுவித்தது மல்லாமல் பாண்டவர்களையும் அவர்களு டைய பத்தினி பதிவிரதா சிரோன்மணியாகிய துரோபதையையும் சபையில் மாணபங்கம் செய்தான். பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு வரு ஷம் காட்டில் இருந்தார்கள். பிறகு ராஜ்யம் கொடுக்கும்படி தூரியோ தனைக் கேட்டனுப்பினார்கள் அதற்கவன் சம்மதிக்கவில்லை. பிறகு தரு மருக்கு அம்மான் பிள்ளையும் தங்களிடத்தில் அதிக வாத்தஸல்லிய முடையவனுமான க்ருஷ்ணபகவானப்பார்த்து அவர் மூலமாயும் தூரியோ தனைப் பாதிராஜ்ஜியம் கொடுக்குப்படி கேட்டனுப்பினார்கள். தூரியோ தனன் ஊசிகுத்துமிடமுள்ள பூமிகூடக் கொடுக்கமனதில்லை என்றான். அதின்பிறகு இருகஷியாரும் யுத்தம் செய்யவேண்டியதாய் நேரிட்டது. இந்தயுத்தத்திற்கு பாரதயுத்தமென்றுபெயர் க்ருஷ்ணபகவான் அர்ஜுன னுக்கு சகாயமாயிருந்து யுத்தம் ஆரம்பித்தான். பதினெட்டு அத்தியாயக் தில் விவரமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இந்தக் கிரந்தமானது பகவா னுன் க்ருஷ்ண ஸ்வாமியினு உபதேசிக்கப் பட்டபடியால் கீதாசாஸ்த்ரம் என்று பெயர். மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான கிருந்தம்.

ஸ்ரீ க்ஷுஷ்வரோத ந ந:ஃ.

ஸ்ரீ ஜீத் தாலாஷ்யகாமக்ஷுபாராஹெ

ஸஸஸஸஸஸ ஞாயா ந ஸாரொணமார ஸாஸா ந ஸஸயா ந

வலவ-கஜி ந ஸஸெய்யெஸாகாஃ.

ஸஜிஜாபகதாவெ ந ஜஹ தாலாரதெ நவ | உவஸ்யுஹி
தவெடிய நவொவ்யாஸாயவிஷ்ணெ || க || ஸாரய்யஜ-ஃ ஸஸ்யா
ஜள காவ-ஃ தீ தாஜி தஃஜள | யொகத்ர யொவகாராய தவெஸ
க்ஷுஷா தந நஜிஃ || உவ்யவநவார ஜ | தாய வெத்ர தொத்ர
கவாணயெ | ஜா நஜி-ஃ தாயக்ஷுஷாய தீ தாஜி தஃ ஹெ நஜிஃ || க ||
காரகஜமநிஜி-ஃ தாஜி-ஃ வ. சீ கவி தொஸத வஹி-ஃ வஹி-
வ-ஃ || உதரகாமு ஹீ தவெத்ர தொத்ர தாஜி வ்யஜிஸநிபிஜா
தநா த-ஃ ஸாரிஃ || ச || கெத்ர-ஃ கஜி வரணஜா ந-ஃ ந
கெந த்ஷந வஸா தாய-ஃ வுணயா வஸஜ-ஃ வஸா வஸா வ
க்ஷிணஃ | ஸவெ-ஃ தொத்ர-ஃ காரஸா வஸஜெஜி க்ஷிணஜா நஜி-ஃ
ஜாஸிஜா ஸாரய்யஜி வஸவ்வா த-ஃ ஸஸ-ஃ தவெஷஃ || க்ஷுஷு-ஃ
ஜிவத்ர-ஃ வுண-ஃ வணகீ-ஃ த-ஃ வாவ-ஃ ஜெ-ஃ ஜெ-ஃ
நி-ஃ ஜி நாராயண-ஃ ஹி-ஃ || க || க்ஷுஷாயயாஜெவெ-ஃ ஜா நஜி-
ஜாயயெயி-ஃ நாயாயா-ஃ கிணீ-ஃ ஸாய நஜி-ஃ வொஷ-ஃ வஜி-ஃ

ஸ்ரீ ஹமஷீ தாலாஹா த்யு.

தீ தாஸாஸஜி-ஃ வுண-ஃ ய-ஃ வ-ஃ ய-ஃ த-ஃ வு-ஃ ஜா-ஃ வ-ஃ
வஜி-ஃ வொஷ-ஃ தி ஹயெஸாகா ஜிவஜி-ஃ த-ஃ || க || தீ தாய்ய நஸீ-ஃ வு
வ்ராணாயாஜெவாஸ்யு-ஃ | வெநவஸ-ஃ திஹி-ஃ வாவா-ஃ தி வலவ-ஃ ஜந
க்ஷு-ஃ தா-ஃ த-ஃ || உ || ஜமநி-ஃ ஜெ-ஃ த-ஃ வ-ஃ ஸார-ஃ ஜம-ஃ வ-ஃ நஜி-ஃ ஜெ-ஃ
ஸக்ஷு-ஃ தா-ஃ ஹி-ஃ வ-ஃ ஸ-ஃ ஸார-ஃ ஜம-ஃ நா-ஃ ஸ-ஃ || க || தீ தா-ஃ தீ
தா-ஃ த-ஃ வ-ஃ கி-ஃ வெ-ஃ ந-ஃ ஸ-ஃ ஹி-ஃ வ-ஃ ய-ஃ ஜெ-ஃ | யா-ஃ ஹி-ஃ வ-ஃ
ஸ-ஃ ஜெ-ஃ வ-ஃ ஜி-ஃ தி-ஃ ஹி-ஃ த-ஃ | தீ தா-ஃ ம-ஃ ஜெ-ஃ க-ஃ வ-ஃ
ஜ-ஃ த-ஃ த-ஃ || க || ஸ-ஃ வ-ஃ த-ஃ த-ஃ ஜெ-ஃ ஜெ-ஃ ஜெ-ஃ ஜெ-ஃ
வா-ஃ த-ஃ த-ஃ | வா-ஃ ய-ஃ த-ஃ த-ஃ ய-ஃ ஜெ-ஃ த-ஃ த-ஃ த-ஃ த-ஃ
ஹ-ஃ || க || வ-ஃ க-ஃ ஸ-ஃ ஜெ-ஃ வ-ஃ த-ஃ த-ஃ ஜெ-ஃ ஜெ-ஃ
வ-ஃ த-ஃ வ-ஃ | வ-ஃ க-ஃ ஜெ-ஃ வ-ஃ ந-ஃ தி-ஃ தி-ஃ த-ஃ த-ஃ
வ-ஃ ஜெ-ஃ வ-ஃ ஜெ-ஃ வ-ஃ || க ||

ஸ்ரீகிருஷ்ணாய நம:.

ஷ: சஸ்யஸ்ரீமமவநீ தாஜஹாநீ வ்யூமமவாஹே வ்யாவஜ்ஜி:
 சநவடிவமயம்: ஸ்ரீகிருஷ்ணவாஜாதாஜெவதா|| சஸொய்யா
 உவஸொய்யஸ்யுஜ்வாஜாரஸ்யுஜ்வாஜாஜ்வஸஜ திவீஜ்யு|| ஸ்யூயஜ்யூ
 வரித்யூஜ்யூஜாஜெகஸ்யாணவ்யுஜெகிஸக்தம் || சஹஸ்யாவவவ்வா
 வெவெய்யாஜெகஸ்யிஷ்யூஜிஜாஸயம்: உகிசீயக்யு|| நெநநமிந
 ஹிஸஸ்யூணிநெநநடிஹதிவாவக உக்யூஜ்யூஜ்யூயாநம: || ந
 வெவநவெக்யூபஸ்யூவொந ஸொஷயகிஜாஸயத உகி தஜ-நீ
 ஜ்யூயாநம: || சவெவெய்யூயஜ்யூவொவெய்யூயஜெக்யூஜெய்யூயெய்யூ
 வவவெகிசீய்யூஜ்யூயாநம: || நித்யூஸவ-மதஸ்யூண-யவொ
 யஸ்யூநாதந உக்யூநாஜிகாஜ்யூயாநம: || வஸ்யூஜெவாய-யா-
 வானிஸதஸொய்யஸ்யூஸ உகி கநிஷிகாஜ்யூயாநம: || ந
 நாவியாநிஷிவ்யூநி நாவண-யக்யூகீநிவெகி கரதயகரவ்யூ
 ஜ்யூயாநம: ||

உகி கரநயூஸம்.

சுய ஹ்யூஜ்யூயாநம:.

வெநநமிந ஹிஸஸ்யூணிநெநநடிஹதிவாவக உகிஹ்யூஜ்யூ
 யநம: || உவெவநவெக்யூயஜ்யூவொந ஸொஷயகிஜாஸயத உகி
 யிஸவெஸ்யூஹா|| சவெவெய்யூயஜ்யூவொவெய்யூயஜெக்யூஜெய்யூயெய்யூ
 யூ வவவெகிசீய்யூவொயெவளஷடி || நித்யூஸவ-மதஸ்யூண-
 யவொய்யூயஸ்யூநாதந உகி கவயாயஹ்யூயவஸ்யூஜெவாய-யா-
 வானிஸதஸொய்யஸ்யூஸ உகி நெத்யூயாயவளஷடி ||
 நாவியாநிஷிவ்யூநி நாவண-யக்யூகீநிவெக்யூஸ்யூயவடி ||

ஸ்ரீகிருஷ்ணே க்யூயெ-வா-வெகிநிவொம: ||

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

மதந்தரயபாஷ்டாயத்தைய நுசரித்த

ப்ரதிபதாத்தவஸஷி தமான

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

முதலாவது அத்தியாயம்.

சுஜ-ஓ-ந விஷாடிபொமஃ||

திருதராஷ்டிரவாக்கியம்.

யசி ஃகேதெத்ரு க-ஈ-ஃகேதெத்ரு ஸசிவெதா ய-ய-ஃ-தவஃ |
பிசிகாஃ பொ. வவாஸெவ கிசிகுவ-ஃ-த ஸஃஜய||௧||

தர்மகேதந்தரே குருகேதந்தரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவஃ,
மாமகாஃ பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய. (௧)

(ப்ரதிபதம்) ஹேஸுந்ஜய - ஓ ஸஞ்சயரே! தர்மகேதந்தரே-
புண்யபூமியாகிய, குருகேதந்தரே - குருகேதந்திரத்தில், யுயுத்
ஸவஃ - யுத்தம் செய்யவெண்ணி, ஸமவேதாஃ-கூடின, மாமகாஃ-
எம்.மவர்களும், பாண்டவாஃ-பாண்டுபுத்திரர்களும், கிம் அகுர்வத-
என்ன செய்தார்கள்? (௧)

(தா-ம்.) திருதராஷ்டிரன் சொன்னார் "அய்யா! ஸஞ்ஜயரே!
என் குமாரர்களும் பாண்டு குமாரர்களும் சண்டை செய்ய
அவாவுடையவர்களாய் தர்மகேதந்திரமாகிய குருகேதந்திரத்தில்
திரண்டு தின்றார்களே அப்படிதும் அவர்கள் என்ன செய்தார்
கள்?" (௧)

ஸஞ்ஜயவாக்கியம்.

டிஷா-த-வா-வ-நீ-க-வ-ஃ-ஃ-டி-ஃ-ய-ப-ய-ந-ஸ-டி-
சூ-ய-ஃ-ஃ-வ-ஃ-ம-ஃ-ஃ-ரா-ஜ-வ-வ-ந-ஃ-ஸ-வீ-ச-ஃ-||௨-||

த்ருஷ்ட்வாது பாண்டவாநீகம் வ்யூடம் தூரியோதநஸ்ததா
ஆசார்ய முபஸங்கம்ய ராஜா வசநமப்ரவீத். (௨)

(ப-ம்.) ராஜா தூரியோதநஃ - ராஜனாகிய தூரியோதனன்,
வ்யூடம் - விபூஹமாய் வகுக்கப்பட்ட, பாண்டவ அநீகம் - பாண்
டவ சேனையை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ஆசார்யம் - (தூரோண)

ஆசாரியனை, உபஸங்கம்ய - சேர்த்து, வசநம் - (பின்வரும்) வார்த்தையை, அப்ரவீத் - சொன்னான். (2)

(தா-ம்) துரியோதனன் வியூஹமாய் வகுக்கப்பட்ட பாண்டவர்களின் சேனையைப் பார்த்து துரோணாசாரியரை யணுகி, ஒரு வார்த்தைசொன்னான். (2)

வெஸ்யோகா, வொஹ்வொதூணா ரொவாய-ஹீஹகீஹலிஹி |
வ்யூஹாஹ் வொஹ்வொதூண கவஸிவெஷ்யணயீகா || ௩ ||

பஸ்யதாம் பாண்டிபுத்ராண மாசார்ய மஹதீம்சமும்,
வ்யூடாம் த்ருபத புத்ரேண தவ சிஷ்யேண தீமதா. (௩)

(ப-ம்) ஹேஆசார்ய - ஓ ஆசாரியரே! தவ சிஷ்யேண - உமக்குச் சிஷ்யனாய், தீமதா - புத்திமானான, த்ருபத புத்ரேண - பாஞ்சாலன் மைந்தனால், வ்யூடாம் - வியூஹமாய் வகுக்கப்பட்ட, மஹதீம் - பெரிதான, ஏதாம் - இந்த, பாண்டு புத்ராணம் - பாண்டு ராஜகுமாரர்களான தர்மநந்தநர் முதலானவருடைய, சமும் - சேனையை, பஸ்ய - பாடும். (௩)

(தா-ம்) வாரீர்! ஆசார்யரே! உமக்குச்சிஷ்யனும் புத்திமானுமாகிய, திருஷ்டத்யும்னனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற, மஹத்தான பாண்டவ சேனையைப்பாரீர். (௩)

ஊத்ய ஸூரொ ஹீஹவொஸொ ஹீஹாஜ-ஹீஹ ஸொய்யொயி |
யொஹ்வொதூணொ விரொடூஸொ ஹீஹவொஸொயொ || ௪ ||

யூஷ்யகெதொ ஸொகிதொநஃ கௌஸிரொஜஸொ லீய-ஹொநு |
வொஹ்வொஜிதொஹீஹொஜஸொ ஸொஸ்யொஸூ^{ஹீ} நொவொஹ்வொ || ௫ ||

யொயொ ஹீஹொஸொ விசூ^{ஹீ}ஹொஹீஹொ ஹீய-ஹொநு |
ஹொஹ்வொஷ்யொ ஹீஹவொஷ்யொஸொ ஹீஹவொஷ்யொ ஹீஹொயொ || ௬ ||

அத்ர ஸூரொ மஹேஷ்வொஸொ பீமார்ஜுஹ ஸமா யுதி,
யுயுதொநொ விரொடூஸொ த்ருபதூஸொ மஹாரதஃ (௪)

த்ருஷ்டகேது ஸ்சேகிதொநஃ கௌஸிரொஜஸூ^{ஹீ} விர்யொ வொந்,
புருஜித் குந்திபொஜஸூ^{ஹீ} ஸொப்யஸூ^{ஹீ} நொபுங்கவஃ. (௫)

யுதொ மன்யூஸூ^{ஹீ} விக்ரொந்தஃ உத்தமொஜொஸூ^{ஹீ} விர்யொவொந்.
ஸொஸொபத்ரொ த்ரொஸொபதேயொஸூ^{ஹீ} ஸர்வொவொ மஹாரதொஃ. (௬)

(ப - ம்) மஹேஷ்வொஸொஃ - மஹாவில்லாளிகளாய், யுதி - யுத்தத்தில், பீம அர்ஜுஹஸமாஃ - பீமார்ச்சுனானுக்கு ஸமரான, ஸூரொஃ-சூரர்கள், அத்ர-இங்கே, யுயுதொநஃ-ஸாத்தியகியும், விரொடூஸொ - மதஸ்யதேசராஜனும், மஹாரதஃ - மஹாரதனான, த்ருபதஃ -

பாஞ்சாலராஜனும், த்ருஷ்டகேது: - திருஷ்டகேதுவும், சேகி
தாந: - சேகிதானும், வீர்யவாந்-விக்கிரமசாலியான, காசிராஜஸ்ச-
காசிராஜனும், புருஜித் - புருஜித்தும், சூந்திபோஜ: - சூந்திபோஜ
னும், நரபுங்கவ: - நரச்சிரேஷ்டனான சைப்பியனும், விக்ராத: -
விக்ரமசாலியான, யுதாமந்ய:ச - யுதாமன்யுவும், வீர்யவாந் - தீர
னான, உத்தமௌஜா: - உத்தமௌஜாவும், ஸளபத்ர: - ஸபத்தி
ரைச்சிறுவனும், த்ரௌபதேயாஸ்ச - திரௌபதியின் முதல்வ
ரும், ஸர்வே - எல்லோரும், மஹாரதா ஏவ - மஹா ரதர்களே!
(ச-௩-௬)

(தா-ம்) இந்த பாண்டவசேனையில், சூரர்களாயும், பெரியவிற
கையுடையவர்களாயும் யுத்தத்தில் பீமார்ஜுன சமாளர்களும்
சிறந்தவில்லாளிகளுமான சூரர்களிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவ
ரெனின், யுத்தசந்தத்தனான விராடனும் மஹாரதனான துருபத
னும் த்ருஷ்டகேது வென்னுமரசனும் சேகிதானனும் வீரமு
டைய காசிராஜனும் புருஜித்து என்னுமரசனும் சூந்திபோஜனும்
வீரத்தன்மையுடைய யுதாமன்னியனும் பராக்கிரமசாலியானசூத்
திபோஜனும் அபிமந்நியுவும் உபபாண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள்
இவர்கள் யாவரும் மஹாரதர்களே. (ச-௩-௬)

கஸூகஃதஃ விஸிஷ்டாயே தாநிஸ்யாய திஜோத்தம: |
நாயகா ஜிவெஸந்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தாந்ப்ரவீமிதே || ௭ ||

அஸ்மாகந்துவிஸிஷ்டாயே தாநிபோ தத்விஜோத்தம,
நாயகாமமஸையஸ்யஸ்யஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தாந்ப்ரவீமிதே (௭)

(ப-ம்) ஹேத்விஜேத்தம - ஓ பிராம்மணச்சிரேஷ்ட! அஸ்
மாகந்து - நமக்குள்ளோ, விஸிஷ்டாயே - முக்யமானவர்களோ,
மமஸையஸ்யஸ்ய - என் சேனைக்கு, யே நாயகா: - எவர்கள் சூரர்
களாய் (இருக்கிறார்களோ), தாந் - அவர்களை, தே - உமக்கு,
ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் - நன்றாய் தெரிவதற்காக, ப்ரவீமி - சொல்லுக
றேன், நிபோத - தெரிந்துகொள்ளும். (௭)

(தா-ம்.) ஓ! துரோணரே! நமக்குள் எவர்கள் வியாபகர்
களோ என் சேனைக்கு எவர்கள் தலைவர்களோ அவர்களை உமக்
குச் சொல்லுகறேன் நீர் தெரிந்துகொள்ளும். (௭)

ஊவாநுஷீஷ்டஸு கணஸு க்யுபஸு ஸவிகிஃஜய: |
கஸூகஃதஃ விஸிஷ்டாயே தாநிஸ்யாய திஜோத்தம: | ௭ ||

கஸூகஃதஃ விஸிஷ்டாயே தாநிஸ்யாய திஜோத்தம: |
நாயகாமமஸையஸ்யஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தாந்ப்ரவீமிதே || ௭ ||

பவான் பீஷ்மர்ச கர்ணர்சக்ருபர்சஸமிதிப்ஜயஃ,
 அஸ்வத்தாமாவிகர்ணர்ச ஸௌமதத்திஸ்ததைவச, (அ)

அந்யேச பஹவச்சுரா மதர்த்தே த்யக்தஜீவிதாஃ,
 நாநாசஸ்த்ரப்ரஹ்ரணஸ்ஸர்வேயுத்தவிஸாரதாஃ. (ஆ)

(ப-ம்) பவான் - நீரும், பீஷ்மர்ச - பீஷ்மரும், கர்ணர்ச - கர்ணனும், ஸமிதிஞ்ஜயஃ - புத்தத்தில் ஜயம்பெறும், க்ருபஃ - க்ருபாசாரியரும், அஸ்வத்தாமா - அஸ்வத்தாமாவும், விகர்ணர்ச - விகர்ணனும், ததைவ - அப்படியே, ஸௌமதத்தி-ஸௌமதத்தியும், அந்யேச பஹவஃ - பின்னும் அநேகர்களும், மத் அர்த்தே-என்பிரயோஜனத்துக்காக, த்யக்த ஜீவிதாஃ - பிராணனை விடுவதாய் (அணிந்தவர்களாயும்), நாநா சஸ்த்ரப்ரஹ்ரணஃ - பல்வித அஸ்திரங்களும் அயுதங்களு (புடையராயும்), ஸுராஃ - குராளாயும், ஸர்வே - எல்லாரும், யுத்தவிஸாரதாஃ-யுத்தத்தில் எல்லவர்களாய் (இருக்கிறார்கள்.) (அ-ஆ)

(தா-ம்.) நீரும், பீஷ்மர், கர்ணன், க்ருபர், அஸ்வத்தாமர், விகர்ணன், பூரிசிரவன், முதலான யாவரும், அப்படியே யுத்தத்தில் வல்லமை சாலிகளான இன்னும் அநேக குரர்களும், என் விஷயத்தில் பிராணனைக்கூட விடத்துணிந்தவர்களா யிருக்கிறார்கள். (அ, ஆ.)

ஸபய-பூஷம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம் |
 வய-பூஷம் சவிஜெதஷாம் வயம் லீலாலிரக்ஷிதம் || ௧௦ ||

அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்
 பர்யாப்தம் த்விதமேதஷாம் பலம்பீமாபிரக்ஷிதம். (௧௦)

(ப-ம்) தத்-ஆகையால், அஸ்மாகம்பலம்-நம்மேனை, பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்-பீஷ்மரால் பாதுகாக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, அபர்யாப்தம் - போராததா (யிருக்கிறது), இஷம் - இந்த, வதேஷாம்-இவர்களின், பலம்-து - சேனையோ, பீமாபிரக்ஷிதம் - பீமனால் காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, பர்யாப்தம்-போருமானதாய் (இருக்கிறது). (௧௦)

(தா-ம்.) பீஷ்மராலே காக்கப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய சேனையானது வீர்யமற்றதாய்ப், பீமனாலே காக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தபாண்டவசேனையானது பலமுள்ளதாய் யிருக்கிறது. (௧௦)

சுயவநஷ-உ ஸவெ-ஷ-யயாஹாம லவஸிதாஃ |
 லீல ஜெவா லிரக்ஷ-உ லவஜைவ-ஷ வனவஹி || ௧௧ ||

அயவேஷ-உ ஸர்வேஷ-உ யதாடாக மவஸ்திதாஃ,
 பீஷ்மமேவாபிரக்ஷந்து பவந்ஸஸ்ஸர்வவஹி. (௧௧)

(ப - ம்) ஸர்வ ஏவஹி - எல்லோரும், பஹந்தஃ - நீங்கள், ஸர்வேஷு - எல்லாமார்க்கங்களிலும், யதாபாகமவஸ்த்திதாஃ - உங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ப்ரதேசங்களை விடாதவர்களாய், பிஷ்மம் ஏவ - பிஷ்மரையே, அபிரக்ஷத்து - ரக்ஷிக்கக்கடவீர்கள். (கக)

(தா-ம்.) நீங்களெல்லோரும், நாலுதிக்குகளிலும் புடைசூழ்ந்துகொண்டு, பிஷ்மரையே பாதுகாத்துக்கொள்வீராக. (கக)

தஸ்ய ஸஞ்ஜநயநு ஹஷ்டஃ காரவ்யஜஃ விதாஜஹஃ ।
 விஹநாடிவிநஜெராவெஸுவஃ ப்ரபவாநு கஉ ॥

தஸ்யஸஞ்ஜநயநுஹஷ்டம் குருந்ருந்தஃ பிதாமஹஃ,
 விஹநாதம்விநஜ்யேசரஃ சங்கம் தத்மளிரதாபவாத்.

(ப-ம்) பிரதாபவாத் - பிரதாப சாலியான, குருந்ருந்தஃ - குருந்தளில் முதிர்ந்த, பிதாமஹஃ - பட்டனுமான (பிஷ்மர்), தஸ்ய தூர்யோதநஸ்ய - அந்த தூரி ரீயாதனனுக்கு, ஹர்ஷம் - ஸந்தேதாஷ்த்ததை, ஸஞ்ஜநயந் - உண்டு. ஹவாராய், உஷ்டஃ - அநிகமாக, விஹநாதம் - சிம்ஹநாதத்தை, விநஜ்ய - செய்து, சங்கம் தத்மள - சங்கை உத்தினர். (கஉ)

(தா-ம்.) பிரதாப சாலியும், கௌரவரில் பெரியவரும், பட்டனுமாகிய பிஷ்மர் தூரியோதனனுக்கு சந்தேதாஷ்த்ததைக் கற்பிக்கும் பொருட்டு சிம்ஹநாதம் செய்து, சங்கவனிசெய்தார். (கஉ)

ததஸுவாஸவெய்யுஸவணவாநகயொஜ்வாஃ ।
 ஸஹவெஸவஃ ஹநயுகவஸஸவஸுஃ யொஹவக் ॥ கஉ ॥

ததச்சங்காச்சபேர்யச்ச பணவாநக கோமுதாஃ,
 ஸஹஸைவாப்யஹந்யந்த ஸஸப்தஸ்துபுலோபவாத். (கஉ)

(ப-ம்) ததஃ - பிறகு, சங்காச்ச - சங்குகளும், பேர்யச்ச - பேரிகளும், பணவாநக கோமுதாஃ - ம்ருதங்க தப்பட்டை கொம்புகளும், ஸஹஸைவா - அந்தக்ஷணத்தில் தானே, அயஹந்யந்த - அடிக்கப்பட்டன, ஸஃ சப்தஃ - ஸப்தமானது, துபுலஃ அபவத் - கலப்பாய்விட்டது. (கஉ)

(தா-ம்.) பிறகு சங்கபேரி மிருதங்காதி வாத்யங்கள் முழக்கப்பட்டன. அந்த சப்தமானது சகலதிக்குகளும் வ்யாபித்தது.

ததஸுதெஹயெய்யுஸவணவாநகயொஜ்வாஃ ।
 ஸஹவெஸவஃ ஹநயுகவஸஸவஸுஃ யொஹவக் ॥ கச ॥

வாணஜந்யம் ஹ்யுஷீகெவஸா றெவடிதம் யநஃஜயஃ |
 வளஃயுஃ ஃடிபுளஃஹாஸம்வஃஹீகஃ-பூயுஃகொடிநஃ || கரு ||
 ஶநஹிஜயம் ராஜா கூஃத்வஃ-ருத்ரா யுயிஷிரஃ |
 தகஃய ஸஹரெவஸ ஸஃ-வொஷ ஶீணிஃ-ஷுகள || கசு ||
 காஸ்யஸு வாரெஷாஸ ஸிவஃயீஹ ஶஹாரயஃ |
 யுஷ்டிஷு-ஹே விராடஸு ஸாத்யகிஸு பராஜிதஃ || கள ||
 ஶுஃவரெடி ஶுளவரெயாஸு ஸவஃஸஃ ஶ்யுயிவீவதெ |
 ஸளஹடிஸு ஶஹாவாஹஸு-வாநுடிபுஃ-ஶ்யுயக்யுயநஃ || கஅ ||

ததஸ்வெதைதர்ஹயைர்யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தநே ஸ்திதௌ,
 மாதவ:பாண்டவஸ்சைவ திவ்யௌஸங்கௌப்ரதத்மது:.(கச)

பாஞ்சஜந்யம் ஹ்ருஷீகேஸோதேவதத்தம் தநஞ்சயஃ,
 பெளண்ட்ரம் தத்மௌமஹாஸங்கம் பீமகர்மாவ்ருகோதரஃ.

அநந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோயுதிஷ்டிரஃ,
 நகுலஸ்ஸஹதேவஸ்ச ஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ. (கசு)

காஸ்யஸ்ச பரமேஷ்வாஸ சிகண்டிச மகாரதாஃ,
 த்ருஷ்டத்யும்நோ விராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்ச பராஜிதஃ, (கள)

த்ருபதோ த்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வஸஃ ப்ருதிவீபதே,
 ஸௌபத்ரஸ்ச மஹாபாஹுஃ சங்காந்தத்முஃப்ருதக்ப்ருதக்.

(ப-ம்) ததஃ - அநந்தரம், மாதவஃ - ஸ்ரீகிருஷ்ணனும், பாண்டவஸ்ச - அர்ச்சனனும், ச்வேதைஃ ஹயை:-வெள்ளைக் குதிரைகளோடு, யுக்தே - கூடினதும், மஹதி ஸ்யந்தநே - உயரமான ரதத்தில், ஸ்திதௌ - இருந்துகொண்டே, திவ்யௌ - தைவீகமான, சங்கௌ - சங்குகளை, ப்ரதத்மது:-பூரித்தார், ஹ்ருஷீகேச: - க்ருஷ்ணன், பாஞ்சஜந்யம் - பாஞ்சன்னியத்தை, தத்மௌ - (ஊதினான்), பீம கர்மா - பயங்கரமான வ்யாபாரத்தை, வ்ருகோதரஃ - பீமஸேனன், பெளண்ட்ரம் - பவுண்டிரத்தை, மஹாசங்கம் - பெரியசங்கத்தை(ஊதினான்). குந்தீபுத்ரஃ - குந்திபுத்திரரான, யுதிஷ்டிர: ராஜா - தருமராஜாவானவர், அநந்தவிஜயம் - அநந்த விஜயமென்னும் சங்கத்தை, தத்மௌ - ஊதினார்; நகுலஃ ஸஹதேவஸ்ச - நகுல ஸஹதேவாள், ஸுகோஷ மணிபுஷ்பகௌ - சுகோஷத்தையும் மணிபுஷ்பத்தையும், தத்மது:-பூரித்தார்கள். பரமேஷ்வாஸஃ - சிறந்தவில்லியான, காஸ்யஸ்ச - காசீராஜனும் மஹாரதஃ - மஹாரதனான, சிகண்டிச-சிகண்டியும், த்ருஷ்டத்யும்நஃ - த்ருஷ்டத்யும்னனும், விராடஃ - விராடனும், அபராஜிதஃ - பகைவரால் வெல்லப்படாத, ஸாத்யகிஸ்ச-ஸாத்யகியும், த்ருபதஃ-பாஞ்சாலனும், த்ரௌபதேயாஸ்ச-துரௌபதைச் சிறு

வர்களும், மஹாபாஹு: - பெரியதோள்களையுடைய, ஸௌபத்ரா: - ஸுபத்திரை புத்ரனும், ஸர்வஸ: - எல்லோரும், ப்ருதிவீபதே - ஓ திரிதராஷ்டிர ! ப்ருதக் ப்ருதக் - தனித்தனியே, சங்காந் - சங்குகளை, தத்மு: - பூரித்தார்கள். (க௭-க௮)

(தா-ம்.) வெள்ளைப்புரவி பூட்டிய பெரிய தேரிலிருக்கிற கிருஷ்ணர்ஜூனர்களிருவரும் சங்கத்வனி செப்தனர். ஓ ! அர சனே ! கிருஷ்ணன் பாஞ்சஜன்யமென்னும் சங்கத்தையும், அர்ஜூனன் தேவதத்தம் என்னும் சங்கத்தையும், பீமன் பௌண்டிரம் என்னும் சங்கத்தையும் தர்மபுத்திரர் அநந்தவிஜயம் என்னும் சங்கத்தையும், நகுலன் ஸுகோஷம் என்னும் சங்கத்தையும், ஸகாதேவன் மணிபுஷ்பகம் என்னும் சங்கத்தையும், காசிராஜன் முதலான இராஜாக்கள் தந்தம் சங்கங்களையும் பூரித்தனர்.

ஸவெவாஷோயாத் தாராஷ்டிராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத் |

நஹஸுப்யுபிவீவெவை துமுலோ வ்யநாநாதயன் | ௧௯ |

ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்
நபஸ்ச ப்ருதிவீம்சைவ துமுலோ வ்யநாநாதயன். (௧௯)

(ப-ம்.) ஸுகோஷா: - அக்கோஷமானது, துமுலா: - எங்கும் வ்யாபித்த, நப: ப்ருதிவீம்ச - ஆகாயத்தையும் பூமியையும், அநாநாதயந் அபி-ப்ரதித்வநிக்கச் செய்துகொண்டு, தார்த்தராஷ்ட்ராணாம்-தூரியோதனாதிகளின், ஹ்ருதயாநி-ஹ்ருதயங்களை, வ்யதாரயத் - பிளந்தது. (௧௯)

(தா-ம்.) அந்தச் சங்கசப்தமானது ஆகாச பூமிகளைச் சப்தாய மானமாகப் பண்ணிக்கொண்டு தூரியோதனாதிகளின் மனங்களைப்பிளந்தது. (௧௯)

சுயவ்யவஸ்திதாந் த்ருஷ்ட்வா தார்த்தராஷ்ட்ராந் கபித்வஜ: |

ப்ரவ்ருத்தே சஸ்த்ரஸம்பாதே தநுருத்யம்ய பாண்டவ: |

ஹ்ருஷீகேசம் ததா வாக்ய மித மாஹ மஹீபதே |

அதவ்யவஸ்திதாந் த்ருஷ்ட்வா தார்த்தராஷ்ட்ராந் கபித்வஜ:
ப்ரவ்ருத்தே சஸ்த்ரஸம்பாதே தநுருத்யம்ய பாண்டவ:.

ஹ்ருஷீகேசம் ததா வாக்ய மித மாஹ மஹீபதே.

(ப-ம்.)* துவஜத்தில் குரங்கையுடைய அர்ஜூனன் ஆபுதங்களைப் பிரயோகம் செய்யும்போது தூரியோதனாதிகளைப்பார்த்து வில்லைக் கையிலெடுத்து கிருஷ்ணனைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

(தா-ம்.) மஹீபதே - அரசனே, கபி ந்வஜ? - அநாமத்துவ ஜனா, பாண்டவ? - அநுச்சனன், அத-பிறகு, சஸ்த்ரஸம்பாதே - யுத்தமானது, ப்ரவ்நுத்தே - தெடங்கவே, வ்யவஸ்த்திதாந் - யுத்தஞ்செய்ய வந்து நிற்கிற, தார்த்தராஷ்ட்ரான் - தூரியோதனது களை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, தநு? உத்யம்ய - வில்லையெடுத்து, ததா - அப்போழுது, ஹ்ருஷீகேசம்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனோடு, இதம் - இந்த, வாക്யம் - வாక్யத்தை, அஹ - ரென்றுன். (உ ௨)

வெநயொஸ - உடொடுயெயுரஸூஸாவபவெழெயு - த || ௨௧ ||

யாவ ஷெதாநிரீகேஷஹம் யொஷ - காஜா ஸவஹி தாநு |

கெஷயா ஸஹபொஷவ்யு ஶ்லிஷூண ஸஜி - ஜிவெ || ௨௨ ||

யொதுஜாநா ஸவெகேஷஹம் யவநவெதத ஸஜாமதாஃ |

யாத - ராஷ்ட்ரஸ்ய - ஸ - வெ - ஷய - வெ - ஶி - பவீ - ஶ - ஷ - வ - || ௨௩ ||

ஸேநீயா நூயோம்மத்யே ரதம்ஸ்தாப யமேச்சுத. (௨௪)

யாவ தேயா நிரீகேஷஹம் யொத்துகாமா நவஸ்திதாந்

கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்ய மஸ்மிந் ரணஸமுத்யமெ. (௨௨)

பொதஸ்யமாநா நவேகேஷஹம் ய ஏதேத்ர ஸமாகதா?,

தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய தூர்புத்தேஃ யுத்தேப்ரிய சிகிரீஷவ? (௨௩)

(ப-ம் ஹே அச்யுத - ஓ கிருஷ்ண! உபயோ: ஸேநீயா: - இரண்டு சேனைக்கும், மத்யே - நடுவில், மே ரதம்-என் ரதத்தை, ஸ்த்தாபய - நிறுத்தும்; யொத்துகாமாந் - யுத்தம்செய்யவேண்டு மென்கிற எண்ணமுள்ளவர்களாய், அவஸ்த்திதாந் - (முன்னே) நிற்கின்ற, ஏதாந் - இவர்களை, யாவத் - எதுபரியந்தம், அஹம் - நான், நிரீகேஷ - பார்ப்பேனோ, அஸ்மிந் - இந்த, ரண ஸமுத்யமே - யுத்த வியாபாரத்தில், மயா - என்னால், சை: சூரை: ஸஹ - எந்த சூரர்களோடு கூட, யொத்தவ்யம்-யுத்தம் செய்யவேண்டிய? அஹம் - நான், யொதஸ்யமாநாந்-யுத்தம்செய்யப்போகிறவர்களை, அவேகேஷ - பார்ப்பிறேன்; யே ஏதே - எந்த இவர்கள், யுத்தே - யுத்தத்தில், தூர்புத்தேஃ-துஷ்டபுத்தியான, தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய - திருதராஷ்ட்ர புத்திரனுக்கு, ப்ரிய சிகிரீஷவ: - செய்ய நினைத்த வர்களாய், அத்ர ஸமாகதா: - இங்கே சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.)

(தா - ம்.) ஓ கிருஷ்ணனே! இந்த யுத்தத்தில் கெட்ட புத்தியையுடைய தூரியோதனனுக்கு இஷ்டம் செய்ய இச்சையுடையவர்களாக எவர்கள் இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறார்களோ, நான் எவர்களுடன் யுத்தம் செய்யத் தகுந்ததோ சண்டை செய்ய இச்சையுடையவர்களையும், இனிச் சண்டை செய்யப்போகிறவர்களையும் எவ்வளவுக்குள் நான் பார்ப்பிறேனோ அவ்வளவுக்குள் என்னுடைய தேரை இரண்டு சேனைகளின் நடுவில் நிறுத்தும். (௨௩)

ஸஞ்சயர் கோல்வுகீரூர்.

வணம்கொ ஹுஷீகெஸொ. மஹாகெஸொ ந ஹாசக |
 வெநயொரஹயொரீபுயெஷா வயிசுாரயொசுரீபு||௨௪||
 ஸீஷ ஜெரண ப்ரீவ தஸுவெஷா வ ஜஹீக்ஷிதாபு |
 உவா வாயுவுஸெயு தாநீவெதாந-ரஹுகிதி ||௨௫||

எவ முக்தேதா ஹ்ருஷீ கேஸே குடாகே தேநாயத,
 ஸேநயோ ருபயோம்மத்தீய ஸ்தாப பித்வாபதேநாத்நாம்.(௨௪)

பீஷ்மா த்ரோண ப்ரமுத தஸ்ஸுவேஷாம்பமஹீக்ஷிதாம்,
 உவாச பார்த்தபஸ்யதாம் ஸமவேதாம் குருகிதி. (௨௫)

(1-ம்.) ஹே பாரத - ஓ திருநகராஷ்டிரே, ஹ்ருஷீகேசஃ -
 ஹ்ருஷீகேஷணானவா, குடாகேசேச - அநிர்ஷணன், வவம் உக்
 தஸ்ஸத் - இவ்வாறு பொல்லாபம் வராய்க்கொண்டு, உபயோ
 ஸேநயோஃ - இரண்டு தேசங்களும், மத்தீயே-நடுவில், பீஷ்மா த்ரோண
 ப்ரமுதம் - பீஷ்மத்திரோண நகர முன்பும், வரீஷிஷாமம் மஹீ
 க்ஷிதாம்ச-எல்லா ராஜாங்கங்களும் (முன்பும்) சேதாத்தாம் - ரதச்
 சிரேஷ்டத்தை, ஸ்தாபயித்தா-சிறுத்தி, ஹேநாத் - ஓ குருநீ
 புத்ரனே, ஸமவேதாம் - சேர்ந்திருக்கிற, வதாம் குருத் - இந்த
 கவுரவர்களை, பஸ்ய - பார், இதி உவாச - என்று சொன்னார். ()

(கா-ம்.) இவ்விதமாய் அர்ச்சனன் ஹ்ருஷீகேஷணபார்த்துச்
 சொல்லும்போது ஹ்ருஷீகேஷண இரண்டு தேசங்களில் நடுவில்
 பீஷ்மா த்ரோணர் முன்பாக இரத்தத்தை சிறுத்தி, வாரீர் அர்ச்
 சனா! ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற இந்தக் துரிஷோதனன் முதலியவர்
 களைப்பார் என்று சொன்னார். (௨௪-௨௫)

தத்ராபஸ்யுக ஸிதாநாயுஃ வித்ய நய விதாநீஹாநு |
 சுவாரூபாநா தஹாநுபுராநுநுதாநாநா தாநீஷீஸையா ||
 ஸஸ-ரஹுஷீகெஸொ வெநயொரஹயொரீபுயெஷா வயிசுாரயொசுரீபு ||

தத்ராபஸ்யுகஸிதாநாநாயுஃ வித்ய நய விதாநீஹாநு
 ஆசார்யாந்மாதுலாந்ப்ராநுநுபுத்ராந்நொன த்ராந்ஸகீம்ஸ்ததா
 ஸ்வசராந்ஸஹ்ருதஸ்சைவஸேநயோருபயோரபி. (௨௬)

(11-ம்.) அந - பிறகு, தத்ரா - அங்கே, பார்த்து - அர்ச்ச
 னன், உபயோஃ - இரண்டு, ஸேநயோஃ - தேசங்களிலும், ஸ்தத்தி
 தாம் - இருக்கிற, பித்ரூத் - தகப்பன்மாரையும், பிதாமஹாந் -
 பாட்டன்மாரையும், ஆசார்யாந் - ஆசாரியர்களையும், மாதுலாந் -
 அம்மான்மார்களையும், ப்ராநுநு - உடன்பிறந்தவர்களையும், புத்

ராத் - புத்திரர்களையும் பௌத்ராத் - பேரன்மார்களையும், ததா-
அப்படி, ஸகீந் - தோழன்மாரையும், ஸ்வசுராத் - மாமனார்களையும்,
ஸுஹ்ருதஃ - உபகாரம் செய்தவர்களையும், அபச்யத-பார்த்து
தான். (௨௬௨)

(தா-ம்.) பிறகு அர்ச்சுனன் அந்தச் சேனைகளின் நடுவில்
தகப்பன் முறையுள்ளவர்களையும் பாட்டன் முறையுள்ளவர்களையும்
ஆசாரியர்களையும் அம்மான் முறையுள்ளவர்களையும் பிள்ளை
முறையுள்ளவர்களையும் பேரன் முறையுள்ளவர்களையும் சீனேகித
முறையுள்ளவர்களையும் மாமனார் முறையுள்ளவர்களையும் பார்த்தான்.
(௨௬௨)

தாநீக்ஷயஸகௌந்தேயஸவநாநயே நவஸ்தி தாந் || ௨௭ ||
சுபயா பரயா விஷ்டோ விஷீதநித அப்ரயீத் |

தான்ஸீக்ஷயஸகௌந்தேயஸ்ஸர்வநாநவஸ்திதாந். (௨-௭)
க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதநித அப்ரயீத்.

(ப-ம்.) ஸுகௌந்தேயா - அந்த சூந்திபுத்திரன், அவஸ்தி
தாத் - யுத்தபூமியாயிருந்த, தாத் ஸர்வந் பந்தாத் - அந்த எல்லா
பந்துக்களையும், ஸீக்ஷய - பார்த்து, பரயா க்ருபயா - பெருங்கரு
ணையால், அவிஷ்டஃ - வியாபிக்கப்பட்டானாய், விஷீதந் - துக்கித
துக்கொண்டு, இதம் - இந்த வார்த்தையை, அப்ரயீத் - சொன்னான்.
(௨-௭)

(தா-ம்.) அர்ஜுனன் அங்கிருக்கிறசகல பந்துக்களையும் பார்த்து
அதிக்கையேயோடும் விசனத்தோடும் கூடியவனாக ஸ்ருவார்த்தை
சொன்னான். (௨-௭)

அர்ச்சுனன் சோல்லுகிறான்.

ஶுஷ்டிராஸிஸஜநக்ஷயயாநுஸஸவஸ்தி து || ௨௮ ||

ஸீதந்தி சீதாந்ரணி சுவஸவஸிஸுஷ்டி |

வவயஸுஸாஸரீரொரெ ரொசீஹஷுஸூஜாயதெ || ௨௯ ||

மரஸீவம் ஸுஸஸத ஹஸாக் க்வகெவ வஸிடிஹ்யதெ ;
நவஸகௌ சீவஸாதாம் ஹசீத்வய மீ சீநஃ || ௩௦ ||

நிதிதாநிவ வஸுரூசி வீவஸீதாநி கௌவ |

த்ருஷ்டவேமம்ஸ்வஜநம்க்ருஷ்ணயுதஸுமஸமுபஸ்திதம் ()

ஸீதந்தி மமகாத்ராணிபூகஞ்ச பரிசுஷ்யதி

வேபதுஸ்ச சரீமேமே ரோமஹர்ஷஸ்சஜாயதெ. (௨௯)

காண்டவம்ஸ்ரம்ஸதேதஹஸ்தாத்நவக்சைவ பரிதஹ்யதே
நச சக்நோ ம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதிவச மேமநஃ. (௩௦)

நிமித்தாதிச பாய்யாமி விபீதாதி கேசவ.

(ப - ம்.) ஹே க்ருஷ்ண - ஓ க்ருஷ்ண, யுத்தஸ்ரம்-போர்
சேய்ய விரும்பியவராய், ஸமுபஸ்த்திதம் - வந்திருக்கிற, இமம்
ஸ்வஜநம் - இந்த பந்துஜனத்தை, த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, மம காத்
ராணி - என் அவயவங்கள், யீதந்தி - இளைக்கின்றன; முகஞ்
ச - முகமும், பரிசஷ்யதே - வாடுகிறது; மே சரீரே - என்சரீ
ரத்தில், வேபதுரே - நடுக்கமும், ஜாயதே - உண்டாகின்றது;
ரோமஹர்ஷிச-மயிர்சிலிர்த்தகனும் (உண்டாகின்றது), ஹஸ்தாத்-
கையினிருந்து, காண்டவம்-காண்டவமென்னும் (தனுஸானது), ஸ்
ரம்ஸதே-நழுவுகிறது, த்வக்ரைவ-தோலும், பரிதஹ்யதே-தடிக்
கிறது, அவஸ்த்தாதும் - நிலைத்துநிற்கவும், நஸக்நோமி - சத்த
னாகிறேனில்லை, மே மநஃ ச - என் மனமும், ப்ரமதிவ - கலங்கு
கின்றது, ஹேகேசவ - ஓ க்ருஷ்ண! விபீதாதி - அநிஷ்டமான,
நிமித்தாதிச - சகுனங்களையும், பாய்யாமி - பார்க்கிறேன்.

(௨௮-௨௯-௩௦)

(தா-ம்.) அர்ச்சனைகிருஷ்ணைப் பார்த்து, ஓ கிருஷ்ண! யுத்
தர்செய்ய இச்சையுடைய பந்துக்களைப் பார்த்து சரீரம் சோர்வை
யும் முகம் வாட்டத்தையும் தேகம் நடுக்கத்தையும் அடைகின்
றன; என்னுடைய வில்லானது கையினின்ற நழுவுகிறது; தேகத்
தின்மேல்-தால் எரிசிறது; (இவ்விடத்தில்) இரகத்தில் இருக்கிற
தற்கும் சக்தியில்லை; என்னுடைய மனது பிரமத்தையடைகிறது;
அபசகுணங்களைப் பார்க்கிறேன்; என்று சொன்னான்.

(௩-௮-௨௯-௩௦)

நவ ஸூ யொ ந-வஸூரீ ஹக்ஷா வஜநஜாஹவெ||௩௧||

நகாங்க்ஷ விஜயங்குஷ்ண நவ ராஜ்யம் ஸுவாநிய |

கிஃநாராஜ்யநமொவிஃகிஃநொமஜீ-விதே நவா||௩௨||

யெஷாஜியெ-காங்க்ஷி கஃநா ராஜ்யெவமஸுவாநிய |

சுஜவீவஸிதா ய-பிபுராணாஃஸூக்ஷய நானிய|| ௩௩ ||

சூவாய-ஃ விதாரம் வ-தூ ஸூயெவவிதாஜஹாஃ |

ஜாத-ஹாஃஸூ-ஹாஃவளதூ ஸூ-ஹாஸுஃவியி நஸயா||௩௪||

* நச ச்ரேயோ நபாய்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜந மாஹவெ. (௩௧)

நகாங்க்ஷ விஜயம் க்ருஷ்ண நச ராஜ்யம் ஸுவாநிய

கம் நாராஜ்யேந கோவிந்த கம் போகைர்ஜீவிதே நவா. (௩௨)

யேஷாமர்த்தேகாம்க்ஷிதம்நோ ராஜ்யம்போகாஸ்ஸ-காநிச
த இமேவஸ்சிதாயுத்தே ட்ராணம் ஸ்தயக்த்வா தநாநிச.(௩௩)

ஆசார்யாஃபிதரஃபுத்ரரஸ்ததைவச பிதாமஹா?

மாதுலாஸ்வசரஃபொபளத்ரா ஸ்பாலாஸ்ஸமபந்திஸ்ததா.(௩௪)

(ப-ம்.) அந்நவே-யுத்தத்தில், ஸ்வஜனம் - நம் ஜனத்தை, ஹத்
வா - மொன்று, அநா - அதன்பிறகு, ஸ்ரேயஸ்ச - மேன்மையை,
நமஸ்யாமி - மூலக்காட்டேன், ஹே கர்நவ்ஷணா - வாரீர் கண்ண
னே! விஜயம் - வெற்றியை, நாகாங்கேஷ - விநாயகமேனில்லை,
ராஜ்யஞ்ச - இராஜ்யத்தையும் (விநாயகமில்லை), ஸகாநிச -
சுகங்கனையும் (விநாயகமில்லை), ஹே கோவிந்த - வாரீர் கோவிந்த
னே! நஃ - நமக்கு, ராஜ்யேக கிம் - இராஜ்யத்தாலென்ன? பே-
கைகிம் - போகங்களென்ன? ஜவிதேக வா கிம் - விட்டதால்
தாலென்ன? ஹேஷாம் அர்த்தே - எவர்கள் நிமித்தமாய், நஃ -
நமக்கு, ராஜ்யம் கர்நவ்ஷணா - ராஜ்யம் வேண்டாமோ, போகாஃ -
போகங்களென்றும், ஸகாநிச - சுகங்களும் (வேண்டாமோ),
கத இமே - அந்த இந்த, ஆசார்யாஃ - ஆசார்யர்களும், பிதாஃபித்
ருக்களும், புத்ராஃ - புத்திரர்களும், ததைவச - அப்படியே, பிதா
மஹாஃ - பாட்டன்மார்களும், மாதுலாஃ - மாமன்மார்களும், ச்வ
சரஃ - மாமனார்மார்களும், பளத்ராஃ - பேரன்மார்களும், ஸ்யா
லாஃ - மைத்துனன்மார்களும், ஸம்பந்திஃ - சம்பந்திகளும், ப்ரா
ணாஃ - பிராணிகளையும், தநாநிச - தந்தையும், த்யக்த்வா - விட்டு,
யுத்தே - யுத்தத்தில், அவஸ்த்திதாஃ - வந்திருக்கிறார்கள்.

(௩௩-௩௪-௩௫-௩௬)

இந்த யுத்தத்தில் பந்துக்களைக் கொன்று யாடுதாரு சுகத்தை
யும் பார்க்கிறேனில்லை. கொந்த பந்துக்களைக் கொன்று எங்களுக்கு
இராச்சியத்தாலும் சுகங்களாலும் பிராணாலும் என்ன பிரயோ
ஜனம்? எவர்களின் பொருட்டு இந்த இராஜ்யமும் போகங்களும்
சுகங்களும் ஒச்சிக்கப் பட்டனவோ அப்படியப்பட்ட ஆசார்யர்
தகப்பன்மார்கள் பிள்ளைகள் பாட்டனார் அம்மான்மார்கள்
மாமனார் பேரன்கள் மைத்துனர்கள் சம்பந்திகள் இவர்கள்
பிராணங்களையும் தனங்களையும் விட்டு யுத்தத்தில் இருக்கிறா
ர்கள்.

(௩௬)

வனதாஸஹை . ஶிவாஸி வுதேவி ஶப-ஹேந

கவிவெத்ரெவாக்யபாஜ்யஸ்யெஹவிகாஃகிஸ-ஹீக்யுதே

வ்தாந்நஹந்து மிச்சாமி க்நதோபி மதுஸூகன

அபிதரைலோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோஃ கிந்துமஹீக்ருதே.

(ப-ம்.) ஹே மதுஸூதந - ஓ மதுவை அழித்தவனே! க்ந
தோபி - ஹிம்ஸிச்சிந்ரீசோபாநிஸுந், வ்தாந் - இயர்நீள், த்ந

லோக்ய ராஜ்யபஸ்ய ஹேதோஃ - மூன்றுலோகா திபத்யத்திற்மாக வும், ஹந்தும்-ஹிம்ஸிச்ச, ந இச்சாமி-இச்சிக்கிறேனில்லை, மஹீ க்ருதே - பூமியின் பொருட்டு, கிரு - என் (கொல்லவேண்டும்).

(தா-ம்.) ஹேம துருஷண! இவர்கள் என்னைக் கொல்லுகிற வர் களாக இருந்தபோதிலும் இவர்களை மூன்று லோகத்தை அடைய தின் பொருட்டும் கொல்ல இச்சிக்கவில்லை; பூமியின் பொருட்டு என்ன; அற்பமான இந்துப்பூமிக்காக இவர்களை கொல்ல விரு ம்புவதே? (௩௫)

நிஹத்யா தார்த்தராஷ்ட்ராந் தார்த்திரீ ஸ்யாஜ்ஜார்த்த
பாபமேவா ச்ரமேதஸ்மாந் ஹத்வாதா தாத்நாயந் || ௩௬ ||

நிஹத்யா தார்த்தராஷ்ட்ராந் தார்த்திரீ ஸ்யாஜ்ஜார்த்த
பாபமேவா ச்ரமேதஸ்மாந் ஹத்வாதா தாத்நாயந். (௩௬)

(ப-ம்.) ஹே ஜார்த்தர-ஷ்ட்ராஷ்ண! தார்த்தராஷ்ட்ராந் - திருதராஷ்டிர பத்திராளை, நிஹத்யா-கொன்று, ந - நமக்கு, தார்த்திரீ ஸ்யாஜ்-என்னதான் பிரீதி பிரிந்ததும்; ஆததாயிநே-ஆததாயிக ளான, ஏதாந்ஹத்வா - இவர்களைக் கொன்று, அஸ்மாந் - நம்மை, பாபம் மேவ - பாபமே, ஆஸ்ரமேத-அண்டமும். (௩௬)

(தா-ம்.) வாரீர் கிருஷ்ணரே! இந்தத் தூரியோதனாதிகளைக் கொன்றால் எங்களுக்கு என்னச் சந்தோஷமுண்டாகும். இவர்கள் ஆததாயிகளாக விருந்தாலும் இவர்களைக் கொன்றால் எங்களைப் பாபம் தவிர வேறென்றும் அடையாது. (௩௬)

தஸமாந்நார்ஹாவயம்ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ராந்ஸபாந்தவாந்
ஸ்வஜநம்ஹி கநம் ஹத்வா ஸுகநிந்ஸ்யாபமாதவ. || ௩௭ ||

தஸ்மாந்நார்ஹாவயம்ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ராந்ஸபாந்தவாந்
ஸ்வஜநம்ஹி கநம் ஹத்வா ஸுகநிந்ஸ்யாபமாதவ. (௩௭)

(ப-ம்.) தஸ்மாந் - ஆகையாலே, வயம் - நாம், ஸபாந்தவாந்- பந்துக்களோடு கூடின, தார்த்தராஷ்ட்ராந் - தாரீயோதனாதிகளை, ஹந்தும் ந அர்ஹாந்-கொல்லத்தக்கவர்களல்ல. ஹேமாதவ-ஹமாத வனே! ஸ்வஜநம் - பந்து ஜனத்தை, ஹத்வா - கொன்று, கநம் ஸுகநி - எப்படி சுகரணையவராக, ஸ்யாம - ஆவோம்? (௩௭)

(தா-ம்.) ஹே கிருஷ்ண! ஆகையால் இவர்களைக் கொல்ல நாங்கள் யோக்கியம் அன்று, பந்துக்களைக் கொன்று எப்படி சுகத் தை யடைவோம்? (௩௭)

யஜுபெயுகெநவஸ்யுதி யொவொவஹதவெதஸஃ |
கௌக்ஷடக்யதெஷாஷாதித்ரெஷாஹவஹாதக்யா || ௩௮ ||

அதர்மா பிபவாத் க்ருஷ்ண ப்ர காஷ்யந்தி குலஸ்திரியஃ,
ஸ்த்ரீஷு-துஷ்டாஸுவார்ஷ்ணேயஜாயதே வர்ணஸங்கரஃ (சக)

ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்நாநாம் குலஸ்யச,
டதந்திபிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்த பிண்டோதக க்ரியாஃ. (ச௨)

தோஷை ரேதைஃ குலக்நாநாம் வர்ணஸங்கர காரகைஃ,
உத்ஸாத்யம் தேஜாதிதர்மாஃ குலதர்மாஸ சசாஸ்வதாஃ. (ச௩)

உத்ஸந்த குல தர்மாணாம் மநுஷ்யாணாம் ஜநார்த்தன,
நரகே நியதம் வானொ பவதி த்யநு சுஸ்ருமஃ. (ச௪)

(ப-ம்.) குலசூயே (ஸதி) - குலநாசம் பிறந்தால், ஸநாதநாஃ -
பரம்பரையாய் வந்த, குலதர்மாஃ - குலத்தருமங்கள், ப்ரணஸ்ய
யந்தி - அழிந்துபோகின்றன தர்மம் நஷ்டே (ஸதி) - தருமம், நசித்
துக்ஷொண்டி-ருக்கும்போது, க்ருத்ஸம் குலம் - (மீந்த) எல்லாக்
குலத்தையும், அதர்மாஃ - அதர்மா, அபிபவதி - அம்மிக்ஹது; ஹே
க்ருஷ்ண - ஓ க்ருஷ்ண! அதர்மா அபிபவாத் - அநாசாரம் வியாபி
ப்ரபதஸூல், குலஸ்திரியஃ - குலஸ்திரீகள் ப்ரதுஷ்யந்தி - மிகவும் கெட்
டுப்போகிறார்கள்; ஸ்த்ரீஷு-துஷ்டாஸுவ - பெண்கள் கெட்டார்
களாகில், வர்ண ஸங்கரஃ - ஜாதிக் கலப்பு, ஜாயதே - உண்டாகிறது;
ஸங்கராஃ - கலப்பானது, குலக்நாநாம் - குலநாசகர்களுக்கும், குல
ஸ்யச - குலத்திற்கும், நரகாயைவ பவதி - நரகத்திற்கே ஆகிறது;
யதேஷாம் - இவர்களுடைய, பிதரஃ - தந்தைகள், லுப்த பிண்ட
உதக க்ரியாஃ - குறைந்த பிண்டோதகக் கிரியைகள் உள்ளவர்க
ளாய், பதந்தி - ப்ரஷ்டர்களாகிறார்கள். குலக்நாநாம் - குலநாசகர்
களுக்கு, வர்ண ஸங்கர காரகைஃ - சாதிக்கலப்பைச் செய்கின்ற,
ஏதைஃ தோஷைஃ - இத்தோஷங்களால், சாஸ்வதாஃ - சாஸ்வதமால்,
ஜாதிதர்மாஃ - சாதிக் தருமங்களும், குலதர்மாஸ - குலத்தருமங்க
ளும், உத்ஸாத்யந்தே - அழிந்துபோகின்றன; உத்ஸந்த குலதர்மா
ணாம் - நசித்தகுலதர்மங்களுள்ள, மநுஷ்யாணாம் - மனிதர்களுக்கு,
ஹேஜநார்த்த - ஓ ஜநார்த்தனா! நரகே - நரகத்தில், நியதம் வாஸஃ
பவதி - எப்பவும் வாசமுண்டாகிறது, இதி அநுசுஸ்ருமஃ - என்று
எக்காலத்திலும் கேட்டி-ருக்கிறோம். • (ச௪-ச௬-ச௭-ச௮-ச௯)

(தா-ம்) குலம் நாசமடைந்தால் அநாதிகளான குலதர்மங்கள்
நாசமடைகின்றன; குலதர்மம்நாசமடைந்தால் சகலத்தையும் அநா
சாரம் வியாபிக்கும்; அநாசாரத்தால் ஸ்திரீகள் கெடுகிறார்கள், ஸ்த்ரீ
கள் கெட்டால் ஜாதிக் கலப்புண்டாகும்; ஜாதிகள் ஒன்று சேரு
தல் குலத்தைக் கெடுக்கிறவர்களுக்கும் குலத்துக்கும் நரகஹேது
வாகும்; இவர்களுடைய பிதுருக்கள் பிண்டோதகக்கிரியைகளை
இழந்தவர்களாக பூமியில் விழுகிறார்கள். ஜாதி சேர்க்கைக்கு கார
ணமாயிய குலத்தைக் கெடுக்கிறவர்களுடைய தோஷங்களாலே

அநாதியான குலதர்மங்களும் நாசமடையும்; நாசமடைந்த குல தர்மங்களை யுடைய மனிதர்கள் நாசத்தையடைவார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். (ச1)-ச3-ச2-ச5-சச)

ஊஹா வதஹிதாவம் கத-ஹ்வயவலிதாவயம் |
 டஹ்ராஜ்யஸ-ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம் ||ச16||

அஹோபதமஹத்பாபம் கர்த்தும் வ்யவலிதாவயம்
 யந்ராஜ்யஸ-ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம். (ச16)

(ப-ம்.) வயம் - நாம், ராஜ்யஸ-ஹ்வயவலிதாவயம் - இராஜ்யிய சுக த்தில் ஆசையால், ஹ்வயவலிதாவயம் - பந்துதனத்தை, ஹ்வயவலிதாவயம்-கொல்ல, உத்யதாஃ - யந்நித்துக்கொண்டிருக்கிறோமல்லவா; ஏதத் - இந்த, மஹத்பாபம்-பெரும்பாவத்தை, கர்த்தும் - செய்ய, வ்யவலிதாவயம் - எழிலெடுத்தோம்; அஹோ - ஆச்சரியம்! பத-கஷ்டம்! (ச16)

(தா-ம்.) எந்தக் காரணத்தாலே இராஜ்ய ஆசையாலே பந் துக்களை கொல்ல பிரயத்தனப் பட்டோமோ அந்தக் காரணத்தா லே அதிக பாபத்தைப்பண்ண ஆரம்பித்தோம் (நிச்சயித்தோம்) ஆச்சரியம்! கஷ்டம்! (ச16)

யதி மாமப்ரதிகார மஸஸ்த்ரம்சஸ்த்ர பாணயஃ |

யாத்ராஷ்ட்ராரணஹந்யு-ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம் ||ச17||

யதி மாமப்ரதிகார மஸஸ்த்ரம்சஸ்த்ர பாணயஃ,
 தார்த்தராஷ்ட்ராரணஹந்யு-ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம். ()

(ப-ம்.) ரணே - யுத்தத்தில், அப்ரதிகாரம் - பதில்செய்யாம லும், அசஸ்த்ரம் - ஆயுதமில்லாமலும் (மிருக்கும்), மாம் - என்னை, சஸ்த்ர பாணயஃ - ஆயுதபாணிகளான, தார்த்தராஷ்ட்ராரண-த்ருத ராஷ்ட்ரானுடைய மக்கள், ஹந்யு-ஹ்வயவலிதாவயம்-கொல்லுவார்களாகில், தத் தமே - அது எனக்கு, க்ஷேமதரம் - மிகவும் நல்லது, பவேத் - ஆகி ன்றுது. (ச17)

(தா-ம்) ஆயுதத்தை கையில் பிடித்த தூரியோதனாதிகள் ஆயுத மில்லாதவனாயும் பதில் பண்ணாதவனாயும் மிருக்கிற என்னைக் கொல்லுவார்களாகில் அதுவே எனக்கு அதிக க்ஷேமம். (ச17)

ஸஞ்சயர் சோல்லுகிறார்.

ஊவஹி-காஹி-ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம் |
 விஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம் ||ச18||

எவ முக்த்வாரஜ-ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம்,
 விஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம் ஹ்வயவலிதாவயம். (ச18)

(ப-ம்.) அர்ஜுனஃ - அர்ச்சுனன், ஏவம் உக்த்வா - இந்தப்பிரகாரம் சொல்லி, ஸசரம் - பாணஸஹிதமான, சாபம்-வில்லை, விஸ்ருஜ்ய-விட்டு, சோக ஸம்விக்நமாநஸஃ-துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மனத்தோடு, ஸங்க்யே - யுத்தரங்கத்தில், ரத உபஸ்த்தே . ரதத்தின்மேல், உபாவிசத் - உட்கார்ந்தான். (சௌ)

(தா-ம்.) அர்ச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைநோக்கி இவ்விதமாய் சொல்லி சோகத்தையடைந்த மனதோடு கூடினவனாக வில்லையும் பாணத்தையும் போட்டுவிட்டு இரதத்தில் உட்கார்ந்தான். (சௌ)

மு ற் றி ற் று.

ஸாஹ்யெயாமஃ ||

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

[முதல் அத்தியாயத்தில் கிரந்த சுலோகம் தமிழ் சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கிறபடியால் கிரந்த எழுத்து சுலபமாய்த்தொரிந்துக் கொள்ளலாமென்று நினைத்து தமிழ் சுலோகம் அச்சிட்டால் அதிகமாய் பாரம் ஆகின்றபடியால் தமிழ் சுலோகம் சேர்க்கவில்லை.]

ஸஞ்சயர் சோல்லுகிரார்.

கம் தயா க்யவயாவிஷ்டே ஸ்ராவணஸூகாவெகக்ஷணஸு ।
விஷ்டேகே ஶீரம் வாக்யம் ஶ்வாஹ ஶயவஸூகநஃ || ௩ ||

(ப-ம்.) ததா - அந்தப்பிரகாரம், க்ருபயா-தையினால், ஆவிஷ்டம் - ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனும், அச்சுருபூர்ண ஆகுல ஈக்ஷணம்-கண்ணீர் நிரைந்து கலங்கிய கண்களுடையனாய், விஷ்டேதந்தம்-துக்கிக்கின்ற, தம் - அந்த அர்ஜுனைக்குறித்து, மதுஸூதநஃ-கண்ணன், இதம் வாக்யம் - இந்தவாக்கியத்தை, உவாச-சொன்னார். ()

(தா-ம்.) இவ்விதமாய் தையையோடு கூடியவனாய் கண்ணனும், கண்ணீருமாய் அழுதுக்கொண்டு விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அர்ஜுனைநோக்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஒருவார்த்தை சொல்கின்றார். (க)

ஸ்ரீபகவான் சோல்லுகிரார்.

கூதஸாகஸூரீரீஷ்டேஸூவஸூதஸு ।
கநாயக்யவஸூமயூகீகீகீகார ஶஜகந || ௪ ||

(ப-ம்.) ஹே அர்ஜுன - அர்ச்சுனா, அநாரயைஃ - தெரியாதவர்களால், ஜுஷ்டம் - கொண்டாடப்படுவதும், அஸ்வர்க்யம் -

யாத் - நன்மையாகுமோ, தத் மே ப்ருஹி - அதை எனக்குச் சொல்லும்; அஹம் தே சிஷ்யஃ - நான் உமது சீஷன், த்வாம் ப்ரபந்தம் - சரணமடைந்த, மாம் ஸாதி-என்னைத்திருத்தும் (எ)

(தா-ம்.) கார்ப்பண்யம், தோஷம் இவைகளாலே நசித்த சுபாவமுடையவனாயும், தர்மத்தில் சந்தேகமுடையவனுமான நான் உம்மைக் கேழ்க்கிறேன். எது எனக்கு சுககரமோ அதைச் சொல்லும். உமக்கு நான் சிஷ்யன்; உம்மைச் சரணமாக வடைந்த என்னை சந்தேக மில்லாதவனாகப் பண்ணும். (எ)

நஹி ப்ரவஸ்யாதி ஃஸா வநு-ஃ ஃவொஹி-ஃ வொஷண விஃ யாணாஃ; சுவாவ்ய ஹிஸா வஸவத-ஃ ஃஸாஃ வஸ-ஸாணா விவிவாய்வத-ஃ || ௮ ||

(ப-ம்.) இந்திரியானாம் - இந்த்ரீயர்யங்களுக்கு, உத் சோஷணம் - சந்தாபத்தை யுண்டாக்குகிறதைச் செய்கின்ற, மம சோகம் - என் சோகத்தை, யத் அபநுத்யாத் - எது போக்குமோ! தத் அஹம் - அதை நான், ப்ரமெள - பூமியில், அஸபந்தம்-பகை வரில்லாதகண்டகமாக, ரித்தம்ராஜ்யம் - ஸமிருத்திபொருந்திய ராஜ்யத்தை, ஸு-ராணாம் - தேவர்களின், ஆதிபத்யம் - நாயகத்தன்மையை, அவாப்யாபி - அடைந்தாலும், நப்ரபச்யாமி-(லக்ஷியமாய்) காணாமலிருக்கிறேன். (அ)

(தா-ம்.) இப்பூமியில் சத்துரு வற்றதாயும் சகல வஸ்துக்களாலேயும் நிறைந்த இராஜ்ஜியத்தையும், தேவாதி பத்யத்தையும், அடைந்தபோதிலும் இந்திரியங்களை உலரச்செய்கிற என்னுடைய சோகத்தை எது போக்கடிக்குமோ அதை நான் காண்கிறேனில்லை. (அ)

ஸஞ்சயவாக்கியம்.

வனவஃகா ஹிஷீகௌஸம் ம-வாகௌஸஃ வானவஃ,
ந யொத-ஃ ஹி மொவிந-ஃகா த-ஃ வஸவஃ || ௯ ||

(ப-ம்) பரந்தபஃ - ப்ரநுக்களைத் தபிக்கப்பண்ணுகிற, குடாகேசஃ - அருச்சுனன், ஹ்ருஷீகேசம் - இருடசேனை(ப்பார்த்து) ஏவம் உக்த்வா - இவ்வாறு சொல்லி, அஹம் நயோதஸ்யே - நான் போர்செய்யேன், இதி-என்று, கோவிந்தம் - கோவிந்தனுக்கு, ப்ரதி உக்த்வா-டதிலுணர்த்து, துஷ்ணீம் பபூவ-மெளனமாயிருந்தான், ஹா - என்பது ஆச்சர்யத்தைத் தெரிவிக்கிறது. (க)

(தா-ம்) இந்தப் பிரகாரம் அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனை நோக்கி சொல்லி நான் சண்டை செய்யமாட்டேன் என்று மெளனமாக விருந்தான். (க)

த₂-வா₂ ஹுஷீ₂கௌ₂ஃ ப₂ ஹஸ₂நி₂வ ஹா₂த |
வெ₂நயொ₂ ர₂ஹயொ₂ஃ₂வெ₂ விஷீ₂க₂ஃ₂வ₂ஃ || ௧௦ ||

(ப-ம்) ஹேபாரதா! ஓ திருதராஷ்டினே! ஹ்ருஷீகேசஃ -
பூ₂க₂ருஷ்ண₂மூ₂ர்த்தி, ப்ரஹஸந் இவ - சிரி₂த்து₂க்₂கொ₂ண்டே, உப
யோஃ - இரண்டு சேனைக்கும், மத்யே - நடுவில், விஷீ₂த₂ந்₂த₂ம்-து₂க்
கி₂த்து₂க்₂கொ₂ண்டி₂ரு₂க்கி₂ற, தம் - அவனை (நோக்கி), வசஃ-இவ்வாக்
யத்தை, உவாச - சொன்னான். (௧௦)

(தா-ம்) வாரீர் திருதராஷ்டிர இராஜனே! இரண்டு சேனை
களின் நடுவில் விசனப்படுகிற அர்ஜுனனை நோக்கிக் கிருஷ்
ணன் சிரிப்புள்ளவர்போல (இனி சொல்லப்போகிற) வார்த்
தையைச் சொன்னார். (௧௧)

க₂ஸொ₂ஹ₂ ந₂ந₂ஸொ₂ஹ ஸ₂ஃ ப₂ஹீ₂ வா₂ஜா₂ஹ ஹா₂ஷ₂யெ₂ |
ம₂தா₂வ்₂ஹ₂ந₂ம₂தா₂ வ₂ஹ₂ஹ₂ந₂ஸொ₂ஹ₂ வ₂ணீ₂தா₂ஃ || ௧௧ ||

(ப-ம்.) ஹே அர்ச்சுன - வாராய் அர்ச்சுனா, த்வம் - நீ,
அசோச்யாந் - துக்கிக்காதவர்களைக் குறித்து, அந்வசோசஃ - துக்
கித்தாய், ப்ரஜ்ஞாவாதாந்ச-ஞானவாதங்களையும், பாஷஸே-பேசு
கிராய், கதாஸந் - அநித்திய (தேக)ங்களைப் பற்றியும், அகதா
ஸூந் - நித்திய (ஆத்மாக்களைப்பற்றியும்) பண்டிதாஃ - தெரிந்த
வர்கள், நஅநுசோசந்தி - துக்கிக்கமாட்டார்கள். (௧௧)

(தா-ம்) வாராய் அர்ஜுனா! நீ எவர்களைக் குறித்து விச
னப்பட வேண்டியதில்லையோ, அவர்களைக் குறித்து விசனப்படு
கிராய். ஜ்ஞானிகளுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிராய். பண்
டிதர்கள் தேக சபாவம் ஆத்மசபாவம் அறிந்த வித்வான்கள்
தேகங்களைக் குறித்தும் ஆத்மாக்களைக் குறித்தும் விசனப்படுகி
றார்களில்லை. (௧௧)

ந₂ கெ₂வா₂ஹ₂ ஜா₂த₂-நா₂வ₂ஃ ந₂க₂வா₂ ந₂ந₂ஜ₂நாயி₂வா₂ஃ |
ந₂ வெ₂வ₂ந₂ ஹ₂வி₂ஷீ₂ர₂ஃ ஸ₂வெ₂ஃ வ₂ய₂த₂ஃ பா₂ஸு₂ || ௧௨ ||

(ப-ம்.) அஹம் ஜாது - நான் ஒருக்காலும், நாஸம் இதிர -
இல்லாதிருந்தேன்; த்வம் - நீயும், (ஜாதுநாவீ?) ஒருக்காலுமில்லை
(இதி)ந - என்றில்லை; இமேஜநாதிபாஃ - இந்தராஜாக்கள், (ஜாது
ந ஆஸந்) - ஒருக்காலுமில்லை, (இதி)ந-என்றில்லை; ஸர்வே வயம்-
நாம் எல்லோரும், அதஃபரம்-இனிமேலும், ந ச பவிஷ்யாம இதிர-
இருக்கப்போகிறதில்லை யென்றும், நைவ - இல்லவேயில்லை. (௧௨)

(தா-ம்.) நானும் நீயும் இந்த இராஜாக்களும் நாமெல்லோ
ரும் முன்காலத்திலும் இருந்தோம். இனி வருகிற காலத்திலும்
இருப்போம். ஒரு காலத்திலாவது இல்லாம விருக்கிறதில்லை.
எல்லாக் காலங்களிலும் இருக்கிறோம். (௧௨)

ரெஹிநொஹிநு யயா ரெஹெ களாரா யளவந ஜரா ।
தயா ரெஹாரா ப்ராஹியீ தாலுத் நஹிஹி || ௧௩ ||

(ப-ம்.) அஸ்மிந் தேஹே - இந்தசரீரத்தில், தேஹிஃ - ஆன்மாவுக்கு, கௌமாரம் - பால்லியமும், யௌவநம் - வாலிபத்தன்மையும், ஜரா - கிழத்தனமும், யாதா - எப்படியோ, ததா - அப்படி, தேஹாந்தா ப்ராப்திஃ - வேறுதேஹம் வருவது; தத்ர - அவ்விஷயத்தில், தீரஃ - புத்திமானானவன், நமுஹ்யதி - மோஹத்தையடையமாட்டான். (௧௩)

(தா-ம்.) ஒரு தேகத்திலிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு பாலியம், யௌவனம், விருத்தாப்பியம் இதுகள் எப்படி ஒன்றின்பின் ஒன்று வருகிறதோ அப்படியே ஒரு தேகத்துக்குப்பின் மற்றொரு தேகம் வருகிறது. இவ்விதமான ஞானமறிந்தவன் அவ்விஷயத்தில் மோகமடைகிறதில்லை. (௧௩)

ஜாதாஸுபாஸுபாஸுகளவெயஸீ தொஷஸுவஃஃவஃஃ ।
சூமடீ வாயினொ நித்யாஸாராஃ ஹிதிக்ஷவ்வாராத || ௧௪ ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய - ஓ குந்தியின்மைந்த! மத்ராஸ்பர்ஸாஃ - விஷய அநுபவங்கள், சீத உஷ்ண ஸுக துக்கதாஃ - குளிர்ச்சி வெப்பம் இன்ப துன்பங்களைத்தரும்; ஆகம அபாயிநஃ - வரவு போக்குகள் உள்ளவை; அநித்யாஃ - அழிவுற்றவைகள், (ஆகையின்) ஹே பாரத - ஓ பரதவம்ஸத்தில் பிறந்தவனே, தாந்திதிக்ஷஸ்வ - அவைகளைப் ஸஹிப்பாயாக. (௧௪)

(தா-ம்.) வாராய் அர்ஜுனா! காது முதலிய இந்திரியங்கள் சப்தம் முதலான விஷயங்களோடு சம்பந்தப்பட்டால் அந்தச் சம்பந்தத்தால் சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிக ஞண்டாகின்றபடியால் பாரதா! அந்தச் சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களைப் பொறுத்துக்கொள்.

யாஹிந வ்யயநெஹெ தொஸாஷா வொஸாஷாஷாஃ ।
ஸஃஃஃவ வஃஃஃயாராஃ வொஹிதகவாய கஹெ தெ || ௧௫ ||

(ப-ம்.) ஹி - ஏனெனில், ஹே புருஷரிஷப - ஓ அர்ஜுனா, எதே - இந்த (விஷய அநுபவங்கள்,) ஸமதுக்க ஸுகம்-சமமாய் சுகத்தையும் துக்கத்தையும் (மதிக்கின்ற), தீரம் - தைரியமுள்ள, யம் புருஷம் - எந்த புருஷனை, ந வ்யதயந்தி - பீடிக்கமாட்டேவோ, ஸஃ - அவன், அம்ருதத்வாய - மோக்ஷத்துக்கு, கல்பதெ - யோக்கியமாகின்றான். (௧௫)

(தா-ம்) வாராய் அர்ஜுனா! இந்த இந்திரிய விஷய சம்பந்தங்கள் விவேகியாகியும் சுகதுக்கங்களைச் சமமாக எண்ணுகிற எந்தப்புருஷனைப் பாதிக்கவில்லையோ அந்தப்புருஷன் மோக்ஷமடைவதற்கு யோக்கியனாகின்றான். (௧௫)

நாஉஸதொவிடிதொவாவொ நாஉவாவொ விடிதொஸதஃ |
உஹயொரவிடிதொடிநாஉஸநயொஸகூடிஸிஃ || ௧௬ ||

(ப-ம்.) அஸதஃ - இல்லாததற்கு பாவந-வித்யதே, இந்பு
இல்லை, ஸதஃ - ஸத்தாக்கு:—ஆத்மாவுக்கு, அபாவநவித்யதே -
இன்மை இல்லை, அநயோஃஉபயோஃ - இவ்விரண்டுக்கும், அந்தஃ -
முடிவு (அதாவது நிச்சயம்), தத்வ தர்சிபிஃ - தத்வத்தையறிந்த
வர்களால், த்ருஷ்டஃ - பார்க்கப்பட்டது—நிச்சயிக்கப்பட்டது. ()

(தா-ம்.) அநித்தியமான தேகத்துக்கு நித்திய தத்துவமும்,
நித்தியமான ஆத்துமாவுக்கு அநித்தியத்துவமும் கிடையாது.
இந்த இரண்டுகளுடைய அநித்திய நித்தியத்துவங்களை உண்மை
யறிந்திருக்கிற ஜ்ஞானிகள் நிச்சயித் திருக்கிறார்கள். (௧௬)

கூவிநாஸிதௌ தலிபி யெந ஸவபூதிஃ |

விநாஸிவ்ய யஸ்யாஸ்ய ந கூரிசு கதௌபூஹி || ௧௭ ||

(ப-ம்.) தத் - அது:—ஆத்மா, அஹிநாசி - நாசமற்றது,
(என்று) வித்தி - அறி, யேந-இதம்ஸர்வம்-இதெல்லாம், ததம் -
வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்யயஸ்ய - விநாசமில்லாததான,
அஸ்ய - இதற்கு, கஃசித்பி - ஒருவனும், விநாசம் காதும்-நாசம்
உண்டாக்குதற்கு, நார்ஹதி - தகான். (௧௭)

(தா-ம்.) எந்த ஆத்ம சுருபத்தாலே சேதனனாலே தேவ
னென்றும் மனுஷியனென்றும் பசு பகஷி முதலான திரியக்கென்
றும் மரஞ்செடி முதலான ஸ்தாவரமென்றும் சொல்லப்படுகிற
இந்தப் பிரபஞ்சம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த ஆத்ம
சுருபம் நித்தியம் என்று நிச்சயித்துக்கொள். இந்த ஆத்மசுருப
மான சேதனன் அதிகூஷ்ம சுருபனாகையாலே இவனுக்கு விநா
சத்தைக் கற்பிக்க ஒருவனுக்கும் சக்தியில்லை. (௧௭)

கூஹை உஹி டேஹா நித்யஸ்யோகூ ஸுரீரிணஃ |

கூநாஸிநொ வுஹிஸ்யோ தவூ ட்யூஸ ஹாச || ௧௮ ||

(ப-ம்.) அந்தவந்தஃ - நாசமுடைய, இமே தேஹாஃ - இத்
தேஹங்கள், நித்யஸ்ய - நித்யனும் அநாசிநஃ - நாசரஹிதமுப்,
அப்ரமேயஸ்ய - அறியக்கூடு மவைகளிற் சேராததுமான, சரீ
ரிணஃ ஆத்மாவுக்கு (என்று), உக்தாஃ - சொல்லப்பட்டன; தஸ்
மாத் - ஆகையால், ஹேபாரத - ஓ அர்ஜுனா! யுத்யஸ்வ-யுத்தம்
செய்வாயாக. (௧௮)

(தா-ம்.) நித்தியனாயும், நாசமில்லாதவனாயும், அதிகமகிமை
யுடையவனாயும் இருக்கின்ற இந்த ஆத்மாவினுடைய இந்தச் சரீ
ரங்களானவைகள் நாசமுள்ளவைகள், ஹே! பரதவம்சத்தில்

பிறந்த அர்ஜுனனே! ஆகையினால் யுத்தம்பண்ணு. 10 நித்ய
ஸ்ய - விகாரமற்றவன். (கஅ)

ய வநநம் வெதி ஹநாரம் யவெஸுநம் சந்யுதஹக்யு |
உஹ தள ந விஜாந்தொ நாயம் ஹனிநஹந்யுதே || ௧௧ ||

(ப-ம்.) ய: ஏநம் - எவன் ஆத்மாவை ஹந்தாரம் - கொல்
லுமென்பதாய், மந்யதே - எண்ணுகிறுதே ய:ச ஏநம் - பின்னு
மெவன் இதை (ஆத்மாவை), ஹதம் மந்யதே - கொல்லப்பட்ட
தாய் எண்ணுகிறுதே, தெள உபௌ அபி - அவ்விருவரும்,
நவிஜாநீத: - அறியாதிருக்கிறார்கள், அயம் - இது (நெருப்பு முத
லியது), நஹந்தி - (ஆத்மாவைக்)கொல்லமாட்டான், நஹந்யதே -
(இது) கொல்லமாட்டான். (கக)

(தா-ம்) இந்த ஆத்மாவைக் கொல்லுகிற வனாகவும் யாதொ
ருவன் அறிகிறுதே இந்த ஆத்மாவை மரணத்தை அடைந்தவ
னாக யாதொருவன் அறிகிறுதே அந்த இரண்டு பேர்களும் அறி
ந்தவர்களன்று. இந்த ஆத்மாவானவன் கொல்லுகிறவனுமன்று.
கொல்லப்படுகிறவனுமன்று. (கக)

நஜாயதே திரயதேவா கஜாலினாயம் ஹக்ஷாலவிகா
வாநஹயம் | கஜாநித்யுஸாஸதொயவ்வாரணாநஹ
ந்யுதே ஹந்யுதே ந ஸரீரே || ௨௦ ||

(ப-ம்.) அயம் - இந்த (ஆத்மா), கதாசிதஅபி-ஒருக்காலும்,
நஜாயதே - பிறக்கிறதில்லை; ந ம்ரியதேவா - இறப்பதில்லை;
அயம் - இவன், பூதவா - (கற்பாதியில்) உண்டாய், பூய: - கற்
பாந்தத்தில், நபவிதா - உண்டாவதில்லை; அத: அயம் - ஆகை
யால் இவன், அஜ: - பிறப்பற்றவன்; நித்ய: - அழிவற்றவன்;
சாச்வத: எப்போதும் இருப்பவன்,புராண: - புராததென், சரீரே
ஹந்யமாரே - அனைகவிதங்களாக மாறுபட்டாலும், (அயம் -
இந்த ஆத்மா) நஹந்யதே - மாறுதலடையாதவன். (௨௦)

(தா-ம்) இந்த ஆத்மாவானவன் பிறக்கிறதில்லை. மரண
த்தை அடைவதில்லை, ஒருக்கால் பிறந்து மறுபடியும் பிறக்கப்
போகிறதில்லை. இந்த ஆத்மாவானவன் உண்டாகிறவனன்று.
நித்தியனாயிருக்கிறவன். ப்ரக்ருதிபோல் அடிக்கடிபரிணாமம் இல்
லாதவன், ஆனபடியால் சரீரம் அடிப்பட்டிருந்தாலும் ஆத்மா
அடிப்படப்படுகிறதில்லை, நித்தியம். (௨௦)

வெஷாவிநாஸிநம் நித்யம் ய வந நஜிவ்யுயு |
கயம் வ வாரஷம் வாது கவா கயதி ஹநிக்யு || ௨௧ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த - ஓ அர்ச்சுனா! ய: ஏநம் - எவன்
இதை, அவிநாசிரம் - நாசமுறாததாயும், அஜம்-பிரப்பற்றதாயும்,

அவ்யயம் - நாசயோக்கியமல்லாததாயும், நித்யம் - நித்தியமாயும்,
(இருப்பதாக), வேத - அறிகுறே, ஸ்புருஷி - அந்தபுருஷன்,
கதம் - எப்படி, கம் - எந்த (ஆத்மாவை,) காதியதி - கொல்லு
விக்கிறான்? கம்ஹந்தி - எதைக்கொல்லுகிறான்? (௨௧)

(தா - ம்.) குந்தீகுமாரனே! நாசமில்லாமலும் ஜநமில்லா
மலும் இருக்கிற இந்த ஜீவனை நாசம் பண்ணுகைக்கு அயோக்
கிய மென்று எவன் அறிகுறே அவன் தன் போதனையால்
மற்றொருவனைக்கொண்டு எவனைக் கொல்ல நினைப்பான்? எவ
னைத்தான் கொல்லுவன்? (௨௧)

வாலாம்புலி ஜீண-ஓநி யயா விஹாய நவாநி முஹாதி
நரொபராணி தயா சரீராணி விஹாய ஜீண-ஓநி முஹா
நி ஸ.யாதி நவாநி ஷேஹீ || ௨௨ ||

(ப-ம்.) நரஃ - மனுஷ்யன், யதா - எப்படி, ஜீர்ணாநி-கிழிந்த,
வாலாம்புலி விஹாய - வஸ்திரங்களை விட்டு, அபராணி - இதர
மான, நவாநி - புதியவைகளை, க்ருஹ்ணாதி - கிரஹிக்கிறாரே,
ததா-அப்படி, தேஹீ - ஆத்மா, ஜீர்ணாநி - பழகி அழிந்துபோன,
சரீராணி விஹாய - சரீரங்களை விட்டு, நவாநி - புதியவைகளான,
அந்யாநி - இதரசரீரங்களை, ஸம்யாதி - அடைகிறான். (௨௨)

(தா-ம்.) இந்த ஆத்துமாவானவன், எப்படியானால் மறு
வியானவன் ஜீர்ணங்களாயிருக்கிற வஸ்திரங்களைவிட்டுப் புதி
தான வேறு வஸ்திரங்களை க்ரஹிக்கிறாரே அப்படியே ஜீர்ணங்
களாயிருக்கிற சரீரங்களை விட்டுப் புதிதாயிருக்கிற வேறான சரீ
ரங்களை அடைகிறான். (௨௨)

நெநநஃ ஹிண்டி ஸஹாணி நெநநஃ ஹிண்டி வாவகஃ |

நெநநஃ ஹிண்டி ஸஹாணி நெநநஃ ஹிண்டி வாவகஃ || ௨௩ ||

கஹிண்டி ஸஹாணி நெநநஃ ஹிண்டி வாவகஃ |
நி கஹிண்டி ஸஹாணி நெநநஃ ஹிண்டி வாவகஃ || ௨௪ ||

(ப-ம்.) சஸ்திராணி - ஆயுதங்கள், ஏநம்-இந்த (ஆத்மாவை),
ந சிந்ததி - வெட்டுகிறதில்லை; பாவகஃ - அக்கினி, ஏநம் - இந்த
ஆத்மாவை, ந தஹதி - கொளுத்துகிறதில்லை; ஆபஃ - ஜலங்கள்,
ஏநம் - இதை, நக்லேதயந்தி - நினைக்கதில்லை, மாருதஃ - வாயுவா
னது, ஏநம் நஸொஷயதி - இந்த ஆத்மாவை உலர்த்துகிறதில்லை,
அயம் அச்சேத்யஃ - இவன் வெட்டுக்குத்தகாதவன், அயம் ஆதா
ஹ்ய - இவன் கொளுத்தத்தகாதவன், அக்லேத்யாஃ - நினைக்கத்
தகாதவன், அசோஷ்யஃ-வாட்டத்தகாதவன், ஸர்வ கதாஃ-யாவை
யும் வியாபித்தவன், நித்யஃ - எப்போதுமுள்ளவன், ஸ்தானூஃ -

ஸ்திரமான ஸ்வபாவன், அசலஃ - அசையாதவன், ஸநாதநஃ - அநாதியானவன். (உ௩-௨௪)

(தா-ம்.) ஆயுதங்கள் இந்த ஆத்மாவை வெட்டாதுகள்; அக்கினியானவன் இந்த ஆத்மாவை எரிக்கான்; ஜலங்கள் நினைக்கிறதில்லை; வாயுவானது உலர்த்துகிறதில்லை; இந்த ஆத்மாவானவன் வெட்டத்தகாதவன்; எரிக்கத்தகாதவன்; நினைக்கத்தகாதவன்; உலர்த்தத்தகாதவன் என்று முள்ளவன்; எல்லாவற்றிலுமிருப்பவன்; இவன் அனாதியானவன்; சலிக்கத்தகாதவன்; ஸ்திரமாயிருக்கிறவன். (உ௩-௨௪)

ஶவ்யௌகோய ஶலி. தெய்யாப ஶவிகாயெ-பா. யஸு-ஶ்யுதெ ||
தஸூாஶேவம் விஶிக்ஷைநம் நாந-ஸூாஶி த-ஶஹ-ஶுவி || ௨௩ ||

(ப-ம்.) அயம் - இந்த (ஆத்மா), அவ்யக்தஃ - (காணப்படாதவன்) அயம்-இவன், அசிந்த்யஃ-சிந்தைக்கெட்டாதவன், அயம்-இவன், அஶிகார்யஃ-மாறுபாட்டுக்கேலாதவன், (என்று) உச்யதே-சொல்லப்படுகிறான்; தஸ்மாத் - ஆகையால், ஏநம்-இவனை, ஏவம்-விதிதவா - அறிந்துகொண்டு, அநுசோசிதும் - துக்கிப்பதற்கு, நார்ஹஸி - (உனக்குத்) தகாது. (௨௩)

(தா-ம்.) இந்த ஜீவன் காணத்தகாதவனாயும், சிந்திக்கத்தகாதவனாயும், விகாரத்தை அடையாதவனாகவும் சொல்லப்படுகிறான். ஆனபடியால், இவனை இப்படியாக அறிந்து துக்கிப்பதற்கு நீ தகுந்தவனன்று. (ஸ.) அஶிகார்யஃ-விகாரமடையாதவன். (௨௩)

ஶயவெநம் நித்யஜாதம் நித்யவா ஶந்யஸேஜ்யத |
தயாவிக்ஷம் ஶஹாவாவொ வெநவம் ஶூாஶி த-ஶஹ-ஶுவி ||

(ப-ம்.) அதச - இல்லாவிட்டால், ஏநம்-இந்த (ஆத்மாவை), நித்ய ஜாதம் - எப்போதும் பிறந்து, நித்யம் ம்ருதம்வா-எப்போதும் இறந்தவனாகவாகிலும், மந்யஸே - மதிக்கிறாயோ, ததாபி - ஆனபோதிலும், மஹாபாஹோ - ஓ பெருந்தோளுடையாய்! த்வம்-நீ, ஏவம்-இப்படி, சோசிதும்-துக்கிப்பதற்கு, ந அர்ஹஸி-தகாது. (௨௪)

(தா-ம்.) நல்ல கைகளையுடைய அர்ஜுனா! இந்த ஆத்மையை நித்திய முண்டாகிறவனாயும், நித்திய மாணத்தை யடைகிறவனாயும், எண்ணுகிறாயோ, அப்படியிருந்தாலும் இதைக்குறித்து நீ துக்கிப்பதற்கு யோக்கியனன்று. (௨௪)

ஜாதஸ்ய பிறந்ததற்கு, ம்ருத்யுஃ - அழிவு, த்ருவஃ - நிச்சயம், ம்ருதஸ்யச - அழிவுற்றதற்கு, ஜநம் த்ருவம்ஶி-பிறப்ப

(ப-ம்.) ஜாதஸ்ய-பிறந்ததற்கு, ம்ருத்யுஃ - அழிவு, த்ருவஃ - நிச்சயம், ம்ருதஸ்யச - அழிவுற்றதற்கு, ஜநம் த்ருவம்ஶி-பிறப்ப

பும் நிச்சயமே? தஸ்மாத் - ஆகையால், அபரிஹார்யே-பரிஹரிக்கத்தகாத, அர்த்தே - விஷயத்தில், த்வம் சோசிதாம் - நீ துக்கிப்பதற்கு, நார்ஹஸி - தகாதவனாயிருக்கிறாய். (௨௭)

(தா-ம்.) பிறப்பவனுக்கோ வென்றால் மரணம் நிச்சயம், மரணத்தை அடைந்தவனுக்கும் பிறப்பு நிச்சயம். ஆகையாலே நீ நீக்கத்தகாத விஷயத்தில் துக்கிப்பதற்கு, தக்கவனல்லன். (௨௭)

ஈவ்யுகாநீநி ஹதாநி வ்யுகூய்யூநி ஹாத |
ஈவ்யுகூ நியநாநெவ கதூகா வர்ஹெடிநா || ௨௮ ||

(ப-ம்.) ஹே பாரத - ஓ பாண்டவா! பூதாநி - சரீரங்கள், அவ்யக்த ஆகீநி - அறியப்படாத பூர்வ (அவஸ்த்தையுடையன), வ்யக்த மத்யாநி - புலப்பட்ட நடுவில் நிலையுடையன, அவ்யக்த நிதநாநி ஏவ - புலப்படாத அழிவுடையனவைகளே! தத்ரா-அவ் விஷயத்தில், பரிதேவநா கா - சோக மென்ன? (௨௮)

(தா - ம்.) பாரதவம்சத்திற் பிறந்தவனே! இப்படி முடிவாய்ச் சொல்லி யிருப்பதால் இப்படித் தெளிந்த உனக்கு அது நிமித்தம் துக்கம் வேண்டியதில்லை. பிராணிகள் மூலப்ரகிருதியிலே, முதலில் உண்டாய், நடுக்காலத்தில் மனுஷ்யாதிசரீரங்களோடு காணப்பட்டுக் கடைசியில் மூலப்ரகிருதியிலேயே மறைந்திருக்கிறனாகும். அது விஷயத்தில் என்ன துக்கம். (௪௦-ரா) அவ்யக்தாநீநி - பிறவிக்கு முன் காணப்படாதது. (௨௮)

சூஸ்ய-ஹவஸூ-கிகூரிஷெநம் சூஸ்ய-ஹவஸூ-கிகூரிஷெநம்
வவாந்யம் | சூஸ்ய-ஹவஸூ-கிகூரிஷெநம் சூஸ்ய-ஹவஸூ-கிகூரிஷெநம்
நவெடி.நவெடிவகூரிஷ || ௨௯ ||

(ப-ம்.) ஆச்சார்யவத் - ஆச்சாரியம்போல் (இருக்கிற) ஏநம் - இவனை, கஃ சித் பச்யதி - ஒருவன் பார்க்கிறான்; துதைவச - அப்படியே, அந்யஃ - மற்றொருவன், ஆச்சார்யவத் - ஆச்சாரியமான, (இவனை) வததி - சொல்லுகிறான், ஆச்சார்யவத்-ஆச்சாரியம்போலிருக்கும், ஏநம் - இவனை, அந்யஃ கஃ சித் ஏவ-எவனோ ஒருவன் தான், ச்ருணோதி - கேட்கிறான்; கஃ சித் ச - ஒருவனும், ஏநம் - இவனை, ச்ருத்வாபிச - கேட்டும், நவேத ஏவ - அறியவேயில்லை. ()

(தா-ம்.) இந்த ஆத்ம சுவபாவத்தை ஒரு புண்ணியசாலியானவன் ஆச்சாரியம்போல் பார்க்கிறான். இந்த ஆத்மாவை மற்றொருவன் அயலாருடன் ஆச்சாரியம்போல் பேசுகிறான். அப்படியே வேறொருவனும் ஆச்சாரியம்போல்கேட்கிறான். அப்படிக்கேட்டும் இந்தஜீவனை தத்வமாய் அறிந்தவன் ஒருவனுமில்லை. ()

ஷெஹீநி க்யூ ஶவ்யூய்யூயம் ஶெஹீநி க்யூ ஶவ்யூய்யூயம் ஶவ்யூய்யூயம் ஶவ்யூய்யூயம் |
கஸூகவ-ஶாணி ஹதாநி ந க்வம் ஶெஹீநி க்யூ ஶவ்யூய்யூயம் || ௩௦ ||

(ப-ம்.) ஹேபாரத - ஓ அர்ச்சுனா! ஸர்வஸ்ய தேஹே-எல் லாருடைய தேஹத்திலும். (இருக்கிற) அயம்தேஹீ - இவ்வாத் மா, நித்யம் - எப்போதும், அவத்யஃ - கொல்லத்தருந்தவனல் லன், தஸ்மாத் - ஆகையாலே, ஸர்வாணி பூதாநி ப்ரதி - ஒருப் பிராணிகளைக் குறித்தும், த்வம் சோசிதும்-சோகிக்க, நார்ஹாவி- தகாதவனாயிருக்கிறாய். (௩௦)

(தா - ம்.) ஓ அர்ஜுனா! எல்லா சரீரமும் கொல்லப்பட்ட போதிலும் அந்த ஆத்மாவானவன் கொல்லத் தருந்தவனல்லன். ஆகையால் சகல பிராணிகளைக் குறித்து நீ துக்கத்தை யடைய வேண்டியதில்லை. (௩௦)

ஸ்ய ஸுஹி வாவெக்ஷு ந விக்வித - ஹிஹிஸி |
 யஹிஸி - வாவெயொஹிஸி ஸுஹி ஸுஹிஸி |

(ப-ம்.) ஸ்வதர்மம் - தன் தருமத்தை, அவேக்ஷயாபி-பார் த்தும், விகம்பிதும் - சலிக்க, நார்ஹாவி-(உனக்குக்) தகாது, ஹ - ஏனென்றால், க்ஷத்திரியஸ்ய - க்ஷத்திரியனுக்கு, தர்மயாத் - நியாய மாய்க்கிடைத்த, யுத்தாத் அந்யத்-யுத்தத்தைவிட வேறு, ஸ்ரேயஃ நவித்யதே - நன்மை யில்லை. (௩௧)

(தா-ம்.) நீ, உன் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை ஆலோசித்து நடுங்க யோக்கியனல்ல, க்ஷத்திரியனுக்குத் தர்மமாயிருக்கிற யுத்தத் தைக் காட்டிலும் வேறு ஸ்ரேயஸ்ஸு இல்லை. (௩௧)

யஹிஸி வாவெயொஹிஸி ஸுஹி ஸுஹிஸி |
 ஸுஹிஸி - வாவெயொஹிஸி ஸுஹி ஸுஹிஸி |

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த - ஓ அருச்சுனா! யத்ருச் சயா - ப்ர யத்நமில்லாமலே, உபபந்நம் - வந்ததும், அபாவ்ருதம்-திறந்திரு க்கிற, ஸ்வர்க த்வாரம் - சுவர்க்க வழியாயிருக்கின்ற, ஈத்ருசர் யுத் தம்-இவ்விதப்போரை, ஸுகிரு-பாக்யவான்களான, க்ஷத்திரியாஃ - க்ஷத்திரியர்கள், லபந்தே - அடைகின்றார்கள். (௩௨)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! தானாய் வந்தும் திறக்கப்பட்ட ஸ்ஷர்க்கத்து வழியாயிருக்கிற இந்த யுத்தத்தை, சுகிகளாயிருக்கிற க்ஷத்திரியர்கள் அடைவார்கள். (௩௨)

ஸ்ய வௌகம் யஹிஸிஸி ஸுஹிஸி ந காரிஷிஸி |
 ததஸ்யஸிஸி க்ஷிஸி ஸுஹிஸி வாவெயொஹிஸி |

(ப-ம்.) அத - இல்லாவிட்டால், த்வம் - நீ, தர்மயம்-நியாய மாய்க் கிடைத்த, இமம் ஸங்க்ராமம் - இந்த யுத்தத்தை, நகரிஷி யஸி சேத் - செய்யா யாகில், ததஃ - அக்காரணத்தால், ஸ்வதா

மம் - தன் தருமத்தையம், கீர்திம் ச - கீர்த்தியையும், ஹித்வா - விட்டு, பாபம்-பாவத்தை, அவாப்ஸ்யஸி-அடையப்போகிறாய்.

(தா-ம்.) இனியாவது நீ தர்மத்தால் வந்திருக்கிற இந்த யுத்தத்தைப்பண்ணாமல் போவாயேபாகில், பிறகு உன் தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் போக்கடித்துக் கொண்டு பாபத்தை அடைவனாவாய். (௩௩)

குகீதி-ஹாவி லகதாநி கயயிஷுனி தெவ்யாயாழ |
ஸஹாலிகஸ்ய வாசுகீதி-ஹாணா கதிரிஷ்யுதெ || ௩௪ ||

(ப-ம்.) (ஐம்) ச - மேலும், பூதாநி-பிராணிகள், தே - உனக்கு, அவ்யயாம் - அழிவில்லாத, அகீர்திம் ச - அபயசன்ஸையும், கதயிஷ்யந்தி - சொல்லப்போகின்றன; ஸம்பாவிதஸ்யச-எல்லாம் நோந்திருக்கிற (புருஷனுக்கோ), அகீர்த்தி - அபகீர்த்தியானது, மரணாத் - மரணத்தைக் காட்டிலும், அதிரிச்யதே - அதிகமானது. (௩௪)

(தா-ம்.) கூடித்திரிய தர்மத்தை விடுகிறதால் உனக்கு அதிகமான அபகீர்த்தியை சகல பிராணிகளும் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட அபகீர்த்தியானது மரணத்தைக் காட்டிலும் அதிகம் (௩௪)

ஸயாஷ்யுணாடி-வா-கம் ஶநு-தெ க்வாஹாரயாஃ |
யெஷாஹக்ஷஹ-ஹ-தெ தாஹ-தரயாஸ்யாஸிவாவவ்யு || ௩௫ ||

(ப-ம்.) மஹாரதாஃ-மகாரதர்களான (கர்ணாதிகள்,) த்வாம் - உன்னை, பயாத் - பயத்தினால், ரணாத் - யுத்தத்தினின்றும், உபரதம் - கைவாங்கினதாக, மந்யந்தே - நினைப்பார்கள்; த்வம்-நீயோ, ஏஷாம்-இந்த (கர்ணாதிகளுக்கு) பஹு-மதஃ - வெகுமதிக்கப்பட்டவனாயிருந்து, லாகவம் - (இப்பொழுது) இலேசான தன்மையை, யாஸ்யஸி - அடையப்போகிறாய். (௩௫)

(தா-ம்.) கர்ணன் முதலானவர்களால் நீ பஹுமானம் பண்ணப்பட்டவனாக இருந்து, இப்படி அல்லஸ்வபாவத்தை அடைவாயேயாகில், அந்த மஹாரதர்கள் உன்னைச் சண்டையிலிருந்து பயத்தால் மறைந்தவனாக நினைப்பார்கள். (௩௫)

கவாஷ்யுவாடி-ஹ-ஸஹ-ஹ-நிஷ்யு-கி தவாஷ்யிதாஃ |
நிஷ-தஸ்யவ ஸாஷ்யு-ஹ-தெகாடி-ஹ-வதா-ஹ-கிஷ்யு || ௩௬ ||

தவ அஹிதாஃ - உன் சத்துருக்கள், தவ ஸாமர்த்யம் - உன் சாமர்த்தியத்தை, நிந்தந்தஃ - நிந்திப்பவர்களாய், பஹு-ஹ- - அனேகமான, அவாச்ய வாதாந் - சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளை, வதி

ஷ்யந்தி - சொல்லப்போகிறார்கள், ததஃ - அதைக்காட்டிலும், துஃ
கதரம் கிந்து- அதிகதுக்கதரம் என்ன இருக்கிறது? (௩௬)

(தா-ம்.) உன்னுடைய சத்தருக்கள், உன் சாமர்த்யத்தை
சிந்தித்து, அதிகமாகத் தூஷணைகளைச் சொல்லுவார்கள். அதைக்
காட்டிலும் உனக்குத் துக்கமானது என்னயிருக்கிறது? (௩௬)

ஹதொவா ப்ராஹ்மீஸுவமஹிதா வாவொக்ஷ்யெவஃஹீ
தஸூரஹிஷ்டகஸ்தெய யஹிதா சூத நிஸ்யஃ || ௩௭ ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய-ஒருத்தியின் மைந்த ! ஹதஃவா -
கொல்லப்பட்டாயாகிலும், ஸ்வர்கம் - சுவர்கத்தை, ப்ராஹ்மீ
யஸே - அடைவாய்; ஜித்வா வ-ஜெயித்தா யாகிலும், மஹீம்
போக்ஷ்யஸே - பூமியை அனுபவிக்கப்போகிறாய், தஸ்மாத் -
ஆகையாலே, க்ருத நிச்சயஃ (நிச்சயம் க்ருதவா) - (ஃ) நிச்சயம்
பண்ணிக்கொண்டு, யுக்தாய உத்திஷ்ட - யுத்தம் செய்ய வெழுந்
திரு (௩௭)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! மரணத்தை யடைந்தாலும் வீரஸ்
வர்க்கத்தை யடைவாய். ஜெயித்தாலும் பூமியை யாளுவாய். ஆகை
யால் யுத்தத்தில் பிடிவாதமுள்ளவனாய் எழுந்திரு. (௩௭)

ஸஹஹிஷ்டகஸ்தெய யஹிதா சூத நிஸ்யஃ || ௩௭ ||

(ப-ம்.) ஸஹஹிஷ்டகஸ்தெய-சுகதுக்கங்களை, ஸமே க்ருதவா - ஸம
மாகச் செய்து, லாபா லாபௌ - லாபாலாபங்களையும், ஜயா
ஜயௌ - ஜயா ஜயங்களையும், (ஸமே க்ருதவா)-சமமாக யெண்
ணி, ததஃ-அதன் பிறகு, யுக்தாய - யுத்தத்தின் பொருட்டு, யுஜ்
யஸ்வ - கூடு; ஏவம் - இப்படியானால், பாபம் - பாவத்தை, ந
அவாப்ஸ்யஸி - அடையமாட்டாய். (௩௮)

(தா-ம்.) சுகதுக்கங்களையும், லாபநஷ்டங்களையும், ஜயாபஜய
ங்களையும், சரியாகச் செய்து அதின் பிறகு யுத்தம் செய்வதற்காக
பிரயத்தனப்படு. இப்படிச் செய்யும்பகூத்தில் பாபத்தை அடை
யமாட்டாய். (௩௮)

வனஷாதெஹிஹிதாவொஹிஷ்டகஸ்தெய யஹிதா சூத நிஸ்யஃ || ௩௯ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த-ஓ அர்ச்சுனா! ஸாங்க்யே-ஸாங்க்யத்தி
லுள்ள (ஆத்ம) விஷயத்தில், ஏஷா யுத்தஃ - இதுவரையிலும்
சொன்ன புத்தியானது, தே-உனக்கு, அபிஹிதா - சொல்லப்பட்
டது. யோகே - (சர்ம) யோகவிஷயத்தில், ஜிமாம் - இந்த (புத்தி

யை), ச்ருணு-கேள்; யயா புத்யா-யாதொரு(அந்த) புத்தியோடு, யுத்தஃதவம்-கூடினா (யாகில்) நீ, கர்ம பந்தம் - கர்மத்தால் வரும் ஸம்ஸாரத்தை, ப்ரஹாஸ்யவலி - விட்டுவிடுவாய். (௩௯)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! இந்தப் புத்தியானது ஸாத்கியத்தில் சொல்லப்பட்டது. யாதொரு புத்தியோடு கூடினவனய் கர்மத்தாலுண்டான கட்டை விடப்போகியோ, அப்போர்க்கொற்ற யோகவிஷயமாகிய புத்தியைக்கேள். (௩௯)

நெஹாலிக்ரஃநாஸொஃஷி வுத்யுவாயா ந விடிதெ |
ஸது ஃப்யுஸ்ய யஃஷித்ராயதெ ஃஹதொஹயாஸி||௪௦||

(ப-ம்.) இஹ - இதில் (கர்மயோகத்தில்) அபிக்ரம நாசஃ-ஆரம்ப மாத்திரத்திற்கும் அழிவு, நாஸ்தி - இல்லை, (இடையில் விட்டாலும்), ப்ரத்யவாயஃ-தோஷமும், நவிக்யதே-இல்லை; அஸ்ய தர்மஸ்ய - இத் தருமத்தினுடைய, ஸ்வல்பம் அபி - அற்பமாக மும், மஹதஃ பயாத் - பெரும் பயத்தினின்றும், த்ராயதே - காப்பாற்றும். (௪௦)

(தா-ம்.) இந்தக் கர்மயோக விஷயத்திலே, ஆரம்பித்து நிர்விக்கினமில்லாமல் போனாலும் பாதகமில்லை. அதனால் தோஷமில்லை; இந்தக் கர்மயோகத்தினுடைய ஸ்வல்பபாகங்கூட அதிகப்பட்ட பயத்தில் நின்றும் ரக்ஷிக்கிறது. (௪௦) இந்தக் கர்மயோகமானது செய்யும் வரைக்கும் லாபம். முடியாத பக்ஷத்தில் பாதகமில்லை. (௪௦)

வ்யவஸாயாதிகா வஃஷி ரொகெஹ கஃரஃநஃ |
வஹஃஸாவாஹ்ய நஃதாஸு வஃஷியொஃஷி வஸாயி நா||௪௧||

(ப-ம்.) ஹே குருநந்தந - ஓ குருநந்தனா! இஹ - இதில் (கர்மயோகத்தில்), வ்யவஸாயாதிகா - நிச்சயரூபமான, பத்திஃ-புத்தியானது, ஏகா ஏவ - ஒரேவிதம்; அவ்யவ ஸாயிராம் - (ஆத்மஸ்வரூப) நிச்சயமில்லாதவருடைய, புத்தயஃ-புத்திகளோ, பஹுஃ சாகாஃ - அனேகப் பிரகாரங்கள், அநந்தாஸ்ச - முடிவில்லாதனவுமாயிருக்கின்றன. (௪௧)

(தா-ம்.) வாராய் குருநந்தனே! இந்தக் கர்மயோகத்தில் நித்திய கர்மமென்றும், காம்ய கர்மமென்றும் இரண்டு பாகமுண்டு. இதுகளில் பரமாத்மா சுதந்திரனென்றும், ஜீவாத்மா தாஸனென்றும், பரமாத்மாவினுடைய கைங்கரியமே ஜீவனுக்குப் புருஷார்த்தமென்றும், நிச்சியமாகிற வ்யவசாயமென்று சொல்லப்படுகின்ற முன்சொன்ன ஜீவபரமாத்மா விவேக மில்லாமையால் ஸ்வர்க்காதிகளான பலன்களைக்கொறுகின்ற ஜீவவர்க்கங்களுடைய புத்தி விசேஷங்கள், பல பேதங்களாலே அநேக முகங்களாகவும்,

அதிகமாகவு மிருக்கு மாகையால் இவ்விரண்டு கர்மங்களில் காமிய கர்மங்களைக் காட்டிலும் போகூதரமான நித்திய கர்மங்களே ஸ்ரேஷ்டம். (௬௦) பரமாத்மா ஜீவாத்மா ஒன்று. (௬௧)

யா தீரீம் வுஷிதாம்பா வாலம் ப்ரவஹு விபரிதஃ |
வெஷவாஷாதாம்பா வாயு நாந்யுஷீதி வாபிநஃ || ௬௨ ||

காரீதாந வுஷிதாம்பா ஜநகாரீ வுஷிதாம்பா |

கி யாலிஸேஷவஹுஷிதாம்பா வுஷிதாம்பா விபரிதஃ || ௬௩ ||

வெஷவாஷாதாம்பா வுஷிதாம்பா வுஷிதாம்பா விபரிதஃ || ௬௪ ||

(௬.௦.) ஹே பார்த்த ! - ஓ பார்த்தனே ! வேத வாதரதாஃ - வேதவாக்யங்களில் ஆஸக்தியுள்ளவர்களும், காம ஆத்மாநஃ - காம (புருஷார்த்த)த்தில் மனமுள்ளவர்கள், ஸ்வர்கபராஃ-சுவர்க்கத்தில் நாட்ட முடையராய், அந்யத் நாஸ்தி - வேறு இல்லை, இதி வாதிநஃ - என்று வாது செய்துக்கொண்டு, அவிபச்சிதஃ - அற்பமதிகளா (கையால்), போக ஐசுவர்ய கதிம் பிரதி-(சுவர்க்கா) னுபவ ஐசுவரிய கதியைக்குறித்து, புஷ்பிதம் - பூத்துமாத்திர மிருக்கின்ற, ஜந்ம கர்ம பல ப்ரதாம் - பிறப்பென்னும் கருமபலத்தைத் தருகின்றதாய், க்ரியா விசேஷ பஹுளாம் - கருமவிசேஷத்தால் பிரசுரமாயிருக்கின்ற, யாம் இமாம் வாசம் - யாதொரு இந்த வாக்கை, ப்ரவதந்தி - சொல்லுகிறார்களோ, தயா - அந்த வாக்கினால், அபஹ்ருத சேதஸாம் - அபஹரிக்கப்பட்ட மனதையுடையரும், போக ஐசுவர்ய ப்ரஸக்தாநாம் - (சுவர்க்கமுதலிய வற்றை) அநுபவிப்பதென்கிற ஐசுவரியத்தில் ஆஸக்தியுள்ளவர்களுடைய (ஜனங்களின்), ஸமாதெள - மனதில், வ்யவஸா யாத் மிகா - நிச்சயரூபமான, புத்திஃ - புத்தியானது, நவிதீயதே - உண்டாகிறதில்லை. (௬௨-௬௩-௬௪)

(௬.௦.) ஓ ! அர்ஜுனா ! வேதத்தில் பலனைச் சொல்லுகிற முக்கியமான அர்த்தவாதத்தில் ப்ரீதியுடையவர்களும், வேதே விசேஷ பலனில்லை என்று சொல்லுகிறவர்களும், ஸ்வர்க்கமே மேலான ப்ரயோஜன மென்று எண்ணி யிருக்கிறவர்களுமாகிய அவிவேகிகள், பிறப்பையும் கர்மத்தையும் கொடுக்கிறதாயும், அதிக வ்யாபாரத்தையுடைய போகைஸ்வர்யங்களைக் குறித்து, எந்த வார்த்தையைப் பேசுகிறார்களோ, அந்த வார்த்தையால் அபகரிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களும், போகத்திலாசையுள்ளவர்களுமிட வ்யவசாய ரூபமான புத்தியானது, யோகத்தில் வைக்கப்படமாட்டாது. (௬௦-௬௧.) ஸமாதெள - அந்தக் காரணத்தில். (௬௨-௬௩-௬௪)

வெ.கு.ம.ஊ.விஷயாவெரா நிவெ.ம.ஊ.ம.வா.ஜ.ந. |
 நி.உ.ஊ.வி.த.கு.ல.க.வெ.ரா நி.பெ.ஊ.ம.கே.சு.த.வா.ந. || ௪௭ ||
 யாவா.ந.ப.உ. உ.ப.வா.ந. வ.வ.உ.த. ஸ.ஊ.ப.வெ.தா.ப.க. |
 தாவா.ந.வ.வெ.ஊ.வெ.பெ.ஷ.ஊ.ஊ.ஊ.வி.ஜா.ந.க. || ௪௮ ||

(ப-ம்.) வேதா: - வேதங்கள், த்ரைகுண்ய விஷயா: - ஸத்வர ஜஸ்தமோ குணங்கள் விஷயமானவைகள்; ஹே அர்ஜுந - ஓ அர்ச்சுனா!, த்வம்து - நீயோ, நிஸ் த்ரைகுண்ய: - முக்குணங்களு மற்றவனாய், பவ-ஆகு; நிர் த்வந்த்வ: - (சீதம் உஷ்ணம் முதலிய) துவந்துவ மற்றவனாய், (பவ) - ஆகு; நீத்ய ஸத்வ ஸ்த்த: - நித் தியமும் ஸத்துவகுணத்தில் இருந்து, நிர் யோக க்ஷேம: - யோக க்ஷேமங்க ளற்று, ஆத்மவாந் - ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தேடிக் கொண்டிரு, ஸர்வதா - முழுதும், ஸம்ப்லுத உதகே - நிறைந்த நீர் கொண்ட, உதபானே - கிணறு ஜலஸ்த்தானத்தில், யாவாந் அர் த்த: - (நாகமெடுத்தவனுக்கு) எவ்வளவுப் பிரயோஜனமோ, (அப்படி) உண்டாகிறது, ஸர்வேஷுவேதேஷு, எல்லா வேதங் களிலும், விஜாநத: - ஞானியான (மோக்ஷார்த்தியான), ப்ராம்ஹண ஸ்ய-ப்ரஹ்மஜ்ஞாநநிஷ்ட்டனுக்கு, ப்ரதி-உண்டாகிறது. (௪௭-௪௮)

(தா-ம்.) ஹே! அர்ஜுனா! வேதங்கள் மாயா விஷயமா யிருக்கிறதுகள். நீமாயா ஸ்வரூபத்தைவிட்டு, ஸத்வகுணத்தை யடைந்து, சுகதுக்கங்களைவிட்டு, யோகக்ஷேம மில்லாதவனாயும், ஸத்வஸ்வரூபத்தை யடைந்தவனாயு மாகக்கடவாய். நாலுபக்கத் திலும் ஜலத்தால் நிறைந்தகிணற்றில் எவ்வளவு பிரயோஜனமோ, தெரிந்த பிராம்மணனுக்கு எல்லா வேதங்களிலேயும் அவ்வளவு தான் பிரயோஜனம். (௪௭-௪௮)

க.ஊ.ஊ.வாயிகாரவெ.ஊ.ஊ.வெ.ஷ.ஊ.க.ப.வ.ந. |
 ஊ.க.ஊ.ஊ.வெ.ஊ.ஊ.ஊ.ஊ.ஊ.ஊ.ஊ.ஊ.ஊ.ஊ. || ௪௯ ||

(ப-ம்.) தே - (மோக்ஷார்த்தியான) உனக்கு, கர்மணி ஏவ - கர்மஸ்வரூப மாத்திரத்திலே, அதிகார: - அதிகாரம், ப.லேஷு - பலங்களில், கதாசந - ஒருக்காலும், மா - வேண்டாம், கர்ம பல ஹேது: - கருமத்துக்கும் பலத்துக்கும் ஹேதுவாக, மாபூ: - ஆகாதே; அகர்மணி - கர்மம் செய்யாமலிருப்பதில், தே ஸங்க: - உனக்கு ஸம்பந்தம், மாஸ்து - வேண்டாம். (௪௯)

(தா-ம்.) முழுக்ஷுவான உனக்கு உன்னுடைய கூத்திரிய ஜாதிக்ரூப கர்மங்களில், அதிகாரமே தவிர, அந்த கர்ம பலங் களில் ஒருக்காலும் அதிகாரமில்லை. கர்ம பலங்களுக்கு காரணனா காதே யுத்தம் செய்யா விஷயத்தில் ஸங்கத்தை விட்டு விடு. (௪௯)

யொமஸூ கார கரி-ராணி ஸம்மம் துஜா யநஃஜய |
 லிப்யுலிப்யூ ஸ்வொஹகவாலஸிஃவம் யொமஉயுதெ||சஅ||

(ப-ம்.) ஹே தநஞ்சய - ஓ அர்ச்சுனா! ஸங்கம் த்யக்த்வா - அபிமானத்தைவிட்டு, வித்தி அவித்த்யோ- (பல) வித்தியிலும் அவித்தியிலும், ஸமஃ பூத்வா - ஸமமாயிருந்து, யோக ஸ்த்தஃ - யோக நிஷ்ட்டனாப்க்கொண்டு, கர்மாணி குரு-கருமங்களைச் செய், ஸமத்வம் - ஸமமாயிருப்பதே, யோகஃ (இதி) உசுபதே - யோக மென்று சொல்லப்படும். (சஅ)

(தா-ம்.) ஓ! அர்ஜுனா! பற்றைவிட்டு வித்தித்தாலும் வித்திக்காமல் போனபோதிலும் இதுகளில் சமமாகி, யோகத்தி லிருந்து கர்மங்களைச் செய். ஸமமாயிருக்கிற தன்மையானது, யோகமாக சொல்லப்படுகிறது. (சஅ)

ஶ்வொரண ஹ்யவாஃகரி-ஶ்வொலிபொமா ஶநஃஜய |
 ஶ்வொள ஶராணநிவ க்யுபணாஃ மஹஹதவஃ || சக ||

(ப-ம்.) ஹே தநஞ்சய! - ஓ அர்ச்சுனா!, புத்தியோகாத் - சம த்வ புத்தியுடன் கூடிய (கருமத்) தைக்காட்டிலும், கர்ம-(காமிய) கருமமானது, தூரேண அவரம்-மிகவும் இழிவானது, அதஃ- ஆகையால், புத்தெள-ஜ்ஞாநத்தில், சரணம் அந்விச்ச-ரக்ஷகத்தை கோறு, பல ஹேதவஃ - பலத்துக்கு ஹேதுவானவர்கள், க்ரு பணஃ - ஸம்ஸாரிகளாவார். (சக)

(தா-ம்.) ஓ! அர்ஜுனா! ஸமரூபமான புத்தியோகத்தா லுண்டாகிய கர்மத்தைக் காட்டிலும் மற்றக் கர்மம் மிகவும் தாழ் ந்தது; புத்தியோகத்தா லுண்டான கர்மம், ஸம்ஸார துக்கத்தை ப்போக்கி மோக்ஷதையடையச் செய்கிறது. மற்றொருகர்மம், ஸம்ஸாரத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. ஆகையால் மோக்ஷாபயோ கியான புத்தியோகத்தை உடையவனைக் கெடுக்கின்ற கர்மங்களைச் செய்யாதே. (சக)

ஶ்வொலியு-தொஜஹா கீஹ உமெ ஶு-க்யு தஶுஜ்யுதெ |
 தஸூரெயாமாய ய-ஜ்யுஸ்யொமஃ கரி-ஶ்வொகளஸய || ௩௦ ||

(ப-ம்.) புத்தி யுத்தஃ - புத்தியுடன் கூடியவன், இஹ - இந்த (ஜன்மத்தில்) ஶுக்ருத துஷ்க்ருதே உபே - புண்ணியம் பாவம் இரண்டையும், ஜஹாதி-விடுகிறான்; தஸ்மாத்-ஆகையால், யோகா ய-(முன் சொன்ன புத்தி) யோகத்துக்காக, யுஜ்யஸ்வ - யத்தினம் செய்; யோகஃ-யோகந்தான், கர்மஸு-கருமங்களில், கௌசலம் - ஶாமர்த்தியம். (௩௦)

(தா-ம்.) புத்தியோகத்தோடு கூடியவனாக் கருமத்தைச் செய்வவன் புண்ணியபாவங்கள் இரண்டையும் விடுகிறானே

யால், புத்தியோகத்திற்காக யத்தினம்பண்ணு. கருமங்கள் (100) ஸ்வதர்மமாகிய கர்மங்கள் செய்து வரும்போது இந்தப் புத்தியோகமானது, மிகவும் ஸாமர்த்தியத்தினால் ஸாதிக்கத்தக்கது. ()

கரி-ஃஜம் வ-ஃபிய-ஃகாஹி மமம் அ-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ!

ஜநவம்ப விநி-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ வ-ஃபிய-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ || 101 ||

(ப-ம்.) மநீஷிணஃ - ஞானிகள், புத்தி யுக்தாஃ - (முன்சொன்ன) புத்தியுடன்கூடி, கர்ம ஜம் - கர்மத்தாலுண்டான, பலம் த்யக்த்வா - பலனைவிட்டு, ஜம் பந்த விநிர்முக்தாஃ - ஜம்மமென்கிற பந்தத்தால் விடுபட்டவர்களாய், அநாமயம்-உபத்திரவமற்ற, பதம் கச்சந்தி - பதவியை அடைகின்றார்கள். (101)

(தா-ம்.) புத்தியோகந்தையுடைய பண்டிதர்கள், கர்மத்தாலுண்டாகும் பயனை விட்டு, ஜநமரண ரூபமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தவர்களாய், துக்கமில்லாத மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள். (102)

யதா-ஃதெ வொஹகலீ-ஃவ-ஃபி வ-ஃபி-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ!

ததாம-ஃகாஹிநி-ஃவ-ஃபி-ஃஷிணஃ வ-ஃபி-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ || 102 ||

(ப-ம்.) யதா - எப்பொழுது, தே - உனக்கு, புத்திஃ - மனதானது, மோஹ கலிலம் - மோஹ (மென்னும்) தோஷத்தை, வ்யதிதரிஷ்யதி - தாண்டுகிறதோ, ததா - அப்பொழுது, ஸ்ருதஸ்ய-கேட்டதற்கும், ஸ்த்ரோதவ்யஸ்யச-கேட்கவேண்டிய அர்த்தத்துக்கும், நிர்வேதம் - வைராக்கியத்தை, கந்தா அவி-அடைவாய். (103)

(தா-ம்.) இவ்விதமான கர்மத்திலிருக்கின்ற உன் புத்தியானது, எப்பொழுது யோகத்தாலுண்டாகிய கலக்கத்தை விடுகிறதோ, அப்பொழுதுதான் எம்மிடத்தில் இதுவரையிலும் கேட்டதாயும், இனி கேட்கப்போகிறதுமான, அம்சத்தில் நீ தானவே வைராக்கியத்தை அடைவாய். (104)

ஸ்ரு-ஃதி-ஃவி-ஃபி-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ வ-ஃபி-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ!

வ-ஃபி-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ வ-ஃபி-ஃகூரீ-ஃஷிணஃ || 103 ||

(ப - ம்.) ஸ்ருதி விப்ரதிபந்நா - (என்னிடத்தில்) கேட்பதனால் மிகவும் தெளிவுற்றதாய், அசலா-ஏகரூபமாயிருக்கிற, தே புத்திஃ - உன் புத்தியானது, ஸமாநெள-மனதில், யதா நிச்சலா - எப்பொழுது அசைவுறாமல், ஸ்தாஸ்யதி-நிலைக்கின்றதோ, ததா - அப்பொழுது, யோகம்-ஆத்மஜ்ஞாநத்தை, அவாப்ஸ்யஸி-அடைவாய். (105)

(தா-ம்.) (எமது) உபதேசத்தால் விசேஷமாய் ஸூக்ஷ்மார்த்தத்தை அறிந்து, ஒரே ரூபாயிரூக்கிற உன் புத்தியானது எப்பொழுது மனஸ்வலில் அசைவில்லாமல் நிற்கிறதோ அப்பொழுது ஆத்மக்ஞானமாகிய யோகத்தை அடைவாய். (௩௩)

அர்ச்சனன் கோல்லுகிருன்.

ஸூக்யஸ்ய காலாஷா ஸீயஸ்ய கௌவ |
ஸூக்யீ கிவ லாஷை கிதாவீத வ்ரஜைககிழ | ௩௪ ||

(ப-ம்.) ஹே கேசவ - வாரீர் கேசவனே, ஸமாதி ஸ்தஸ்ய - ஸமத்திருக்கிற, ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய-ஸ்திதப்ரக்ஞனுக்கு, கா பாஷா-என்ன பெயர்? ஸ்திததீ: நிச்சலப் பிரக்ஞையுள்ளவன், கிம் ப்ரபாதேத - என்ன பேசுவான்? கிம் ஆவீத - எப்படி ஆஸனமாகக்கொள்ளுவன்? கிம் வ்ரஜேத-என்னமாய் நடப்பன்? (௩௪)

(தா-ம்.) ஓ கேசவா! யோகத்திலிருக்கும் நிலைத்த புத்தியையுடையவனுக்கு என்ன குறிகள்? நிலைத்த புத்தியையுடையவன் எப்படிப்பேசுவன்? எப்படி யிருப்பன்? எப்படி நடப்பன்? (௩௪)

ஸ்ரீபகவான் கோல்லுகிருர்.

வ்ரஜஹாநீயராகாஸிநு ஸவநாநாயு உராமதாநு |
சூதநெவாநாத ஷீலித வ்ரஜஸுஷாஸ்யுதெ || ௩௫ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த - ஓ அர்ச்சனா, ஆத்மநா - மனதினால், ஆத்மநி ஏவ - தனக்குள் தானே, துஷ்ட: - ஸந்துஷ்டி யடைந்தவனாய், மனோ கதாந் - மனதிலுள்ள, ஸர்வாந் காமாந் - ஸமஸ்தமான காமங்களை, யதாப்ரஜஹாதி - எப்பொழுது விடுகிறானோ, ததா - அப்பொழுது, ஸ்திதப்ரஜ்ஞ: இதி உச்யதே - சலிக்காதப்ரஜ்ஞையுள்ளவனென்று, என்று சொல்லப்படுகிறான். (௩௫)

(தா-ம்.) வாராய்! அர்ஜுனா! எவன் எப்பொழுது மனதினால் ஆத்மக்ஞானத்தை அறிந்து சந்தோஷத்தை யுடையவனாய், மனதி லிருக்கிற எல்லாக்காமங்களையும் விடுகிறானோ, அவன் அப்பொழுது நிலைபெற்ற புத்தியை யுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான். (௩௫)

உஷ்வஸ்யாநிதா ஸவஸ்யா விமதஸ்யஹ: |
வீதராமஹயக்ராய: ஸூக்யீ புநிராஸ்யுதெ || ௩௬ ||

(ப-ம்.) து: கேஷு-துக்கங்களில், அநுத்விக்ரமநா: -கேஷாபத்தையடையதான மனமுடையனாய், ஸுகேஷு - இன்பங்களில், விகத ஸ்ப்ரஹ: - ஆசையற்று, வீதராகபய க்ரோத: - ரா

கம் பயம் கோபம் அற்றவனாய், முகி: - (ஆத்மாவை) மனனஞ் செய்பவன், ஸ்திர தீ: உசுபதே-ஸ்திரதீ யென்னப்படுவான். ()

(தா-ம்.) துக்கங்களில் கலங்காத மனதை யுடையவனும், சுகங்களில் ஆசையற்றவனும், இராகத்வேஷ பயங்களைத் துறந்த வனுமாகிய புருஷன், நிலைத்த புத்தியையுடைய முனியாகச் சொல்லப்படுகிறான். (௩௬)

யஸவசுதா நலிஸஹ ஸுதகஸுபாவு) ஸ-ஹாஸ-ஹஸு
ஸ
நாஸிநநுதிநசெஷ்டீ தஸுபுஜா வ திஷ்டிகா | ௩௭ ||

(11-ம்.) ய: எவன், ஸர்வதா - ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும், அநபிஸ்நேஹ: - அதிகச் சினேக பற்றவனோ? தத் தத் சுபா சுபம் - அந்தந்த சுபா சுபத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, நாபி நந் ததி - சந்தோஷிக்கமாட்டானோ, ந ந்வேஷ்டி. - த்வேஷிக்கமாட்டானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, ப்ராஜ்ஞா - பிரக்ஞையானது, ப்ரதிஷ்டிதா - நிலைபெற்றதாம். (௩௭)

(தா-ம்.) யாதொருவன் எல்லா வஸ்துக்களிலும் (ஸு) (தே கங்களிலும் அதிகபாசம்) வைக்காதவனாய், அந்தந்த நன்மை தீமைகளுக்கிரிய பயன்களை யடைந்து சந்தோஷிக்காமலும், த்வேஷத்தை அடையாமலும் இருக்கிறானோ, அவனுடைய புத்தியானது நிலைபெற்றது. (௩௭)

யதா ஸஹாரதெ வாயம் கலெஷாஹாநீவ ஸவசுஸ: |

உஷி யாணீஷி யாயெஷு ஸஸுபுஜாவு திஷ்டிகா | ௩௮ ||

(ப-ம்.) யதா அயம் - எப்பொழுது இந்தப்புருஷன், இந்திரியாணி - இந்திரியங்களை, ஈர்ம: - ஆமைபானது, அங்காதி இவ - அவயவங்களைப்போல், ஸர்வச: - ஸமஸ்தமான, இந்திரியார்த்தே ப்ய: - (சப்தாதி) விஷயங்களினின்றும், ஸம்ஹாதே - இழுக்கிறானோ, ததா - அப்பொழுது, தஸ்ய - அவனுடைய, ப்ராஜ்ஞா - பிரக்ஞையானது, பிரதிஷ்டிதா - நிலைபெற்றதாம். (௩௮)

(தா-ம்.) இந்த ஜீவானவன், (ஸு) ஜ்ஞானநிஷ்டையில் ப்ர வர்த்திருக்கிற, ஆமை தன் அவயவங்களை யடக்குவதுபோல், இந்திரியங்களை விஷயங்களில் செல்லாமல் எப்பொழுது நன்றாய் அடக்குகிறானோ அப்பொழுது அவனுடைய புத்தியானது நிலைபெற்றது. (௩௮)

விஷயா விநிவதஸுதெ திராஹாஸுஷு ஷெஹிந: |

18 ஸவஜஸு ரஸொவுஷு வரஹுஷா நிவதஸுதெ | ௩௯ ||

(ப-ம்.) நிராஹாரஸ்ய - ஆகாரமற்ற, தேஹிநஃ - புருஷனுக்கு, விஷயாஃ - சப்தாதிகள், ரஸவர்ஜம் - ஆசை நீங்கலாக, விநிவர்த்தந்தே - திரும்புகின்றன; அஸ்ய - இவனுக்கு, ரஸோபி - (அந்த) ஆசையும், பரம் த்ருஷ்ட்வா - ஆத்மஸ்வரூபத்தைப்பார்த்து, நிவர்த்ததே - நிக்ருகின்றது. (103)

(தா-ம்) (இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்கள் ஆகாரமாகையாலே) அப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தில் விமுகமான இந்திரியங்களை யுடைய தேஹிக்கு ஆசை ஒன்று தவிர மற்ற விஷயங்கள் நீங்கிவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஆசையும் ஆத்ம ஸ்வரூபமான சுகத்தை அடைந்த பிறகு நீங்கிவிடுகிறது. (104) த்ருஷ்ட்வா - அறிந்து. (104)

யதகொஹ்யுவி களகெய வுஹாஷஸ்யு விவஸிதஃ |
 உஹ்யாணி வுஹாயீநி வுஹாதி வுஹவஃநஃ || 105 ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தே - ஓ அர்ச்சுனா!, யததோபி - (ஆத்மதரிசனத்துக்காக) யத்தனம் செய்தாலும், விபஸ்சிதஃ - ஜ்ஞாநமுள்ளவனும், ப்ரமாதீநி - பலவத்துக்களான, இந்திரியாணி-இந்திரியங்கள், மநஃ - மனதை, ப்ரஸபம் - பலாத்காரமாக, ஹரந்தி-இழுக்கின்றன. (105)

(தா-ம்.) ஆத்மக்ஞான மில்லாதவனுக்கு விஷயத்தில் ஆசை ஒழிகிறதில்லை. அந்த ஆசைப்பற்றாமல் இந்திரியங்களை ஜயிக்க யத்தினிக்கின்ற புருஷனுடைய இந்திரியங்கள் கெட்ட சபாவமுடையவைகளாய்மனதை பலாத்கரித்து அபகரித்துவிடுகின்றன.

தாநிவஸயுாணி ஸயஸ்யு யுகு சூலீத ஶதாஃ |
 வஸஹியஸ்யுஹி யாணி தஸ்யுபுஜா வுதிஷ்டிதா || 106 ||

(ப-ம்.) தாநி ஸர்வாணி-அவைகளை யெல்லாம், ஸம் யம்ய - நன்றாய் அடக்கி, மத்பரஃ - ளானே இலக்காக, யுக்தஃ - (ஸமத்வமென்னும்) யோகநிஷ்டனாய்க்கொண்டு, ஆவீத - வலிக்கக்கடவன்; யஸ்ய - எவனுக்கு, இந்திரியாணி - இந்திரியங்கள், வசே - வசத்தில் (இருக்கின்றனவோ) தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா-அவனுக்கு (த்தான்) பிரகஞை, ப்ரதிஷ்ட்டிதா - நிலைபெற்றிருக்கும். (106)

(தா-ம்.) அப்பப்பட்ட இந்திரியங்களை யெல்லாம் கட்டி யோகியாகி என்னையே முக்கியமா யடைந்திருக்கவேண்டும். எவனுக்கு இந்திரியங்கள் ஸ்வாதீனமா யிருக்கின்றனவோ, அவன் நிலைபெற்றவன். (106)

யுயதெவீஷயாநு வுஹஸ்யுமஸ்யுஷு வ ஜாயதெ |
 ஸமா துஜயதெ காஃகாஶு க்ரொயொஹிஜாயதெ || 107 ||

உபஜாயதே - நாசம் பிறக்கிறதா, ப்ராஸந்ர சேதஸ: - தெளிவுற்ற மனத்தனுக்கு, ஆச - விராவில், புத்தி: - பிரக்ஞையானது, பர்ய வதிஷ்டதி - நிலைபெறுகின்றது. (சு:0)

(தா-ம்) கீழ்ச்சொன்னபடி மனந்தெளியும் பகூதத்தில் இவனுக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகிய எல்லாத் துக்கங்களும் அழிந்துவிடுகின்றன: தெளிந்த மனதை யுடையவனுக்குப் புத்தியும் சீக்கிரத்தில் நிலைபெறும். (சு:0)

நா ஹிவஃ ஶீ ரயஃசூஷ்ய நவாபஃசூஷ்ய ஹாவநா ||
நவா ஹவயதஸூஃகி ரஸூஃகவ்யகஃதஸுவஸு || சு:1 ||

(ப-ம்.) அயுக்தஸ்ய - (என்னிடத்தில்) மனம் வையாதவனுக்கு, புத்தி: நாஸ்தி - சுத்தாத்ம ஸ்வரூபஜ்ஞானம் இல்லை, அயுக்தஸ்ய - அப்படி மனம் வையாதவனுக்கு, பாவநா நாஸ்தி - பாவணையில்லை:—ஆத்மவிஷயத்தில் பகுத்தறிப வேண்டுமென்னுஞ் சிந்தையில்லை, அபாவயத: - பாவணையற்றவனுக்கு, சாந்தி:சந - வைராக்கியமுமில்லை, அஸாந்தஸ்ய - அந்த சாந்தி யில்லாதவனுக்கு, ஸுகம் குத்: - சுகம் ஏது? (சு:1)

(தா-ம்.) என்னிடத்தில் மனம் வைக்காதவனுக்கு (ஸ:1) திருப்தி யில்லாதவனுக்கு ஆத்மவிஷயக் ஞானமானது வித்திக்கிறதில்லை: அப்படிப்பட்டவனுக்குப் பாவணையுமில்லை: அப்படிப் பாவணை வரப்பெறாதவனுக்கு ஸாந்தியு முண்டாகிறதில்லை; ஸாந்தியில்லாதவனுக்குச் சுகம் எப்படிக்கிடைக்கும். (சு:1)

ஐஹியாணாஃ ஹி ஹாதாஃ யநூநாநஃ விய்யதே |
தபஸ்யஹாதிவ்யஜாஃ வாயநஃவ ஶிவாஃஹவி || சு:2 ||

(ப - ம்.) சரதாம் - விஷயங்களில் ப்ரவேசிக்கிற, இந்த்ரீ யாணாம் - இந்த்ரீயங்களுக்கு, யத் மந: - எந்த மனமானது, அநுவிதீயதே - அநுஸரிப்பிக்கப்படுகிறதோ, தத் மந: - அந்த மனமானது, அஸ்ய ப்ரக்ஞாம் - இவன் புத்தியை, வாயு: - எதிர்காற்றானது, அம்பவரி நாவம் இவ - நீரில் ஓடத்தைப்போல், ஹரதி - அடித்துக்கொண்டு போகிறது. (சு:2)

(தா-ம்.) விஷயங்களில் சஞ்சரிக்கும் சுவபாவமுடைய இத்த்ரீயங்களை (ஸ:2) சுகமில்லை எவன் மனது அநுசரித்துச் செல்கிறதோ, அப்படிப்பட்டவனுடைய மனதானது ஆத்மக்ஞானத்தில் போகிற புத்தியை ஜலத்தில் போகிற கப்பலை எதிர்க்காற்றானது திருப்புவதுபோல் தடுத்துத்திருப்பி விடுகிறது. (சு:2)

தப்யாடிஸ்ய ஶிவாஹா நிமயஹி ஶவஸு: |
ஐஹியாணஹி யாயெஃஹி ஶவஸு:வ்யஜா வதிஷ்டதி || சு:3 ||

(தா-ம்.) தானாய் நிறைந்து தன்னிலையைக்கடவாத சுமுத்தி ரத்தை; ஆற்றின் ஜலங்கள் எப்படிப் பிரவேசிக் கின்றனவோ, அதுபோல் எல்லாக்காமங்களும் ஆத்மக்ஞானத்தால் சந்துஷ்ட னான, எவனை யடைகின்றனவோ அவன்தான், ஆத்மக்ஞானத்தா லுண்டாகிய திருப்தியை அடைகின்றான்; காமத்தில் விருப்ப முடையவன் சாந்தியை யடையமாட்டான். (எ0)

விஹாயகாரிநு யஸவ-புநு வு-பிரா-ஸாரதி நிவ்யு-ஹம் |
 நிபு-பிரா-ஹம்-கார லு-ஸா-தி நிபு-ம-ஹ-தி || எக ||

(ப-ம்.) யபுமான் - எந்த புருஷன், ஸர்வான் காமான்-எல்லா விஷயங்களையும், விஹாய - விட்டு, நிஸ்ப்ருஹம் - ஆசையற்றவ னாயும், நிர் மமம் - மமகார மற்றவனாயும், நிரஹங்காரம் - அஹங் காரமற்றவனாயும், சரதி - திரிகின்றனவே, ஸம் - அவன், சாந்திம் அதிகச்சதி - சாந்தியை அடைவான். (எக)

(தா-ம்.) எந்தப் புருஷன் சப்தாதிகளான எல்லா விஷயங் களையும்விட்டு அவற்றில் ஆசையும், மமதையும் மில்லாதவனாயும் இருக்கிறானே அவன்தான் சாந்தியை அடைகிறான். (எக)

வாஷாஸு-ஹீ-ஸி-தி-வாய-பு-நெ-ந-நா-வ-ப-வ-வி-ஹ-ஹ-தி |
 ஸி-கார-ஸு-ப-க-கா-வெ-வி-ஸு-ஹ-நி-வ-ப-ஹ-நி-பு-ஹ-தி || எஉ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த! - ஓ பார்த்தனே! ஏஷா - இது, ப்ரா ம்ஹீ - பிரம்மத்தை யடைவிக்குமதான், ஸ்திதிஃ-(ஞாந) நிஷ்டை, ஏநாம் பராப்ய-இதையடைந்து, (புமான்-புருஷன்), நவிமுஹ்யதி- மயக்கமுடன் (ஸம்ஸாரத்திலகப்படான்), அஸ்யாம் - இந்த (நிஷ்டையில்தானே), அந்தகாலே-அந்தரூபமான, ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் (தன்) ஆத்மாவை, ருச்சதி - அடைகிறான். (எஉ)

(தா-ம்.) ஓ! அர்ஜுனா! இந்தப்பற்றில்லாத ஸ்திதியே ப்ரஹ்மத்தை யடையச் செய்கிறது. இந்த ஸ்திதியை அடைந்த வன் ஸம்சாரத்தை யடையமாட்டான். நீ இந்த ஸ்திதியிலேயே கடைசிவரையிலு மிருந்தால் நித்தியானந்த ரூபமாகிய பிரஹ் மத்தை அடைவாய். (எஉ)

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க நிபு-பிரா-ஹம் ||

முன்றும் அத்தியாயம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஜ்யாயஸீ வெ-த-பு-ஹ-வெ-ஸு-ப-த-வ-ப-வி-ஹ-ஹ-தி |

த-கி-ஹ-ப-ப-ஹ-வி-வ-ப-ப-ஹ-தி-ப-ஹ-வி-வ-ப-ப-ஹ-தி || க ||

(ப-ம்.) ஹே ஜநார்தந - ஓ கிருஷ்ண! கர்மண: - கர்மத் தைக்காட்டிலும், புத்தி - ஞானநிஷ்டையானது, ஜ்யாயவீ-கிரேஷ்டை(யென்று), தே மதா சேத் - உமது திருவுள்ளமானால், தத்-அப்பொழுது, ஹே கேசவ - ஓ கேசவனே, கோரோ - பயங்கரமான, கர்மணி - கருமத்தில், மாம் - என்னை, கிம் நியோஜயவீ - ப்ரவர்த்திக்கச் செய்கிறாய்? (க)

(தா-ம்.) ஓ! கிருஷ்ண! கர்மத்தைக்காட்டிலும் க்ஞானமே சிறந்ததன்று. உமக்கு திருவுள்ளமானால் ஹே! கேசவா! ஏன் என்னை பயங்கரமான கர்மத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்கிறீர். (க)

வ்யாஜீஸு ணைவ வாகெ)ந வுலிஃவொஹயவீவதே |
ததெகவடிநிஸி த்யெநஸு பொஹராவ்யாபு||2||

(ப-ம்.) வ்யாமிஸ்ரேண - கலப்பான, வாக்யேந - வாக்கியத் தினால், மே புத்திம் - என்மனதை, மோஹயவீ இவ-மோஹிக் கச்செய்கிறாயென்று தோன்றுகின்றது; தத் - ஆகையால், ஏகம்-ஒரு(வார்த்தையாய்), வத - சொல்லும்; யேந-எதிரினால், அஹம் நிச்சித்ய - நான் நிச்சயித்துக்கொண்டு, ஸ்ரேய: - பரமபுருஷார்த் தத்தை, ஆப்நயாம் - அடைவேன். (2)

(தா-ம்.) சந்தேகமாயிருக்கிற வார்த்தையால், என்புத்தியை மோகிக்க செய்கிறீர்போல் தோன்றுகிறது. எதனால் நான் நன் மையை அடைவேனோ, அப்படிப்பட்ட ஒன்றையே நிச்பயம் செய்து சொல்லும். (2)

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

வொகெவ்ஸிநுஜிவ்யாநிஷ்டா வுராஹ்யாகாஜியநவ |
ஜநயொமெநஸாஃவொநாஃகெயொமெநயொமிநாபு||2||
நகெஷ்டாநாரஃஹாவெநஷ்டிஷ்டெ வுராஹ்யாகாஜியநவ |
நவஸஹ்யநாஹெவ விலிஃஸிமயிமஹி || 3 ||

(ப-ம்) ஹே அநக - ஓ குற்றமற்றவனே! அஸ்மிந்லோகே - இவ்வுலத்தில், மயா - என்னால், த்வி விதா - இரண்டு விதமான, நிஷ்ட்டா - நிஷ்டை, புரா - முன்னே, ப்ரோக்தா - சொல்லப் பட்டது, ஸாங்க்யாநாம்-ஞானரோதிகாரிகளுக்கு, ஜ்ஞானயோகேந-ஞானயோகத்தாலும், யோகிநாம் - கர்மயோகாதி காரிகளுக்கு, கர்மயோகேநச - கருமயோகத்தாலும், இதி - என்று, புருஷ: - புருஷன், கர்மாணாம் - கருமங்களை, அநாரம்பாத் - ஆரம்பியாமற் போவதினாலேயே, நைஷ்கர்ம்யம் - ஞானநிஷ்டையை, நாசுநதே-அடைகிறதில்லை; ஸந்யஸநாத் ஏவ - விட்டுவிடுவதாலேயே, வித் கிம் - நிஷ்டையை, நஸமதிச்சதி ச - அடையமாட்டான்.(ந-ச)

(தா-ம்.) ஓ, தோஷமற்றவனே! முன்னாலேயே, இவ்வுலகத் தில் ஞானயோகத்தால் சாங்கியர்களுக்கும், கர்ம யோகத்தால் யோகிகளுக்கும், இரண்டு நிஷ்டைகள் என்னால் சொல்லப்பட்ட டிருக்கின்றன. புருஷன் கர்மங்களை ஆரம்பிக்காம லிருப்பதினால் மாத்திரம் ஞானநிஷ்டையை யடையமாட்டான். ஆரம்பித்த கர் மத்தை விடுவதினாலேயே சித்தியை “மோகூதத்தை” அடைய மாட்டான். (௫௦) நிஷ்டா - அநுஷ்டான கர்மத்தை. (௩-௪)

நவிகுஸிஸ்க்ஷணவிஜா துகிஷு துகுகுஸு |

காயகுவெதஹுவஸ்குகிஷுவகுவபுகுகிஷுவெஜமகுவெணஃ || ௫ ||

(ப-ம்.) கஃசித்-எவனும், ஜாது-ஒருக்காலும், க்ஷணம் அபி-ஒரு க்ஷணமும், அகர்ம க்ருத்-கருமத்தைச் செய்யாதவனாய், ந திஷ்டட் டதி ஹி - இருக்கிறானில்லை யன்றோ? ஹி - யாதொரு காரணத் தால், ஸர்வோபி - எல்லா புருஷனும், ப்ரகருதி ஹை - பிரகிருதி யா லுண்டானகுணை - குணங்களால், அவஸி-பாவச லுய்க்கொண்டு, கர்ம - கருமத்தை, கார்யதே - செய்விக்கப்படுகிறான். (௫)

(தா-ம்.) இவ்வுலகில் எவனாவது, எந்த காலத்திலாவது, க்ஷணங்கூட கர்மம்செய்யாம லிருக்கமாட்டான். ஒவ்வொருவரும் பிரகிருதி குணத்தால் சுவாதீனரில்லாதவர்களாய் (பலவந்தமாய்) கர்மத்தை செய்விக்கப் படுகிறார்கள். (௫)

கவெகுகிஷுயாணிலஸ்யபிஷு குஷெநவாஸாரநு |

உகிஷுயாயகாநுவிஷிஷாநா தியுரஹாஸஸ உஷுவெகிகு ||

(ப-ம்.) யஃ - எவன் (ஞானயோகத்திலிருந்தவன்), கர்ம இந் த்ரியாணி - கருமேந்திரியங்களை, ஸம்யம்ய - அடக்கி, விமூடா த்ம - ஸ்வரூப ஞானமின்றி, மநஸா-மனதினால், இந்த்ரி யார்த்தாந் - இந்த்ரிய விஷயங்களை, ஸ்மரந் - நினைத்துக்கொண்டு, ஆஸ்தே - இருக்கிறானே, ஸஃ - அவன், மித்யாசாரஃ-பொய்யாசாரக்காரன், (இதி-என்று) உச்யதே - சொல்லப்படுவான். (௬)

(தா-ம்.) எவன் கர்மேந்த்ரியங்களைக் கட்டி மனதில் விஷ யங்களை நினைத்துக்கொண் டிருக்கிறானே, அப்படிப்பட்டவன் கள்ளாசாரமுடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான். (௬)

யவிகிஷுயாணி கநவாநியபிஷாரஹதஜகுவந |

கவெகுகிஷுவெபஃ குகிஷுவாம திஷுதவஸிஷிஷுவெகிகு || ௬ ||

(ப-ம்.) ஓ அர்ஜுன-ஹே அர்ஜுன! யஃது - எந்தக்ருஷ்ண னால், இந்த்ரியாணி - இந்த்ரியங்களை, மநஸா நியம்ய - மனதினால் அடக்கி, அவத்தஃ - பலாபேகை யற்றவனாய், கர்மேந்த்ரியைஃ - கர்மேந்த்ரியங்களால், கர்மயோகம் - கர்மயோகத்தைச்(செய்ய),

ஆரபதே-தொடங்குகிறோ! ஸ: விசிஷ்யதே - அவன் சிறந்தவ னாகிறான். (எ)

வாராய் அர்ஜுனா! பாதொருவன் இந்திரியங்களை மனதால் கட்டி கர்மேந்திரியங்களினால், பலத்தில் ஆசைவைக்காமல் கர்ம யோகத்தை ஆரம்பிக்கிறோ அவனே சிரேஷ்டனாகிறான். (எ)

நீயகங்குராகுரக்ஷு க்ஷு ஜ்யோயொஹுகுரணம் ।

ஸ்ரீரயா த்ராவீக்த நப்யுவியெயுடி க்ஷுணம் ॥ அ ॥

(ப-ம்.) த்வம்-நீ, நியதம் கர்ம - வசூத்த (நித்திய நைமித்தி காதி) கருமத்தை, குரு - செய், ஹி-ஏனென்றால்:— அகர்மண: - ஞானயோகத்தைக் காட்டிலும், கர்ம - (பலாபேகையற்ற) கரு மமே, ஜ்யாய: - ஸ்ரேஷ்டம்; கிஞ்ச - மேலும், அகர்மண: - கரு மத்தை விட்ட, தே - உனக்கு, சரீர யாத்ராபி - (ஞானஸம்பாதனத் துக்கு உபயோகமான) தேஹ காரணமும், ந ப்ரவித்யேத் - வித் திக்கமாட்டாது. (அ)

(தா-ம்.) நீ ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை, விடாமல் காமத்தைச் செய்யக்கடவாய்; ஞானத்தைக் காட்டிலும் கர்மமே உத்தமமானது. ஞானவிஷ்டையை அடைபவனுக்கு (அதற்குப் பயோகமான சரீர சம்ரக்ஷணை கூட சித்திக்கமாட்டாது. (அ)

யஜ்ஞாஸ்குரவணா நுத யொகொயங்குரவஸநம் ।

தஜ்ஞங்குரவணைய ஶ்கவஸம்ஸாரிவா ॥ கூ ॥

(ப-ம்.) யஜ்ஞார்த்தாத் - விஷ்ணுவாராதனரூபமான, கர்ம ண: - கருமத்தைக் காட்டிலும், அந்யத்ர - மற்ற காம்ய (கருமங் களில்), அயம் லோக: - இந்த ஜனனமானது, கர்ம பந்த ந: - கருமத் தை பந்தநமாக உடையது; ஹே கௌந்தேய-ஓ அர்ச்சுனா! ததர் த்நம் - அந்த விஷ்ணுவாதாரமான, கர்ம-கருமத்தை, முக்தஸங்க: - பலாபேகையைவிட்டு, ஸமாசர - செய். (கூ)

(தா-ம்) இவ்வுலகத்திற்கு யஜ்ஞார்த்தமான கர்மத்தைக்காண் டிலும், வேறுவிதமான (தன்பிரயோஜனமான) கர்மம்! பந்தத் தை யுண்டுபண்ணுகிறது (பந்தம் ஸம்ஸாரத்தை யுண்டாக்குகி றது) ஒ குந்தீஸுதனே! யஜ்ஞத்தில் உபயோகமாகிய கர்மத் தையும் பலாபேகையில்லாமல் செய். (கூ)

ஸஹயஜாஸ்ப்ரஜாஸுஷ்டா ஶ்வொராளீவபு ஜாஸுகீ ।

ஸநநப்யஸவிஷ்யுயுவிஷ்யவொஷ்டிஷ்ட காஸ்யுக ॥ கௌ ॥

(ப-ம்.) ப்ரஜாபதி-பரமாத்மா, புரா-முன்பு, ஸஹ யஜ்ஞா: - யக்ஞங்களோடு கூடிய, ப்ரஜா: - பிள்ளைகள், ஸ்ரேஷ்ட்வா - படை

த்து, ஹேப்ரஜா: - ஓ பிரஜைகளே! அநேக - இந்தயக்ருத்தால், ப்ரஸகிஷ்யத்வம் - விருத்தி அடையங்கள்; ஏஷ: - இது, வ: - உங்களுக்கு, இஷ்ட காம துக் அஸ்து - இஷ்டமான பயன்களை நிறைக்கட்டும், (இதி உவாச - என்று சொன்னார். (க0)

(தா-ம்) சிருஷ்டி காலத்தில், ஸர்வேஸ்வரன் யக்ருங்களு டம் பிரஜைகளை (ஜீவான்மாக்களை) தோன்றிவித்து, ஜீவர்கான், இந்த யக்ருங்கள் உங்கள் அபிஷ்டத்தை (மோகூத்தை) கொடுக்கக்கடவது என்று அருளினார். (க0)

ஹேப்ரஜா: - ஓ பிரஜைகளே! அநேக - இந்த யக்ருத் தால், தேவா: - தேவர்களை, பாவயத - ஆராதியுங்கள்; தே தேவா: - அத்தேவர்கள், வ: பாவயந்து - உங்களை போஷித்துக் கொண்டிருப்பார்களாக, பரஸ்பரம் - ஒருவர்க்கொருவர், பாவயந்த: - உபகரித்துக்கொண்டு, பரம்ஸ்ரேய: - மேலான கேடமத்தை, அவாப்ஸ்யத - அடையுங்கள். (க1)

ஹேப்ரஜா: - ஓ பிரஜைகளே! அநேக - இந்த யக்ருத் தால், தேவா: - தேவர்களை, பாவயத - ஆராதியுங்கள்; தே தேவா: - அத்தேவர்கள், வ: பாவயந்து - உங்களை போஷித்துக் கொண்டிருப்பார்களாக, பரஸ்பரம் - ஒருவர்க்கொருவர், பாவயந்த: - உபகரித்துக்கொண்டு, பரம்ஸ்ரேய: - மேலான கேடமத்தை, அவாப்ஸ்யத - அடையுங்கள். (க1)

(ப-ம்.) ஹேப்ரஜா: - ஓ பிரஜைகளே! அநேக - இந்த யக்ருத் தால், தேவா: - தேவர்களை, பாவயத - ஆராதியுங்கள்; தே தேவா: - அத்தேவர்கள், வ: பாவயந்து - உங்களை போஷித்துக் கொண்டிருப்பார்களாக, பரஸ்பரம் - ஒருவர்க்கொருவர், பாவயந்த: - உபகரித்துக்கொண்டு, பரம்ஸ்ரேய: - மேலான கேடமத்தை, அவாப்ஸ்யத - அடையுங்கள். (க1)

(தா-ம்.) யக்ருத்தால் தேவர்களை திருப்திசெய்வீர்களானால், அவர்கள் உங்களை இரக்ஷிக்கக்கடவார்கள். இவ்விதம் பரஸ்பரம் விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு நீங்கள் மேலான சிரேயஸ்ஸை (மோகூத்தை) அடைவீர்கள். (க1)

ஹேப்ரஜா: - ஓ பிரஜைகளே! அநேக - இந்த யக்ருத் தால், தேவா: - தேவர்களை, பாவயத - ஆராதியுங்கள்; தே தேவா: - அத்தேவர்கள், வ: பாவயந்து - உங்களை போஷித்துக் கொண்டிருப்பார்களாக, பரஸ்பரம் - ஒருவர்க்கொருவர், பாவயந்த: - உபகரித்துக்கொண்டு, பரம்ஸ்ரேய: - மேலான கேடமத்தை, அவாப்ஸ்யத - அடையுங்கள். (க1)

(ப-ம்.) யக்ருத்தால் தேவர்களை திருப்திசெய்வீர்களானால், அவர்கள் உங்களை இரக்ஷிக்கக்கடவார்கள். இவ்விதம் பரஸ்பரம் விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு நீங்கள் மேலான சிரேயஸ்ஸை (மோகூத்தை) அடைவீர்கள். (க1)

(தா-ம்.) யக்ருத்தால் தேவர்களை திருப்திசெய்வீர்களானால், அவர்கள் உங்களை இரக்ஷிக்கக்கடவார்கள். இவ்விதம் பரஸ்பரம் விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு நீங்கள் மேலான சிரேயஸ்ஸை (மோகூத்தை) அடைவீர்கள். (க1)

(தா-ம்.) யக்ருத்தால் தேவர்களை திருப்திசெய்வீர்களானால், அவர்கள் உங்களை இரக்ஷிக்கக்கடவார்கள். இவ்விதம் பரஸ்பரம் விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு நீங்கள் மேலான சிரேயஸ்ஸை (மோகூத்தை) அடைவீர்கள். (க1)

(ப-ம்.) யக்ஞ சிஷ்ட சிநஃ - (பரமபுருஷாராதனமான) யாக த்தில் மீதியை புசிம்பவர்களான, ஸந்தஃ-ஸத்துக்கள் ஸர்வ சில் பிஷ்டஃ-ஆத்மஜ்ஞாநத்துக்கு ஸகல பாவங்களாலும், முச்யந்தே - விடுபடுகிறார்கள்; பேது - எவர்களாலும், ஆத்ம காரணத் - ஆத் மார்த்தமாக, பசந்தி - பாகம் செய்கிறார்களோ, தே பாபாஃ-அப் பாவிகள், அகம் - பாவத்தை, புஞ்ஜதே - அறுபவிக்கிறார்கள். ()

(தா-ம்.) "பகவதாராதனரூபமாகிய" யக்ஞத்தைச் செய்து, அதின் மிச்சத்தை புசிக்கின்ற சத்புருஷர்கள், (ஆத்மஞானவி ரோதிகளால்) எல்லா பாபங்களில் நின்றும் விடுபடுகிறார்கள். தனக்காகவே (பகவதாரா தினத்திற்கென்று நினைக்காமல்) சஸ்ய யல் செய்பவர்க ளெவர்களோ, அந்த பாபிகள் பாபத்தையே புசிக்கிறார்கள். இந்த போஜனம் பாபரூபமாய் முடிவதினும், அது பாபமாகவே சொல்லப் படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆத்ம ஞானமில்லாமல், நாகத்திற் கிடமாவார்கள் என்று கரு த்தது. (க௩)

ஶநாஶ்வஃசிவஃதாநி வஜ-ந்யாஶ்வஸஃஶவஃ |
யஜாஶ்வதிவஜ-ந்யா யஜஃகரி-ஷ்வஃ-ஶவஃ || ௧௪ ||

(ப - ம்.) அந்தாத் - அன்னத்தால், பூதாநி-ஸகலப் பிராணி களும், பவந்தி - உண்டாகின்றன; அந்ந ஸம்பவஃ - அன்னம் உண் டாகிறது, பர்ஜந்யாத்-மழையினால், பர்ஜந்யஃ-மேகத்தின்மூலபாய் மழையானது, யஜ்ஞாத்-யஜ்ஞத்தி னின்றும்; யஜ்ஞஃ-யஜ்ஞமோ, கர்ம ஸமுத்பவஃ-கருமத்தினின்று முண்டானது. (௧௪)

(தா - ம்.) அன்னத்தில் நின்றும் பிராணிக ளுண்டாகிறது கள். வருஷத்தில் நின்றும் அன்னமுண்டாகிறது. யக்ஞத்தில் நின்றும் வருஷமுண்டாகிறது. கன்மத்தில் நின்றும் யக்ஞ முண் டாகிறது. (௧௫)

கரி-ஷ்வ ஶநாஶ்வஃவிஜி ஶ ஶநாஶ்வஸஃ-ஶவஃ |
கஸா தவ-மதஃ ஶ ஶநி-ந்ய-யஜ்ஞ வ தவதி-த்யு || ௧௫ ||

(ப-ம்.) கர்ம-அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிற கருமமானது ப்ரஹ்ம உத்பவம்-(பிரகிருதி பரிணாமரூபமான) சரீரத்தாலுண் டானதென்று, வித்தி-அறி; ப்ரஹ்ம-சரீரமானது, அக்ஷர ஸமுத்ப வம்-ஜீவனால் உண்டானது; தஸ்மாத் - ஆகையால், ஸர்வ கதம்- ஸர்வ புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதநமான, ப்ரதிஷ்டிதம் - நின் றிருக்கின்றது யஜ்ஞத்துக்கு மூலமாமிருக்கின்றது. (௧௬)

(தா-ம்.) பிரஹ்ம (பிரகிருதிவிகார ரூபமான சரீரம்) த்தில் நின்றும் கர்மமுண்டாகிறது. அந்த சரீரம் அக்ஷரமென்று சொல் லப்படுகிற ஜீவாத்மாவில் நின்று. முண்டாகின்றது (என்பதால்

ஜீவனில்லாத சரீரம் எவ்வித கர்மத்துக்கு முடியோகப் படா தர்கையால் சன்மத்திற்குச் சாதனமாகிய சரீரம் ஜீவாத்மாவி னிடத்திலேயே உண்டாகின்றதெப்படி) ஆகையால் எல்லோரிடத் திலும் வியாபித்திருக்கிற பிரகிருதி ரூபமான சரீரம் எப்பொழு தும் பக்குத்தையே ஆதாரமாயுடையது. (கௌ)

வனவம் ப்ருவதீ-கம் உக்யம் நரநவத-யதீஹயம் |
கவாய-ஸி-டி யாராவொ ரொவ்வாய-ஸஜீவதி || கௌ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்தத - வாராய் அர்ச்சனா! ஏவம் - இந்தப் பிரகாரம், ப்ரவர்திதம் - (பரமபுருஷனால்) ஏற்படுத்தப்பட்ட, சக்ரம் - சக்கிரத்தை, இஹ - லோகத்தில், யஃ எவன், நாநுவர்த யதி - பிரவர்த்திப்பிக்கிற தில்லையோ, ஸஃ - அவன், ஆகாயு-பாப (ஸ்வரூபமான) ஜீவனமுடையவன், இந்திரிய ஆராம-இந்திரியங் களால் ரமித்துக்கொண்டு, மோகம் - வியர்த்தமாய், ஜீவதி-ஜீவித் திருந். (கௌ)

(தா-ம்.) இப்படி உண்டுபண்ணப் பட்டிருக்கிற இச்சக்கிர த்தை, எவன் அநுசரிக்க வில்லையோ, அப்படிப்பட்டவன் பாபத்திற்கிடமாகிய ஆடனையுடையவன். இந்திரியங்களே இவ னுக்கு யோகஸ்தானங்கள். ஓ பார்தா! ஆத்மார்த்தமான, ஞான யோகாதி கன்மங்களில் விடாமுயற்சியாகவிருந்து நற்பயனையடை யாதவன் வீணாகப்பிழைத்திருக்கிறான். (கௌ)

யவஸாதா-திரொவஸூா ஞாத-த்யவஸூா-மவம் |
சூ-த-ந-வ-வ-ஸூ-க-ம-டி-ஸூ-காய-ஃ-ந-வி-டி-த-க-க-எ ||

(ப-ம்.) யஃது மாநவ-எந்த மனிதனால், ஆத்மரதிரேவ-தன க்குள்ளே ரமித்துக்கொண்டும், ஆத்ம த்ருப்த-ஆத்மாவில்தானே திருப்தியடைந்தும், ஆத்மந்யேவ ஆத்மா, ஸந்துஷி-ச-ஸந்தோஷ முற்றவனாயும், ஸ்யாத-ஆவனோ, தஸ்ய-அவனுக்கு, கார்யம்-செய் யவேண்டுவது, நவியதே-ஸாதன (ஒன்று)யில்லை. (கௌ)

(தா-ம்) யாதொருவ தானாகவே ஆத்மவிலாசமுண்டாய் (அ ன்னப்பானாதிகளி லாசையில்லாமல் ஆத்மாவினிடத்திலேயே சந மடைந்திருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆத்மஞானத்தின் பொருட்டுசெய்யவேண்டிய ஸாதனமொன்றுமில்லை. (கௌ)

வெநவ-தவூ-கூ-த-நா-ய-பூ-நா-கூ-த-வ-ந-வ-க-ஸூ-ந |
த-வ-ஸூ-வ-ஃ-ம-உ-த-ஷ-க-ஸூ-டி-வ-வ-ஸூ-ய-ஃ || சுஅ ||

(ப-ம்.) தஸ்ய-அவனுக்கு, க்ருதேந-செய்யப்பட்ட, கர்மண- கருமத்தால், அர்த்த-பிரயோனம், ந ஏவ-இல்லை; அக்ருதேந - செய்யப்படாததினால், கஃசந-யாதொரு, அநர்த்த-ந-ஃ-க-ய-மில்லை,

முன்றும் அத்தியாயம்.

சுக

இஹ - லோகத்தில், அஸ்ய - இவனுக்கு, ஸர்வ பூதேஷு - ஸகல பூதங்களிலும், அர்த்த வ்யபாஸ்யம் - (ஒரு) ப்ரயோஜனத்துக் காகப் பற்றவேண்டியதாய், கசித் - யாதொரு, பதார்த்தஃ அபி - வஸ்துவும், ௩௪-இல்லை. (கஅ)

(தா-ம்) அப்படிப்பட்டவனுக்கு (தானாகவே ஆத்ம தரிசன முடையவனுக்கு) ஆத்ம தரிசனத்திற்காக ஸ்தானஞ்செய்தபோதிலும் சொய்யாம லீருந்தபோதிலும் எவ்வித சாதகமுமில்லை, பாதகமுமில்லை. அவனுக்கு ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறு ப்ரகிருதி விகாரமான வஸ்துக்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரயோஜன ரூபமாகிய விஷமேதுமில்லை. (ஆகையாலதுகளை விலக்கத்தக்க ஸ்தானம் அப்படிப்பட்டவனுக்கு நிஷ்பலமென்படி.) (கஅ)

தவாடிஸதஸு த தம் காய-ஓ கரி-ஸரிவர |

ஸவதொஹ்யா வரநுகரி-வரரிவொ திபவர-ஷஃ || ௧௯ ||

(ப-ம்.) தஸ்மாத் - ஆகையால், அஸக்தஃ - ஒட்டாமலீருந்து கொண்டு, ஸததம் - எப்போதும், கார்யம் - (அவசியம்) செய்ய வேண்டிய, கர்ம ஸமாசர - கருமத்தைச்செய், அஸக்தஃ - பற்றில்லாதவனாய், கர்ம ஆசரந் - கருமஞ்செய்யும், புருஷஃ - புருஷன், பரம் - பரமாத்துமாவை, ஆப்நோதி - அடைகிறான். (கக)

தா-ம். ஆகையால் (தானாயாத்மஜ்ஞான முண்டானவனுக்கு மாத்திரம் ஸாதனத்தைத் தேடவேண்டியதில்லை) ஸாதனாபேக்ஷையை யுடையவனுக்கு, ஆத்மஜ்ஞானத்தோடு கூடிய கர்ம யோகமே சுகமான ஸாதனம். பலத்திலாசை யில்லாதவனாய் எப்பொழுதும் கர்மத்தைச்செய். பலத்திலாசை யில்லாமல், கர்மத்தைச் செய்பவன் ஆத்மாவையடைந்து விடுகின்றான். (கக)

கரி-ஓணவஹிஸ-வலிவி ரிவரி தாஜநகாடியஃ |

வொகஸம்-ஹ ஹரிவாவிஸ-வஸ்யுநுக-த-ஃ-ஃ-ஹ-ஃ-ஹி || ௨௦ ||

(ப-ம்.) ஜநகாதயஃ - ஜநகர் முதலானோர், கர்மணைவ - கர்ம யோகத்தாலேயே, ஸம்வரித்திம் - (மோக்ஷரூப) வித்தியை, ஆஸ்திதாஃ - அடைந்தார்கள்; ஹி - அல்லவா? லோக ஸங்க்ரஹம் - ஜநங்களுக்கு (தர்மப் பிரவர்த்தன ரூபமான) அனுக்கிரகத்தை, ஸம்பச்யந் அபி - (தன்பயனாகப்) பார்த்தாவது, கர்துமேவ அர்ஹஹி - செய்வதற்கு யோக்கியனாகவிருக்கிறான். (௨௦)

(தா-ம்.) கர்மயோகத்தினாலேயே ஜநகர் முதலானவர்கள் ஆத்மதிருப்தி ரூபமாகிய சித்தியை யடைந்தார்கள். உலக நடவடிக்கையைத் தள்ளக்கூடா தென்பதையோ சிந்தித்து, நீ கர்மத்தைச் செய்யத்தக்கவன். (௨௦)

பு ஷ்டிரா வா திஸ்ர ஷ்டி த்ரே வெ த்ரொ ஜநஃ |
ஸூபஸ்புரி ணஃ தாஃ தெ ஷ்டிரொ கஸூ ஷ்டி த்ரொ வ த்ரொ தி | ௨௧ |

(ப-ம்.) ஸ்ரேஷ்டஃ - பிரவித்த (புருஷன்), யத் யத் கர்ம -
எந் தெந்த கருமத்தை, ஆசாதி - செய்கிறானே, இதரஃ - முழுது
ந்தெரிந்ததல்லாத, ஜநஃ - ஜனமும், தத் தத் ஏவ - அவ்வவற்றை
யே, (ஆசாதி) - செய்கிறது; ஸஃ - அந்தச் (ஸ்ரேஷ்டன்), யத்
ப்ரமாணம் - எவ்வளவு அங்கத்தோடு, குருதே - செய்கிறானே,
லோகஃ - (இதர) ஜநமும், தத் ஏவ - அவ்வளவு அங்கத்தோடு
கூடியே, அநுவர்ததே - அநுட்டிக்கின்றது. (௨௧)

(தா-ம்.) ஞானனுஷ்டானத்திற் சிறந்தவ னெதைச செய்கி
றானே அதையே தான மறறவாகரும செய்வார்கள. அவனெப
பிரமாணத்தைக் கொண்டு கர்மத்தைச செய்கிறானே, அவைக
ளெல்லாவற்றையும் உலகமநுசரீகரும், ஞானவான்கூட உலகத்
திற்காக கர்மத்தைச செய்யவேண்டியதென்று கருதது. (௨௧)

நடுபொய-பூஷ்டிகத்-வ்யுஃ ச்ரீஷ்ட-ஷ்டிரொ கஸூ-ஸூபஸ்புரி |
நா நவா த்ரீவா ஷ்டி த்ரொ வ த்ரொ வ நவகஸூ-ஸூபஸ்புரி || ௨௨ ||

(ப-ம.) ஹே பாதத! - ஓ அர்ச்சனா! மே - எனக்கு, கர்
மவ்யம் - செய்யவேண்டும கருமம், நாஸ்தி-இல்லை; த்ரீஷ்ட-லோ
கேஷ்ட-முவுலகங்கனிலும், அநவாதம - அடையப்படாததும்,
அவாப்தவ்யம் - அடையவேண்டுமதும், கிருசந - கொஞ்சமும்
இல்லை (அப்படியிருக்கசெய்தே) காமணி - கருமத்தில், வர்த
ஏவ - இருக்கவே இருக்கிறேன். [அனுட்டிக்கிறே னென்ற
படி.] (௨௨)

(தா-ம.) ஓ பாதனே! ஸாவேஸ்வரனாயும், அவாபத ஸமஸ்த
காமனாயும், ஸாவஜ்ஞனாயமிருக்கிற எனக்கு இமமுவ்வுலகிலும்
செய்யத்தகுந்தது கொஞ்சமாவது இல்லை. இதுவரையிலு மடை
யாமல் (காமத்தால்) கர்மத்திலேயே இருக்கினேன். (௨௨)

யஜ்ஞஃ நவதெயு-ஜா த்ரூ-கஸூ-ஸூபஸ்புரி |
ஸூபஸ்புரி-ஷ்டிரொ கஸூ-ஸூபஸ்புரி || ௨௩ ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த! - வாராய் பார்த்தனே! அஹம்-நான்,
ஜாது - ஒருக்கால, அதநதரிதி - ஆஸ்யமில்லாதவனாய், கர்மணி -
கர்மத்தில், நவர்தேயம் யதி - இல்லாமற் போவேனே யாகிலும்,
ஸர்வசஃ மநுஷ்யாஃ - எல்லாமனுஷ்யரும், மம - என்னுடைய, வர்
தம் - மார்க்கத்தை, அநுவர்தந் தே - அநுஸரிப்பார்கள். (௨௩)

(தா-ம்.) ஓ பார்த்த! சர்வேஸ்வரனான யான், ஒரு வேளை
யாதி; சோம்பலில்லாமல் (அந்தந்த ஜாதிக்குரிய) கர்மங்களி

விருப்பேனையாகில் மனிதர்கள் எவ்விதத்திலும் என்வழியை
புலுசரித்து விடுவார்கள். (உ.உ)

உத்யேயா ரிடுவொகா நகாயுா கடுவெடிஊழி |
ஸங்கரஸ்ய கதாஸ்யா சுவஹந்யாசிசார்பு ஜா: |உ.சி

(ப-ம்.) அஹம் - நான், காம-(குலோசிதமான) கருமத்தை,
நஞ்சாயாம சேத் - செய்யேனே யாகில, இமே லோகா: - இப்பிரா
ணிகள், உதவீதேயு: - நசிததுப்போவாகள்; ஸங்கரஸ்ய - அவ்ய
வஸ்ததைககும், காததா ஸ்யாம - காததா வாசுவேன்; இமா: ப்ர
ஜா: - இந்தப் பிரஜைகளை, உபஹயாம - கெடுததவனாவேன். ()

(தா-ம்.) யான் ஜாதிகரூப காமத்தைச் செய்யாமற் போ
வேனேயாகில, உலகமெல்லாம். கெட்டுவிடும். ஜாதிபேதமில்லாத
ஸாங்கரியததையு முண்டு பண்ணினவனாகிறேன்; இந்த ஜனங்
களைக் கெடுததவனாகவுமாகிறேன். (உ.ச)

ஸகா: கடுணுவிசாண்டொ யயாகவஊதி ஊராத |
காயுா திசாஸ்யாலகூரிசுஷு-வெயாகஸம்மு ஊழி |உ.சி

(ப-ம்.) அவிதவாமஸ: - அற்பஞானிகள், காமணி - கருமத்
தில், ஸகதாஸ்ஸநத: - பற்றின வாகளாய, யதா சூவநதி - எப்படி
செய்கிறார்களோ, ததா - அப்படி, விதவா: - ஆதமஞானியும், அஸ
க்த: - பற்றிலலாதவனாய; லோக ஸங்கரஹம் - லோக அனுகிர
ஹத்தை, சிகாஷு: - செய்யக்கோரியவனாய், சூர்யாத - (கர்ம
யோகம்) செய்யக்கடவன். (உ.சி)

(தா-ம்.) ஒ ஊராதவமசததிற பிறநதவனே! ஆதம ஞானமில்
லாத அவித்து வானகா காமத்தில அதிகார முள்ளவர்களாய்
கர்மயோகத்தையே ஆதமதரிசனத்திறகுச சாதனமாகவெண்ணி
எப்படி செய்துவருகிறார்களோ' அப்படியே (ஆதமஸ்வரூபத்தை
நன்றாயறிந்து காமயோக மவசியமில்லாத ஞானயோகாதி காரி
யான) விததுவானும், உலக கேஷமததிறகாக கர்மயோகத்தைச்
செய்யவேண்டும். (உ.சி)

நயு-வெடி ஜநயெ டிஜாநா கடுவலாயிநாழி |
ஜோஷயெதவ-கடு-ராணி விசாநு ய-கஸரீரஊரநு ||உ.சி||

(ப-ம்.) அஜ்ஞானாம் - ஆதமஞான ஹீனர்களான, கர்ம ஸங்கி
நாம் - கருமாதிகாரிகளுக்கு, புத்திபேதம்-புத்தி வித்தியாஸத்தை,
ந ஜநயத்-உண்டுபண்ணக்கடவனல்லன்; விதவாந்-ஜ்ஞானியா (யிரு
ந்தபோதிலும்), யுக்த: - (அவசியம் செய்யவேண்டுமென்ற புத்
தியோடு) கடியவனாய், கர்மாணி - கருமங்களை, ஸமாசந் - நன்றி
செய்துகொண்டு, ஜோஷயேத் - பிரதி பண்ணக்கடவன். (உ.சி)

நாந்மந்தாந் - அந்த மந்த மதிகளை; க்ருத்ஸ்ந வித் - முழுவதும் (ஆத்மஸ்வரூபத்தை) அறிந்தவன், ந விசாலபேத் - நமுவச்செய்யக்கடவனல்லன். (109)

(தா-ம்.) பிரகிருதியின் குணத்தால் பிரமித்து, கர்மாதிகாரிகளாய் மிருக்கிறார்கள். அப்படி நன்றாயறியாத மந்தர்களை, நன்றாய் தெரிந்தவன், தன்னானத்தால் சலிப்பிக்கக்கூடாது. (109)

உயிலவயூணி கரீடாணி வஹ்யஸ்யூயூத்ய ஜெதஸா |
நிராஸீ திபூரீரொஹுகூ யுய்யஸ்யுவிமதஜூரஃ ||109||

(ப-ம்.) அத்யாத்ம சேதஸா - ஆத்மாவையே நாடிய மனதினால், ஸர்வாணி கர்மாணி-எல்லாக் கருமங்களையும், மயி ஸந்யஸ்ய-என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து, நிராசீ - நிஷ்காமனாய், நிர்மமஃ-மமகார மற்றவனாய், விகதஜ்வரஃ பூத்வா - தாபத்தை (விசனத்தை) விட்டவனாய், யுத்யஸ்வ - யுத்தம்செய். (110)

(தா-ம்.) ஆத்மஞானத்துடன் கூடிய மனதோடு [எல்லாப் ப்ராணிகளுக்கும்] அந்தர்யாமியாகிய என்னிடத்தில் கர்மங்களை யெல்லாம் சமர்ப்பணம் செய்து [என்றால் கர்மங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரனே கர்த்தா காரயிதாவென்று நினைத்து] பயனை விரும்பாமல் கர்மத்தில் மமதையை விட்டு துக்கமில்லாதவனாய், யுத்தம்செய். (110)

யெவெ உதரீரீதி து ந-திஷு-கி ரா நவாஃ |

ஸு ஶாவனொ நஸூயந்தொ ரூய்யு-தெ தெவிகரீ-ஹிஃ ||

(ப-ம்.) யே - எந்த, மாநவாஃ - மனிதர்கள், இதம் - இந்த, மே மதம் - என் லித்தாந்தத்தை, நித்யம் - எப்போதும், அநு திஷ்டந்தி - அனுட்டிக்கிறார்களோ; (யேச) - பின்னும் எவர்கள், ஸ்ரத்தாவந்தஃ - சிரத்தையுடையவர்களோ; (யேச) பின்னுமெவர்கள், அநஸூயந்தஃ - அருயை கொள்ளார்களோ; தே அபி - அவர்களும், கர்மபிஃ-கருமங்களால், முச்யந்தே-விடுபடுகிறார்கள்.

(தா-ம்.) எந்த மனிதர்கள் என்னிட இந்த அபிப்பிராயத்தை அநுஷ்டிக்கின்றார்களோ, எவர்கள் அநுஷ்டிக்காவிடினும் இந்த சாஸ்திரப்பொருளில் சிரத்தையுடையவர்களாய் மிருக்கிறார்களோ, எவர்கள் சிரத்தை யில்லாவிடினும் இஃது சாஸ்திரத்தின் பொருளல்லவென்று தோஷத்தையாவது சொல்லாமலிருக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாம் ஸம்சாரத்துக்குக் காரணமாகிய புண்ணிய பாப கர்மங்களெல்லாவற்றிலும் விடுபடுகிறார்கள். (111)

யெவெ.கரீ ஹ்யு ஸூயந்தொ ந-திஷு-கி ரெஃ-க்யு |

ஸவ்யூர நவீரூய்யாஸு விதி.நஷூ.நஜெதஸாஃ ||111||

(ப-ம்.) யே மாநவா? - எந்தமனிதர்கள், மம இதம் மதம் எனது இச் சித்தாந்தத்தை, ந அநுதிஷ்ட்டந்தி - அநுட்டிக்கிரார்களில்லையோ, யேச - பின்னும் எவர்களானால், அப்யஸூயந்தஃ - அசூயை கொண்டவராய், வரதந்தே - இருக்கிறார்களோ, தாந் - அந்த, ஸர்வஜ்ஞாந விமூடாந் - ஒரு ஞானமு(மில்லாத) மூடர்களை, நஷ்டாந் - ஸத்தை யிழந்து; அ சேதஸஃ-புத்திபில்லாதவர்களாய், வித்தி - அறி. (12)

(தா-ம்.) எவர்கள் இந்த என்னிடமதத்தை அநுஷ்டிக்காமலும், சித்தை யில்லாமலும், அஸூயைப் படுகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களை, எல்லாஞ் ஞானவிஷங்களினும் மூடர்களாயும், நஷ்டர்களாயும், புத்தியற்றவர்களாயும், “மனதின் பிரயோஜனமானது வஸ்துக்களின் தத்துவத்தை யறிதல், அதில்லாமையால் மனமில்லாதவர்களாயும், வேறுவிதமான ஞான முடையவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். (12)

ஸுஜ்யஸுநெஷ்டெதஸூஸூர்ஃ ப்ருக்யுதஜ்ஜாநவாநவி |
 ப்ருக்யுதியாஃகிஹதாது நிமுஹஃ கிஃகரிஷ்யுகி ||13||

(ப-ம்.) ஜ்ஞாநவாந் அபி - ஞானவானான போதிலும், ஸ்வஸ்யா? - தனது, பிரக்ருதேஃ - (பழைய) வாஸனைக்கு, ஸத்ருசம் - தக்கபடி (விஷயங்களில்) சேஷ்டதே - வியாபிரிக்கிறான்; (ஏனெனில்) பூதாதி - தேவர் மனிதர் முதலிய) பூதங்கள், ப்ரருதிம் - (பழைய) வாஸனையையே, யாந்தி - அநுஸரிக்கின்றன; நிக்ரஹஃ - (சாஸ்திரத்தால் பண்ணும்) நிர்பந்தம், கிம் கரிஷ்யதி-என் செய்ய மாட்டும்? (13)

(தா-ம்.) ஞானத்தை யுடையவன்கூட தன் பிரகிருதிக்கு தக்கபடி விஷயத்தில் பிரவேசித்து விடுகிறான். (பிரகிருதியுடன் சேர்ந்திருக்கிற) ஜந்துக்கள் (அனாதிகாலத்தால் கிட்டின) வாஸனையை யநுசரித்திருக்கிறது. அதைக் குறித்து சாஸ்திரங்களின் நிக்ரஹம் என்னசெய்யும். (13) நிக்ரஃ-சாஸ்திர நிக்ரஹமானது.

ஊஜ்யஸுநெஷ்டெதஸூஸூர்ஃ ப்ருக்யுதஜ்ஜாநவாநவி |
 ப்ருக்யுதியாஃகிஹதாது நிமுஹஃ கிஃகரிஷ்யுகி ||13||

(ப-ம்.) இந்திரியஸ்ய-ஞானேந்திரியத்தினுடையவும், இந்திரியஸ்ய - கர்மேந்திரியத்தினுடையவும், அர்த்தே - (சப்தாதி) விஷயத்தில், ராக த்வேஷா - காமக்குரோதங்கள், வ்யவஸ்த்திதா - நியமேந உண்டாகின்றன; தயோ? - அவைகளுக்கு, வசம்-வசமாயிருக்கையை, நஹுக்ஸேத் - அடையக்கடவனல்லன்; ஹி - ஏனெனில், தெள - அவைகள், அஸ்ய - இந்த (ஞானிக்கு), பரிபந்திநௌ - விரோதிகள். (13)

(தா-ம்.) சப்தம் முதலான ஞானேந்திரிய விஷயங்களிலா வது; வாக்கு முதலான கர்மேந்திரிய விஷயங்களில் இராகமும், உலோபமும், பரிகரிக்கப்பட்ட டிருக்கிறதுகள். அந்தக் காமக் குரோதங்களுக்கு லசப்படக்கூடாது. அவ்விரண்டுகளு மிவனுக் குச் சத்துருக்கள். (௩௪)

ஸ்ரீ யாநு ஸ்யஜெ-பூவிம-ணஃ வாயஜெ-பூக்ஷந-ஷிதாசு |
ஸ்யஜெ-பூ நியநம் ஸ்ரீயஃ வாயஜெ-பூ ஹயாவஹஃ ||௩௫||

(ப-ம்.) ஸ்வ தர்மஃ-தன் தருமமான (கர்மயோகம்), விசுணஃ அபி - அங்கமழிந்தகானாலும், ஸ்வநுஷ்ட்டிதாத் - நன்கு அநுட் டிக்கப்பட்ட, பர தர்மாத் - பிறரின் தருமமான (ஞானத்தைக்காட் டிலும்), ஸ்ரீரோயஃ - சிறந்தது; பரதர்மஃ - பிறரின் தரும (மான ஞானயோக) மோ, பயாவஹஃ - பயங்கரமானது. (௩௫)

(தா-ம்.) நன்றாய்ச் செய்யப்படுகின்ற வேறு தர்மத்தைக் காட்டிலும் ஸ்வதர்மம் குணமில்லாம லிருந்தபோதிலும், சிறந் தது. தன் தருமத்திலிருந்து ஒரே ஜன்மத்தில் பலத்தை யடையா விடினும் அது கூட மேலானது. பரதர்மம் பயத்திற்குக் காரண மாகும். (௩௫)

அர்ஜுன வாக்கியம்.

கூயகெந வுயுக்தாய வாவஹாதி வஸூஷஃ |
சுநிஹவிவாஷெய வஸூஷிதஃ ||௩௬||

(ப-ம்.) ஹே வார்ஷ்ணேய - ஓ விருஷ்ணி வம்சத்தில் பிறந் தவரே!, அத - அனந்தரம், அயம் புருஷஃ-இந்த புருஷன், அநிச் சந் அபி - நினைக்கவும் நினையாமல், கேந-என்னகாரணத்தால், பர யுக்தஃ - ஏவப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, பலாத் - வலுவில், நியோ ஜிதஃ இவ - நியமிக்கப்பட்டவன்போல், பாபம் - அநர்த்தத்தை, சரதி - அனுட்டிக்கிறான். (௩௬)

(தா-ம்.) ஓ விருஷ்ணி குலத்தில்ஜனித்தவனே! இந்தப்புரு ஷன், ஞானயோகத்தில் பிரவர்த்தித்தவன் தான் விரும்பாமலே, எதனால் பலவந்தமாய் ப்ரேரேபுககப் பட்டவன்போல பாபத் தை விஷயாநுபவத்தைச் செய்கிறான். (௩௬)

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

காஸனஷஃகெயவனஷ ருஜொம-ணவஜெ-பூவஃ |
ஜஹாஸநெஜஹாவாபூ வியெயுந ஜிஹவெவரிணஸு ||௩௭||

(ப-ம்.) ஏஷஃ - (நீகெட்ட) இந்த (காரணமானது), ரஜோ குண ஸமுத்பவஃ - ரஜோகுணத்தால் உண்டான, காமஷவ-காமமே; ஏஷஃ - இதுதான், க்ரோதஃ - கோப (மாவதும்), (அது) மஹா

அசுநி - பெரும் ஆஹாரங்கொள்ளும், மஹா பாப்மா-பெரிய பா
 விபானது; அதி - ஆகையால், ஏநம் - இந்த (காமத்தையே),
 இஹ - (இந்த ஞானயோகத்தில்) வைரிணம்-விரோதியாக, வித்தி-
 அறி. (௩௭)

(தா-ம்.) இரஜோ குணத்தாலுண்டு பண்ணப்படுகிற, காமம்
 இது. (விஷயத்திலாசை) இதுவே. குரோதம் விஷயபோகத்தி
 ற்குத் தடை நேரிட்டபோது கர்மமே கோபமாக முடிகிறது.
 எல்லாவற்றையும் புசித்து விடுகின்ற மஹாபாபம். இதைவே
 இவ்விடத்தில் சத்துருவென்று தெரிந்துகொள். (௩௭)

யவெநநாஹி யதெவ வஹிய டுபாஹஸெ டுபிஷெ நஹ |
 யவெநநாஹி யதெவ வஹிய டுபாஹஸெ டுபிஷெ நஹ ||௩௮||

(ப-ம்.) யதா வஹி: - எப்படி. நெருப்பானது, தாமேந
 ஆவரியதே - புகையால் சூழப்படுகிறதோ; யதா ஆதர்ச: - எப்
 படி கண்ணாடியானது, மலேநச - அழுக்காலும் (மறைக்கப்படுகி
 றதோ); யதா கர்ப்ப: - எப்படி கருவானது, உல்பே நபையினால்,
 ஆவ்ருத: - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ; ததா - அப்படி, இதம் -
 இந்த (பிராணிஸமுகமானது), தேந - அக் (கருமத்தால்), ஆவ்
 ருதம் - சூழப்பட்டிருக்கிறது. (௩௮)

(தா-ம்.) நெருப்புப் பொகையினாலும், கண்ணாடி அழுக்கி
 னாலும், கருவு “சூழந்தை” ஜராயுவினாலும், மறைக்கப் பட்டிருக்
 கிறதுபோல், காமத்தினால் இந்தப் பிராணி வரக்கம் மறைக்கப்
 பட்டிருக்கின்றது. (௩௮)

சூயுகஞ்சாஹெநெந ஜாநிநொ திக்யுவெவரிணா |
 காசிரலெவணகளெதய டுஷெரெண: ௨நெநஹ ||௩௯||

(ப-ம்.) ஹேகௌந்தேய - ஓ குந்திபுத்திர! ஜ்ஞானீந: - ஞான
 (குணமான) ஜந்துவின், ஜ்ஞானம் - (ஆதம்) ஞானமானது, துஷ்ட
 பூரேண - நிறைக்க முடியாததும், அநலேநச-திருப்தியடையாத
 துமான, காமருபேண - காமமென்னும், நித்ய வைரிண - (இந்த)
 நித்திய விரோதியாலே, ஆவ்ருதம்-மூடப்பட்டிருக்கிறது. (௩௯)

(தா-ம்.) ஓ குந்தீசுதனே! தூர்லபமான விஷயங்களை யடை
 வது திருப்தியில்லாத, காமமாகிய இந்த நித்திய சத்துருவினால்,
 ஞானியினுடைய ஆத்ம ஞானமானது மறைக்கப்பட்டிருக்கின்
 றது. (௩௯)

ஊஹி யாணி ஶெநாஹி ரவ்யூபிஷாந ஶெஹெந |
 வாவெதவி ஶெநாஹிஷெந ஜாநாஹிஷெந ஶெஹித்யு ||௪௦||

(ப-ம்.) அஸ்ய-இதற்கு, இந்தரியாணி - புலன்களும், மந: -
 மனதும், புத்தி: - அத்யவஸாயமும், அதிஷ்ட்டாநம் - அதிஷ்ட்

டாந உபகரணமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது; ஈயு: - (இக்கர்மமானது) ஏதை: - இவைகளைக்கொண்டு, ஜ்ஞாநம் - (ஆக்ம ஞானத்தை, ஆவ்ருத்ய - மறைத்து, தேஹிரம் - சரீரமெடுத்த, வண, விமோஹயதி - பல்படி மயக்குகிறது. (ச1)

(தா-ம்.) இந்திரியங்கள் மனது, புத்தி, இதுகள் காமத்திற்கு வழியாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதுகளால், ஞானத்தை மறைத்துக் கொண்டு இத்தக் காமம், புருஷனை மோகிக்கும்படி செய்கிறது. (ச2)

தஸூகவ ஶிஞ்சியாணூராள ஶிபரீ ஶாநஷ-ஹ |

வாஷூநம் வுஜஹிஷெயூநம் ஜாநவிஜாநநாஸநடி ||ச3||

(ப-ம்.) ஶே பரதர்ஷப! - ஓ பரதவம்ச சிரேஷ்டனே! தஸ்மாந் - அக்காரணத்தாலே, த்வம் - நீ, ஆதௌ - ஆரம்பத்தில், இந்திரியாணி - புலன்களை, நியம்ய - அடக்கி - ஜ்ஞாந விஜ்ஞாந நாசநம் - (ஆக்மஸ்வரூப) ஞானத்தையும், (அதின் விவேக) ஞானத்தையும் போக்கடிக்கின்ற, ஏநம் பாப்மாநம் - இந்தப் பாவியை, ப்ர ஜஹிஷி - நன்றாய் சொல்லு. (ச3)

(தா-ம்.) ஆகையால், ஓ பரத சிரேஷ்டனே! நீ இந்திரியங்களை யடக்கி இந்திரிய "ஞானம்" "விஞ்ஞானம்" இதுகளைக் கெடுக்கின்றன. இந்தப் பாபத்தை "கர்மத்தை" நாசஞ்செய். (ச3)

ஶிஞ்சியாணி வராணூரஹ - ஶிஞ்சி யெஹிஷ்வாஸிநம் |

ஶிநஸஸூ-வராஸூ-ஶியெயூ ஶூ-ஷிஷ்வா-தஸூ-ஶம் ||ச4||

(ப-ம்.) இந்திரியாணி - புலன்களை, பராணி - பிரதானமாக, ஆஹு: - சொல்லுகின்றனர்; இந்திரியேப்ய: - புலன்களைக்காட்டிலும், மஹி - மனதை, பரம் - பிரதான (மென்பர்கள்); மநஸூ-மனதைக்காட்டிலும், புத்தி: - அத்தியவஸாயமானது, பரா - பிரதானம் (என்பர்களை); ய: - எது, புத்தே: அபி - அத்தியவஸாயத்தைப் பார்க்க, பரத: து - பிரதானமான தென்றாலே, ஶ: - அது (அந்தக் காமம்.) (ச4)

(தா-ம்.) ஞானத்தைக் கெடுப்பதற்கு இந்திரியங்களே முக்கியங்களெனப்படும். மனம் இந்திரியங்களைக் காட்டிலும், முக்கியமானது. புத்தியைக்காட்டிலும் காமம் முக்கியமானது. (ஸ0)ஸ: - பரமாத்மா. (ச5)

(ரா) ஞானத்திற்கு முக்கிய விரோதி இந்திரியங்கள், அவைகளை விட அதிக விரோதி மனசு, அதைவிட அதிக விரோதி புத்தி, அதைவிட மேலானவும், அதிகமாகவும் விரோதி காமம் என்று தாத்பர்யம்.

இராகவேந்திர சுவாமிகள் செய்திருக்கிற வ்யாக்கியானமாகிய கீதாவிருத்தி.

இந்திரியங்கள் அதைக்காட்டிலும் பெரியவை என்றால் (தேவதைகக்
காட்டிலும்) என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்திரியங்களுக்கு
அபிமானி தேவதைகளான சந்திரன், சூபேரன், சூரியன், வருணன்,
அஸ்வனி தேவதைகள், அக்கினி, இந்திரன், ஜயந்தன், யமன், தக்ஷன்
இவர்களைக்காட்டிலும் வீஷ்ணுபிமானி தேவதைகளான ஸ்ரீபர்ணி,
யாருணி, பார்வதி இவர்கள் சிரேஷ்டமானவர்கள், இவர்களைக் காட்டி-
லும் மனோபிமானி தேவதைகளான கருடன், சேஷன், ருத்திரன் இவர்-
கள் சிரேஷ்டமானவர்கள், இவர்களைக்காட்டிலும் புத்தி அபிமானி தேவ-
தையான சர்வதி சிரேஷ்டமானவள், இவளைக்காட்டிலும் மகத்தத்-
துவாபிமானியாகிய ப்ரம்மா சிரேஷ்டர். அந்தப் பிரம்மாவைக் காட்டி-
லும் ப்ரக்ருதி அபிமானிதேவதையான இலக்ஷ்மி சிரேஷ்டமானவள்.
இலக்ஷ்மியைக்காட்டிலும் சகலகுண பரிபூர்ணரான விஷ்ணு சிரேஷ்ட-
மானவர். இவருக்குப் பெரியவர் ஒருவருமில்லை. அவர்கள் தான் அடை-
யத்தகுந்தவர். இந்த வ்யாக்கியானத்திற்கு ஆதாரமாய், கடோபநிஷத்
வ்யாக்கியத்தையும், அதின் பாஷ்யத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். கடோப-
நிஷத் கூவது வல்லி க0-கக வ்யாக்கியங்கள், ஐஹி, யெஹி⁰ வரா-
ஹி⁰ய⁰ ஶ⁰ சு⁰யெ⁰ஹி⁰ஸ⁰ வர⁰ஹி⁰ந⁰ | ஶ⁰ந⁰வ⁰ஸ⁰ வர⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰-
வ⁰ஹி⁰ஸ⁰ ரா⁰தா⁰ஹி⁰ஸ⁰ஸ⁰ | ஶ⁰ஹ⁰ஹி⁰வ⁰ஸ⁰ வ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰க⁰ஹி⁰ஸ⁰க⁰-
ஸ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ | வ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ கி⁰னி⁰தா⁰கா⁰ஹி⁰ஸ⁰ ஹி⁰ஸ⁰-
ஸ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ ||

ஸ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ ஹி⁰ஸ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஸ⁰ |
ஹி⁰ஸ⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ ஶ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ஹி⁰ஸ⁰ || ௧௩ ||

(1-ம்.) ஹே மஹாபாஹே - பெருந்தோளாய்! ஏவம் -
இந்தப்படி, புத்தே⁰ அபி - அத்தியவஸாயத்தைக் காட்டிலும்,
பரம் - பிரதானமாக, காமம் புத்வா - காமத்தை யறிந்து, ஆத்-
மாமம் - மனதை, ஆத்மநா - அத்தியவஸாயத்தால், ஸம்ஸ்தப்ய -
அசையாமல் நிறுத்தி, துராஸதம் - ஜயிக்கவரிய, காமரூபம் சத்-
வம் - காமமென்னும் பகையை, ஜஹி - ஜயிக்கப்பார். (௧௩)

(2-ம்.) ஓ பெருத்த புஜமுடையவனே! இப்படி புத்தி-
யைக் காட்டிலும் பலத்தையுடையது காமமென்று நினைத்து,
புத்தியினால் மனதை “கன்மயோகத்தில்” நிறுத்தி, இந்தக் காம-
மென்சிற பகைவனை நிர்மூலப் படுத்துவாயாக. (௧௩)

கர்மயோக:

ஸ்ரீ ச்ருஷ்ணய பாப்ரஹ்மனேநம:

முன்னுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஜா நயொமஃ.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணவாக்கீயம்.

ஊஷ்வஸ்தெயொமஃவ்யாக்ரவா நஹஸ்யயுய்டு|

விவஸாநஃவெயொவஃநஃஸிரிஷ்ணாகவெஸ்யவீக்ஷி|| ௧1

(ப-ம்.) அஹம்-நான், அன்யயம்-நாசயில்லாத, இமம் யோகம்-இந்த (கரும) யோகத்தை, விவஸ்வதே-சூரியனுக்கு, ப்ரோக்தவாந்-உபதேசித்தேன்; விவஸ்வாந்-சூரியன், மநவே - மனுவுக்கு, ப்ராஹ-உபதேசித்தார்; மதுஃ-மனுவானவர், இக்ஷ்வாகவே-இக்ஷ்வாகுவுக்கு, அப்ரவீத்-உபதேசித்தார். (௧)

(தா-ம்) யான் இச்சிறந்த ஞானயோகத்தை முன் சூரியனுக்கு றைத்தேன். சூரியன், தன்புத்திரனாகிய மனுசக்கிரவர்த்ததிக்குக்கூறினன் மனுசக்கிரவர்த்தி இக்ஷ்வாகுபஹாராஜனுக்குசொன்னார். (௧)

ஊஷ்வஸ்யவ்யாக்ரவஃஸிரிஷ்ணாகவெயொவீக்ஷிஃ|

ஸகாவெநஹஸிஹதாயொமொநஷ்டஃவரணவ|| ௨||

(ப-ம்) ஹே பரந்தப! - வராய் பகைவரை வெல்லுவாய்! ஏவம்-இம்மாதிரி, பரம்பரா ப்ராப்தம்-பரம்பரையாய் வந்த, இமம்-இந்தஜ்ஞானயோகத்தை, ராஜர்ஷயஃ-இராஜர்ஷிகள், விதுஃ-அறிந்தார்கள்; ஸஃ யோகஃ-அப்படிப்பட்ட யோகமானது, இஹ-உலகத்தில், மஹதா காலேந-நெடுங்காலமாய், நஷ்டஃ-அற்றுப்போயிற்று. (௨)

(தா-ம்.) இவ்வண்ணம் பரம்பரையா யோதிக்கொண்டுவந்த இந்தயோகத்தை இராஜர்ஷிகளறிவார்கள். ஓ பரந்தபனே! அஃதுவெகுகாலமானதாலத்தகைய யோக மிப்பொழுது க்ஷீணமடைந்தது போல் காணப்படுகிறது. (௨)

ஊஷ்வஸ்யயஃயொதத்யுயொமஃவ்யாக்ரவஃஸிரிஷ்ணாகவெயொவீக்ஷிஃ|

ஊஷ்வஸ்யவெயொவஃஸிரிஷ்ணாகவெயொவீக்ஷிஃ|| ௩||

(ப-ம்.) ஸஃ-(அப்படிப்பட்ட) புராதனம் - பிராநினமான, அயம் யோகஃ ஏவ-இந்த யோகமே, மே பக்தஃ-எனக்குப் பக்தனும், ஸகாச-தோழனுமாய், அஸி இதி-இருக்கின்றாய் என்று, தே அத்ய-உனக்கு இப்பொழுது, மயாப்ரோக்தஃ-என்னால் உபதேசிக்கப்பட்டது, ஏதத் - இது, உத்தமம் ரஹஸ்யம்ஹி - உத்தமமான இரஹஸியமன்றோ? (௩)

(தா-ம்.) அநாதியான அந்த யோகத்தையே நீ எனக்கு பக்தனாயும் நேசனாயுமிருப்பதால் யானுனக்கறிவித்தேன். இஃது மிகவும் இரகசியம். இதை யான் தவிர வேறொருவர் அறிவதற்கும் பிறருக்கோ திவைப்பதற்கு முடியாதென்றறிக. (௩)

அர்ச்சனவாக்கியம்.

ஈபராஹவதொஜ்ஜநவராஜநவிலஸ்த |

கயஸ்தஜிஜாநீபாஹ்விஜாஹ்வொபாகுவாநிதி || ச||

(ப-ம்.) (வேற க்ருஷ்ண)-வாரீர் கண்ணா! பவதஃ ஜந்ம-தேவரீருடைய அவதாரம், அபரம்-பின்னிட்டது; விவஸவதஃ-சூரியனுடைய, ஜந்மது-பிறப்போ, பரம்-முன்னிட்டது; த்வம்-நீர், ஆதெள - ஆதியில், ப்ரோக்தவாந் இதி-உபதேசித்தீர் என்று, ஏதத் கதம் - இதை யெப்படி? விஜாநீயாம்-அறிஞுவன். (ச)

(தா-ம்) சூரியனுடைய வற்பத்தி முந்தியும் உம்முடையயுற்பத்தி பிந்தியுமாக விருக்க நீவிர் பிரதமத்தில் இதை சூரியனுக்கோ திவைத்தீரென்பதையானுண்மையென நம்புவதெப்படி? (ச)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஈபஹ-ஓநிஸ்தெவ்யுதீதாநிஜநாநிதவஹாஜ-ஓந |

காந்யஹ்வெஹ்வஸவாணிநக்வெவத்யுவாஹ்வ || ௫ ||

(ப-ம்.) வேற அர்ச்சுந-ஓ அருச்சுனா! தவச - உன்னைப்போல, மே-எனக்கும், பஹ-ஓநி ஜந்மாநி-பல பிறவிகள், வ்யதீதாநி - கழிந்தன; வேற பரந்தப-ஓ பரந்தபனே! தாநி ஸர்வாணி-அந்த ஜன்மங்களெல்லாவையும், அஹம் வேத-நான் அறிவேன், த்வம்-நீ, நவேத்க-அறியாய். (௫)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுனா! இதுவணையிலும் எனக்களவற்ற ஜன்மமாயின, உந்தனுக்கு மவ்வாறே வெகுஜன்மமாயிற்று. ஏபார்த்தா! அவை யாவையும் யானறிவேன் உனக்கது தெரியாது. (௫)

ஈஜொவிஸஹவ்யுயாதாஹ-ஓதாநாஸீஸரொவிஸந |

வக்யுதிஹ்வாஸீஷாயஸஹ்வாஸீஸராயயா || ச||

(ப-ம்.) அஜஃ-பிறப்பற்றவதாய், அவ்யய ஆத்மாஸந்அபி - நசி யாத ஸ்வரூபியாயினும், பூதாநாம்-பிராணிகளுக்கு, ஈச்வரஃ ஸந்அபி-ஈசனாயினும், ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம்-சொந்தமான பிரகிருதியை, அதிஷ்டாய-அதிஷ்டித்து, ஆத்மமாயயா - என்னுடைய ஸங்கல்பத்தால், ஸம்பலாமி-அவதரிக்கிறேன். (௬)

(தா-ம்) யான் பிறப்பிறப்பற்றவனாயும் அகில ஜீவன்களுக்கே வரையுமிருந்தபோதிலும், எனது ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தைத்தொடர்ந்தே ஆன்மசங்கற்பத்தாறுதிக்கிறேன். (க)

யஜாயஜாஹியஜே-ஸ்யுஜாநிஹ-ஸ்கிஹாரத |

சுஹு-தாநஜயஜே-ஸ்யுதஜாதாநஸ்யுஜாஜ்யஹ்யு | ௭ |

(ப-ம்.) ஹே பாரத-ஓ அருச்சுனா! தர்மஸ்ய - தருமத்திற்கு, யதா-எப்பொழுது, க்லாஃபவதி-வாட்ட முண்டாகிறதோ, அதர்மஸ்ய-அதருமத்திற்கு, யதா - எப்பொழுது, அப்யுத்தாநம் - கிளர்ச்சி, (பவதி)-உண்டாகின்றதோ, ததா ஆத்மாநம்-அப்பொழுது என்னை, ஸ்ருஜாமி-அவதரிப்பிக்கிறேன். (௭)

(தா-ம்.) எ பார்த்தனே! எப்பொழுது வேதத்திற்குரிய தர்மத்திற்கு தீங்கும் அதர்மத்திற்கு விருத்தியுமுண்டாகிறதோ அப்பொழுது என்னை யானே படைத்துக்கொள்ளுகிறேன். (௭)

வரித்ராணாயஸாய-நாவிநாஸாயவஜு-ஹ்யுதாயு |

யஜே-ஸஸாவநாய-யஸஹ்வாஜ்ய-மெய-மெ | ௮ |

(ப-ம்) ஸாதூநாம்-பரமவைதிகதருமத்தை அநுட்டிப்பவர்களின், பரித்ராணாய-ஸம் ரக்ஷணத்துக்காகவும், துஷ்க்ருதாம் - துஷ்கர்மாக்களின், விநாசாயச - அழிவுக்காகவும், தர்மஸம் ஸ்த்தாபநார்த்தாய-வைதிகத்தருமத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும், யுகேயுகே-யுகந்தோறும், ஸம்பவாமி-அவதரிக்கிறேன். (௮)

(தா-ம்) நன்மனதுடைய சாதுக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் கொடியவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் வைதிகதர்மத்தை நிலைபெறநாட்டுவதற்கும் யுகந்தோறும் உதிக்கின்றேன். (௮)

ஜநகஜே-ஹவெஜிவ்யெவெயாவெதி-தக்ஷதம் |

த்யுநாவெஹ்வ-நஜ-நவெநதிஜாவெதி-ஸவாஜ-ந-நி-கி |

(ப-ம்) ஏவம்-இப்படிப்பட்ட, மே-என்னுடைய, திவ்யம் ஜம்-திவ்வியமான பிறப்பையும், கர்ம-கருமத்தையும், தத்வஜி-உள்ளபடியே, யஃவேத்தி-எவன் அறிகிறானோ, ஹே அர்ஜுனா!-ஓ அருச்சுனா! ஸஃ-அவன், தேஹம் த்யக்த்வா-சரீரத்தைவிட்டு, புநஃ ஜந்ம-ஜனனமரணரூப ஸம்ஸாரத்தை, ந ஏதி-அடைகிறதில்லை; மாம் ஏதி - என்னையை அடைகிறான். (௯)

(தா-ம்) அர்ஜுனனே! என்னிட ஜன்மமும் கன்பமும் பிரகிருதி

சம்பந்த மற்றதென்றெவனுண்வம யறிகிறுனோ அவன் சரீரத்தை வி
ட்டபின் மீண்டு மிக்கன்மபூமியில் ஜநிக்கிறதில்லை. (க)

வீ தரா மஹயகெ யாயாஜ நயாஜாவாஸி தாஃ |
ஹவ்வொஜோ நதயலாவ டுதாஜாவதாமதாஃ || க ||

(ப-ம்) ஜ்ஞாநதபஸா-ஞானத் தவத்தினால், சூதாஃ - பரிசுத்தர்க
ளான, பஹவஃ-வெகுபெயர்கள், மாம்உபாஸ்ரிதாஃ-என்னை அடைந்
தவர்களாய், வீதராக பயக்ரோதாஃ-காமம் பயம் கோபமிவையற்று
மந்மயாஃ-என்மயமாய்க்கொண்டு, மத பாவம்-என்னுடைய ஸாயுஜ்
ஜியத்தை, ஆகதாஃ-அடைந்தார்கள். (ய)

(தா-ம்) அருந்தவத்தினற் சத்தர்களான அனைகஞானிகள் இ
ராகம் பயம் மோகம் இதுகளை நிரமூலப்படுத்தி எந்தன் தன்மையை
அடைந்து எந்தனை பஜித்து முத்தியைப் பெற்றனர். (ய)

யெயயாஜாஃவ வடிவொ காஃவ்வெவஹஜாஜுஹழ |
ஜவதாஃநவ துஃவொநாநவாஃவாடிவலவ-ஸாஃ || கக ||

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த-வாராய் அர்ச்சனா! யே யதர் - எவர்கள்
எப்படி, மாம்ப்ரபத்யந்தே-என்னை ஆஸ்ரயிக்கிறார்களோ, தான் அ
ஹம்-அவர்களை யான், ததாவவ-அப்படியே, பஜாமி-அடைகிறேன்,
அருள்கிறேன்; மநுஷ்யாஃ-மனிதர்கள், மம வர்த்ம-எனது மார்க்கத்
தை, ஸர்வசஃ-ஸாவப்பிரகாரத்தாலும், அநுவர்தந்தே - அநுஸரிக்கி
ன்றார்கள். (கக)

(கா-ம்) பார்த்தனை! எவரெவ்வண்ணம் என்னை பாவிக்கிறார்
களோ, அவ்வண்ணமே யானவர்கட்கருட்சாநிகின்றேன். (கக)

காஃகஷணஃகஜிஃணாஃவலிஃபஜஹவஹவதாஃ |
கூறிஃபுஃஹிஃநாநவொஃவொஃகலிஃஹிஃவதிஃகஜிஃ || கஉ ||

(ப-ம்.) இஹ-உலகத்தில்(உள்ளவர்), கர்மணாம்-கருமங்களின், ஸி
த்திம்-பலனை, காங்க்ஷந்தஃ-அபேக்சிக்கவர்களாய், தேவதாஃ- தேவர்க
ளோ, யஜந்தே-ஆராதிக்கின்றார்கள்; ஹி-ஏனென்றால், மாநுஷலோ
கே-மனுஷ்யலோகத்தில், கர்மஜா ஸித்திஃ-கருமப்பயனானது, கூறிப்
பும் பவதி-துரைவில் உண்டாகிறது. (கஉ)

(தா-ம்) இவவுலகின் கண்ணே கன்மங்கட்குத்தக்க ஸ்வர்காதிக
கத்தை விரும்பினோர் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யாசிக்கின்றன
ர்கள், ஏனெனின் இம்மண்ணுலகில் சன்மத்திற்குரிய நற்பயன் சிக்
கிரத்திற்கு சித்திக்கின்றதாலென்க. (கஉ)

வா துவண்ணொரீயாவுஷ்டமணகதிவிவாமஸி |

தவ்யுகதாரவிஜாவிஜுகதாரவியுபி | கக

(ப-ம்) சாதுர் வர்ணயம்-நான்கு வருணமும், குண கர்ம விபாகசஃ-குண கருமங்களின் பிரிவாய், மயா ஸ்ருஷ்டம்-என்னால் ஸ்ருஷிக்கப்பட்டது; தஸ்ய-அதற்கு, கர்தாரம் அபி - கர்த்தாவாயிருக்கச் செய்தே, அகர்தாரம்-கர்த்தாவல்லே நென்பதாகவும், அவ்யயம்-நாசமற்றவனாகவும், மாம் வித்தி-என்னை அறி. (கக)

(தா-ம்) ஸத்துவ சஜஸ் தமோகுணங்களையும், சாந்தி, குரோதம், மோஹம், உலோபம் இதுகளையும் பகுத்து உலகபெல்லாம் என்னால் படைக்கப்பட்டன; எல்லாவற்றிற்கும் யானே காரணமாக விருந்தாலும், ஒன்றிற்கும் காரணமல்ல நென்றும், நித்தியனென்றும் எந்தனை யுணரக்கடவாய் (கக)

நஜாகொராணிவிவொதி நகொகொமொவொஷுஷமா |

உகிஜான்பொஷிஜாநாகிகொகொவிந டவஸ்யுகெ | கக

(ப-ம்.) கர்மாணி-கருமங்கள், மாம்-என்னை, நஸிம்பந்தி-ஒட்டுகிறதில்லை, மே-எனக்கு, கர்ம பலை-கருமப் பயனில், ஸ்ப்ருஹாந-இச்சை இல்லை, இத-என்று, யம் மாம்-எவன் என்னை, அபிஜாநாதி-அறிகிறானோ, ஸஃ அவன் கர்மபிஃ-கருமங்களால், நபத்யதே-கட்டுப்படுத்தவில்லை. (கச)

(தா-ம்) சிருஷ்டிமுதலிய கன்மங்களைன்னைச்சாரமாட்டாது. சிருஷ்டி முதலிய கன்மங்களின்பயனி லுமெனக்கு விருப்பங்கிடையாது இவ்வண்ணமென்னை யெவனுய்த்துணருகின்றானோ அவனுக்கு ஞானயோகத்திற்கு வைரியான ஜன்மாந்திர திவினைகளொழியும். (கச)

வணவொஷொகாசுதகொகொவொவொராவிஜொகொஷுஷி |

காராகொவொவொதவொகொவொவொவொவொவொதொகொகொஷுஷி |

(ப-ம்) ஏவம் ஜ்ஞாத்வா-இப்படி அறிந்து, பூர்வைஃமுமுஷுஷி-முந்திய மோக்ஷகாமர்களால், கர்ம க்ருதம்-கருமபோகம் செய்யப்பட்டது; தஸ்மாத் த்வம்-ஆகையால் நீ, பூர்வைஃக்ருதம்-முன்னோர்களால் செய்யப்பட்ட, பூர்வதாம் கர்ம ஏவ - ப்ராசீந கருமத்தையே, குரு-செய். (கடு)

(தா-ம்) இவ்வாறு என்னையறிந்த முன்னோர்களான முமுஷுஷிக்கள்கூட கர்மங்களையே அனுஷ்டித்தனர். ஆதலால் முன்னோர்

திசாலி; ஸஃ-அவன், மநுவ்யேஷு-மனிதரிடையிற், யுக்தஃ - (மோக்ஷ)யோக்கியன்; (ஸஃ ஏவ) அவனே, கருதஸ்ரகர்ம கருத-எல்லாக் கருமத்தையும் செய்தவன். (கஅ)

(தா-ம்) யாதாமொருவன் கன்மத்தில் ஞானத்தையும், கர்மத்தையும், பாவிக்கின்றானே அவனே ஞானியெனப்படுவான். அவனே மானிடருள் முத்திபெறத்தக்கவன். அவனே வைதிக கன்மங்கள் யாவையுஞ்செய்து முடித்தவன். (கஅ)

யஸ்ய ஸ்வெ-ஸீராமாஃ காரணஜய வஜி-சாஃ

ஜ்ஞாநா ப்ரிடிபுகரீ-பூணம் தஜாஹ-ஃவஃயி தஃவஃயாஃ || கக ||

(ப-ம்) யஸ்ய-எந்த (மோக்ஷார்த்திக்கு), ஸர்வே ஸமாரம்பாஃ-எல்லாக் கருமங்களும். காம ஸங்கல்ப வர்ஜிதாஃ-அபேகையும்கங்கற்பமும் அற்றவைகளோ, தம்-அவனே, புதாஃ - (தத்வ)மறிந்தவர்கள், பண்டிதம்-வித்வானென்றும், ஜ்ஞாநாக்ரி தக்த சர்மாணம்-அறிவென்னும் தீயினால் பொசுக்கப்பட்ட வினையுற்றவனென்றும், ஆஹ-ஃ-சொல்லுகிறார்கள். (கக)

(தா-ம்) எவனிட கன்மம் யாவற்றும் பயனைக்கருதியும், சங்கற்பத்தை யுட்கொண்டு மில்லையோ, அப்படிப்பட்ட வறுபவத்தினைதான் ஞானமென்னும் பெருஞ்சுடரூற் கொளுத்தப்பட்ட தீயவினையை யுடையவனென்றன்றேற் கூறுவார். (கக)

சுக்ஷாகரீ-மஹாஸம் நி-சு-சு-ஜொ நிராஸ்ய யஃ

கரீ-ண-ஃயிவ வ்யு-தாவி-நவகி-வி-தரொ திஸஃ || ௨௦ ||

(ப-ம்) யஃ-யாவனொருவன், கர்ம பலாஸங்கம்-கருமப் பயனில் பற்றை, த்யக்த்வா-விட்டு, நித்ய த்ருப்தஃ-நித்யமான (ஆத்மாவில்) திருப்தியடைந்தவனாய், நிராஸ்ய- (சரீராதிகளில்) இது ஆஸ்ரயம் (என்கிற புத்தி)யற்றவனாகிறானே, ஸஃ-அவன், கர்மணி-கருமத்தில், அபிப்ரவ்ருத்தஃ-அபி-ஊற்றத்தோடு முயன்றபோதிலும், கிஞ்சித் அபி-கொஞ்சமும்; நகரோதிவ-செய்கிறானில்லையே. (௨௦)

(தா-ம்) கன்மத்தினது பயனை விரும்பாது நித்திய வஸ்துவின் கண்ணே மனதைத் தாக்கினவனாயும், அநித்தியமான பிரகிருதியின் குணத்தை யாதாரமாக எண்ணாமலு முள்ளவனெனவேனோ, அவன் கன்மத்திற் பிரவேசித்தவனாயினும், எத்தகைய கன்மத்தையுஞ் செய்தவனன்று. (௨௦)

அ

பகவத்கீதை.

நிராஸீய-தவி-தூ-தா-த-கு-ஸவ-வ-பரி-மு-ஹி-
ஸாரீர-கெவ-உ-க-க-வ-நா-வெ-தி-கி-வி-ஷ-பூ|| ௨௧||

(ப-ம்.) நிராசீ-ஆசையற்றவனாய், யத சித்த ஆத்மா-அடக்கிய மனதும் சித்தமு-புடையனாய், த்யக்த வர்வபரி-கரஹ- விடப்பட்ட ஸகல விஷயங்களுமுடையனாய், சாரீரம் கேவலம்-சாரீரத்துக்குமாத் திரம்வேண்டிய, கர்ம-கருமத்தை, குர்வந்-அபி - செய்துவந்த போதி லும், கிஸ்பிஷம்-ஸம்ஸாரபந்தத்தை, நாப்-நோ-தி-அடையமாட்டான்.

(தா-ம்) பலத்திலாசையற்றவனாயும் மனதையும் இந்திரியங்க ளையும் கட்டினவனாயும், பிரகிருதிவஸ்துக்களிலகமபாவத்தை யொ ழித்தவனாயும், சாரீரத்தைச்சாரீரந்த கன்மத்தைமாத் திரஞ் செய்கிற வனாயுமிருக்கிறவன் பாவத்தைபடையான். (௨௧)

ய-ஜ-உ-வ-அ-உ-ஹ-உ-ஷ-அ-உ-அ-தீ-த-அ-வி-த-உ-ர-
ஸ-வி-பி-வ-வ-ஸ-பி-ள-உ-க-ய-க-வ-ந-நி-ஸ-ப-
தெ|| ௨௨||

(ப-ம்.) யத்ருச்சா லாப ஸந்துவட்ட-விரும்பாமல் கிடைத்த ஆ ஹாரபதார்த்தால த்ருப்தியடைந்தவனாயும், த்வந்த்வ அதீதம்-சுகது க்கங்களைக் கடந்தவனாய்ப் பொறுத்தவனாய், வி மத்ஸரம்-அருயைய யற்றவனாயும், வித்தொள-லாபத்திலும்; அஸித்தொளச - அலாபத்திலு ம், ஸமம்-ஸம(புத்தியாயிருக்கும் புருஷன்), கருத்வாபி - செய்தும், நபத்யதே-கட்டுப்படுகிறதிலலை. (௨௨)

(தா-ம்) முயற்சியின்றி அதுவாய்க்கிடைத்த வஸ்துவினிலுள்ளக் கிலர்ச்சியுடன் த்ருப்தியடைந்து சீதோஷணமென்னு மின்பதுன்ப த்தை விடுத்து பிறரிடத்திற் பொருமையின்றி தனக்கு நேரிடுந்தீங் குகள் யாவற்றையும் வினையின் பயனென்றொதிக்கி இலாபவட்டங் களிற் சம்புத்தி வசுத்தவன கன்மத்தைச் செய்தாலும் ஸம்சாரபந் தத்திலகப்படான். (௨௨)

ய-த-ஸ-ம-ஸ-ப-
ய-த-ஸ-ப-
த-க-க-
தெ|| ௨௩||

(ப-ம்) ஜ்ஞாந அஸஸ்தித சேதஸ- (ஆத்ம) ஞானத்தில் ஊ ன்றிய மனமுடையனாய், கத ஸங்கஸ்ய-விஷயத்தில் ஆசையற்று, மு க்தஸ்ய-காமக்ரோதங்களை விட்டவனாய், யஜ்ஞாய - யாகத்துக்காக,

ஆசாத்-பகவத் பரீத்யர்த்தமாகவே செய்கிறவனுடைய, கர்ம - (புண்ணியபாவமென்கிற) கருமம், ஸமகாம்-முழுதும், ப்ரவீலீயதே-
நசுத்துப்போகும். (உக)

(தா-ம்.) மெஞ்ஞானத்தில் ஸ்திரபுத்திவைத்து அதற்கு வேறு
பாடான வஸ்துக்களில் விருப்பமின்றி பிரகிருதி சம்பந்தத்தை வே
ரறுத்தவன்செய்யும் யாகாதிகன்மங்களால் புண்ணியபாபமான பிரா
சீநகன்மங்கள் யாவும் நசுக்கும். (உக)

ब्रह्मवाक्कुणन्वृஷ्वஹுவீஸ்வஹாமுளஸ்வஹணாஹு-தஸு
ஸ்வஹெவதநம-தவ்யு-ஸ்வஹக-ஸீ-லோயிநா|| ௨௭||

(ப-ம்) ப்ரம்ஹார்பணம் - பிரமஸ்வரூப ஸ்ருக்முதலியவற்றைபு
டைய, ப்ரம்ஹஹஃ - பிரமஸ்வரூபமான அஹிஸ்ஸானது, ப்ரம்ஹ
ண-பிரமஸ்வரூப (கர்த்தாவால்), ப்ரம்ஹ அக்ருள-பிரமஸ்வரூப அ
க்கினியில், ஹ-ம்-ஓமம்-பண்ணப்பட்டது, இதி - என்று, ப்ரம்ஹ
கர்ம ஸமாதிரா-பிரமஸ்வரூபம் கருமமென்கிற கிளைவுள்ள, தேந-
வனல்; ப்ரம்ஹ ஏவ-பிரம்ம (ஸ்வரூபஆத்மாவே) கந்தவ்யம்-அடை
யத்தக்கதாகும். (உச)

(தா-ம்) பிரம்மாகிய சாதனவஸ்துவுடன் கூடிய பிரம்மென்னும்
ஹோமத்திரவியமானது பிரம்மென்கிற அக்கினியிற் பிரம்மரூபியான
கர்த்தனால் ஹோமஞ்செய்யப்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட பிரம்மரூப
மான கர்மத்தைத் தியானிப்போருக்கு பிரம்மரூபமான ஆன்மநானம்
வழிக்கும். (உச)

देववेवावरयज्ञेयामि नवययुवாவवेत ।
ब्रह्मवाक्कुणन्वृஷ्वஹெவதநம-தவ்யு-ஸ்வஹக-ஸீ-லோயிநா|| ௨௭||

(ப-ம்.) அபரே-சில, யோகி- (கரும) நிஷ்டட்டர்கள், தைவம்ஏ
வ-தேவதாள்ச்சனரூபமான, யஜ்ஞம்-யக்ருத்தை, பர்யபாஸதே - அ
நுட்டிக்கிரார்கள்; அபரே-சிலர், யஜ்ஞம்-யக்ருத்துக்குச் சாதனமா
ன(அஹிஸ்ஸை), யஜ்ஞேந ஏவ-யக்ருத்தின் உபகரணமான (ஸ்ருகா
தியால்), ப்ரம்ஹ அக்ருள - பிரமஸ்வரூப அக்கினியில், உபஜ-ஹ
வதி-ஓமம் செய்கிறார்கள். (உஊ)

(தா-ம்) சிலயோகிகள் தேவாள்ச்சனரூபமான யக்ருத்தையே
கர்மமென்றதுஷ்டிக்கின்றனவர்கள், மற்றுஞ் சிலர் பிரம்மென்னுபக்
கினியில் யக்ருசாதனத்திலேயே யக்ருத்தை "ஹிஸ்ஸை"
ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். (உஊ)

சுபாநாநீஷி, யாணுநெநுஸ்யபாநிஷு-ஜுஹதி |
 ஸ்வாநீஷியபாநநுஷி, யாநிஷு-ஜுஹதி | உசு |
 (ப-ம்.) அந்யே-(பின்னும்) சிலர், ஸ்ரோத்ராநீ-நாநுமுதஸ்ய,
 இந்த்யாணி-இந்திரியங்களை, ஸம்யம அக்நிஷு-அடக்குவதென்கிற
 அக்கினிகளில்; ஜுஹவதி-ஓமஞ்செய்கிறார்கள்; அந்யே-(பின்னும்)
 சிலர், சப்தாநீந் விஷயாந்-சப்தாநிவிஷயங்களை, இந்திரிய அக்நிஷு-
 இந்திரியங்களென்றும் அக்கினிகளில், ஜுஹவதி - ஓமம் செய்கி
 றார்கள். (உசு)

(தா-ம்) சிலர், செவிமுதஸ்ய இந்திரியங்களை நிக்கிரகமென்னும்
 அக்னியில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள், இன்னுஞ் சில யோகிகள் சப்
 தஸ்பர்சாநி இந்திரியங்களையே அக்னியில் ஹோமஞ் செய்கிற
 றார்கள். (உசு)

ஸுவ-பூணீஷி, யகூ-பூணிபூ ணகூ-பூணிவாவரொ |
 சூதஸ்யபொமாமொழளஜுஹதி ஶூநநீவிதெ | உசு |
 (ப-ம்) அபரே-(பின்னும்) சில, யோகிநஃ-யோகிகள், ஸர்வாணி-
 எல்லா, இந்திரிய கர்மாணி-இந்திரியங்களின் செயல்களையும், ப்ராண
 கர்மாணிச-பிராண வியாபாரங்களையும், ஜ்ஞாந தீபிதே-ஞானத்தா
 ல்சொலிக்கின்ற, ஆத்ம ஸம்யமயோக அக்நௌ-மனதை அடக்குவ
 தென்னும் யோகத்தீயில், ஜுஹவதி-ஓமம் செய்கிறார்கள். (உசு)

(தா-ம்) மற்றுஞ் சிலர், இந்திரியங்களின் நெழில்களையும், பிரா
 ணிகளின் நெழில்களையும், ஜ்வஸித்கும் மனோநிக்கிரகமென்னும் அ
 க்கினியில் ஆகுதிசெய்கிறார்கள். (உசு)

ஶிவ்யஜூஸுவாயஜூயொமயஜூஸூஸூயாவரொ |
 ஸாய்யூநயஜூஸூயதயஸூஸூயதவ்யூ தாஃ || உசு |
 (ப-ம்.) ஸம்சித வ்ரதாஃ-திடசங்கற்பமுள்ள, யதயஃ - கருமயோ
 கிகளான(சிலர்), த்ரவ்யயஜ்ஞாஃ - திரவியத்தால் யக்ஞஞ்செய்பவர்க
 ள்; தபோயஜ்ஞாஃ-தவமே யாகமாயுடையவர்கள் (சிலர்), ததா - அ
 ப்படியே, அபரே-பின்னும் சிலர், யோக யக்ஞாஃ-யோகமே (புண்
 னியசேஷத்திராநிகளுக்குப்போவதே) யக்ஞமாயிருக்கிறார்கள்; (அ
 பரேசு)-பின்னும் சிலர், ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாந யஜ்ஞாஃச-வேதாப்பியா
 ஸமும்(அதின்) அர்த்தஞாநமுமே யக்ஞமாயிருக்கிறார்கள். (உசு)

(தா-ம்) திருடமான விரதத்தையுடைய சிலபேர்கள் திரவியத்
 தையே யக்ஞமாயுடையவர்கள். மற்றுஞ் சிலர், தவத்தையே யாக
 மாயுடையவர்கள். இன்னுஞ்சிலர், யோகங்களையே யாகமாயுடைய

வர்கள். சிலர், வேதாத்தியயனத்தையே யஞ்ஞமாயுடையவர்கள் சிலர், வேதார்த்த ஞானத்தையே யஞ்ஞமாயுடையவர்கள். (ஸ0)ஸம்சிதவ்ரதாஃ காயக்கிலேசம்முதலிய சாந்திராயணமுடையோர். ()

பூணாவா நமதீராயூபூணாயாஸீவராயுணாஃ |
 சுவாநஜஹ்விபூணாவூணவாநந்தயாவ்ரொ |
 சுவரொநியதாஹாராஃபூணாநூபூணைஷஹ்வி

(ப-ம்) அபரே-(பின்னும்) சிலர், ப்ராணாபாநகதிருத்வா - ப்ராணாபானவாயுக்களுடைய நடைகளத்தித்து, ப்ராணாயாம பராயணம்-பிராணாயாமநிடையுற்றவராய், அபானே-அபானத்தில், பிராணம்-பிராணனை, ஜஹ்வதி-ஓமம் செய்கிறார்கள்; ததா - அப்படியே, அபரே-பின்னும் சிலர், ப்ராணே-பிராணனில், அபானம் - அபானத்தை, (ஜஹ்வதி)-ஓமம் செய்கின்றனர். (அபரே)-(பின்னும்) சிலர், நியதாஹாராஃ-மிதமான ஆகாரஞ் செய்துகொண்டு, ப்ராணேஷ்(வேவ)-பிராணன் களிலேயே, ப்ராணாந் - பிராணன்களை, ஜஹ்வதி-ஓமம் செய்கிறார்கள். (உக-உக9)

(தா-ம்) பிராணாயாமத்தையே சிலர், ஆகாரநியமத்துடன், அபானவாயுவில் பிராணவாயுவை ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். என்பதால், பூரகமென்னும் பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள். “இன்னுஞ்சிலர் பிராணவாயுவில் அபானவாயுவை ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். என்றால், இரேசகமென்னும் பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள்.” மற்றுஞ்சிலர், பிராணாபானங்களிரண்டு வாயுக்களின் வழிகளையுந்தகைந்து பிராணவாயுவை பிராணவாயுவிலேயே ஹோமஞ் செய்கிறார்கள். “இதனால் பிராணவாயுவை வெளியீடாமலும், உள்ளுக்கிழுக்காமலும்; ஸ்தம்பித்து கும்பகமென்னும், பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள்.” (உக-க9)

ஸவெஹ்வெதயஜிவிஷாயஜிஷிதகலுஷாஃ | ௩0 ||
 யஜிஸிஷாஜிதஹ்விஜாயாந்திஸுஹஸநாகநபு |
 நாயஹொகொஷ்யஜிஸுஷுகஹ்தாந்யஃகாரஸதஜி |

(ப-ம்.) ஏதே-இவர்கள், ஸர்வே அபி-எல்லாரும், யஜ்ஞ வித்யக்ருஷிட்டையுடையவர்களாய், யஜ்ஞக்ஷபித கல்மஷாஃ - யக்ருங்களால் போக்கப்பட்ட பாபங்களுடையராய், ஹே குருஸத்தம - வாராய் அருச்சுனா! யஜ்ஞ சிஷ்ட அம்ருதபுஜி-யக்ருத்தில் மிகுந்த (அன்னமுதலிய) அமுதத்தை உண்டவர்களாய், ஸநாதநம் பிரம்ஹ-சாச்சுவதமான பிரம்மத்தை, யாந்தி-அடைகின்றனர்; அயஜ்ஞஸ்ய-யக்

யக்ஞாஶ்வா நவ-நடு-ராஹஸ்யவாயுவிவாயவ |

யெநவ-உதா நடுஸெஷணஶக்ஷ்யா த நடுயொய்யி | கூடு

(ப-ம்.) தத்-அந்த (ஆத்ம ஞானத்தை), ப்ரணிபாதேந - நமஸ் காரத்தாலும், பரிப்ரச்சேந-பல்படியான கேள்வியினாலும், ஸேவயா (ச)-சிச்சுநுஷயாலும், வித்தி-அறி; தத்வ தர்சினஃ-தத்துவ பறிந்த, ஜ்ஞாநிஃ-பண்டிதர்கள், தே - உனக்கு, ஜ்ஞாநம் - (ஆத்ம) ஞானத்தை, உபதேக்ஷயந்தி-உபதேசிப்பார்கள். (கூச)

(ப-ம்) ஹே பாண்டவ-ஓ பாண்டவனே! யத்(க்ஞாநம்) - எந்த ஞானத்தை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, புநஃ-மறுபடியும், ஏவம் - இம்மாதிரி, மோஹம்-அக்ஞானத்தை, நயாஸ்யஸி-அடையமாட்டாய்; யேந-எந்த(ஞானத்தால்), பூதாநி அசேஷண - எல்லாப்பூதங்களையெல்லாம், ஆத்மநி-உன்னிடத்தில ஆத்மாவில் தானே, த்ரக்ஷயஸி-பார்ப்பாய்; அதஃ-அனந்தரம், யசி-என்னிடத்தில், ப்ரணிபாதேந - சாஷ்டாங்கதண்டம் ஸமர்பித்கனாலேயும், பரிப்ரச்சேந - கேட்பதினாலேயும், ஸேவயா-ஆசாரிபசேவைனாலேயும், வித்தி-அறி. (கூடு)

(தா-ம்) அத்தகைய ஞானத்தை வணக்கத்தாலும், வினாவினாலும், பணிவிடையாலுமறிந்துகொள். ஆன்ம சொரூபத்தையறிந்த ஞானிகள் அந்த ஞானத்தையுனக்குபதேசிப்பார்கள். ஓ பாண்டவா! அப்படிப்பட்ட ஞானத்தையறிந்து மீண்டும் நீ இவ்வண்ணம் சந்தேகிக்காய், அவ்வறிய ஞானத்தால் எல்லா பிராணிகளையும் உன்னிடத்தும், என்னிடத்து யிருப்பதாக் காண்பாய் என்பதால்; "பிரகிருதி சம்பந்தத்தைவிட ஆன்மசொரூபமெல்லாம் ஞானவடிவாகிச் சமமாய்த்தோற்றுமென்க." (கூச-கூடு)

ஶவியெஷவிவாவெஷ்யஸவெ-ஶக்ஷ்யாவாக்யதஶி |

ஸவ-ஶக்ஷா நவஸவெநவஷி நவஸாநரிஷ்யஸி || கூச ||

(ப-ம்)த்வம்-நீ, ஸர்வேப்யஃ பாபேப்யஃ-எல்லாப்பாவிகளினும் பாபக்ருத்தம்-அதிகப்பாவியாக, அஸிசேத் அபி-இருந்தாயாகிலும், ஸர்வம் வ்ரஜீநம்-எல்லாப்பாவத்தையும், ஜ்ஞாந ப்லவேநஏவ-(ஆத்ம) ஞானமென்னும் ஓடத்தாலேயே, ஸந்தரிஷ்யஸி-நன்கு தாண்டிவிடுவாய். (கூச)

(தா-ம்.) எல்லாப்பாபிகளைவிட நீ அதிகபாதகனாகிறுந்தபோதிலும், ஸமஸ்தமான பாபமென்னு மலைகடலை ஆத்மஞானமாகிற ஓடத்தால் தாண்டிவிடுவாய். (கூச)

யெயெயாஶ்யி ஶிஷிஷா தி ஶ ஶுஸஸா து-ரா-தெஷ-ஶ-ந |

ஐதாநாநிஸவ-கூடு-நானிஹவலாதுநா-தெதயா|| ௩௭||
 (ப-ம்) ஹே அர்ஜுந-வாராய் அர்ச்சுனா! யதா-எப்படி, ஸமி
 த்தஃ-நன்றாய் சொல்கின்ற, அக்கி-நெருப்பானது, ஏதாம்ஸி - கட்
 டைகளை, பஸ்மஸாத் குருதே-பஸ்மமாய்ச் செய்கிறதோ, ததா-அப்
 படி, ஜ்ஞாந அக்கி-ஞானத்தீயானது, ஸர்வ கர்மாணி-எல்லாக் கரு
 மங்களையும், பஸ்மஸாத் குருதே-பஸ்மமாய்ச் செய்யும். (௩௭)

(தா-ம்) அர்ச்சுனா! நன்கு எரிநின்ற அக்கினி எவ்வாறுகாஷ்ட
 ங்களை பஸ்பமாக்குகிறதோ அவ்வாறே ஆன்மஞானமாகிற அக்கினி
 ஜம்மாந்திர தீவினைகள் யாவையும் சாம்பலாக்கும். (௩௭)

நஹி-ஐதாநநஸடிஸா-வலி-சூரீஹவி-டி-தே

தக்ஷயம்-யாமஹா-விலி-கா-நா-தநி-நி-தி|| ௩௮||

(ப-ம்.) ஹி-யாதொருகாரணத்தால், இஹ-லோகத்தில், ஜ்ஞா
 நேந-ஞானத்தோடு, ஸத்ருசம்-ஸமானமாய், பளித்ரம்-பரிசுத்திகர
 மான(வஸ்து), நவித்யதே-இல்லை; தத் - அந்த (ஞானத்தை), யோக
 ஸம்ஸித்தஃ-யோகத்தால் ஸித்திபெற்றவன்; காலேந-கால வளவில்,
 ஆத்மநி-ஆக்மாவில், ஸ்வயம்-தான், விந்ததி-அடைகிறான். (௩௮)

(தா-ம்) ஆத்ம ஞானத்துக்குச் சமதையான பரிசுத்தவஸ்து இ
 வ்வுலகி லொன்றுமில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆன்மஞானம் யோகசித்தி
 யடைந்தவனுக்குக் கிரமமாய் ஆன்மாவினிடைத்தில் தானாகவே விள
 ங்குகிறது. (௩௮)

ஸ ஜாவாநஹமதே-ஐதாந-ததூரஸ்ய-பதெ-ஹி-யா

ஜந-ஹஸ்யாவரா-ஸா-தி-ஹி-ரொணாயி-மஹ-தி|| ௩௯||

(ப-ம்.) ஸ்ரத்தாவாந்-ஸிகவாஸமுடையனாய், தத்பரஃ-அதில்(தா
 னே)ஊன்றியவனாய், ஸம்யதேந்-தரியஃ-(விஷயத்தினின்றும்) திருப்ப
 ப்பட்ட இந்திரியங்களையுடைய(புருஷன்), ஜ்ஞாநம் லபதே-ஞான
 த்தையடைகிறான்; ஜ்ஞாநம் லப்த்வா-ஞானத்தை அடைந்து, பராம்
 சாந்திம்-மேலான சுகத்தை, அசிரேண-சீக்கிரமாகவே, அதிகச்சதி-
 அடைகிறான். (௩௯)

(தா-ம்) ஞானமார்க்கத்தையே முக்கியமாயடைந்து சிரத்தையு
 டையவனாய் இந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்கிறவன் ஞானத்தையடைந்த
 பின்பு மேலான மோக்ஷமென்னும் சாந்தியை அடைகிறான். (௩௯)

கஜி-ஸா-ஸு-ஸ்யா-நஸ்ய-ஸ்யா-தா-வி-நஸ்ய-தி

நாய-ஐ-ஐ-காலி-நவ-ஐ-ஐ-நஸ்ய-ஸ்ய-ஸ்யா-த-நி|| ௪௦||

(ப-ம்) அஜ்ஞாந-ஞானமற்றவனாயும், அஸ்ரத்தநாநி-ஸிகவா

ஸமற்றவனாயும், ஸம்சய ஆத்மா-ஸந்தேஹமான மனம்பொருந்திய வனாயு(மிருப்பவன்), விநச்யதி - கெட்டுப்போகிறான்; ஸம்சய ஆத்மநஃ-ஸந்தேஹ மனமுற்றவனுக்கு; அயம் லோகம்(அபி)-இந்த லோகமும், ந அஸ்தி-இல்லை, பரஃந(அஸ்தி) - பரலோகமுமில்லை, ஸுகம்-(மோக்ஷரூபமான)சுகமும், நா(ஸ்தி)-இல்லை. (சய)

(தா-ம்) ஆன்ம ஞானமற்றவனும், ஞானத்தைப் பெருக்குவதிலாவலில்லாதவனும், உபதேசத்தாலடைந்த ஞானத்திற்குந்தேகமனதுடையவனும் கெடுவான். அத்தகையசந்தேகிக்கு இந்த பிராணினவுலகும், பரலோகமும், தர்மார்த்தகாமரூபமாகிய சதுர்வித புருஷார்த்தமும், சுகமும் மோக்ஷமுமில்லை. (சய)

யொமஸந ஸுகஜி-ராணஜி ரநஸஹி நஸஸ்யஸு |

சூதவந்தம் நுகஜி-ராணி நிவ்யுந்திய நஃஜய || சகி

(ப-ம்.) யோக ஸர்யஸ்த கர்மாணம்-(எல்லாக்கருமமும் பிரமஸ்வரூப மென்கிற) நினைவினால் விடப்பட்ட கர்மமுடையவனாய், ஐஞாநஸம்சிந்த ஸம்சயம்-ஞானத்தால் அறுப்பட்டஸந்தேகமுடையவனாய், ஆத்மவந்தம்-சிறந்த மனமுடையனாயிருக்கும் (புருஷனை), ஹே தநஞ்ஜய-ஓ தனஞ்சயனே! கர்மாணி-கருமங்கள், நநிபத்நந்தி-இஷ்டாவிஷ்டபலங்களில் கட்டுப்படுத்தமாட்டாது. (சக)

(தா-ம்) ஓ தனஞ்சயா! யோகத்தால் ஞானரூபமாகியகாமயோகமுண்டாகி ஆன்ம ஞானத்தால் லாத்மவிஷயசந்தேகத்தைத்துலைத்து அசைவற்ற மனதுடையவனை ஜன்மாந்திரவினைகள் பீடிக்காது. ()

தஸாஜி ரநஸஹி தஹ்ஸுகஸஸஜி ரநாஸி நாதநஃ |

ஹிஹெநஸஸ்யயொமஸி கிஷா திஷஹாரத || சஉ ||

(ப-ம்) ஹே பாரத-ஓ அருச்சுனா! தஸ்மாத் - ஆகையால், அஐஞாந ஸம்பூதம்-அக்ஞானத்தால் உண்டாய், ஹ்ருத்ஸ்த்தம்-ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும், ஏநம் ஆத்மநஃஸம்சயம் - இந்த ஆத்ம ஸந்தேஹத்தை, ஐஞாந அஸிநா-ஞானமென்னுங் கத்தியால், சித்வா - வெட்டி (பெறிந்து), யோகம்-கருமயோகத்தை, ஆதிஷ்ட்ட-அனுட்டிக்கக்கடவாய், உத்திஷ்ட்ட-எழுந்திரு. (சஉ)

(தா-ம்) ஆகையால், அக்ஞானத்தாலுண்டாகி மனதிலிருக்கின்ற அவ்வாத்மவிஷயமான சந்தேகத்தை மெஞ்ஞானமாகிறகத்தியால் சேதித்து கர்மயோகத்தைச்செய். ஓ பாரத! எழுந்திரு. (சஉ)

ஸ்ரீதேவாஸு விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கஜ-ஹ ந்யாயமம்.

அர்ச்சனவாக்கியம்.

ஸ ந்யாயம்கஜ-ஹந்யாயமம் ந்யாயமஹந்யாயமம்
 யவெய்யவந தயொரொகந்தெ நய்ய-ஹந்யாயமம் நியூத்யூ கி

(ப-ம்) ஹே க்ருஷ்ண-ஓ கிருஷ்ண! புநஃ-மருபடியும், கர்மண
 ம்-கர்மங்களின், ஸந்யாஸம் - விடுதல் என்கிற; ஞானத்தையும், சம்
 ஸஸி-கொண்டாடுகிறீர்; யோகம்ச-கருமயோகத்தையும், (சம்ஸஸி)
 புகழ்கின்றீர்; ஏதயோஃ-இரண்டினுள்ளே, ஸ்ரேயஃ-சிரேஷ்டமாக,
 யத் ஏசம் அஸ்தி-யாதொன்றுண்டோ, தத்-அதை, மே - எனக்கு,
 ஸூச்சிதம் ப்ரஹி - நன்றாய் நிச்சயிக்கப்படும்படிச் சொல்லுவா
 யாக. (க)

(தா-ம்.) ஓ கிருஷ்ண! கர்மசன்னியாஸத்தை “ஞானயோகத்
 தைச்” செய்யென்று சொல்லுகின்றீர் மறுபடியும் கர்மயோகத்தை
 செய்யென்றும் சொல்லுகின்றீர் இவ்விரண்டுகளில் சிறந்ததான ஓ
 ன்றையே, நன்றாய்நிச்சயித்து எனக்குச்சொல்லும். (க)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஸ ந்யாயம்கஜ-ஹந்யாயமம் நியூத்யூ யவகராஹவஹ
 தயொஹ-ஹந்யாயமம் ந்யாயம்கஜ-ஹந்யாயமம் நியூத்யூ

(ப-ம்) ஸந்யாஸஃ-சர்மங்களை விடுதல் என்கிற ஞானயோகமும்,
 கர்மயோகம்ச - கருமயோகமும், உபௌ - இரண்டும், ஸ்ரேயஸக
 ரௌ-மோகந ஸாதனமானவைகள்; தயொஃமத்யே-அவற்றினிடையி
 யில், கர்ம ஸந்யாஸாத்-கருமத்தியாகத்தைக் காட்டிலும், கர்மயோ
 து-கருமயோகமே, விசிஷ்யதே-சிறப்புற்றது. (2)

(தா-ம்) ஞானயோகம், கர்மயோகம் இவ்விரண்டுள்ளும் மோட்ச
 சஹேதுக்கள் ஆங்ஙனமாஃனும், ஞானயோகத்தைக்காட்டிலும் கர்
 மயோகமே சிறந்தது. (2)

ஹே யவநித்யூ ஸ ந்யாயம்கஜ-ஹந்யாயமம் நியூத்யூ நகாஜிதி
 நியூத்யூ-ஹந்யாயமம் நியூத்யூ-ஹந்யாயமம் நியூத்யூ

(ப-ம்) ஹே மஹா பாஹோ - ஓ பெரியதோளாகளையுடைய
 அர்ச்சனா, யஃ-எந்த, நகாஹ்கூதி - (ஆத்மாவைக்கவிரமற்றென்றை
 யும்) விரும்பானே; நத்வேஷ்டி-பகைக்கமாட்டானே, நிர்வந்த்வஃ-

த்வந்த்வர்கள் இல்லாதவன்; ஸம்-அவன், நித்ய ஸம்பாஸி-நித்தியம்
ஞானயோகசிஷ்ட்ட(னென்று) ஜ்ஞேயஃ-தெரிந்துகொள்ளத் தகுந்த
வன், (ஸம்)-அவன், ஸகம்-வருத்தமின்றி, பந்தாத்-ஸம்ஸாரத்தினி
ருந்து, ப்ரமுச்யதே-விடுபடுகிறான். (௩)

(தா-ம்) ஓ மஹாபாதேஹா! யாவனொருவன் ஆசையில்லாமலும்
ம், த்வந்துவமென்கின்ற ககதுக்கமில்லாமலும் இருக்கிறானே, அவன்
வன் நித்தியசன்னியாசி “நித்தியஞானயோகத்தினிருப்பவன்” என
று அறியத்தக்கவன், அவன் சம்சாரத்தினிருந்து கலபமாய் விடப்
படுகிறான். (௩)

ஸாஹ்யொயாமளவ்யயமாமாஃபுவுஷுஃ கிநவஹிதாஃ
வநகஸ்யுஷி தஸுஷுமஹயொவியுஷுஃ கிநவஹிதாஃ ॥ ௩ ॥

(ப-ம்) பாலாஃ-அஞ்ஞர்கள், ஸாங்க்ய யோகௌ - (ஞானகர்ம)
யோகங்கள, ப்ருதக்-தனிப்பட்டவைகளாக, ப்ரவதந்தி-சொல்லுகி
றார்கள்; பண்டிதாஃ-பண்டிதர்களோ, ந-சொல்லமாட்டார்கள், உப
யோஃ-இவ்விரண்டினுள், ஏகம் ஆஸத்திதஃஅபி-ஒன்றை அனுட்டித்
தாலும், ஸம்யக்பலம்-நல்லபயனை (ஆத்மஸாஷ்நாத்காரத்தை), விந்த
தே-அடைகிறான். (௪)

(தா-ம்) ஞானயோகம், கருமயோகம் இவ்விரண்டுகளும் வேறு
களென்று பூர்ணமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விரண்டு
களில் ஒன்றையாவது நன்றாய்ச்செய்கிறவன் ஒரேபலத்தை யடை
கிறான். (௪)

யதாஹிஷ்ட்யேநவ்யுதேநஸாநந்தஹெஸாஹிஷ்ட்யேநவ்யுதே
வநகஸ்யுஷி தஸுஷுமஹயொவியுஷுஃ கிநவஹிதாஃ ॥ ௩ ॥

(ப-ம்.) ஸாங்க்யைஃ-ஜ்ஞானசிஷ்ட்டர்களால்; யதஸ்தாநம்-எந்த
விடம், ப்ராயதே-அடையப்படுகின்றதோ, தத்-அது, யோகைரபி-
(கரும)யோகிகளாலும், கம்யதே-அடையப்படும், ஸாங்க்யம்ச-ஞான
யோகத்தையும், யோகஞ்ச-கர்மயோகத்தையும், ஏகம்-ஒன்றாக, யஃ
பச்யதி-எவன் பார்க்கிறானே, ஸம்-அவனே, பஸ்யதி-அறிந்தவன்.(5)

(தா-ம்) ஸாங்கியயோகத்தைச் செய்கின்றவனால் அடையப்படும்
பலமெதுவோ, அதவே கர்மயோகத்தைச் செய்கின்றவனால்
அடையப்படுகின்றது. ஒரேவிதமாகிய பலத்தைக்கொடுப்பதினால்
ஞானயோகமும், கர்மயோகமும் ஒன்றாகவே இருக்கிறதென்று எவ
ன் தெரிந்துகொள்கிறானே, அவனே தெரிந்துகொண்டவன் என்றால்
பண்டிதன். (5)

ப்ரஸப்த-பேசம்பொழுதம், விஸ்குஜந்-விமீம்பொழுதம், க்ருஷ்ண
 ன்-ஊக்கும்பொழுதம், உம்மிஷந்-கண்டிறககும்பொழுதம், கீமிஷ
 ந் அபி - கண்களை மூடும்பொழுதம், இந்திரிய அர்த்தேஷு-தங்கள்
 தங்கள் காரியங்களில், இந்தரியாணி-அந்தந்த இந்திரியங்கள், வர்த
 ந்தே-பிரவர்த்திக்கின்றன, இதி-என்று, தாரயந் - விச்சயிக்கிறவனா
 ய், கிஞ்சித்-சிறிதும், நெவகரோமி-(நான்) செய்யவில்லை; இதி மந்
 யேத-நனைப்பான். (அ-க)

(தா-ம்) தத்துவமறிந்தயோகி பார்த்தாலும், கேட்டாலும், தொ
 ட்டாலும், வாசனையறிந்தாலும், புசித்தாலும், நடந்தாலும், தூங்கி
 னாலும், சுவாசத்தைவிட்டாலும், பேசினாலும், விட்டாலும், பிடித்
 தாலும், கண்களைத் திறந்தாலும், மூடினாலும், அந்தந்த இந்திரியங்
 கள், தங்கள் தங்கள் காரியங்களில் பிரவேசித்திருக்கிறதூ-என்று
 விச்சயித்தவனாய், தானொன்றையும் செய்யவில்லையென்று நினைப்பான்.

ஹ்ருஷ்ணயோயாகி-ஊனிஷஜு-க்யூகாகரோகியஃ|
 விவ்யுத நஸவாவெ நவடிவத்ரீவாஹஸா| கஃ|

(ப-ம்) யஃ-எவன், கர்மாணி - (எல்லாக்) கருமங்களையும், ப்ர
 ஹ்மணி-பிரகிருதியில், ஆதாய-வைத்து, ஸங்கம்-பலாபேசையை,
 த்யக்த்வா-விட்டு, கரோதி-கர்மங்களைச் செய்கிறானே, ஸஃ - அவன்,
 அம்பஸா-ஜலத்தால், பத்ம பத்ரம் இவ-தாமரை யிலையைப்போல்,
 பாபேந-பாவத்தால், நஸிப்யதே-பூசப்படமாட்டான். (ஆ)

(தா-ம்.) கர்மங்களை பிரகிருதியினிடத்தில் வைத்து பலத்தின்ப
 ற்றாகிட்டு எவன் கர்மத்தைச் செய்கிறானே, அனை-தாமரையிலை
 யில் ஜலம்போல் பிரகிருதிசம்பந்தங்களான, புரபுங்கள் பிரயுகாது.
 (ஸா) ஸங்கம்-மோஷபலனில்கூட இச்சையை.

காயெ நடி நஸாவாய்யூகெவெவொரிஷி-பொரவி|
 யொயி தஃகிபுகுவ-ஃ-ஃவஃ-க்யூகாகரோகியஃ|

(ப-ம்.) யோகிநஃ-கருமயோகிகள், ஸங்கம்-பலாபேசையைத்
 த்யக்த்வா-விட்டு, ஆத்மசுத்தயே-ஆத்மசுத்திக்காக, து-த
 தாலும், மநஸா-மனதினாலும், புத்த்யா-புத்தியினாலும், கேவல-சுத்த
 மான, இந்திரியஃ அபி-இந்திரியங்களாலும், கர்ம-கர்மத்தை, குர்
 வந்தி-செய்கின்றனர். (ஆ)

(தா-ம்) யோகிகள், சரீரத்தினாலும்; மனதினாலும், புத்தியினா
 லும், கேவலமான இந்திரியங்களாலும், ஜனித்த பலனில் ஆசையை
 விட்டு, ஆத்மாவின் பூர்வகர்மபந்த நிவர்த்திருபமாகிய ஆத்மசுத்தித்

காசுக் கர்மத்தைச் செய்கிறார்கள். (ஸ) ஆத்மஸூத்தயே - மனம் பிரம்ஞானத்தால் பரிசுத்தப்படும்தொருட்டு. (கக)

யுக்தகூடீ-ஹயந்த்யுகாரஸாந்திராவொகநெநஷிகீழ் |
சயுகூகாரொணஹயொவொதாநிவயுதெ || கஉ ||

(ப-ம்) யுக்தம்-யோகியானவன், கர்ம பலம் த்யக்த்வா-கருமபலங்களில் ஆசையைவிட்டு, ஹெஷ்டிகீம்-ஸ்திரமான, சாந்திம்-ஆத்மாநுபவருபமான ஆனந்தத்தை, ஆபநோதி-அடைகிறான்; அயுகதஃ-ஆத்மாநுபவத்தினின்றும் திரும்பியவன், சாம காரேண-காமத்தால் பிரவர்த்திப்பதனால், பலே-பலனில், ஸக்தம் - பறமுடையனாய், நிபத்யதே-கட்டுப்படுகிறான். (கஉ)

(தா-ம) ஆத்மயோகமுடையவன், கர்மபலத்தைவிட்டு குரானில்லாத ஆத்மாநுபவ சுகத்தையடைகிறான். ஆத்மதரிசனத்தில் வீழுகனாயிருப்பவன், மோகத்தால் பலனை விரும்பி கர்மங்களைச் செய்கு சம்சாரபந்தத்தை யனுபவிக்கிறான். (கஉ)

ஸவகூடீ-ஹணிநி நஸாவ ந ஷுஷ்யாநெஹஸுவ்வஸீ |
நவசிராவொரொஷெஹெநெநவகுவ-ஹகாரயவீ || கஉ ||

(ப-ம்) வஸீ-இந்திரியஜயமுள்ளவன், தேஹீ-புருஷன், மகஸாமன தினால், ஸர்வசர்மாணி-எல்லாக் கருமங்களையும், நவ த்வாரே-ஒன்பது துவாரங்கள்பெற்ற, புரே-பட்டணத்தில், (சரீரத்தில்), ஸந்யஸ்ய-விட்டு, நெவ குர்வந்-(தான்)செய்யாமலும், நகாரயந்-(பிறரைச்)செய்விக்காமலும், ஸுகம ஆஸதே-சுகமாகயிருக்கிறான் (கஉ)

(தா-ம்) சரீரியானவன். கர்மங்களை யெல்லாம் மன தினால் ஒன்பது வழியோடு கூடிய சரீரமாகிற நகரில் விட்டு தான் வசியனாயிருநதுக்கொண்டும், தேகசம்பந்தமான பிரயத்தினத்தைச் செய்யாதவனாயும், செய்விக்காதவனாயிருந்து சுகத்தையடைகிறான். (கஉ)

சுகத-ஹயந்த்யுகாரஸாந்திராவொகநெநஷிகீழ் |
நகூடீ-ஹயந்த்யுகாரஸாந்திராவொகநெநஷிகீழ் | கசு ||

(ப-ம்) ப்ரபுஃ - ஸ்பாஷிகமான ஸ்வருபத்தோடிருக்கிற ஆத்மா, லேஹஸ்ய-ஐனத்தினது, கர்த்ருத்வம் - கர்த்ருத்வத்தையாவது, கர்மாணி - கருமங்களையாவது, நஸ்ருஜதி - உண்டாகமாட்டான், கர்மபல ஸம்யோகம்-கருமப்பயனின் ஸம்பந்தத்தையாவது, நஸ்ருஜதி-உண்டிபண்ணுகிறதில்லை; ஸ்வபாவஃ-து-பிரகிருதிவாஸனை, ப்ரவர்த்ததே காரணமாகின்றது. (கசு)

(தா-ம்) இவ்வாறு சத்தினது கர்த்துருத்வத்தையாவது; கர்மங்க

னையாவது, கர்மபல சம்பந்தத்தையாவது, கர்மவிஞானகாந்த ஆன்பா உண்டிபண்ணுகிறதில்லை. சுவபாவமென்கிற ஜம்மாந்திரவாஸனையே காரணமாகிறது. (௧௪)

நாடிவெதகவுவிதாவநவெவவஸுகுதலிஸுஃ|

கஜீதாநநாவுகஜீதாநவெதநஜீவஸுதிஜிதவஃ|| ௧௫|

(ப-ம்.) விபுஃ-எல்லாவற்றிலுமிருக்கிற (ஆத்மா), கஸ்யசித் - ஒருருவனுடைய, பாபம்-பாவத்தையும், சாதத்தே - கொண்டிபோவதில்லை; கஸ்யசித்-ஒருவனுடைய, ஸுக்ருதம்-புண்ணியத்தையும், நசைவ ஆதத்தே-கொண்டிபோவதில்லை; அஜ்ஞானே-அஜ்ஞானத்தால், ஜ்ஞானம்-ஆத்மஸ்வரூபமானது, ஆவ்ருதம்-மூடப்பட்டது, தேந-அதனால் ஜந்தவஃ-ஜீவர்கள், முஹ்யந்தி-மோஹத்தையடைகின்றனர். (௧௫)

(தா-ம்) விபுவான ஆத்மா, ஒருவன் பாபத்தையாவது, புண்ணியத்தையாவது, கிரகிக்கின்றவனல்ல. ஞானவிரோதியான பூர்வ கர்மத்தினால் ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பிரானிகள் மோகத்தையடைகிறார்கள். "இதனால் ஆத்மாவுக்கு புண்ணியபாபம் சம்பந்தமில்லை; இருப்பதுபோல் உலகம் பிரமிக்கிறது என்று பொருள்படுகிறது." (௧௬)

ஜீதாநநகுகஜீதாநவெஷுநாநாஸிதஜாதநா|

வெஷுஜாஜிசுவகஜீதாநவெகாஸயதிததூஸு|| ௧௬||

(ப-ம்) யேஷாம்து-எவர்களுக்கானால், ஆத்மநஃஜ்ஞானே-ஆத்ம ஞானத்தால், தத்புக்ஞானம்-அவ்வஞ்ஞானம், நாசிதம்-நாசம்செய்யப்பட்டதோ, தேஷாம்-அவர்களுக்கு, தத்-அந்த (ஸ்வபாவமான) பரம்-சிறந்த, ஜ்ஞானம்-ஜ்ஞானம், ஆதித்யவத் - சூரியன்போல, ப்ரகாசயதி-(எல்லாவற்றையும்) ப்ரகாசிக்கச்செய்வான். (௧௭)

(தா-ம்) எவர்களுக்கு ஆத்மஞானத்தால் அந்த அஞ்ஞானமானது நசிப்பிக்கப்படுகிறதோ, அவர்களுடைய அப்படிப்பட்டசிறந்த ஞானம் சூரியன்போலெல்லாவற்றையும்ப்ரகாசிக்கச்செய்கின்றது.

தஜீவஸுஜாதாநஸுநிஷாஸுதூராயணாஃ|

மஹுத்யவநாரவுஜீதாநநிப-ஃதகவுஷாஃ|| ௧௭||

(ப-ம்) தத் புத்தயஃ-ஆத்மாவின்மீட்டத்திலேயே புத்தியுள்ளவர்களும், தத் ஆத்மாநஃ-அதே ஆத்மாவின்மீட்டத்திலேயே மனமுள்ளவர்களும், தந்நிஷ்டாஃ-அதில (நானே)யிரானின்றுகொண்டும், தத்பராயணாஃ-அதையே பரம்பரையோஜனமென்று நினைப்பவர்களும் ஆகிய ஜ்

ஞானிகள், ஜ்ஞானநிர்த்துதகல்மஷாஃ - ஞானத்தால் போக்கப்பட்ட பாவநசையுடையராய், அபுநராவ்ருத்திம்-மறுபடி (பிரகிருதிக்கு) திரும்பாத (ஆத்மஸ்வரூபத்தை), கச்சந்தி-அடைகின்றார்கள். (கௌ)

(தா-ம்) அந்த ஆத்மாவினிடத்திலேயே புத்தியுடையவர்களாயிர், அவ்வாத்மாவினிடத்திலேயே மனதையுடையவர்களாயும், அவ்வான்ம ஞானப்பிரயாசத்தில் ஆஸக்தியுடையவர்களாயும், ஆத்மாவையே முக்கியப் பிரயோஜனமாகவும் நினைப்பவர்கள் ஞானத்தால் பாபங்களை யெல்லாம், போக்கடித்துக்கொண்டு மறுபிறப்பில்லாத சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். (கௌ)

விடி ஞாவி நயவஸுவெ நஸு ராஹணை மவிஹயி நி

ஸுநீவெவஸுவாகெவவஃயி தாஸுஜடிஸி-நஃ கஅ||

(ப-ம்) பண்டிதாஃ-ஆத்மஜ்ஞானிகள், வித்யா விநய ஸம்பந்நே-வித்தையும் வணக்கமுங் கூடியவனிடத்தும், ப்ராஹ்மணே - பிராம்மணனிடத்தும், கவி-பகவினிடத்தும், ஹஸ்திசி - யானையினிடத்தும், சுபிசுவநாமினிடத்தும், ச்வாகேச-சண்டாளனிடத்தும் (உள்ள ஆத்மஸ்வரூபத்தில்), ஸமதர்சினஃ-ஸமமாய்ப் பார்ப்பார்கள். (கஅ)

(தா-ம்) ஆத்மஞானிகள் கல்விநிலாவும், விரயத்தாலும், நிறைந்தவனிடத்திலேயும், கேவலபிராமணனிடத்திலேயும், பசு, யானை, நாய் இவைகளிடத்திலேயும், நாயைத்தின்கின்ற சண்டாளனிடத்திலும், ஞானஞானியான ஆத்மாக்கள் ஒரேவிதமாயிருப்பதினால் சமமாய்ப் பார்ப்பார்கள். (கஅ)

உவெஹவெதஸி-தஸுமெ-யாயெஷாஃவாஜெயூபி-தஃநஃ
திடி-ராஷஃஹிஷுஜேஸு ஹதஸு-டி ஹணெதஸுபி-தாஃ|| கக||

(ப-ம்.) பேஷாம்-எந்த புருஷர்களுடைய, மஃ - மனதானது, ஸாம்பே-ஸமத்வத்தில், ஸ்திதம்-இருக்கமோ, தைஃ-அவர்களாலே, இஹைவ-உலகத்தில் தானே, ஸர்கஃ-ஸம்ஸாரமானது, ஜிதஃ-ஜயிக்கப்பட்டது. ஜி-யாதொரு காரணத்தால், நிர்தோஷம்-பிரகிருதிஸம்பந்தமற்றதும், ஸமம்-ஸமானாகாரமுமான(ஆத்மாவானது)ப்ராஹ்ம-பிரமமோ, தஸ்மாத்-ஆகையால், தே - அவர்கள், ப்ராஹ்மணி ஸ்திதா (எவ)-பிரம்மத்திலிருப்பவர்களே. (கக)

(தா-ம்) அவர்களுக்கு, எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும், ஸமமென்கிறபாவத்தில் மனதுநிற்கிறதோ, அவர்களால் கர்மானஷ்டானகாலத்திலேயே, சம்சாரம் ஜெயிக்கப்பட்டது. பிரகிருதி சம்பந்ததோஷம்

நிசமமான ஆத்மஸ்வரூபமே பிரம்மம் ஸமமான மனதையுடையவர்களே பிரமத்தினிடத்திலிருப்பவர்கள். (௧௯)

தபு_௧ஹு_௨ஷு_௩ஸு_௪பு_௫ய_௬பு_௭வ_௮பு_௯நா_{௧௦}சி_{௧௧}ஸு_{௧௨}பு_{௧௩}பு_{௧௪}பு_{௧௫}பு_{௧௬}பு_{௧௭}பு_{௧௮}பு_{௧௯}பு_{௨௦}
ஸு_{௨௧}பு_{௨௨}பு_{௨௩}பு_{௨௪}பு_{௨௫}பு_{௨௬}பு_{௨௭}பு_{௨௮}பு_{௨௯}பு_{௩௦} ௨௦||

(ப-ம்) புமாந்-புருஷனவன், பிரியம் - இஷ்டத்தை, ப்ராப்ய-அடைந்து, நப்ரஹ்ருஷ்யேத்-மகிழவுறக்கடவனவுடன்; அப்ரியம்-பிரதிகூலத்தை, ப்ராப்ய-அடைந்து, நோத்விஜேத்-பயப்படக்கூடாது, ஸ்திரபுத்தி-ஆத்மாவில் நிலைத்தபுத்தியுடையவன்; அஸம்மூடம்-மோஹமற்றவனாயும், ப்ரஹ்மவித் - ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்தவனும், ப்ரஹ்மணி-ஆத்மஜ்ஞாநத்திலேயே. ஸ்திதம்-நிஷ்டையுள்ளவனாவான். ()

(தா-ம்) ஆத்மாவில ஸ்திரபுத்தியுடையவனாயும் சரீரமே ஆத்மாவென்கிற பிரமயில்லாதவனாயும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்து மிருக்கிற ஆத்மாப்பிரயாச நிஷ்டன் பிரியமான வஸ்துவைப்பார்த்து சந்தோஷிக்கமாட்டான். பிரியமில்லாத வஸ்துவைக்கண்டு துக்கிக்கமாட்டான். (௨௦)

வா_௧ஹு_௨ஷு_௩ஸு_௪பு_௫ய_௬பு_௭வ_௮பு_௯நா_{௧௦}சி_{௧௧}ஸு_{௧௨}பு_{௧௩}பு_{௧௪}பு_{௧௫}பு_{௧௬}பு_{௧௭}பு_{௧௮}பு_{௧௯}பு_{௨௦}
ஸு_{௨௧}பு_{௨௨}பு_{௨௩}பு_{௨௪}பு_{௨௫}பு_{௨௬}பு_{௨௭}பு_{௨௮}பு_{௨௯}பு_{௩௦} ௨௧||

(ப-ம்) யம்-எவன், பாஹ்யஸ்பர்சேஷம்-ஆத்மாவைப்பார்க்கிலும் வேறான விஷயானுபவங்களில், அஸக்த ஆத்மா-பற்றாதமனமுடையவனாய், ஆத்மநி(ஏவி)-ஆத்மாவில்தானே, ஸுகம் விந்ததி-சுகத்தை அடைகிறானே; ஸம்-அவன், ப்ரஹ்மயோக யுக்த ஆத்மா-பிரம்ம அப்பிரயாஸத்துடன் கூடிய மனமுடையவனாய், அக்ஷயம்ஸுகம்-அழியாதசுகத்தை(மோக்ஷத்தை), அச்நுதே-அனுபவிக்கிறான். (௨௧)

(தா-ம்) ஆத்மாவைக்காட்டிலும் மிதரவஸ்துவில் யோகத்தினாலாசையற்ற மனமுடையவனாய் ஆத்மாவினிடத்திலேயேஎவன்சுகத்தை யநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறானே அவனே பிரமத்தியானத்தோடு கூடிய மனமுடையவனாய் சாஸ்வதமாகிய சுகத்தை "பிரமாநந்தத்தை"யடைகிறான். (௨௨)

யெ_௧ஹி_௨ஸு_௩பு_௪பு_௫ய_௬பு_௭வ_௮பு_௯நா_{௧௦}சி_{௧௧}ஸு_{௧௨}பு_{௧௩}பு_{௧௪}பு_{௧௫}பு_{௧௬}பு_{௧௭}பு_{௧௮}பு_{௧௯}பு_{௨௦}
ஸு_{௨௧}பு_{௨௨}பு_{௨௩}பு_{௨௪}பு_{௨௫}பு_{௨௬}பு_{௨௭}பு_{௨௮}பு_{௨௯}பு_{௩௦} ௨௨||

பு_௧பு_௨பு_௩பு_௪பு_௫பு_௬பு_௭பு_௮பு_௯பு_{௧௦}பு_{௧௧}பு_{௧௨}பு_{௧௩}பு_{௧௪}பு_{௧௫}பு_{௧௬}பு_{௧௭}பு_{௧௮}பு_{௧௯}பு_{௨௦}பு_{௨௧}பு_{௨௨}பு_{௨௩}பு_{௨௪}பு_{௨௫}பு_{௨௬}பு_{௨௭}பு_{௨௮}பு_{௨௯}பு_{௩௦} ௨௨||

(ப-ம்.) ஸம்ஸ்ப்ரசஜாம்-(விஷயத்தாக்கும் இந்திரியத்துக்கு முண்டான) ஸம்பந்தத்தாலுண்டான, யேஹி போகாம்-எந்த போகங்களானால், ஆத்யந்தவந்தம்-உத்பத்திராசங்களுள்ளவை, ஸந்தி-இருக்கின்றனவோ, தே-அவை, துஃகமோநயம்-துக்கமேறாதவனே, அதம்-

ர்வபூத ஹிதே-ஸகஸப் ! ராணிகளுடைய இதத்திலும், ரதாஃ-ஆஸக்
திபுடையருமான, ருஷயஃ-ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம்பண் னுமவர்கள், சக்ஷீ
ணகல்மஷாஃ-அழிந்த பாஷமுடையராய், ப்ரஹ்மநிர்வாணம்-ஆத்மாநு
பவச் சுகத்தை, லபந்தே-அடைகின்றனர். (உரு)

(தா-ம்) சீதோஷ்ணாதித்வந்த்வங்களைவிட்டு ஆத்மா வில்மனதை
நிறுத்தி எலலாப்பிராணிகளிடத்திலும் அன்புடையவர்களான இ
ருஷிகள் “ஆத்மஞானிகள்” பாபங்களைப் போக்கடித்தவர்களாய்பிர
மாநந்தத்தை யடைகின்றார்கள். (உரு)

காஃக்யோயவியுகாநாயகீநாயகுவெதஸாழி
சுவிதொஸ்யஹநிவ-ராணவதகுதவிஜிதாதநாழி உசு||

(ப-ம்) காமக்ரோத வியுத்தாநாம்-காமக்ரோதங்களால் விடப்பட்
ட்டவர்களுக்கு, யதீநாம்-யோகாப்யாயம் செய்வோர்களும், யத சே
தஸாம்-அடக்கியமனமுடையவரும், விஜித ஆத்மநாம் - ஜயிக்கப்பட்ட
மனமுடையவர்களான, புருஷாணம் - புருஷர்களுக்கு, நிர்வா
ணம்-சுகருடான, ப்ரஹ்ம-ஆத்மஸ்வரூபமானது, அபிதம் வர்தகே-
எங்கும் இருக்கும். (உசு)

(தா-ம்) காமக்ரோதங்களில்லாதவர்களாயும், யோகாப்பியா
ஸத்தைச் செய்கிறவர்களாயும், ஸாவநான மனதைபுடையவர்களா
யுமிருந்து மனதை ஜயித்தவர்களுக்கு நிர்வாநுபவநுபமாகிய சுகம்
கையிலிருக்கிறது. (மாம) அபிதம்-கைக்குள்வெயே. (உசு)

ஹஸ-பாநுக்யுவாவஹிவ-பாஹ்யாஃ-ஹுக்ஷ-ஸெவானொரா
ஹ-வொஃ | ஸ்ரானாவாநளஸிளக்யுகாநாலாஹ்யுநாஸாஸி
ணளி | யதேஃ-யதேநாஸ-ஜிஜ-நிஜெ-பாக்ஷவராயணஃ | வி.ம
தெஹ்யக்யோயொயஸுஜாஜ-சுவனவஸஃ|| உஅ||

(ப-ம்) யஃ-எந்தயோகி, பாஹ்யாந்-புறம்புண்டான, ஸ்பர்சாந்-
விஷயானுபவங்களை, பஹிஃ-கருத்வா-வெளியே விட்டுவிட்டு, சக்ஷ-
சைவ-கண்ணையும், ப்ருவோஃ-அந்தரே-நடுவிலிருவங்களின், க்ருத்
வா-நிறுத்தி, நாஸாப்யந்தர சாரிணள-மூக்குக்குள் ஸஞ்சரிக்கின்ற, ப்
ராண அபாநௌ-பிராணபானங்களை, ஸமௌ-ஸமகதியாக, க்ருத்
வா-செய்து, யத இந்த்ரியமநோபுத்திஃ-நியமிககப்பட்ட இந்த்ரியங்க
ளும்மனமும்கள்ளவனும், விகதஜிச்சாபயக்ரோதஃ-பொயிருக்கிற இ
ச்சைபயம் கோபம் இவைபுடையனாய், மோக்ஷ-பராயணஃ-மோக்ஷ
மே ப்ரயோஜனமாக கினைப்பவனாய், முகிஃ-(ஆத்மாவை) மனனம் செ

ய்வதே தொழிலா(யிருக்கிறானே), ஸஃ-அவன், ஸதா-எப்போதும், முக்தஃ ஏவ-முத்தனே. (24-24)

(தா-ம்) பாஹ்யவிஷயங்களை வெளியிலே நிறுத்திவிட்டுக்கண்டீப் புருவங்களின் நடுவில் வைத்து முக்கில் சஞ்சரிக்கின்றபிராணபாநங்களை சரியாய் சஞ்சரிக்கச்செய்து இந்திரியங்கள் மனதுபுத்தி இவைகளைக்கட்டி மோகூத்தையே பிரயோஜனமாகவுடையவனாய், ஆசை, பயம், கோபம் இவைகளை விட்டு ஆத்மரூபப்பிராசம் பண்ணுகிறவனெனவனே, அவனெனக்காலத்திலும் முத்தனாகவே யிருக்கிறான். (24-24)

ஹோக்ஷாராயஜூதவஸாவ்வ-ஹோக்ஷஹேஸாரபு
ஸஃஹ்யஜ்வ்வ-ஹிதாநாஹேக்ஷாஹாராயாஹிஜ்யஹி

(ப-ம்.) (யோகீ)-யோகியானவன், மாம்-என்னை, ஸர்வலோகமஹாகவரம்-ஸகலலோகங்களுக்கும் பெரிய ஆண்டவனாயும், ஸர்வபூதாநாம்-எல்லாப்பிராணிகளுக்கும், ஸஃஹ்ருதம்-ஹிதனும், யக்ருதபஸாம்-யக்ருங்களுக்கும் தவங்களுக்கும், போக்தாரம்-அனுபவிப்பவனாயும், ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, சாந்திம் - பரமாநந்தத்தை, ருச்சதி-அடைகிறான். (25)

(தா-ம்) தபோயஞ்ஞங்களா லாராதிக்கப்படுகின்றவனாகவும், உலகங்களுக்கெல்லாம் கர்த்தனாகவும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஹிதனாகவும் இருக்கிறவன் என்கையறிந்தபின் சுகத்தையடைகிறான். (ஸு0) ஸஃஹ்ருதம் ஜீவகாருண்யமுடையவன். (25)

ஸ்ரீகீதாஸஃ விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆரூவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.
சூதஸஃயஜ்யொமஃ.

சநாஸ்ரீதஃக்ஷ-ஹவ்யஹாய-ஹோக்ஷ-ஹோக்ஷாஹிஜ்யஃ
ஸஸஹ்யாவீஹ்யொமீஹநநிரஹிந-ஹாக்ஷிஹி

(ப-ம்.) யஃ-யாவனென்றான், கர்மபலம் - கரும்பலனை, அநாஸரிதஃ-அபேக்ஷிக்காமல், கார்யம்-செய்யவேண்டியதான, கர்ம-கரு

(ப-ம்) யதா(ய்)-எப்பொழுது எந்த (யோகி), இந்திரிய அர்த் தேஷு-விஷயங்களிலும், கர்மஸு - கருமங்களிலும், ந அநுஷங்கி தே-ஆஸக்தியடையானே, ததா ஹி-அப்பொழுதுதான், ஸர்வ ஸங் கல்ப ஸந்யாஸி-ஸர்வ காமத்தையும் விட்ட, யோக ஆருடஃ - ஜ்ஞாந யோகம் அடைந்தவ(னென்று), உச்யதே-சொல்லப்படுகிறான் (ச)

(தா-ம்.) எப்பொழுது இந்திரியவிஷயங்களிலும், கர்மயோகங் களிலும், மனம் சம்பந்தப்பாடவில்லையோ, அப்பொழுது தான் எல் லாகோரிக்கைகளையும் விட்ட அவன் யோகியெனப்படுகிறான். (ச)

உபரொஹித நா தா நநா தா நவஸாஹியைஃ

சூரெதவஹுத நாவ்யுராஹெதவரிபுரா த நஃ

(ப-ம்) ஆத்மநா-மனதினால், ஆத்மாநம்-(நன்) ஆத்மாவை, உத் தரேத்-கரையேற்றவேண்டும், ஆத்மாநம்-ஆத்மாவை, நாவஸாதயே த்-அல்லல படுத்தக்கடவனல்லன், ஹி-ஏனெனில், ஆத்மநஃ - தனக் கு, ஆத்மா ஏவ-மனதே, பந்துஃ-துணை, ஆத்மநஃ-ஆத்மாவுக்கு, ஆத் மாவவ-மனதே, ரிபுஃ பகை. (ந)

(தா-ம்) ஆத்மாவை மனதினால் மென்மைப்படுத்தவேண்டும். ஆ ன்மாவைக்கீழ்ப்படிக்குச் செல்லுப்படி செய்யலாகாது. ஆன்மாவுக் கு மனமேபந்து. மனமேதான் வைரியாகிறது. (ந)

வ்யுராஹுத நவஸுயெநாஃஹெதவாதநாஜி தஃ

ஊநாத நஸுஸுத்ருஹெவதே-காஹெதவஸுத்ருவஃ கஃ

(ப-ம்) யேந-எவனால், ஆத்மநா ஏவ-தன்னாலேயே, ஆத்மா ஜி தஃ-மனம் ஜயிக்கப்பட்டதோ, தஸ்ய ஆத்மநஃ-அவன் ஆத்மாவுக்கு, ஆத்மா பந்துஃ-மனமே பந்துவாகும், அநாத்மநஃது-மனத்தை ஜெயி க்காதவனுக்கோ, ஆத்மா ஏவ-மனமே, சத்ருவத் - பகைபோல, சத் ருத்வே-சத்ருத்வத்தில், வர்தேத-இருக்கும். (க)

(தா-ம்) எவனால் தன் மனம் தானாகவேவெற்றி பெறப்படுகிற தோ, அவனான்மாவுக்கு மனம் பந்துவாயும் மனதைவல்லாதவனு க்கு அம்மனமே சத்ருவுப்போல் விரோதியாகவுமிருக்கின்றது. (க)

ஜிதா த நஃவ்யுராஹெதவரிபுரா தவரிஹி தஃ

ஸீஹெதாஹஸுவஹெவஹெதயாரிநாவரிநயொஃ || எ ||

(ப-ம்) சீதஉஷண ஸுகதுக்கேஷு-குளிர்ச்சி வெப்பம் இன்ப ம்துன்பம் (இவைகளில்), ததா-அப்படியே, மாந அவமாநயோஃ-மா ன்வமானங்களிலும், ஜித ஆத்மநஃ - ஜெயித்த மனத்தனும், ப்ராசாந்த

யொதீயஃஜீ தஸ க தஜாதா நஃர ஹஸிஸூ தஃ|

வனகா நீய தவி தூ தூ நிராஸீ ரவரிமு ஹஃ|| ௧௦||

(ப-ம்.) போகீ-கருமயோகநிஷ்டன், ஸத்தம்-எப்போதும் (அ தாவது நாடோறும் யோககாலத்தில்), ரஹஸி - ஏகாந்ததேசத்தில், ஸத்திதஃ-இருந்து; ஏகாகீ-ஒண்டிக்காரனாய், யதசித்த ஆத்மா-அடக்கப்பட்ட சித்தமு மனமுமுடையனாய், நிராஃ-நிரபேக்ஷனாய், அப ரிக்ரஹஃ-மமதை யொழித்தவனாய், ஆத்மாநம்-ஆன்மாவை, யுஞ்ஜீ த-யுக்தமாகக்கடவன். (௧௦)

(தா-ம்) கர்மயோகநிஷ்டன் நிர்ஜனப்பிரதேசத்தில் ஏகாகியாக விருந்து மனதை நித்தியவஸ்து விசாரத்தில் நிறுத்தி ஆத்மஞானத் துக் கந்நிய விஷயங்களிலாசையில்லாமல் எந்த வஸ்துநிலும் அஹ ம்பாவத்தை நீக்கினவனாய் எக்காலும் மனதை ஆன்மாவினிடத்திற் சேர்க்கவேண்டும். “என்பதால் பரப்பிரம்ஸ்வரூபத்தைக் காண்பதற் குப் பிரயத்தினப்படவேண்டுமென்று பொருள்.” (௧௧)

ஸஃவளஜெ ரஸு திஷ்டாஸூ ஹிரஜாஸ நஃர த நஃ |

நா துஃஹி கஃநா கிநீயஃவ்யவாஜீ நகஃஸொ தூரபூ|| ௧௧||

தஜெ துக்ராமுஃநஃகூக்ராய தவிஜெ துஃஹி யஃகூ யஃ|

உவவிஸூ ரஸஜெ நயஃஃஜாஜெ ராமஜாதவிஸஃஃயெ|| ௧௨||

(ப-ம்) சுரௌ தேசே-பரிசுத்த ஸ்தானத்தில். ஆத்மநஃ-தனக்கு, ஸ்திரம்-உரப்பானதும், நாதி உச்சநிதம்-அதிக உயரமில்லாததும், நாதி நீசம்-அதிக தாழ் மில்லாததும், சேலாஹி ஃகுசஉத்தரம்-துணி மான்தோல் தர்ப்பைகள் மேல் போர்த்ததமான, ஆஸநம்-ஆஸனத் தை, ப்ரதிஷ்டாப்ய-ஸ்தாபித்து, தத்ர-அதில், மநஃ-மனதை; ஏகாக் ரம்க்ருத்வா-ஒன்றைநாடியதாகச் செய்து, யத சித்த இந்திரிய க்ரி யஃ-அடக்கப்பட்ட சித்தம் இந்திரிய மிவற்றின் வியாபாரத்தையுடையனாய், ஆஸநே-ஆஸனத்தில், உபவிசய-உட்கார்ந்து, ஆத்ம விசுத்த யே-ஆத்மாவின் சுத்தியின்பொருட்டு, யோகம் யுஞ்ஜயாத்-யோகஞ் செய்யக்கடவன். (௧௧-௧௨)

(தா-ம்) பரிசுத்தமானவிடத்தில் உறுதியாயும், அதிக உயர்வு தாவ்வின்றியும், வஸ்திரம், புவித்தோல், தர்பம், இவைகள்மேற்போர்த்த வேராசனத்தைபோட்டுக்கொண்டு, “என்பதால் ஆசனத்தின் மீது தர்பத்தைபும், அதின்மீது புவித்தோலையும், அதின்மீது வஸ்திரத்தைபும் விறித்து” அவ்வாசனத்தின் மீதுட்கார்ந்து மனத்தின் றொழில்களையும், இந்திரியங்களின் றொழில்களையு முள்ளடக்கி மன

தை ஒரே வஸ்துவிற்செல்லுப்படி செய்துகொண்டு (சித்தசுத்தி) சம்சாரபந்த நிவ்ருத்திக்காகவும் பரப்பிற் ஸ்வரூபத்தை யறிவதற் காகவும் யோகத்தையார்ப்பிக்கவேண்டும். (௧௧-௧௨)

ஸஜங்காயஸிரொயீ, வயாராயஜவயுலிஸி
ஸாவெக்ஷ) ஸாலிகாம, ஸுஷிபாஸா ஸவயொகபநி கரு||

புஸாந்தா தாவிம தலீஸு ஹவாரிவ, தெலி க||

உநஸ்யஜிஜிவீவ தாயுகசூலீ தஜ தஸி|| கசி||

(ப-ம்) காய சிரோக்ரீவம்-உடல் தலை கழுத்துகளை, ஸமம்-ஸம மாகவும், அசலம்-அசையாது, ஸ்திரம்-உறுதியாகவும், தாரயந்-நிறு த்திக்கொண்டு, ஸ்வம் நாஸிகா க்ரம்-தனது மூக்கு நுளியை, ஸம் ப்ரேக்ஷய-பார்த்து, திசுச-நிசைகளைபும், அநவலோகயந்-பாராமல் இருக்கிறவனும், ப்ரசாந்த ஆத்மா-அடங்கிய மனதோடு, விகத பீ-பயமற்று, ப்ரம்மசாரி வ்ரதே-பிரமத்தை நாடுகிற விரதத்தில், ஸ்திதஃ-இருந்தவனாய், மநஃ ஸம்யம்ய-மனதைத்திருப்பி, மத் சித்தஃ-என்னைச் சிந்திப்பவனாய், மத்பரஃ-என்னையே ஆசிரியித்திருப்பவனுமாய், யக் தஃ ஸாவதானமாய், ஆஸீக-இருக்கக்கூடவன். (௧௩-௧௪)

(தா-ம்) உடலையும், சிரசையும், கழுத்தையும், சிரமம் நேரிடும் போது கூட அசையாமற் செய்துகொண்டு தனது இரண்டு புருவ த்துக்கும் இடையிலுள்ள ஞானஸ்தானமென்னும் சுழிமுனையை ஞானேந்திரியத்தாற்பார்த்தும், திக்குகளைக் கட்புலனாற்பாராமலும், ஆநந்த மனதுடையவனாயும் நிர்ப்பயனாயும், பிரம்சர்ய விரதத்திலிரு ப்பவனாயும், என்னிடத்திற் சித்தத்தை வைத்தவனாயும், ஸாவதான த்துடனு மிருந்துக்கொண்டு என்னையே ஆஸ்ரயித்திருக்கவேண்டும்.

யுஜ்வெவஸஜா தாநவொயீநிய தஜா நஸி||

ஸாங்கிவபூண்வரஜாஃ தஸூஜயிமஜு தி|| கரு||

(ப-ம்) ஏவம் ஸதா-இப்படி எப்போதும், ஆத்மாநம் யுஞ்ஜந்-ம னதை(நம்மிடத்தில்) நிறுத்திய, நியத மாநஸஃ-நியமிக்கப்பட்ட மன முள்ளவனும், யோகீ-யோகியானவன், மத் ஸம்ஸ்த்தாம்-என்னிடத் தில் நிலையென்கிற, நிர்வாண பரமாம்-ஆநந்தத்தின் எல்லையான, சா ந்திம்-சாந்தியை, அதிகச்சதி-அடைகிறான். (௧௫)

(தா-ம்) இப்படிக்கு எக்காலும் சித்தத்தை ஆன்மாவினிடத்தி ல்நிறுத்தி பரிசுத்த மனதுடைய யோகியானவன் சுஃபெருக்காய் என்னிடத்திலிருக்கும்படியான சாந்தியென்னும் பரமாநந்தத்தை ய னடைவன். (௧௬)

நாக்யூதஸ்ய-யொமாவூ நவெகாஜை நஸுதீ |
 நவாதிஸவஸீவஸ்யூஜாமு தொவெநவவாஜ-ஓ ந | கக ||

(ப-ய) ஹே அர்ஜுந-வாராய அருச்சுனா! அதி அச்நதஃதி-அ
 திகமாய் புசிப்பவனுக்கு, யோகஃ நாஸ்தி-யோகம் இல்லை, என்காதம-
 சுத்தமாய், அநச்நதஃச-உண்ணாதவனுக்கும், ந-இல்லை, அதிஸ்வப்ந
 சீலஸ்யச-அதிக தூக்கமானவனுக்கும், ந-இல்லை, ஜாக்ரதஃ-விழித்து
 க்கொண்டே யிருப்பவனுக்கும், ந ஏவ-இல்லையெயில்லை. (கக)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! அதிக ஆகாரத்தை யுட்கொண்டவனுக்
 கும், இரகசியமாய் புசிக்காதவனுக்கும், விசேஷமாய்க் தூங்குகிறவ
 னுக்கும், விழித்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கும், ஞானயோகம் கை
 கட்டாது. (கக)

கூடாது.

யுகாஹாரவிஹாரஸ்ய-கூவெஷ ஸ்யுகே-ஸு |
 யுகஸவாவவொயஸ்யூயொமொவவதிஃ-ஓவஹா || கக ||

(ப-ம்) யுக்த ஆஹார விஹாரஸ்ய-மிதமான ஆஹாரமும் ஸஞ்
 சாரமுமுடையனும், கர்மஸு-கருமங்களில், யுக்த சேஷ்டஸ்ய-மித
 மான வியாபாரமுடையனும், யுக்த ஸ்வப்ந அவபோதஸ்ய - மிதமா
 னதூக்கமும் விழிப்பு முள்ளவனுமானவனுக்கு, தூக்கஹா-தூக்கந
 தைப்போக்கடிக்கிற, யோகஃ பவதி-யோகம் சித்திக்கும். (கக)

(தா-ம்) உசிதமான ஆகாரமும், உசிதமான வெளிசஞ்சாரமும்
 கர்மத்திலுசிதமான பரிஃரமும், உசிதமான நித்திரையும், விழித்தி
 க்கொள்ளுகலுமுள்ளவனுக்குச் சம்சாரதுக்கம் விலகி ஞானயோ
 கஞ்சித்திக்கின்றது. (கக)

யதாவிநியதஃ-விதூஜாதந்யுவாவதிஷுதே |

நிஸ்யஹஸூவ-கூகாரெவொயுகூஜத்யூ-வெதததாரி கக ||

(ப-ம்) யதா சித்தம்-எப்பொழுது மனது, விநியதம்-அடக்கப்
 பட்டதாய், ஆத்மநி ஏவ-ஆத்மாவில் தானே, அவதிஷ்டதே-இருக்
 மோ, ததா-அப்போழுது, ஸர்வ காமேப்யஃ - எல்லாப் பண்டங்
 ளும், நிஸ்ப்ருஹஃ-நசையற்று, யுக்தஃ இதி-(யோகத்துக்குத்) தக்க
 ன்என்று, உச்யதே-சொல்லப்படுவான். (கக)

(கா-ம்) எப்பொழுது மனம் ஆன்மாவினிடத்தில் லயித்து
 சலமாகவிருக்கிறதோ அப்பொழுது தான் எல்லாவஸ்துகளிடத்
 ளும் விருப்பமற்றவனெனவும், யோகாப்பியாசத்துக் சூரியவென
 வும் கூறப்படுகிறான். (ஸ) ஆத்மந்யேவ, தனதுமெஞ்ஞான சொ
 த்திலேயே. (கக)

யபாஜீவொ நீவா தவொ நொமொ தவொவொபொஸ்யுதா |
 யொயீவொ நொய தவி தவொயொஹொயொமொஜொதொநொ || கக ||
 (ப-ம்) நீவாத ஸ்தம் தீபம்-காற்றில்லாதனிடத்துள்ள தீபம், ய
 தா ந இங்கதே-எப்படி. சலிக்கிறதில்லையோ; யத சித்தஸ்ய-மனோனி
 ருத்தியற்று, ஆத்மநி-ஆத்மாவில், யோகர்-யோசத்தை, யுஞ்ஜதம்-செ
 ய்கின்ற, யோகநி-யோகஞ்செய்யவனுடைய, ஆத்மநம்-ஆத்மாவுக்கு,
 ஸா உபமா ஸ்ம்ருதா-அது உவமையாக வெண்ணப்பட்டது. (கக)

(தா-ம்) காற்றில்லாவிடத்தில் வைத்ததீப மெவ்வண்ணம் அ
 சைவற்றுப் பிரகாசிக்காமோ, அவ்வண்ணமே மனதை நிலைநிறுத்தி
 ஆன்ம விசாரஞ் செய்வதுக்கு ஸாந்நித்தியமாகிறது, “ஆன்மஸ்வ
 ரூபம் நன்கு பிரகாசிக்கிறது.” (கக)

யதொவொநொதொவிதொநொஹொயொமொவொயொ |

யதொவொவொதொநொநொவொஸ்யொநொதொவிதொவொ || ௨௦ ||

வொவொதொதொசொகொயொதொஹொயொநொநொயொ || ௨௧ ||

வொதொயொதொநொவொயொயொயொதொதொவொ || ௨௨ ||

யொவொவொவொவொவொவொவொநொநொயொகொதொ ||

யொவொவொவொவொவொவொவொவொவொவொவொவொ ||

தொவொவொவொவொவொவொவொவொவொவொவொ ||

வொவொவொவொவொவொவொவொவொவொவொவொ ||

(ப-ம்.) யோக னேவாயா-யோகம் செய்வதனால், நிருத்தம்-விஷ
 யங்களிட்டுந் து நிரப்பப்பட்ட, சித்தம் - மனமானது, யத்ர உபரம
 தே-எதில் மிக்கமோ, யத்ரச எவ-எதில் தானே, ஆத்மநா ஆத்மா
 நர்-மனதினால் ஆத்மாளை, பச்யம்-பார்த்துக்கொண்டு, ஆத்மநி-ஆ
 த்மாவில், தவ்யநி-ஆன்மயுகின்றானோ, யத்தத்-யாதொன்று, அதீ
 ந்திரியம்-புலன்களுக்கொட்டாததோ, புத்தி க்ராஹ்யம்-புத்தியால் அ
 நியக்கூடியதோ, ஆத்யந்திகம் ஸுகம்-மிகவும் ஸுகரூபமோ, யத்ர
 வேத்தி-எதில் அனுபவிக்கிறானோ, யத்ர ஸ்திதம் அயம்-எதில் இருக்
 குமிவன், தத்வசிக்-ககாநுபவத்தினின்றும், நைவசலதி - சலிக்கவே
 மாட்டானோ, யம் லப்த்வா - எதை யடைந்தபிறகு, அபரம் வாயம்-
 வேறு வாயத்தை, ததீஅதிகம்-அதைவிட அதிகமாக, நமந்யதே - ம
 திக்கமாட்டானோ, யஸ்மிந் ஸ்திதம்-எதில் இருப்பவன், துருண துக்
 கேந அபி-பெருந்துயரத்தாலும், நனிசால்யதே - சலிக்கவேமாட்டா
 னோ, தம்-அதை, துக்க ஸம்யோக வியோகம் - துக்க ஸம்பந்தமற்ற,

ன்பு மீண்டும் ஒன்றையுஞ் சிந்திக்கக்கூடாது. (ம)மநஃ மனம் பாப்பி
ரமனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும்படி. (௨௪-௨௫)

யதெதாயதெதாநிஸூரகிநுநஸூஹுஜிஸூரஸூ |

ததஸூதெதாநியவெஜிததாநுநுவுவஸூநயெசூ || ௨௬ ||

(ப-ம்) சஞ்சலம்-சஞ்சல ஸ்வபாவ மாகையாலே. ஆஸ்திரம்-
நிலைக்காத். மநஃ-மனது, யதஃயதஃ-எங்கெங்கு, நிச்சரதி - ஸஞ்சரிக்கி
ன்றகோ, ததஃ ததஃ-அந்தந்தவிஷயங்களிலிருந்து, எதத் - இப்(மன
தை), நியம்ய-அடக்கி, ஆத்மநி ஏவ-ஆத்மாவில் தானே, வசம்நயேத்-
வசப்படுத்தக்கடவன். (௨௬)

(தா-ம்) சஞ்சலஸ்வபாவமுடைய தாதலால் ஆன்மாவினிடத்தி
ல்மனம் ஸ்திரமாகின்றாக்காமல் எந்தெந்தமார்க்கமாய் சஞ்சரிக்கு
மோ, அந்தந்த மார்க்கத்தில் நின்றும் அதை திருப்பி ஆன்மாவினிட
த்திலேயே பிரவேசிக்கும்படி செய்தல்வேண்டும். (௨௬)

வ்யஸானாநிநஸூஹுஜிநுபாமிநஸூவஸூதூஜி

உவெவகிஸானாஜஸூஹுஜிநுதூகூஷூ || ௨௭ ||

(ப-ம்) ப்ரசாந்த மநஸம்-அசையாதானதுடையனாய், அகல்ம
ஷம்-கலக்கமற்று, சாந்த ரஜஸம்-ரஜோசுணமுமொழித்து, ப்ரஹ்ம
பூதம்-ஸ்வஸ்வரூபமாய்நின்ற, வநம் யோகிநம்-இந்த யோகியை, உ
த்தமம் ஸூகம்-உத்தம ஸூகமான(மோகூஷம்), உபைதிஹி-அடை
கிறதென்பது வெதப்ரஸித்தபாயிருக்கிறது. (௨௭)

(தா-ம்) ஆன்மஞானத்தில் உறுதியானானதோடிருப்பதினால்
பாவத்தையொழித்து சுத்தாத்மஸ்வரூபியாய் விளங்காநின்ற அந்த
யோகியை சுகமடைகின்றது. (௨௭)

யுஹிவெஹவஸூதாநுயாநீவீமதகூஷூ

ஸூவெநஸூஹுஸூஹு-ஹித்யுஹுஸூவஸூவெதூ || ௨௮ ||

(ப-ம்) ஏவம் ஸதா-இப்படி எப்போதும், ஆத்மாம் - ஆத்மா
வைக்(குறித்து), யுஞ்ஜந்-யோகத்திலிருக்கின்ற, யோகீ-யோகியான
வன்; விகத கல்பஷஃ-பாபங்களற்றவனாய், ப்ரஹ்ம ஸம்ஸ்பர்சம்-பிர
ம்மாநுபவரூபமான, அத்யந்தம் ஸூகம்-மிஞ்ந்த சுகத்தை, ஸூகே
ந-வருத்தமின்றி, அச்நுதே-அனுபவிக்கிறான். (௨௮)

(தா-ம்) இவ்வாறு எக்காலம் பிரம்ஞானத்திலிருந்துகொண்டு
ஜந்மாந்திர தீவினைகளைத் தலைத்த யோகியானவன் பிரம்ஞானாகந்த
மென்னும் அபரிமிதசுகத்தை ஆபாசமில்லாமலேயனுபவிக்கின்றான்.

(ப-ம்) ஆத்ம ஓளபம்யேந - ஆசமாக்களுக்குண்டான ஸாய்த்
கைக்கொண்டு, ஹே அர்ஜுன-ஓ -அ நச்சு, ஸர்வத்ர-எங்கும், ஸு-
கம் வா யதிவா துங்கம-இன்பத்தையோ துன்பத்தையோ, ஸமம்-
ஸமமாக, யம் பச்யதி-எவன் பார்க்கிறானோ, ஸம்-ஆவன், பரமம் யோ
கீ-மேலான யோகி, மதம் (என்) நெண்ணப்படுவான். (௩௨)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுன-ஓ! சுகதுக்கங்களை தளநி போல்ஸர்வப்
பிராணி-எளிதெனவும் சமமாய்ப் பார்க்கிறெனவனோ அவனே பரம
யோகி யென் நெண்ணப்படுகிறான். (௩௩)

அர்ஜுனவாக்கியம்.

யொய்யொமஸ்யா^ஸவ்^ஸபு^ஸகஸூ^ஸவா^ஸவிஜி^ஸ நய்யஸ^ஸ ௩ |

வணதஸ்யாஹம் நபஸ்யா^ஸதி^ஸஹ்யய^ஸகா^ஸஸூ^ஸவி^ஸதி^ஸஹி^ஸரா^ஸடி^ஸ || ௩௩ ||

(ப-ம்.) ஹே மதுஸ-ஓகந-ஹே மதுஸ்தனா! த்வயா-தேவரீரா
ல், ஸாய்யேந-ஸாய்மமாக, யம் ஆயர்யோகம் - யாதொன்றிந்தயோக
ம், ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டதோ, சஞ்சலத்வாத்-(மனம்) சலிப்பு
ற்றதாகையால், எதஸ்ய-இதக யோகத்தினுடைய, ஸ்திராம் - கிலை
யான, ஸ்திதிம் - கிலையை, அஹம் - நான், நபச்யாமி - பார்க்கிறே
னில்லை. (௩௪)

(தா-ம்.) ஓ கிருஷ்ண! ஸர்வபுத்தங்களையும் சமமாய்ப்பார்பதினா
ல் எந்தயோகம் உர்மாற கூறப்பட்டதோ அத்தகைய இந்தயோக
ம் எந்தனுக்கு சஞ்சலப்படுவதால் இதற்கு ஸ்திரமான அவஸ்தை
இன்னதென்று தெரியவில்லை. (௩௫)

ஹம்^ஸஹி^ஸநீ^ஸநக்^ஸயூ^ஸஹ^ஸவ^ஸஜீ^ஸவ^ஸஹ^ஸஜீ^ஸய^ஸடி^ஸ |

-தஸ்யாஹம்^ஸநி^ஸடி^ஸஹம்^ஸஓ^ஸந்ய^ஸவாயொ^ஸரி^ஸவஸ^ஸஹ^ஸடி^ஸ || ௩௫ ||

(ப-ம்.) ஹே க்ருஷ்ண-ஓ கண்ண! சஞ்சலம்-சலிக்கும் ஸ்வபா
வமான, மம்-மனது, பலவத்-வலுள்ள(புருஷனை), த்ருடம்-ஹி-விஷ
யங்களில் கெட்டியாயும், ப்ரமாத்-கலங்கச் செய்கிறதாயும், தஸ்ய-
அதினுடைய, நிக்ரஹம்-ஐயத்தை, அஹம்-நான், வாயோஹிவ-காற்
றினதுபோல, ஸு-தஷ்கரம்-மிகவும் செய்ய வரியதென்று, மயே-
கினைக்கின்றேன். (௩௬)

(தா-ம்.) ஓ கிருஷ்ண! மனதோ சஞ்சலஸ்வபாவமுடையது.
இன்னும் பலாத்காரமாய் அபகரிக்கப் படுமபடியானதும் அதிகபல
முடையது மாதலால் “காற்றை அசையாமல் சிங்கச்செய்வதுபோ
ல்” சாத்தியமென்று யான் எண்ணுகின்றேன். (௩௭)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

கஸ்யஸயாஜஹாவாஹொஜநாஜநி-ஹி-ஹி ஹஜிஹயு |

கஹ்யாவஸநதகுகளவெதயவெவாராமெணஹயுஹ்யவெகி |

(ப-ம்) ஹே மஹா பாஹோ-ஓ பஸசாளீயே!, சஸம்-சஸிக்கு ந்தன்மைபதான; மஃ-மனமான தி, தூர்நீக்ரஹம்-அடக்கமுடியாத தாதான், அஸம்சயம்-ஸம்சயமில்லை. ஹே கௌந்தேய-ஓ குந்தியின் மைந்தா! அப்யாஸேந-அப்யியாசத்தாலும், வைராக்யேணச-வைராக்கியத்தாலும், க்ருஷ்யதே-அடக்கப்படும். (௩௫)

(கா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! மனசைநிலைநிறுத்தமுடியாதென்பதில் ஐயமில்லை. அப்படியிருந்தபோதிலும் அப்யியாசத்தாலும் பிரகிருதி வஸ்துக்களில் தோஷாரோபணம் அவைகளில விருப்பமின்றியிருத்தல்முதலிய வைராக்கியத்தால், மனம் சுத்தப்படும். (௩௫)

ஸஸ்யதாதநாபொமொஜஹ்வாஹவஹிஜிஜி |

ஹ்யாதநாதபததாஸக்யாவாஹ்வாஹ்வாயதஃ || ௩௬ ||

(ப-ம்) அஸம்பத ஆத்மா - ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொள்ளாத மனதைபுடைய, யோகஃ-யோகமானது, துஷ்டிராபஃ-அடையக் கூடியதல்ல, இதி - என்று, மே-என்னுடைய, மதிஃ-நிர்சயம், வச்ய ஆத்மநா-வசப்பட்ட மனதுடையனாய், யததா து-யத்தினம் செய்பவனானவோ, உபாயதஃ-உபாயமாய், அவாப்தம்-அடைய, சக்யஃ - ஸாத்தியானது. (௩௬)

(கா-ம்) மனக்கட்டின்றியாகம் சித்திக்காதென்றுஎன்கருத்து பற்பல வுபாயத்தால் மனதை யடக்கினவனுக்குக் கர்மப்பிரயத்தினத்தால் பரம்பொருள் சுலபமாய்புலப்படும். (௩௬)

அர்ஜுனவாக்கியம்.

ஶபதிஃஸு க்யொவெதொயொமாலுவிதஃநஸஃ |

ஶவ்ராவ்யொமஸவ்லிபிஃமாமகிஃக்யஷமஹகீ || ௩௭ ||

(ப-ம்) ஸ்ரத்தயா உபேதஃ-சிரத்தையோடு கூடியவன், அயதிஃ-யத்தினமில்லாத பகூத்தில், யோகாத்-யோகத்தினின்றும், சலிதமாநஸஃ-சலிப்புற்றமனத்தனாய், யோகஸம்ஸித்தம்-யோகஸித்தியை, அப்ராப்ய-அடையாமல், ஹே க்ருஷ்ண!-ஓ பகவானே, காம்கநிம் கச்சதி-என்னகதியடைகிறான். (௩௭)

(கா-ம்) ஏ கிருஷ்ணா! சிரத்தையுடையவன்கூட முயற்சியின் குறைவால் யோகத்தினது சித்தியைப் பெறாமல் மனம் யோகத்திலிருந்துசலித்தபிறகு எக்கெதியடைவான்? (௩௭)

கவிலொஹயவிஹ ஷுஸீனாஸூகீவஹஸூகி |

சுபுக்ஷிஷூரஹிவாஹொஹிஷூவஹஸூகி |

(ப-ம்) உபய விப்ரவ்ட்டீ-கர்மயோக இரண்டிலும் நமூவிய (இவன்), சிந்த அப்ரம் இவ-துண்டுபட்ட மேகாபோல, கச்சித்ந நச்யதி-கெட்டுப்போகாமஸிருக்கீரூனா? மஹா பாஹோ-ஓ விக்ரமசானியே! அப்ரதிஷ்ட்டீ-(கருமமுட) கைபு குதாமல், ப்ரஹ்மணம் பதி-பிரமத்தின் வழியிலும், விமூடீ-மூடனான வன். (௨௮)

(தா-ம்) ஏ முகுந்தா! கர்மபலங்களான ஸ்வர்காதி போகங்களினும், தான் ஆரம்பித்த பிர்மஞான மார்க்கத்திலும் பயற்சியடையாத உபயப்பிரவ்ட்டன் (ஞானமார்க்கத்திலும், கர்மமார்க்கத்திலும் தேர்ச்சியடையாதவன்) கண்டப்பட்ட மேகம்போல நசிக்காமற் போவனா? (௨௯)

வாக்ஷீஸொஸயங்குஷஹெதூஹிஷூஸொஷகீ |

கவநூஸூஸொஸயூஸூஹெதூஹிஷூஸொஷகீ | ௩௯ ||

(ப-ம்.) ஏதம் மே ஸம்சயம்-இந்த லென் ஸந்தேகத்தை, ஹே க்ருஷ்ண-ஓ கண்ண! ரானே! அசேஷதம்-முழுதும், சேத்தும் ஆர்ஹஸி-நீர் போக்கவேண்டும், ஹி-ஏ லெனில், அஸ்ய ஸம்சயஸ்ய-இச்சந்தேகத்தை, த்வத் அந்யம் - உம்பைத்தவிர மற்றொருவன், சேத்தா-போக்கவல்லனாய், ந உபபத்யகே-ஏர்ப்படான். (௩௯)

(தா-ம்) ஏ கிருஷ்ணா! எந்தனுக்கு இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்களை நிர்ஸேஷமா யொழிக்கவேண்டும். இச்சந்தேகங்களை நிவர்த்திசெய்கிறவன் உம்மைத்தவிர வேறொருவருமில்லை. (௪௦)

ஸ்ரீக்ருஷ்ணவாக்கியம்.

வாயுஹெஹெஹநாஹிஷூவிநாஸூஸூவிஷூகீ |

நஹிகயூராணக்யூக்ஷூஷூஹிஷூஷூகீ | ௪௦ ||

(ப-ம்) ஹே பார்த்த!-ஓ அர்ஜுனா! இஹ - இந்த லோகத்திலும், தஸ்ய விநாசம்-அந்த யோகப்ரவ்ட்டனுக்கு, கைவலித்யதே-இல்லவேயில்லை, அமுத்ச-பரலோகத்திலும், நைவ - இல்லை, ஹேதாதவாராய அண்ணா! கல்யாணக்ருத்-சுபமான (யோகத்தைச்) செய்து (நமூவிய), கச்சித்-எவனும், தூர்கதிம்-கெடுதையை; நஹிகச்சதி - அடையமாட்டானன்றா? (௪௦)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! அப்படிப்பட்டவனுக்கு இஹத்திலும், பரத்திலும், நாசமொருபொழுதுமில்லை. அர்ஜுனா! நற்கன்மத்தைச் செய்தவனொருவனும் தூர்கதியை யடையான். (௪௦)

வ்யாவ்யவண்ணுக்யதாண்டொகாநுஷிக்ஷாஸாஸுதீஸூஜாஃ |
 ஸுஹீநாஸூரீகாண்டெஹயொமஹுவெஷாஹீஜாயதெ |

(ப-ம்) யோகப்ரஷ்டஃ-யோகத்தினின்று நமுனியவன், புண்யக்ருதாம்-புண்ணியவான்களின், லோகாந்-உலகங்களை, ப்ராப்ய - அடைந்து, சாச்வதீஃ-சாகுவதமான, ஸமாஃ-(பல) வருஷங்கள், உஷித்வா-(அங்கே) வாஸஞ்செய்து, சுசீநாம்-பரிசுத்தர்களான, ப்ரீமதாம்-சீமான்சளின், கேஹே-கிருஹத்தில், அபிஜாயதே-பிறக்கிறான். (சுடு)

(தா-ம்) யோகப்பிரஷ்டன் •புண்ணியஞ் செய்தவர்களுடைய யோகம்சென்று வெகுநேரம் சூசியாகவிருந்து பரிசுத்தர்களாயும் யோகாப்பியாசமுடையவர்களுடைய கிரஹத்தில் மீண்டும் ஜனிக்கின்றான். (சுடு)

ஸ்யவாபொயி நாரெவகூவெஹவதியீஜதாடி |

வனதஹீஜூயஹதாரெயாசெஜநயஜீஜ்யஸாடி || சுடு

(ப-ம்.) அதவா-இல்லையென்றால், யோகிநாம் - யோகிகளான, தீமதாம்-புத்திமான்சளின், குலே ஏவ-வம்சத்தில் தானே, பவதி-பிறக்கின்றான், நத்ருசம்-இப்படிப்பட்ட, யந்ஜநம்-யாதொரு ஜன்மமுண்டோ, ஏதத்ஹி-இதுதான்; லோகே - உலகத்தில் (பிராணிகளுக்கு), துர்லபதாம்-மிகவும் அலபமானது. (சுடு)

(தா-ம்) அப்படி யோகபரிபாகத்தை யடைந்தவன் சலிப்பானேயாகில யோகிகளாயும், ஞானவந்தர்களாய்மிருக்கிறவர்களுடைய கிரஹத்தில் பிறக்கின்றான். லோகத்தில் இப்படிப்பட்ட ஜன்மமுண்டாவது வெகுநேரம். (சுடு)

தத்யதஸூஹிஸூயொமஹுவெதவளவஃஹேஹிக்யூ |

யதெதவதெதாஹூயஸூஹிஸூயொமஹுவெதவளவஃஹேஹிக்யூ || சுடு

(ப-ம்) ஹே குருநந்தந-ஓ குருநம்சதிலகமே! தத்ய-அந்தஜநத்தில்; பெளர்வதைஹிகம்-முன் தேஹத்திலுண்டான, தம் புத்திமயேயோகம்-அந்த புத்தியோகத்தை, லபதே-அடைகிறான், ததஃ-அத்னால், ஸம்ஸீக்தௌ-(யோக) ஸித்தியில், பூய்யததே-மீண்டும் யத்தனம் செய்கிறான். (சுடு)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! அவ்விடத்திலும், பூர்வதேஹசம்பந்மான அந்தயோகி விஷயத்திலேயே புத்தி, சம்பநதப்பட்டு அங்கிருந்து மறுபடியும் யோகசித்தியில் முயலுகின்றான். (ஸூ) பூய்யஃ - சுகமாய். (சுடு)

வடுவ-ஹொலெ நடுதெநவஹி யடுதஹுவஸொலிஸஃ|
ஜிஹாஸுரவியொமஸு ஸஸஸு ஹாதிவ க-டுத|| சச||

(ப-ம்) பூர்வ அப்யாஸே ந-முன்பு பழக்கமான, தேந ஏவ-அதி
னாலேயே, ஸஃ-அவன், அவசஃ அபி-ஸ்வாதின மற்றவனாயினும், ஹ்
ரீயதே-கொண்டுபோசப்படுகிறான், யோகஸ்ய - யோகத்தை, ஜிஹ்
னாஸஃ அபி-அறிய முயன்றவனும், சப்தபரஹ்ம - வேதோத்த கர்
மபலனை, அதிவர்த்தே-கடக்கிறான். (சச)

(கா-ம்) அப்படிப்பட்டவன் யோகத்தினைச் சை யில்லாதவனான
யினும் முன் அப்யயசிக்கப்பட்ட அந்த யோகத்தின் வலுவாளிபூக்
கப்பட்டவனாகிறான். யோகத்தை நன்கறியக்கூடுகின்றவன்தான் பிரகி
ருதி சம்பந்தத்தை யதிக்கிரமித்து நிற்பன். (சச)

வ்யுதாஹி தஹி நஸுயொமீஸுராஹிஷிஷஃ|

கடுநகஜ நஸுமலிஷுஹெதாயாதிவாராமதி|| சடு||

(ப-ம்) தத-இப்படி யாகையாலே, அநேகஜந்ம ஸம்ஸித்தஃ-ப
லபிறங்களில் (இப்படி) பிறந்து, ஸங்கத்த கில்பிஷஃ - துலக்கப்பட்ட
பாவமுடையனும், ப்ரயத்நாத்-பெருமுயற்சியாய், யதாராஃ - யத்த
னம் செய்கின்ற, யோகீது-யோகியானவன், தத-அதினின்றும், ப்
ராம்கதிம்-ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யத்தை, யாகி-அடைகிறான். (சடு)

(கா-ம்) வெகு ஜன்மங்களாற் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்க
ளிற்றப் பாபத்தை யொழித்தவனாய் விடாமுயற்சிபெற்று யோகாபி
யாசஞ்செய்யும். யோகி அந்தஜன்மத்தில் நின்றும் பரகதியை 'பிரமா
நுபவத்தை' யடைகிறான். (சடு)

தவஸிஹொயிகொயொமீஜா நிஹொவிஃதொயிகஃ|

கஜிஹொயிகொயொமீ தஸுஹொயொமீவவாஜகுந|| சக||

(ப-ம்) தபஸ்வியஃ-நவசிகளைக்காட்டிலும், யோகீ அதிகஃ-யோ
கிசிறந்தவன், ஜ்ஞாநியஃ அபி-ஞானிகளைக்காட்டிலும், அதிகஃமதஃ-
சிறந்தவனாக வெண்ணப்படுவான், கர்மியஃச-சுருபஞ்செய்பவரினும்,
யோகீ அதிகஃ-யோகி சிறந்தவன், தஸ்மாத்-ஆகையால், அர்ஜுந-
ஓ அர்ச்சுனா, யோகீ பவ-நீயோகி யாசுவாய். (சக)

(கா-ம்) அர்ஜுனா! தவஞ்செய்கிறவன், ஆத்மஞான முடை
யோன், பயனைக்கருதி கன்மஞ்செய்கிறவன், இவர்களை விடயோகியே
சிறந்தவன். ஆதலால் நீயும் யோகியாய்விடு. (சக)

யொமிநாஹிஸவெஷாஹிஷுதொநானாஹிநா|

ஸுஹாவாஹஜதெயொஹொஸெயுக்தகஜோஹி|| சஎ||

(ப-ம்.) யோகிநாம்-யோகிகளான, ஸர்வேஷாம் அபி-எல்லாரு க்குள்ளும், மத்கதேந அந்தராத்மநா-என்னையடைந்த சிந்தையினால், யஸ்ரத்தாவார்-எவன் சிரத்தையோடு, மாம் பஜதே-என்னைச்சேவி க்கின்றனோ, ஸம் மே-அவன் எனக்கு, யுக்த தமஃ-மிகவும் யுக்தனாக, ம தஃ-எண்ணப்படுவான். (சஎ)

(தா-ம்) யோகிகளுக்குள், என்னிடத்தில் மனதை நிறுத்தி எவ ன்பக்தியுடன் என்னை பஜிக்கின்றனோ, அவனே மேலானயோகிக ளிலும் சிரந்தவனென்பது என்கருத்து. (கஎ)

ஸ்ரீகீதாஸு விஸ்வநாபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்
ஆறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

விஜ்ஞாந்யொமஃ.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

உயாவதூநாஃவாயயொமயஃஹ்வநிஷாயஃ!
ஹம்ஸயஃஸஹயஃஹ்யஃபயாஜ்ஞாந்யொமஃ தஃயுணஃ கி

(ப-ம்) ஹே பார்த்த-வாராய் அர்ச்சனா! மயி - என்னிடத்தில், ஆஸக்த மநாஃ-பற்றிய மனத்தனாய், மத ஆஸ்ரயஃ-என்னை ஆதாரமாக ப்பற்றி, யோகம் யுஞ்ஜந்-யோகம் செய்யாநின்றுகொண்டு, மாம்-எ ன்னை, அஸம்சயம்-ஸம்சயமின்றி, ஸமக்ரம் - ஸகலமும், யதா ஜ்ஞா ஸ்யஸி - எப்படி அறிவாயோ, தத் ஸ்ரூணு - அந்த ஜ்ஞானத்தை கேள். (க)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா ! எந்தனிடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்தி அ ன்புடன் நிமிஷங்கூட பகவானைவிட்டு நீக்குவதை சகிக்காதவனாய் என்னை ஆசிரித்து யோசாப்பியாசஞ்செய்து எந்தனை சந்தேகமின்றி முற்றுமெவ்வண்ண முணர்வாயோ, அதைக்கேள்மின். (க)

ஜ்ஞாநஃதஹம்ஸவிஜ்ஞாநநிஷ்வக்ஷ்யாஃஸஹதஃ |

யஸுஜ்ஞாக்ஷாநஹம்ஸவொயாநயஸுஜ்ஞாக்ஷவஸிஷ்ஞஃதஃ | உ

(ப-ம்) அஹம் தே-நான் உனக்கு, இதம்-இந்த, ஜ்ஞாநம்-ஞா னத்தை, ஸவிஜ்ஞாநம்-விஜ்ஞானத்தோடு கூட, அசேஷதஃ-குறைவி ன்றியி முழுதும், வக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், யத் ஜ்ஞாத்வா-யாதொ

ன்றை அறிந்து. இஹ-என்விஷயத்தில், பூயஃ ஜ்ஞாதவ்யம்-மறுபடி அறியவேண்டிவதாய், அந்யத் ந அவசிஷ்யதே - வேறு மிஞ்சமாட்டாது. (உ)

(தா-ம்) யான் உந்தனுக்கு ஸமஸ்த சேதனா சேதனங்களுக்கு விலக்ஷணீயமான பகவதஸ்வரூப விசேஷஞானத்துடன் கூடிய இந்த பிரஞானத்தைச் சம்பூரணமாய்க் கூறுகின்றேன். இதை யறிந்தபின்பு இன்னும் அறியத்தக்கதை வேறொன்று இவ்விடத்தில் விசேஷமிருக்காது. (உ.)

உநுஷ்டிராணாவஹஸ்யேஷு கஸ்திஷ்டி திவிஸ்யெ
யததாஷி விஸா நாஸ்கஸ்திநாவத் தகவதஃ || ௩ ||

(ப-ம்.) மநுஷ்யாணாம்-மனிதர்களின், ஸஹஸ்ரேஷு - ஆயிரத்தில், கச்சித்-ஒருவன், ஸித்தயே-ஸித்தியின்பொருட்டு, யத்தி-யத்தினம் செய்கிறான், யததாம்-(அப்படி) யத்தனம் செய்து, ஸித்தாநாம் அபி-ஸித்திபெற்றவருக்குள்ளும், கச்சித்-ஒருவனே, தத்வதஃ-உள்ளபடியே, மாம் வேதந்தி-என்னை அறிந்தான். (௩)

(தா-ம்) ஆபிரக்கணக்கான மனிதர்களிலே எவனே ஒருவன் ஞானசித்தியின்பொருட்டு பிரயத்தனப்படுகின்றான். பிரயத்தனப்பட்டவர்களுள் எவனே ஒருவன் எந்தனையறிந்து அநேகருக்குள் எவனே ஒருவன் உண்மையை யறிகின்றான். (௩)

ஹிஸிராவொ நவொவாயுஃவஃநொவாஷிரொவய |
கஹங்கார உதீயஃஷிஷாவ்யக்யதிரஷ்யயா || ௪ ||

(ப-ம்.) பூமிஃ ஆபஃ-பூமி ஜலம், அநலஃ வாயுஃ-நெருப்பு காற்றும்-ஆகாசம், மநஃ-மனது, புத்திஃ அஹங்காரஃ-புத்தி அஹங்காரம், இதி இயம்-என்கிற இந்த, மே ப்ரக்ருதிஃ-என்னுடைய பிரகிருதியானது, அஷ்டதா பிந்தா-எட்டுவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டது. (௪)

(தா-ம்.) பிருதினி, அப்பு, தேஜஸ், வாயுஷு, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் என்கிற எண்வகைப்படும் உபபிரகிருதி, யெல்லாம் என்னிடத்திலுண்டான தென்றுணர்க. (௪)

கவரொயதி தஸு ந்யாஃஷ்யக்யதிவிஷிஷெவராஸு |
ஜீவஹி தாஃஷொவொஹொயயெஷ்யாயபுதஜமக || ௫ ||

(ப-ம்.) ஹே மஹாபாஹோ-ஓ பெருந்தோளாய்! இயம் அபரா-முன் சலோகத்தில் குறித்த எட்டுவிதப் ப்ரக்ருதிநிக்ருஷ்டமானது, ப்ரக்ருதிஃ-பிரகிருதி, இதஃது அந்யாம்-இதைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட

டதோ, மே பராம்-என்னுடைய மேலான, ஜீவபூதாம் - ஜீவரூபமான, ப்ரக்ருதம்-பிரகிருதியென்று, வித்தி-தெரிந்துக்கொள், யயா-யாதொன்றால், இதம் ஜகத் - இஜ்ஜகமானது, தார்யதே - தரிக்கப்படுகின்றது. (௫)

(தா-ம்) அசேதனமான இப்பிரகிருதி சிறந்ததன்று, இதைவிட மேலான என்பிரகிருதிவேறொன்று ஜீவரூபமாக விருக்கின்றது. அன்றான் இப்பிரபஞ்சம் தரிக்கப்படுகிறதென்றற்க. (௫)

வன தஷ்யோநீநிஹிதாநிஸவஃராணீ ச்யுவயாரய|

சுஹாக்யஸஸ்யஜம த்வஹவஃவ்யுயஸ்யா|| ௬||

(ப-ம்) ஸர்வாணி பூதாநி-எல்லாப்பூதங்களும், ஏதத்யோநீநி இதி-இவற்றினின்று முண்டானவை, உபதாரய-தெரிந்துகொள், க்ராத்ஸ்நஸ்ய ஜகத்-எல்லா வுலகத்துக்கும், அஹம் ப்ரபவஃ-நான்உத்பத்திகாரணம், ததா ப்ரளயஃ-அப்படியே நாசகாரணமும். (௬)

(தா-ம்) இந்த ஸமஸ்தப் பிராணிகளும் மேற்கூறிய இரண்டுபிரகிருதிகளே காரணமாயுடையதாகென்று நிச்சயிக்கவும்; அவ்விரண்டு பிரகிருதிகளுக்கும் யானே காரணனாக விருந்துகொண்டு இப்பிரபஞ்சத்தையெல்லாம் படைக்கவும், அழிக்கவும் சார்க்கவுமுடையவனாகிறேன். (௬)

உதஃவர தரஃநாந்யுகிணிஷுவியநஃஜய |

உபிஸவஃஃஷிஷ்வொதஃவஃஃஷிஷ்வொதஃஷிஷ்வொதஃஷிஷ்வொதஃ|| ௭||

(ப-ம்) ஹே தநஞ்சய!-வாராய் தனஞ்சயனே!, மத்தஃபரதரம்-என்னிலும் மேலான, அந்யத் கிஞ்சித்-வேறொன்றும், நாஸ்தி - கிடையாது, இதம் ஸர்வம்-இதெல்லாம், ஸ-ஃஷிஷ்வொதஃ-நூலில மணி ஸமுஹம்போல, மயி ப்ரோதம்-என்னில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. (௭)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுனா! என்னைவிட மேலானவஸ்துவேறொன்றுமில்லை இதெல்லாம் தந்துவில் (நூலில்) கோர்த்தமணிபோல்என்னிடத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. (௭)

நவொஹஜஃஸுக்ளவ்யவஃ ஹவூஸிஸஸிஸஃயஃஷிஷ்வொதஃ||

வஃஷிஷ்வொதஃஷிஷ்வொதஃஷிஷ்வொதஃஷிஷ்வொதஃ|| ௮||

(ப-ம்) ஹே கௌந்தேய-வாராய் குந்திபுத்திர! அப்ஸு-நீரில், அஹம்நாஸஃ-நான் ரஸம்; சசி ஸ-ஃஷிஷ்வொதஃ - சந்திர சூரியாளில், ப்ரபா அஸ்ம்-ஒளியாகிறேன்; ஸர்வ வேதேஷு - எல்லா வேதகங்

ளிலும், ப்ரணவஃ-பிரணவமாகிய ஓம்காரம், கே சப்தஃ - ஆகாயத்தில் சத்தம், ந்ருஷு-மனிதரில், பெளருஷம் - புருஷஸ்வரூபம், அஹம் ஸ்மி-நானாகவே இருக்கிறேன். (அ)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! யான் ஜலங்ளுக்கு உருசியாயும், சூரிய சந்திரர்களுக்கு ஒளியாயும், வேதங்களுக்கெல்லாம் பிரணவமாயும், ஆகாயத்திற்கு சப்தமாயும், புருடர்களுக்குப் பெளருஷமாயும் இருக்கிறேன். (அ)

வஃஷணாமயஃ-வ்யயிவ்யாகுதே ச ஜநாஸிவிவாவஸள |

ஜீவஃஸவ-ஹ-ஓ-தேஷு-தவஸாஸி-தவ-ஸிஷு- || க ||

(ப-ம்.) ப்ருகிவயாப்ச-மண்ணில், புண்யஃ சந்தஃ - நல்ல மணம், விபாவஸளச-சூரியனில், தேஜஃ அஸ்மி - தேஜஸ்ஸாகிறேன், ஸர்வ பூதேஷு-எல்லாப்பிராணிகளிலும், ஜீவஃ-உயிர்நிலை, தபஸ்ஸிஷு-ச-தவசிகளில், தபஃ அஸ்மி-தவமாகிறேன். (க)

(தா-ம்) பூமிக்குப்புண்ணிய சுகந்தமாயும், சூரியனுக்குதேஜோ ரூபமாயும், பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஜீவனமாயும், தபஸ்விகளுக்குத் தபஸ்ஸாயும் இருக்கிறேன். (க)

ஸீஜஃஸவ-ஹ-ஓ-தாநாஸிவிவாய-ஹ-நா-த-ந- ||

ஸு-ஸிஷு-ஹ-ஓ-தாநிஷி-த-ஜ-ஸிஷி-நா-ஸிஷி- || க ||

(ப-ம்) ஹே பார்த்த!-வாராய் பார்த்தனே!, ஸர்வ பூதாநாம்-எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், மா-என்னை, ஸநாதநம் - சித்தியானை, பீஜம் வித்தி-வித்தாகவறி, புத்திபதாம்-புத்திமாண்களுக்கு, புத்திஃ அஸ்மி-புத்தியாகிறேன், தேஜஸ் விராம் - தேஜஸ் உள்ளவருக்கு, அஹம் தேஜஃ-நான் தேஜஸ். (ஃ)

(தா-ம்) பார்த்தா! இப்படி எமஸ்தவஸ்துவுக்கும்ஸாஸ்வதமானபீஜம் (விந்து) என்று எந்தனையறிக, புத்திமாண்களுக்கு புத்தியாயும் தேஜோவான்களுக்கு தேஜஸ்ஸாயும் இருக்கிறேன். (ஃ)

ஸவ-ஸவ-ஹ-ஓ-தாநாஸிவிவாய-ஹ-நா-த-ந- ||

ஸு-ஸிஷு-ஹ-ஓ-தாநிஷி-த-ஜ-ஸிஷி-நா-ஸிஷி- || க ||

(ப-ம்.) பலவதாம்ச-பலவான்களுக்கு, அஹம்-நான், காமராக விவர்ஜிதம்-காமம் ராகம் அற்ற, பலம்-பலம், ஹே பாதர்ஷப-ஓ பாதச்சிரேஷ்ட! பூதேஷு-பிராணிகளில், தர்மா விருத்தி-தருமத்தோடுவிருதிக்காத, காமஃ அஸ்மி-காமமாகிறேன். (கக)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! பலவான்களுக்குயான் காமம், இராகம்,

இதுகளில்லாத பலமாயும், பிராணிகளுக்கு தர்ம விருத்தம்ல்லாத
காமமாகவும்; (கோரீக்கையாக) இருக்கிறேன். (கக)

பெய்வெவ்வலாகுகாவாவா. ராஜஸாஸாஸிஸாயெய்|
சீதவனவெதீதாநிபிநகவலுமெதஷுமெசுமி|| கஉ||

(ப-ம்) ஸாத்திகா:-ஸாத்துவிகங்களாயும், ராஜஸா: - ராஜஸங்க
ளாயும், தாமஸா:-தாமஸங்களாயும், யேசயேச பாவா: - யாவையா
வை விஷயங்களுண்டோ, தாந்-அவ்வவைகளை, மத்த வவ இதி-என்
னிதத்தினின்றுமென்மே, நிதகி-அறி. தேமாயி-அவை என்னிடத்தி
ல்(இருக்கின்றன), அஹந்தா - நா:ஸி, தேஷு-ய - அவற்றின் கண்
(இல்லை). (கஉ)

(சா-ம்) ஸாத்திகம், இராஜஸம், தாமஸம், இதுகளுக்குவந்து
வெதுவோ, அவையெல்லாம் எந்தனாலேயே உண்டிபண்ணப்பட்ட
தென்றுணர்க. என்னி - த்தில் வஸ்துக்களை ஆசிரித்திருக்கின்றதுக
ளையன்றி யான் வஸ்துக்களை ஆசிரித்தவனன்று. (ஸ௦) ஸாத்தி
கா:ஸத்துவகுணத்தாலுதித்த சமதமாதிகள். (கஉ)

சூலிம புணரெபலபாவெரவிஸுவபுரிபுஜமகி|
ரோஷிதம்நாவிஜாநாகிராஜெஷுபுரபெய்யபு|| கஉ||

(ப-ம்) குணமயை:-குண விகாரங்களான, ஏபி:தரிபி:பாவை:
இம்முன்று பாவங்களாலும்; மோஹிதம்-மயக்கப்பட்ட, இதம் ஜக
த்ஸர்வம், இஜ்ஜகமெல்லாம், ஏப்ய:பரம் - இந்த தரிகுணங்களைக்கா
ட்டிலும் மேற்படும், அவ்யயம்-ஏகரூபனாயிருக்கும், மாம்ந அபிஜா
நாகி-என்னை அறிகிறதில்லை. (கஉ)

(தா-ம்) இம்முன்று பகுதிகளான ஸத்துவ, ரஜ, ஸ்தமோகுண
ங்களினது வஸ்துகளினால் மோஹமடைந்திருக்கிற இப்பிரபஞ்சம்எ
ல்லாவற்றிற்கும் சிறந்தவனாயும், எக்காலத்திலும் ஏகரூபனாயிருக்
கின்ற எந்தனை யறியாது. (கஉ)

பெய்வெவ்வலாகுகாமுணரீயீஜிராயாஷுரக்யயா|
ராவெவபெவரவபுஷுமெதராயாவெதாந்தாந்தகெதி|| கசு||

(ப-ம்) குணமயி:-குணஸ்வரூபையான, ஏஷா மம மாயா-இந்த
என் மாயையானது, தைவீஹீ - தேவஸம்பந்தையாதலின், தூரத்ய
யா-ஒருவராலும் கடக்கவரியது, மாம் ஏவ-என்னையே, யே ப்ரபத்ய
ந்தே-யாவர் பற்றுகிறார்களோ, தே ஏதாம் மாயாம் - அவர்கள் இம்
மாயையை, தரந்தி-கடக்கின்றார்கள். (கசு)

பகுதியாரும் புண்ணியகிருத்தியமுள்ளவர்கள். இவர்கள் எந்தனை யடைவார்கள். (கக)

தெஷாஃசூநீ நித்யுகுணகலகீவிபுரிஷ்யெதி
புபொஹிசூநிநாந்யுகுஹ்வஸுஷ்யெயஃ|| கஎ||

உதாராஸுவகுவெவெ கசூநீகூரெதவஜெதழா
சூயிதஸஹியஃசூதாரெவாநுதாரமதி|| கஅ||

(ப-ம்) தேஷாம்-அவர்களுக்குள், ஜ்ஞானீ-ஞானியானவன், நித்யபுக்தி:-நித்தியமும் கூடியும், எகபக்தி:-ஒரே பக்தியாயும் (இருப்பதுபற்றி), விசிஷ்யதே-சிறப்பிக்கப்படுவான், ஹி - ஏனெனில்:--ஜ்ஞானிநி:-ஞானிக்கு, அஹம்-நான், அத்யர்த்தம் பிரியஃ - மிகவும் பிரியன், ஸச-அவனும், மம பிரியஃ-எனக்குப்பிரியன். (கஎ)

(ப-ம்) ஏதே ஸர்வே எவ-இவர்கள் எல்லோருமே, உதாராஃ-வண்ணாயுடையோர்; ஜ்ஞானீநா-ஞானியோ, ஆத்மா எவ-(எனது)ஆத்மா வென்றே, மேமதம்-என்னுடைய மதம், ஹி-என்னால், ஸஃ-அவன், புக்தாத்மா (ஸந்)-என்னிடத்தில் மனதை நிலையாக நிரூபித்தவன், மாமேவ-என்னையே, அநுத்தமாம்-சர்வோத்தமமான, சதிம்-பராப்ய ஸ்தானமான, ஆஸ்திதஃ-அடைந்தவனாயிருக்கிறான். (கஅ)

(தா-ம்) மேற்கூறிய நான் கு வகுப்பாரும் ஜன்மனை துடையவர்களே. ஆயினும் ஞானிமாத்திரம் ஏன் ஆத்மா வென்று என் கருத்து ஏதுபற்றி யெனின் ஞானியானவன் மனதை என்னிடத்தில் நிறுத்தி எந்தனையே அடையவேணுமென்று நிச்சயித்திருப்பதாலென்க.)

வஹஸுநாஜ்நநாஜெதசூநாநாநுஜாஃவபடிவெதி
வாஸுஃஷெவஸுவபுதிதிஸுஹாதாஸுஃசுயஃ|| கக||

(ப-ம்) பஹ-ஞானம் ஜந்மநாம்-பலஜன்மங்களுக்கு, அநீதே - கடைசியில், ஜ்ஞானவாந்-ஞானியாய், மாம் பரபத்யதே - என்னை அடைகிறான், வாஸு-தேவஃ-வாசுதேவனே, ஸர்வம்-இதி-எல்லாமென்கிற, ஸஃமஹாத்மா-அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா, ஸுதூர்லபஃ-மிகவும் அரியன். (கக)

(தா-ம்) அன்றியும், ஞானியானவன் அநேக ஜன்மங்கள்க்கடந்தபிறகு ஸர்வமும் பரமேஸ்வரஸ்வரூபமென்கிற அறிவுதித்துஎன்னை ஆசிரிக்கின்றான். அப்படிப்பட்ட புண்ணியாத்துமா மிகவுமறிது. (கக)

காரெஜெவெவெவெஹபுதசூநாநாஃவபடிவெதிநுஷெவதாஃ
தஹ்நியஜாலாயபுசுதூநியதாலயா|| ௨௦||

(ப-ம்) தேஷாம் அல்பமேதஸாம்-அவவற்பமதிகளுக்கு, தத் பலம்-அந்தப்பயனானது, அந்தஸ்த்-முடிவுள்ளதாய், பவதி-கிடைக்கின்றது, தேவயஜஃ-தேவர்களை ஆராதிப்பவர். தேவாந் யாந்தி-தேவர்களை அடைகின்றனர். மத்பக்தாஃஅபி - எனது பக்தர்களும், மாம் யாந்தி-என்னைச் சேருகின்றனர். (உ௩)

(தா-ம்) ஆனூல் அற்பபுத்தியுடைய அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அந்த பலம் ஸ்வலப்பமாயும், நசிக்⁴த்தக்கதாயுமிருக்கும். இதரதேவதைகளை பூசிப்பார் இதரதேவதைகளை யடைவார்கள். என்னை பஜிப்போர் என்னையடைந்ருர்கள். (உ௪)

ॐவ்யக்ஷயக்ஷிபாவஹம்நயநொஃஜஸுஹயம் |

வ்யக்ஷயக்ஷிபாவஹம்நயநொஃஜஸுஹயம் || ௨௪ ||

(ப-ம்) அவ்யயம்-அழிவற்றதும், அநுத்தமம் - உத்தமமுமான, மமபரம் பாவம-எனது மலான கொள்கையை, அஜாநந்தஃ-அறியாத, அபுத்தயஃ-அறிவீனர்கள, மாம-என்னை, அவ்யக்தம்-முன்பிரகாசியாமல, வ்யக்தம்-பிரகாசத்தை, ஆபந்நம் - (பிறகு) அடைந்ததாக, மந்யந்த-நினைக்கின்றார்கள். (௨௫)

(தா-ம்) அயிவிஸலாதவன யான் ! சித்தியன், ஸர்வோத்தமன்; என்று என்பர ஸ்வரூபத்தை யறியாது யான் இதற்குமுன் பிரகாசிக்காமல் இப்பிறப்பிற்குள் பிரகாசிக்கின்றேனென்பான். (௨௫)

நாஹவ் காஸஸுவஸ்யுயொமஃயாஸாஸிவ்யுதஃ |

ஃசுஹயம்நாலிஜாநாதிஹொகொஃஜஸுஹயம் || ௨௫ ||

(ப-ம்) யோகமாயா ஸமாவிருதஃ-யோகமாயையால் மூடப்பட்ட, அஹம்-நான், ஸர்வஸ்ய-எல்லாருக்கும், நப்ரகாசஃ-பிரகாசிப்பவனல்லேன், மூடஃ அயம் லோகஃ-மூடமான இந்த ஜனம், மாம்-என்னை, அஜம்-பிரப்பிஷ்யென்றும், அவ்யயம்-அழிவற்றவென்றும், ந அபிஜாநாதி-அறிகிறதில்லை. (௨௬)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுனா! யோகமாயையால் மறைக்கப்பட்ட யான் எல்லோருக்கும் புலப்படுகிறவென்ற. மூடமான இவ்வுலகம் என்னை பிறப்பிறப்பற்றவென்றறியாது. (௨௬)

வெஹம்ஸிதீதாநிவதஃநாநிவாஜஃந |

ஹிஷ்யாணிவஹிதாநிஹொஃவெஹநகஸுந | ௨௬ ||

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுன-ஓ அர்ச்சுனா!, ஸமதிதாநி-கடந்தவைகளும், வர்த்தமாநாநிச-நிகழ்வனவும், பவிஷ்யாணி-வருமவைகளுபான, பூதாநி-பூதங்களை, அஹம்வேத-நான் அறிவேன், மாம்து - என்னை

யோ, ந கச்சந வேத-வேகாலுக்ரஹமாய் க்ருஷ்ணவதாரம் செய்தவ
னாகி ஒருவனும் அறியமாட்டார்கள். (௨௬)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! யான் பூத, பவிஷயத், வர்த்தமானமென்
லுமுக்காலத்தையு முணர்ந்தவன், என்னைமாத்திரம் எவனு மறி
யான். (௨௬)

ஐவாபெஷஷஸி-தெ ந உஃஉஜொஹெநவ ராகி

ஸவபூவஃதாந்ஸம்ஜாஹ்வமெ, யாந்திவரஃதவ|| ௨௭||

(ப-ம்) ஹே பாரத-ஓ பாரதனே!, இச்சா த்வேஷ ளமுத்தேந-
இச்சை துவேஷங்களால் உண்டான, த்வந்த்வ மோஹந - இன்ப
துண்டாங்கி லுண்டான மயக்கத்தாலே, ஹே பரந்தப-ஓ பகைவரை
த் தயிப்போனே, ஸர்வபூகாநி-எல்லாப் பிராணிகளும், ஸர்கே - சிரு
ஷ்டிகாலத்தில, ஸம்போஹம் யாந்தி-மயக்கமுறுகின்றன. (௨௭)

(தா-ம்) ஏ அருந்தவமுடைய அர்ஜுனா! இன்பத்துன்ப முத
விய இச்சாத்து வேஷத்திலுண்டான அறியின்மையால் பிராணிக
ளெல்லாம் ஸ்திக்கும்போதே மோஹத்தை யடைகின்றன. (௨௭)

யெஷாஃக்வஜே ம க்வாவஜநாநாஃவஃணுகரீ-ணாடி

தெஃஉஜொஹநிஸி ஃகூஹஜனொஃடிஷுவ தாவி|| ௨௮||

(ப-ம்) புண்யகர்மணார்-புண்ணியஞ் செய்தவரான, எஷாம் ஜ
நாநாம்-எந்த ஜனங்களுடைய, பாபம்-பாவமானது, அந்த கதம்-அ
ழிவுற்றதோ, தே-அவர்கள், த்வந்த்வ மோஹ நிர்முத்தாஃ-துவந்து
வத்தில் மோஹத்தினின்று விடுபட்டு, த்ருடவ்ரதாஃ-திடமான ஸங்
கல்பத்தோடு, பாம் பஜந்தே-என்னை பஜிக்குின்றனர். (௨௮)

(தா-ம்) புண்ணியகாரியஞ்செய்த எந்த ஜனங்களுக்கு பாபம்
கஷ்டத்தை யடைந்திருக்கிறதோ அவர்கள் த்ருட பக்தியுடையவர்
களாய் இந்த இன்பதுன்பத்தாலுதித்தப் பிரமையையொழித்து எ
ன்னை யடைவார்கள். (௨௮)

ஜநாரணொக்ஷாயநாராஸிரி த்ய கந்தியெ

தெஸு ஹ ததிரஃஃபுகஸுஸிஷ்யா தக்ஷ-ஃவாவ்ஷ்ய|| ௨௯||

(ப-ம்.) பாபம் ஆர்நித்ய-என்னை ஆச்சிரயித்து, யதந்தி-யத்தின
ம்செய்கிறார்களோ, தே-அவர்கள், தத்ப்ரஹ்ம-அப்பிரம்மத்தையும்,
க்ருத்ஸம்-முழு, அத்யாத்மம்-அத்யாத்மத்தையும், அகிலம்கர்மஃ-
ஸகலகருமத்தையும், விதுஃஅறிவர்கள். (௨௯)

(தா-ம்) எவன் ஜநபரண துக்கத்தை யொழிப்பதற்கு (என்ப

ச்சரீரத்தில், அதியக்ஞம்-அதியக்ஞன் எவன்? அதர் கதம்ஜ்ஞேயம்-
இவ்விஷயத்தில் எப்படி அறியப்படுகின்? நிபந்த அந்மயம்-நீக்கிரகிக்
கப்பட்ட அந்தக் கரணமுடையவரால், ப்ரயானகாலே-மரணகால
த்தில், கதம் ஜ்ஞேயம் அஸி-எப்படி அறியப்படுகிறீர்? (௨)

(தா-ம்) ஏ புருஷோத்தமா! பிரம்மென்பது யாது? அத்தியாத்
மகமென்றாலென்ன? கர்மமென்பதென்ன? | அது பூதமாவது எப்ப
டிப்பட்டது? மதுஸ்-குரு! அஃது- இச்சரீரங்களிலெது? பிராண
ம்போகிற காலத்தில் ஸ்திர சித்த முடையவர்களா வெவ்வண்ண ம
றியப்படுகிறீர்? (௧-௨.)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

சுகாரஸ்ய ஹவரஸ்வாவையோ தஜுஹுக்ஷி
ஹி தவாவொஹி வகவொராவிலய . ஃகஜ-ஸுஃஜி தஃ || ௩ ||

(ப-ம்) பரமம் அக்ஷரம்-மேளான அக்ஷரம், ப்ரஹ்ம பிரம்மமெ
னப்படும், ஸ்வபாவம்-ஸ்வபாவமானது, அத்யாத்மம்உச்யதே - அத்
தியாத்மமென்னப்படும், பூதபாவ உத்பவசரம்-பிராணித்தன்மையை
உண்டுபண்ணுமதான, விஸர்கம்-விஸர்கமானது, கர்மஸம்ஜ்ஞாதம்-கரு
மமென்னப்படும். (௩)

(தா-ம்) பிரம்மென்பது சிறந்த அக்ஷரம். "என்றால் பிரகிருதிஸ
ம்பந்தமில்லாத ஆத்மஸமூகம்" அத்யாத்மமென்பது பிரகிருதி. ஸம
ஸ்தபிராணிகளுடைய வுற்பத்திக்ரும காரணமான விஸர்கமென்
னும் பீஜத்தை சேஷத்திரத்தில் விடுவதைக்கர்மமென்று சொல்லப்
படும். (௩)

சுயிஹி தக்ஷரொராவஃவஃரஃஷ்யூயிஹெவதழ் |
சுயியஜ்ஞாஹெவாத், ஹெஹெஹெஹஹு காவர || ௪ ||

(ப-ம்.) அதிபூதம்-அதிபூதமாவது; க்ஷரம்பாவம் - க்ஷரிக்குந்தன்
மையது, அதிதைவதம்-அதிதைவதமாவது, புருஷம் - புருஷன்; தே
ஹப்ருதாம் வர-சரீரிகளுக்குள் சிறந்தோனே! அதர் தேஹே - இத்
தேஹத்தில், அதியக்ஞம்-அதியக்ஞமாவது, அஹம்ஏவ-நானே. (௪)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜஜுஹ! அதிபூதமென்பது பரிணாமப்பட்ட வஸ்
து. ஸமஸ்ததேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மாவான புருடனே அதி
தைவம். இச்சரீரங்களில் ஸகல யக்ஞங்களினாலும் ஆராதிக்கப்படுகி
றவனான யானே அதியக்ஞன். (௪)

சுஹகாவெஹிஹெவஸுர நுகாகவெஹு || ௫ ||

யஃப்ரயாதிஸஃஹ்வாயாதிநாவ்யுத்ரஸம்ஸஃ|| ௫||

(ப-ம்) அந்தகாலேச-மரணகாலத்திலும், மாம் ஏவ ஸ்மரந்-என்னையே சிந்தித்துக்கொண்டு, களேபரம்-சரீரத்தை, முக்த்வா-விட்டு, யஃ ப்ரயாதி-எவன் மரிக்கிறானோ, ஸஃ-அவன், மத்பாவம்-எனது தன்மையை, யாதி-அடைகின்றான், அத்ர-இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயஃ நாஸ்தி-ஸம்சயமில்லை. (௫)

(தா-ம்) அந்திமகாலத்தில் எந்தனை தியானித்துக்கொண்டேசரீரத்தை விட்டவன் எந்தன் ஸ்வரூபத்தையே யடைகிறானென்பதில் சந்தேகமில்லை. (௫)

யம்யாவாவிஸூரஹ்வாவாத்யஜ்ஞெகௌஷெஷாபூ|
தஹெஷெவெதிகௌஹெதயஸஹிதஹ்வாவாவிதஃ|| ௬||

(ப-ம்) ஹே கௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர, அந்தே-இருதியில், யம்யந் வாபிபாவம்-எந்தெந்த பாவத்தை, ஸ்மரந்-சிந்தித்துக்கொண்டு, களேபரம்-சரீரத்தை, த்யஜதி-விடுகிறானோ, ஸதா-எப்போதும், தத்பாவபாவிதஃ-அத்தன்மையையே சிந்தித்துக்கொண்டு, தம்தம்ஏவ-அவ்வவற்றையே, ஏதி-அடைகிறான். (௬)

(தா-ம்) ஏ அர்ஜுன! புருடனெக்காலும் ஒரு வஸ்துவைவினைத்து அத்தன்மைத்தனமாகவே மனதின் கண் வியாபித்துப் பிராணர்திமத்தி லெப்பொருளை ஸ்மரித்து தேகத்தைவிடுகிறானோ, அவன் மீண்டும் அத்தன்மையே யடைகிறான். (௬)

தஸூதவெஷுகாவெஷுகாரிஸுநஸூரயய்யுஷ|
ஃய்யுவிதஃஷெஷாவஸிஷுகாவெஷெஷுஸ்யஸம்ஸயஃ|| ௭||

(ப-ம்) தஸ்மாத்-ஆகையால், ஸர்வேஷுகாலேஷுகா - எல்லாக் காலங்களிலும், மாம் அநுஸ்மர-என்னைச் சிந்திப்பாய், யத்யச-புத்தமும் செய்வாய், மயி-என்னிடத்தில், அர்பித மநோபுத்திஃ - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனதும் புத்தியுமுடைய (ஈ), மாம் ஏவ-என்னையே, ஏஷ்யஸி-அடைவாய், அஸம்சயஃ-ஸந்தேகமின் அ. (௭)

(தா-ம்) ஆதலின் முக்காலத்திலும் எந்தனை ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பாயாக. இப்பொழுது ஈ அஞ்சாமற் போர்புரிமனதையும், அறிவையும், எந்தனிடத்தில் வைத்தால் எந்தனையே யடைவாயென்ப திற் சமுசயமில்லை. (௭)

சஹூஸ்யொயாமபுகூநயெதஸூநாந்யுமாஜிநா|
ஷூரஃஷூரஃஷூஹிவ்யுபாதிபாயஃஷூநஃஷூஹிஃதயந்|| ௮||

(ப-ம்) அப்யாஸ யோகயுக்தேந, அப்பியாஸத்தோமம் யோக த்தேரோடுங்கூடி, ந அநயகாமி னா புறம்பே செலலாத, சேதஸா-மன தி னால், திவ்யம்-அப்ராஹ்மணயம், பரமப்புருஷம் - பரமபுருஷாயிருக் கும்(என்னை) அநுசிந்தயந் (அந்தியகாலத்தில்) சிந்திப்பவன், ஹே பார்த்த-ஓ அர்ச்சுன, யா து- (என்னை) அடைகிறான். (அ)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! உபாஸனை, பரிசய முகலிய வப்பியாசத் தினாலும், தியானரூபமான சமாதி யென்னும் யோகவிச்சேதத்தின லும், அந்நிரிடங்களிற் பிரவேசிக்காத மனதினாலும், அநாதியான பரமபுருடனைச் சிந்திப்பவன் எந்தனையடைவன். (அ)

கூவிவ ராரண நுஸாவி தார ிணாரணீ பாஸி நுஸ
ரெடி | ஸவ ஸ்யுயா தார ிவி த ரு-வ ஶாதி சுவண-க
ஸிவரஸா ச|| கூ||

வ்யாணகாஹி நவாஹி ஶஹ்யூயாஹி யாஹி யாஹி
ஶவ | ஶவ ஶ்யுயா தார ிவி த ரு-வ ஶாதி சுவண-க
ஸிவரஸா ச|| கூ||

(ப-ம்) கவிம்-ஸர்வஜ்ஞனாய், புராணம் - புராதனனாய், அநுசா ஸிதாரம்-ஆளுமவனாய், அஹிணம் அஸீயாப்ஸம் - அனுஷங்கு அனு வாய், ஸர்வஸ்ய-எல்லாவற்றிற்கும், தாதாரம் - சிருஷ்டி கர்த்தாவா ய், அசிந்த்ய ரூபம்-சிந்திக்கவரிய ரூபமுடையனாய், தமஸஃ பரஸ்தா த்-பிரகிருதிக்குப் புறம்பே, ஆதித்யவர்ணம்-சூரியனை(ப்போன்ற) சி றமுடையனானவனை, ப்ரயாணகாலே-மரணகாலத்தில், பக்த்யா-பக் தியோடு, யுக்தஃ-கூடியவன், யோகபலேநச - யோகபலத்தால், அச லேநமஸா-அசைவுறாதமனதினால், ப்ருவோஃமத்யே-புருவங் ளுக் கிடையில், ப்ராணம்-பிராணனை, ஸம்யக், ஆவேச்ய - நன்றாய் நிறுத் தி, யஃ அநுஸ்மரேத்-எவன் இடைவிடாதுசிந்திக்கிறானோ, ஸஃ-அவன், தம்திவ்யம்-அந்த திவ்வியமான, பரம் புருஷம்-பரமபுருஷனை, உபை தி-அடைகிறான். (க.உ)

(தா-ம்) ஸர்வஞ்யனாயும், ஆசியந்தமில்லாதவனாயும், பிரபஞ்சத் தைப் படைப்பவனாயும், அனுஷங்குவாயும், ஆத்மாவுக்கு அந்தர் யாமியாயும், ஸர்வலோகாதிகாரியாயும், அசிந்தியரூபனாயும், சூரிய ன்போன்ற பிரகாசமுடையவனாயும் இருளுக்கு வெகுதூரையுமிரு க்கிற எந்தனை எவன் இடைவிடாமல் தியானிக்கின்றானோ: அப்படி

ப்பட்ட சாது பிராணப்ரயானகாலத்தில் திருடசித்தத்தோடும், பக்தியோடும், யோகபலத்தோடுங்கூடினவனாய், இரண்டு புருவத்திற்குமிடையிலுள்ள சுழிமுனையின்கண் பிராணவாயுவை நன்கு நிறுத்தித் திவ்யமங்களஸ்வரூபியான அப்பரமபுருடனை ஆசிரயிப்பான். (ஸ0) திவ்யம்-ஸிருஷ்டி ஸ்திதிஸம்-ஹாராதி அற்புத கர்மமுடையவர். (ஸஸ) ஸம்யக்-ஜாக்கிரதைதயாய். (கூ-ய)

யக்ஷரா வெடிவிடிவடிவாதி விஸந்தியடிதபொ வீதரா மாஃ | யஜிஹுஃதொஸ்ய ஹவய-ஃவராஹி ததெவடிஸம்ஸுஹெ ணவ்யவக்ஷு|| கக||

(ப-ம்) யத்-எத்தையானால், அக்ஷரம்-அஸ்தூலத்வம்முகளியகுணங்களுடையதாக, வேதவிதம்-வேதமறிந்தவர்கள், வதந்தி-சொல்லுகின்றார்களே, வீதராகாஃ-நிஷ்காமரான, யதயம்-யத்தினசீலர்கள், யத்-எந்த (அக்ஷரத்தை), விசந்தி-பிரவேசிக்கின்றார்களே, யத்இச்சந்தம்-எந்த (அக்ஷரத்தை) இச்சிப்பவர்கள், ப்ரஹ்மசர்யம்-பிரம்மசரியத்தை, சரந்தி-அனுட்டிக்கின்றார்களே, தத் பதம்-அந்த ஸ்வரூபத்தை, தே-உனக்கு, ஸங்க்ரஹேண-ஸங்கிரஹமாக, ப்ரவக்ஷ்யே-சொல்லுகிறேன். (கக)

(தா-ம்) எந்த நித்திய வஸ்துவை வேதமுணர்ந்தோர் கூறுகின்றார்களே, எதுண்டத்தில் இராகத்வஷமற்ற யதிகள் பிரவேசிக்கின்றார்களே, எதைக்கருதி பிரம்மசரியமென்னும் இந்தரிய நிக்கிரஹாநுஷ்டானத்தைச் செய்கின்றார்களே, அப்படிப்பட்ட ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை புந்தஸுக்குச் சுருக்கமாயுரைக்கின்றேன். (கக)

ஸவ-ஃவாராணிஸம்யஜுஜெநாஹுடிநிராயுஜ |
 கிஜு-ஃயாயா த நஃவ்ராணஜாவிலெ சாயாமயாரணாஸு ||
 ஷிதெ து காஷாரஸு ஹவ்யாஹரஸுஜாஜநஸுரநு |
 யஃவ்யாகி துஜிநுஜெஹாஸபாகிவரஜாமகிஸு || கக ||

(ப-ம்.) ஸர்வத்வாராணி - எல்லாத்துவாரங்களையும், ஸம்யம்ய-அடக்கி, மநஃ-மனதை, ஹ்ருதி - இருதயத்திலிருக்கும், (என்னிடத்தில்) திருத்யச-மடுத்து, யோகதாரணம் - யோகமென்னும் தாரணையை, ஆஸ்த்திதம்-அடைந்தவனாய், ஓம் இதி-ஓம் என்கிற, ஏகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம-ஏகாக்ஷரப் பிரம்மத்தை, வ்யாஹரந்-சொல்லிக்கொண்டு, மாம் அநுஸ்மரந்-என்னை இடைவிடாதுசிந்தித்து, ஆக்மநஃபிராணம்-தன்பிராணனை, மூர்த்தி ஆதாய - தலையில்வைத்து, தேஹம் த்யஜந்-

சூஸ்ய ஹஹுவ ஶாஸ்தொகாஃவ நநாவதி ஶுநாஜ-ஃந
 ஶாஸ்தொவத்யு துகளஞெயவ நஜ-ஃந நவீஜ்யெதி ககூ||

(ப-ம்) அர்ஜுந-ஓ அர்ச்சுனா! ஆப்ரஹ்மபவநாத்-பிரமலோகப
 ரியந்தமுள்ள, லோகாஃ-உலகங்கள், புநராவர்திரஃ - திரும்புதலுடை
 யவைகள்; கௌந்தேய - ஓ குந்திபுத்திர! மாம் உபேத்யது - என்
 னை அடைந்தாலோ, புநஃ ஜந்ம-மறுபடியும் பிறவி, நவீத்யதே - இ
 டையாது. (கக)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ப்ரம்மலோகம் வரையிற்போகாமல் வேறு
 லோகஞ்சென்றொர்க்கு மறுபிறப்புண்டு எந்தனை யடைந்தபின்பு மா
 த்திரம் மறுபிறப்பில்லை. (கக)

ஸஹஸ்யய-மவய-ஃதஜஹய-ஃஶு ஹவெணாவிஜ-ஃ
 ராத்ரீ-ய-மஸஹஸ ரா-காஷெஷொரா-த்யு விஜெஜ-நாஃ||

(ப-ம்) யேஜுநாஃ-எந்த ஜனங்கள், அஹோ ராத்ரவிதஃ-பகவிரவுக
 னையறிந்திருக்கிறார்களோ, தே-அவர்கள், ப்ரஹ்மணஃ-நான்முகனுக்
 கு, யத்அஹஃ-எதுதின(பென்றால்), தத்-அது, ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்த
 ம்-ஆயிரயுகங்களின் முடிவுஎன்று, விதஃ-சொல்வர்கள். (கௌ)

(தா-ம்) இராப்பகலென்கிற விபாகமுணர்ந்த ஜனங்கள் நமது
 ஆயிரம் நான்குயுகத்தை ப்ரம்மனுக்கோர் பகலென்றும், இன்னும
 வ்வளவு சதுரயுகம் சென்றால் அது அப்பிரம்னுக்கோர் இரவென்
 றுங்கூறுவார்கள். (கௌ)

சுவஸ்தா-ஶு-கயஸுவ-ஃ-ஶு-ஹவ-த்யு-ஹாராமஜெ|
 ராத்ரீ-ய-மஷெஷு-யெஷெ-தெ-வாவ்யு-கஸ-ஃ-ஜெ-கெ|| கஅ||

(ப-ம்.) அஹராகமே-பகல்வரும்பொழுது, வ்யக்தயஃ ஸர்வாஃ)
 வியக்திக ளெல்லாம், அவ்யக்தாத்-அவ்வியக்தத்தினின்றும், ப்ரபவ
 ந்தி-உண்டாகின்றன; ராத்ரீ-ஆகமே-இரவு வரும்பொழுது, அவ்யக
 தஸம்க்ரஹே-அவ்யக்தமென்று பெயருடைய, தத்ரைவ அவ்விடத்
 தில்தானே ப்ரஸீயந்தே-லயிக்கின்றன. (கஅ||

(தா-ம்) பரஸீனது ஆரம்பத்தில் பிரதிருதி ஸ்வரூபியானபிரம்
 னிடத்தில் நின்று உலகமெல்லா முற்பத்தியாகின்றது. பிரமனு

கு இரவினது ஆரம்பத்தில் பிரகிருதி ரூபியான அப்பிரமனிடத்தே யாவும் லயப்படுகின்றன. (கஅ)

ஹிதமுஜஸுவனவாயஹிகுவாஹிகுவாபு லீயதெ |

நாதுராமஜெவஸீவாய-ஹிதமுஜஸுவனவாயஹிகுவாஹிகுவாபு || . ககி

(ப-ம்) ஹேபார்த்த-ஓ பார்த்தா, ஸஏவ அயம் பூதக்ராம-அந் தஇந்த பூதஸமூஹமே, அவச-பாவசமாய்க்கொண்டு, பூத்வா பூத் வா-உண்டாகி யுண்டாகி, ப்ரலீயதே-அழிகின்றது, அஹராகமே-ப கல்வரும்பொழுது, ப்ரபவதி-உண்டாகின்றது. (கக)

(கா-ம்) பார்த்தா! அப்பிராணி சமூகமே கர்மவசத்தாற்பிறந்து பிறந்து நசிக்கின்றன. இராத்திரியின்றொடர்பிழைப்பதும், பகலின துதொடர்பிழைப்பது மியர்க்கையாயின. (கக)

வரஸஸாதஹாவொநொவொகொவொகொதொதொ ||

யஸஸவொஹிதமுஜஸுவனவாயஹிகுவாஹிகுவாபு || உகி

(ப-ம்) தஸ்மாத்அவ்யக்தாத்-அந்தப்(பிரகிருதிரூப)அவ்யக்தத் தைக்காட்டிலும், பர-உத்க்ருஷ்டமான, அந்ய-மற்றொரு, அவ்ய க்த-பிரமாணத்துக்குப்புலப்படாத, ஸநாத-நித்தியமான, ய-பா வ-யாதொருபாவ(முண்டோ), ஸ-அது-ஸர்வேஷுபூதேஷு - எ ல்லாப்பூதங்களும், நச்யத்ஸ-நசிக்ருஷ்டம் பொழுதும், நவநச்யதி-நசிக் கிறதில்லை. (உக)

(தா-ம்) பிரகிருதிக்கு விலக்ஷணமாயும், அநித்தியமாயுமுள்ள ஸமஸ்தவஸ்துவும் நசித்தாலும் தான் நாசமடையாமலும், எப்பிரமா ணத்தாலும் அறியக்கூடாததுமான ஆன்மா வேறானதென்றுணர்க.

ஹிதமுஜஸுவனவாயஹிகுவாஹிகுவாபு லீயதெ |

யஸஸவொஹிதமுஜஸுவனவாயஹிகுவாஹிகுவாபு || உகி

(ப-ம்) ய-எதுவானால், அவ்யக்த-அவ்யக்தம், அக்ஷர-அக்ஷ ரம், இதிஉக்த-என்று சொல்லப்பட்டதோ, தம்-அதை, பரமாம்சதி ம்-பரமகதியாக, அஹ-சொல்லுகிறார்கள், யம்-யாதொன்றை, ப் ராப்ய-அடைந்து, ந நிவர்த்ததே-நிவர்த்திக்கமாட்டார்களோ, தத்- அது, மம-எனது, பரமம் மேலான, தாம்-(சீயபன)ஸ்தாரம். (உக)

(தா-ம்) அவ்யக்தமெனவும், நாசமற்றதெனவும் கூறப்படுகிற

ஆன்மாவே முக்கியமான தெதியென்றரைப்பார். அதையுணரப்பெற்றோர் மீண்டும் பிறவார். அதுதான் எந்தனுக்கு முக்கியமான ஸ்தானம். (௨௧)

வாராஷஸவாரிவாய-ஹக்ஷாஹஸநந்யா|
யஸ்யா-தர்ஸாநிஹிதாநியெநவவ-ஹிஹி-தத்யு|| ௨௨||

(ப-ம்.) இதம்ஸர்வார்-இதெல்லாம், யஸ்ய-யாதொத்தனுடைய, அந்தம் ஸ்தாநி-உள்ளுக்குள்ளிருக்கின்றனவோ, யேந - எவனால், ததம்-வியாபிக்கப்பட்டதோ, ஸி-அந்த, பரஃபுருஷஃ-பரம புருஷன், அநந்யயா-மற்றொன்றைநாடாத, பக்த்யா-பக்தியினால், லப்யஃ-அடையத்தகுந்தவன். (௨௨)

(தா-ம்) பார்த்தா! இந்தச் சேதன சேதனஸ்வரூபங்களான ஸர்வபூதங்களும் எவனிடத்தில் அந்தர்க்கதங்களாகவிருக்கிறதானவோ, எவன் இந்த எல்லா வஸ்துக்களிடத்திலும் வியாபித்திருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்ட பரமபுருடன் அந்நிய விஷயசம்பந்தமில்லாத பக்தியொன்றாலேயே அறியத்தக்கவன். (௩௦) அநந்யயா - ஆத்மவிஷயமான. (௨௨)

யத்யுகாமகூநாவ்யுதீராவ்யுதிஹ்வெவ்யாயிஹி|
வ்யாதாயா-திதகாமவக்ஷ்யாநிஹிததஷ-ஹ|| ௨௩||

(ப-ம்.) பூதாநி-(ஸகல)பூதங்களும், ஹேபரதர்ஷப-ஓ பரதச்சிரேஷ்ட, யத்ர-எந்த, காலே-மார்க்கத்தில், ப்ரயாதாஃ-சென்ற(மறித்த), யோகிஹி-யோகிகள், அநாவ்ருத்தி-திரும்பாமையையும், யோகிஹி-புண்ணியவான்கள், ஆவ்ருத்தி-திரும்புதலையும், யாந்தி-(முறையே) அடைகின்றனரோ, தமகாலம்-அந்த காலத்தை, வக்ஷ்யாயி-சொல்லுகிறேன். (௨௩)

(தா-ம்) ஏ பாரதா! யோகிகளெந்தமார்க்கத்திற்சென்று மறுபிறப்பில்லாதவர்களாயும், பிறப்பையுடையவர்களாயுமாவார்களோ அந்த மார்க்கத்தை யுந்தனுக்கறிவிக்கின்றேன். (௨௩)

கயிஜ-ஹிதிரஹஸ-கஷாணாலாஉதாராயணடி|
தத்யுப்யாதாமஹி-திஸுஹஸுஹவ்ஹொஜநாஃ|| ௨௪||

(ப-ம்) அக்ஷி-அக்கினி, ஜ்யோதி-ஜோதி, அஹம்-பகல், சக்லஃ-

சுக்லபகூடர், ஷண்மாஸாஃ-ஆறுமாதங்களான, உத்தராயணம்-உத்தராயணம், தத்ர-இதில், ப்ரயாதாஃ-மரணமடைந்த, ப்ரஹ்மவிதஃ-பிரமத்தையறிந்த, ஜநாஃ-ஜனங்கள், ப்ரஹ்ம-பிரமத்தை, உச்சந்தி-அடைகின்றார்கள். (௨௪)

(தா-ம்) அக்கினி, தேஜஸ், பகல், சுக்கிலபகூடம், உத்தராயணம் என்கிற இந்தமார்க்கமாய்ச்சென்ற பிரமவித்துகளான ஜனங்கள் பிரமத்தைச் சேருவார்க ளென்பது “அர்ச்சிராதி மார்க்கமெனப்படும்.” (௨௪)

ய-ஹொராதி ஷ்யாக்ஷணா ஷாணாலா ஷக்ஷிணாய நமஸு
தது ஷாஃஹொஜ்யா தியெ-ஹாமி-ஷ்யாவ்யு-நி-த-ஹொதஃ || ௨௫ ||

(ப-ம்) தூமஃ-புகை, ராத்ரிஃ-இரவு, ததா-அப்படியே, க்ருஷ்ணஃ-கிருஷ்ணபகூடம், ஷண்மாஸாஃ-ஆறுமாதங்களான, தக்ஷிணாயனம் - தக்ஷிணாயனம், தத்ர-இதில், யோஃ-யோகியானவன், சாந்த்ரமஸம்-சந்திரஸம்மந்தியான, ஜ்யோதிஃ-சோதியை, ப்ராப்ய-அடைந்து, நிவர்த்தே-திரும்புகிறான். (௨௫)

(தா-ம்) புகை, இரவு, கிருஷ்ணபகூடர், தக்ஷிணாயனமென்னும் ஆறுமாதம் என்கிற இந்தமார்க்கமாய் சந்திரனது தேஜஸ்ஸை ஆசிரயித்த யோகிகள் மறுபிறப்பெடுக்கிறார்கள். இதை “தூமமார்க்கமெனப்படும்.” (௨௫)

ஸுக்ஷுஷ்ணமகீஹொதஜமதஸூஸூதீஹொதி
ஷக்யாயாத்யநாவ்யுதிஹ்யாவத-ஹொதஸு-நஃ || ௨௬ ||

(ப-ம்) சுக்லக்ருஷ்ணே-வெண்ப்பும் கறுப்புபான, ஏதேகதீ-இக்கதிக(ளிரண்டும்), ஜகதஃ-உலகத்துக்கு, சாச்வதே-சாசுவதங்களாக, மதே-எண்ணப்பட்டன, ஏகயா-ஒன்றால், அநாவ்ருத்திம்-மீட்சியன்மையை, யாதி-அடைகின்றான், அந்யயா-மற்றொன்றால், புநஃ - மறுபடியும், ஆவர்த்தே-திரும்புகிறான். (௨௬)

(தா-ம்) சுக்கிலபகூடம் “வெண்மை” கிருஷ்ணபகூடம் “கறுப்பு” என்கிற இவ்விரண்டு மார்க்கங்களும் “அர்ச்சிராதி, தூமாதி மார்க்கங்களும்” பிரபஞ்சத்திற்கு சாசுவதமென்பது வேதசம்மதமாயிருக்கிறது. அவ்விருமார்க்கங்களும் ஆதியான அர்ச்சிராதி மார்க்கமாய்

ச்சென்றவனுக்கு மறுபிறப்பில்லை. இரண்டாவதான தாமதார்க்கமாய்ச்சென்றவனுக்கு புனர்ஜன்மம் சம்பவிக்கிறது. (உக)

நெ நெ தஸ்ய தீவாய-ஃகி நாநுயொநீஜ-ஹ்யுகிஸூநா|
தஸூதவெ-ஃஷ-காவெஷ-யொமப-கொஹவாஜ-ஃ||

(ப-ம்.) ஹேபார்த்த-வாராய் பார்த்தனே, ஏதே-இந்த,ஸ்ருதீ-மார்க்கங்களை, ஜாந்-அறிகின்ற, யோகி-யோகியானவன், கச்சந-எவனும், நமுஹ்யதி-கலங்கான், தஸ்மாத்-ஆகையால், ஹே அர்ச்சந-ஓ அர்ச்சனா! ஸர்வேஷ-எல்லா, காலேஷ-காலங்களிலும், யோகயுக்தஃ-யோகத்தோடுகுடியவனாய், பவ-ஆகுவாய். (உஎ)

(தா-ம்) ஏ பார்த்தா! மேற்கூறிய இரண்டு மார்க்கமு முணர்ந்தளந்த யோகியும் பிரமிக்கமாட்டான். ஆதலால் நீயுமெக்காலும் யோகநிஷ்டனாகவீரு. (உஎ)

வெஷெஷ-யஷெஷ-தவஸூ-வெவ ஞானெஷ-யதுணூ
ஹஸூ-ஷிஷூ | ஸுஷூகி தவ-ஃஷிஷ-விஷிஷாபொநீவாரஸூந
ஜ-வெஷிஷூ|| ௨௮

(ப-ம்) வேதேஷ-வேதங்களிலும், யக்ஞேஷ-யாகங்களிலும், தபஸ்ஸ-சௌவ-தவங்களிலும், தானேஷ-தானங்களிலும், யத்-எந்த, புண்யபலம்-புண்ணியபலம், ப்ரதிஷ்டம்-சொல்லப்பட்டதோ, இதம்-இதை, விதித்வா-அறிந்தா. யோகி-யோகியானவன், தக்ஸர்வம்-அவை எல்லாவற்றையும், அத்யேதி-அதிக்கிரமிக்கிறான், ஆத்யம்-முகல்முதலான, பரம்ஸ்தானம்-பெரியஸ்தானத்தையும், உபைதி-அடைகின்றான். (௨௮)

(தா-ம்) வேதாத்தியயனம், யஞ்ஞம், தவம், ஈகை இதுமுதலானவைகளாலுண்டான புண்ணிய விசேடங்கள் ஞானியும், யோகியும், அதிக்கிரமித்து ஆதியந்தமில்லாதமேன்மை தாங்கிய பதவியைப் பெறுகிறான். (௨௮)

ஸ்ரீகீதாஸூ விஸ்வரூபஸந்தர்ஸாயோகமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கூ-வது அத்தியாயம்.

ராஜவிஜயா ராஜமஹ்யொயாம்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ-க்யூஷ்வகவாஹ.

உதும்-தமஹ்யு-தம்-பு-வக்ஷ்யாஜ்ய-மஸ-மய-வெ

ஜ்ஞா-நவிஜ்ஞா-நஸ-மயி-தம்-யத்-ஜ்ஞா-கா-ஜெ-கக்ஷ்ய-வஸ-மஹ-கா-கா

(ப்ரதிபதம்.) அநஸ-மயவே - அஸ-மயாரஹி-தமான, தே-
உனக்கு, குஹ்யதமம்-அதிரஹஸ்யமும், விஜ்ஞா-நஸ-மயி-தம்-விஜ்ஞா-
நத்-தா-மிகு-மய-தமான, இதம்-து-இந்த, ஜ்ஞா-நம்-ஞான-த்தை, ப்ர-
வக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், யத்-எதை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, அசு-
பாத்-கர்ம-பந்தங்களி-விருந்து, மோ-கக்ஷ்ய-ஸே-வி-டு-படுவாய். (க)

(தா-ம்) எதையுணர்ந்தபின்பு அசு-பங்களான கர்ம-பந்தங்களில்நி-
றும் முக்தி-பெறுவாயோ அப்படிப்பட்ட பரம இரகசியமான மெஞ்-
ஞானத்தை விசேஷ ஞானத்துடன் பொருமையற்ற வுனக்குச்-
சொல்லுகிறேன். (ஸம்) விஜ்ஞா-நஸ-மயி-தம்-அ-நு-ப-வ-ஞ்-ஞா-ந-த்-தா-மிகு-
கூ-மயி-ந. (க)

ராஜவிஜயா ராஜமஹ்யொ வவித்ரு-ஜி-ஜி-தூ-ஜி

பு-க்யூஷ்வகவமஹ்யொ-ம்-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-க-த-ம்-ஜ-வ-ய-பு-ஜி-ஜி

(ப-ம்) இதம்-இது, ராஜ-வி-த்யா-ராஜ-வி-த்யை; ராஜ-குஹ்யம்-ராஜார்-
ஹ-மான-ரஹஸ்யம், உ-த்தமம்-மே-லான, ப-வி-த்யம்-பரி-சு-த்திகர-மும், ப்ர-த-
ய-க்ஷ-வ-க-மம் - ப்ர-த்ய-க்ஷ-வி-ஷய-மு-டைய-தும், தர்-ம-யம்-ச-த்-ரு-க்-க-ளே-த-
தி-க்-க-ச்-செய்-கிற, கர்-தும் - செய்வதற்கு, ஸ-ஸ-ஸ-க-ம் - மிகவும், எ-ளிய-
தும், அவ்ய-யம்-நா-ச-ம-ற்ற-த-மா-ன-து. (உ)

(தா-ம்) இது, இராஜ-வி-த்யை, "என்பதால்-வி-த்யை-த-க-ரு-க்-க-ல்-லாம்-
சி-ற-ந்த-து. அ-ல்-ல-து-இ-ரா-ஜ-ார்-ஹ-மான-வி-த்யை" இ-ரா-ஜ-குஹ்யம். "என்ப-
தால்-இ-ர-க-ச-ிய-வி-த்யை-த-க-ரு-க்-கு-ட்-சி-ற-ந்த-து. அ-ல்-ல-து-இ-ரா-ஜ-ார்-ஹ-மான-
இ-ர-க-ச-ியம்" இது-வி-சே-ஷ-ப-ரி-சு-த்-த-மு-டைய-தும், க-ண்-க-ட-ாய்-க்-
க-ா-ண-த்-த-க்-க-தும், மோ-ட்-ச-தர்-ம-சா-த-ன-மா-ன-தும், இ-ல-ரு-வி-ற்-செய்-ற்-
ப-ா-ல-ன-வா-க-ிய-தும்-அ-ழி-வ-ற்-ற-த-மா-ம். (உ)

க-ஸ-ர-ஜ-ய-ா-நா-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ய-ஜி-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ய-ப-ா-ஸ-த-ய-ப-ி

க-ஸ-ர-ஜ-ய-ா-நா-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ய-ஜி-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-ய-ப-ா-ஸ-த-ய-ப-ி-ஜி-ஜி-ஜி-ஜி

(ப-ம்) ஜே-ப-ர்-த-ப-ஓ-அ-ர்-ஜ-நா, அ-ஸ்ய-இ-ந்த, தர்-ம-ஸ்ய-தர்-ம-த்

கீத, அஸ்ரத்ததாஸி-நம்பாத, புருஷாஃ-புருஷர்கள், மாம்-என்னை, அப்
 ராப்ய-அடையாமல், ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மநி - இயமனான ஸம்ஸார
 மார்க்கத்தில், நிவர்தநதே-வர்த்திக்கிரர்கள். (௬)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! மானிடர் இவ்வுபாஸனையென்னும் தர்மத்
 திற்கு உடனப்பட்டவராயினும் நமடிக்கையும், அன்புமில்லாதவர்க
 ளாய் எந்தனை படையாது மிர்தயுருபமான ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில்
 மிக்ரு பிரவேசிக்கிரார். (௭) அஸ்ரத்ததாநாஸவிஸ்வாஃ- மற்
 றிருக்கிற. (௬)

ஔயாதத தீரிலவ-ஃ ஜமடிவ்யுக்தே-தி-நா |
 ஔஸூநாநி லவ-ஃ-தாநி ஔஹந்தெஷுவஸி-தஃ || ௭ ||

(ப-ம) அவ்யக்சமுர்த்திரா-அபரகா சருபத்தையுடைய, மயா-என்
 னால், இதம்-இத, ஸர்வம்-ஸகலமான, ஜகத்-உலகம், ததம-வியாபிககப்
 படடிருக்கிறது, ஸர்வபூதாநி-எல்லாபபூதங்களும், மதஸ்தாநி என்
 னையாசாயித்திருக்கின்றன, அஹம்ச-நானே, தேஷு - அவைகளி
 டத்தில், அவஸதிதஃ-இருப்பவன் ஆல. (௭)

(தா-ம) இந்த ஜகத்தெல்லாம அவ்யக்சமுபியான எந்தனாலேவியா
 பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஸடஸ்த வஸ்துகளும் எந்தனை ஆஸ்ரயித்
 திருந்தாலும் நான் எதையும் ஆஸ்ரயித்திருக்கவில்லை. (௭)

நஔஸூநாநி ல-தாநி வஸ்யு-ஔெ பொம-ஔஸூநாஸு |
 ஹ-தஔஸூநாநி ல-தாநி ஔஹந்தெஷுவஸி-தஃ || ௭ ||

(ப-ம்) பூதாநி-பூதங்கள், மதஸ்தாநி-என்னிடத்திருப்பவைகளு
 ம், ச-அல்ல ; மே-என்னுடைய, ஐஸுவாம்-ரஸ்வரஸம்மந்தியான, யோ
 கம்-யோகத்தைபஸ்ய-பார், மம-என்னுடைய, ஆதமா-ஆதமாவானது,
 பூதப்ருத்-பூதங்களைப் பரிக்கின்றது, பூதஸ்தத்-பூதங்களில இருப்
 பதும், ந-அல்ல, பூதபாவநஃ-பூதங்களை உண்டாசகுவது. (௭)

(தா-ம்) அன்றியும் எந்தனிடத்தில் எந்தபூதமில்லை, ரஸ்வரஸம்பந
 தமான சக்தியால் தரிக்கின்றென். ஆயினுமயான் அவ்வஸ்துகளிடத்
 திலுமில்லை. எந்தன் சங்கற்பமே யாவையும் படைக்கின்றது. (௭)

யஸூகாஸூலி-தாநி-த்யு-வாயு-ஸூவ-ஃ-த்யு-மொஔஹாநி |
 தயாஸூவ-ஃ-நாநி ல-தாநி ஔஸூநாநி-த்யு-வயாரயி-கி

(ப-ம்) ஆகாசஸ்திதி-ஆகாசத்தில் இருக்கும், மஹாந்-பெரிய, வ
 யு-வாயுவானது, யதா-எப்படி, நித்யம்-எப்போது, ஸர்வதரகஃ-எங்
 கும், வீசதி-தேர், ததா-அப்படி, ஸர்வாணி-எல்லா, பூதாநி-பூதங்

களும் தத்ஸ்தாநி-என்னில் இருக்கின்றன, 'இதி-என்று, உபநாய-
விச்சித் துக்கொள்ளுவாயாக. (க)

(தா-ம்) ஆகாயத்திலெங்கும் வியாபித்திருக்கிற காற்று எவ்வாறு
எந்தனிடத்திலிருக்கிறதோ, அவ்வாறே எல்லாவஸ்துக்களும், எந்த
னிடத்திலிருக்கிறதென்று அறிதேகொள். (க)

ஸவ-ஹ-ஓ தாநிகளெய வ்யக்யதிஃபாந்தி ஜாபிகாபு
ஹுக்ஷயெவ-நஸூநி கலூரஹ விஸ்யஜாஜ்யஹபு|| எ||

(ப-ம்) ஹேகௌநதேயா-ஓ அர்ஜு-நா'ஸர்வபூதாநி-எல்லாப்
பூதங்களும், மாமிகாம்-எனக்குச்சரீரமான, பக்ருதிம்-பிரகிருதியை,
கல்பக்ஷயே-கல்பத்தின் முடிவில், யாநதி-அடைகின்றன, சல்பா
தௌ-கல்பத்தின் ஆதியில், புநஃ-மறுபடி (தாநி)-அவைகளையே,
அஹம்-நான், விஸ்ருஜாமி-ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். (எ)

(தா-ம்) ஏ குநதி புத்திரா! பிரளயகாலத்தில் எல்லா வஸ்துக்
களும் என்னுடன் சேர்ந்த பிரகிருதியை ஆசிரயிக்கின்றன. அவை
களை மீண்டிம யுகாரம்பதத்தில் யானே சிருஷ்டிக்கின்றனன். (எ)

வ்யக்யதிஃஸூரஜிவஹு விஸ்யஜாஜி வ-நஃ-ஹ-ஓ
ஹ-ஓ தமூரஜிஹ-ஓ வஸூ-ஹ-ஓ வ-ஹ-ஓ|| அ||

(ப-ம்) ஸ்வாம்-என், சம்பந்தமான, ப்ரக்ருதிம்-பிரகிருதிக்கு
வசாத் - வசமாயிருக்கையால், அவசம் - சுவாதீனபற்றிருக்கின்ற,
இமம்-இந்த, பூதக்ராமம்-பூதவ முதாயத்தை, க்ருத்ஸம்-எல்லாவற்
றையும், புநஃ-அடிக்கடி, விஸ்ருஜாமி-சிருஷ்டிக்கின்றேன். (அ)

(தா-ம்) எந்தன் பிரகிருதியைக் காரணமாகக்கொண்டு அப்
பிரகிருதியினது ஸ்வாதந்திரியத்தால பரவசமான பிராணி சமூ
கத்தை அடிக்கடி சிருஷ்டிக்கிறேன். (அ)

நஹாஃ தாநி கஜாணி நிஸ்யஹி யநஃய
உஹாஸீ ந வஹாஸீ ந ஜஸூ-ஹ-ஓ கஜ-ஹ-ஓ|| அ||

(ப-ம்) ஹேதந்ரஜய-ஓ அர்ச்சுனா! உதாளீநவத்-உபேக்ஷிப்
பவன்போல், ஆஸீ-ஹ-ஓ-இருக்கின்றவனாய், தேஷு-கர்மஸூ-அக்கரு
மங்களில், அஸக்தம்-ஸகலற்றவனாயிருக்கின்ற, மாம்-என்னை, தாநி
கர்மாணி-அந்தகருமங்கள், நரிபத்நதி-கடடுபபடுத்தமாட்டா. (க)

(தா-ம்) தனஞ்ஜயா! உதாசினன்போலிருந்து எந்த கர்மத்தி
லும் சம்பந்தப்படாத எந்தனை அச்சிருஷ்டி முதலிய கர்மங்கள் க்ரு
ஷ்டிக்கமாட்டாது? (க)

சீபாயுஷெண ப்ருக்யுதி ஸூபதெவஸுராஸ்யு
 ஹெதுநாநெந களெபெப ஜமலிவரிவததெலி

(ப-ம்) அத்யக்ஷண - பரவர்த்தகனா, மாயா - என்னால், ப்ரக்ருதி-பிரகிருதியானது, ஸசராசரம்-ஜங்கமாஜங்கமங்களுடன் கூடிய, ஜகத்-உலகத்தை, ஸூயதே-உண்டு பண்ணுகின்றது, ஹேகௌக்தேய-ஒருத்திபுத்திர! அநேந ஹேதுநா-இந்த காரணத்தால், ஜகத்-உலகமானது, விபரிவர்த்ததே - பரிணமித்துக் கொண்டிருக்கிறதல்லவா. (கௌ)

(தா-ம்) கௌந்தேயா! யான் அத்தியக்ஷணாக வீருப்பதால் எனது பிரகிருதி எல்லா சராசரங்களையும் படைக்கின்றன. இக்காரணத்தினாலேயே அநேகஜகத்துபரிணமிக்கின்றது. (மாறுகின்றது.) (கௌ)

ஶவஜாதந்தி ஜாஃ சூல ஜாநுஷீஃ தநுஜாஸூரி தபூ
 வரஹாவஜிஜாநதெதா ஜெஹூதஜெஹூஸூரியகி

(ப-ம்) மம - என்னுடைய, பரம்-மேலான, பாவம்-அபிப்பிராயத்தை, அஜாநந்தஃ-அறியமாட்டாத, மூடாஃ-மூடர்கள், பூதமஹேஸ்வரம்-பூதங்களுக்கு நியாமகனாய் (இருந்துவைத்து), மாநுஷீம்-மனுஷ்ய சம்பந்தமான, தநம்-சரீரத்தை, ஆஸூரி தம்-அடைந்திருக்கின்ற, மாம்-என்னை, அவஜாநந்தி, அநாதரிக்கிறார்கள். (கக)

(தா-ம்) மூடர்கள் ஸர்வப் பிராணிகளுக்கும் ஈசனான என் பரஸ்வரூபத்தையுணராத மானிடதேகத்தை யடைந்திருக்கிற என்னைப்பார்த்து அலக்ஷியம் செய்கிறார்கள். (கக)

ஜெவாஸூரஜெவகஜெ-ஹெணா ஜெவஜெநா நாலிவெதஸூ
 ராக்ஷலீ ஜாஸூரீஃ ஜெவ ப்ருக்யுதிஃ ஜெவநீஃ ஸூரி-தாஃ

(ப-ம்) ஆஸ்-ரீம்-அசரசம்பந்தமும், ராக்ஷலீம்-சைவ-ராக்ஷஸ சம்மந்தமுமான, ஜெவநீம்-ஜெவஹத்தையுண்டுபண்ணும், ப்ரக்ருதிம்-பிரகிருதியை, ஸூரி-தாஃ-அடைந்த (அவர்கள்), விசேதஸஃ-ஞான மில்லாதவராயும், ஜெக ஆசாஃ-வியர்த்தமான ஆசையற்றவராயும், ஜெக கர்மாணஃ-வியர்த்தமான செய்கைகளுற்றவராயும், ஜெக ஜ்ஞானாஃ-வியர்த்தமான ஞான முடையவர்களாயும் (பவத்தி) அகிறார்கள். (கஉ)

(தா-ம்) ஜெகத்தை தரத்தக்க இராஜஸ தாமஸகுணங்களை ஆசிரயித்தவர்கள் பயனற்ற விபாபாரத்தை யுடையவர்களாயும், நிஷ்பல மஜெராதத்தை யுடையவர்களாயும், பயனற்ற ஞானமுடையவர்களாயும், ஶன்மன தில்லாதவர்களாயு மாவார்கள். (கஉ)

சீகராதா நமஸு ஜாஹாய-ஓ ஹெலீஃ ப்ருக்யுகி ஜாஸி தாஃ।
ஹஜிஃ-த்யுநத்யு சீகராவா ஜீகாக்வா ஹ-ஓ தாஹிஸ்யப்யு! ௧௩॥

(ப-ம்) ஹே பார்த்த-ஓ அர்ஜுநா! மஹாத்மாநஃ-த-மஹாத்மா
மாக்களோ, ஸ்தவீம் - தேவஸம்பந்தியாகிய, ப்ரக்ருதீம் - பிர
கிருதியை, ஆஸிதாஃ- அடைந்தவர்களாய், ப்ருத ஆதீம் - ப்ருதங்
சளுக்கு ஆதியாய், அவ்யயம்-வியயமில்லாதவனாய், மாம்-என்னை,
ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, அநந்யமணஃ-இதரமான மனமில்லாதவர்க
ளாய், (மாம்)-என்னை, பஜந்தி-ஸேவிக்கின்றார்கள். (௧௩)

(தா-ம்) பார்த்தா! ஸத்துவகுணத்தை யாசிரயித்த மகான்கள்
அந்நிய மனதின்றி ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியாயும், நித்தியனாயு
மிருக்கிற என்னை பஜிப்பார்கள். (௧௩)

ஸததக்ஷீத-ய-ஓதாஜாஃ யத-தஸூஷ்ய-ப்யு-தாஃ।

நஸிஸ்ய-ஓதஸூ ஜாஹத்யா நி-த்யு-பு-கூ உவாஸதெ! ௧௪॥

(ப-ம்) மாம்-என்னை, ஸததம்-எப்பொழுதும், கீர்தயந்தஃ-புகழ்
வோரும், யதந்தஃச-யத்தனஞ்செய்யுமவர்களும், த்ருட-வ்ரதாஃ-திட
மானவிரதங்கொண்டவர்களும், மாம்-என்னை, நமஸ்யந்தஃச-நமஸ்
கரிப்பவர்களும், பக்த்யா-பக்தியுடன், நித்யயுக்தாஃ-நித்தியமும்சுடின
வர்களும், மாம்-என்னை, உபாஸதே-உபாஸிக்கின்றார்கள். (௧௪)

(தா-ம்) மனதிடமுடையோர் எப்பொழுதும் எந்தனையே தியா
னித்துக்கொண்டும் உபாசிப்பதற்குப் பிரயத்தினப் பட்டுக்கொண்
டும், பக்தியுடன் எந்தனை வணங்கிக்கொண்டும், எந்தனோடு நித்திய
சம்பந்தத்தைக் கோரிக்கொண்டும் உபாசித்துக்கொண்டு மிருப்பார்
கள். (ஸூ) யதந்த-வாஸ்தவமான ஸ்வரூபத்தை. (௧௪)

ஜீகாநயஜீகந வாஹ்யெந்யு யஜிஃ-ஓதா ஜாஹ-வாஸதெ!

வனகக்ஷநப்யுயக்ஷ ந வஹயா விஸு-ஓதாஹ-வ்யு! ௧௫॥

(ப-ம்) அந்யேச - இதரர்கள், ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந - ஞானயக்ஞத்
தால், யஜந்தஃ-பூஜிப்பவராய், மாம்-என்னை, ஏகத்வேந-ஏகாகாரமா
யும், ப்ருதகத்வேந-தனியாயும், பஹு-தா-அனேகவிதங்களான, விஸ்
வதோமுகம்-நானுப்பிரகாரமாயும், உபாஸதே-உபாஸிக்கிறார்கள். ()

(தா-ம்) மற்றஞ் சில மகான்கள் ஞானமென்னும்பஞ்ஞத்தைச்
செய்துக்கொண்டு ஸர்வாகாரண எந்தனை ஏகாகாரமாயும், அநேக
விதங்களாய் ஜகத்காரணமாயும் உபாஸனை செய்வார்கள். (௧௫)

அஹம்-நான், கரது- (ஜோதிஷ்டோமாதி) சிவஸ்வ
 ரூபன், அஹம்-நான், யக்ஞ-யக்ஞஸ்வரூபன்; அஹம்-நான், ஸ்வநா-
 (பிரஞ்சுக்களுக்குரிய) அன்னம்; அஹம்-நான், ஒளஷதம்-ஒளஷதம்;
 அஹம்-நான், மந்தர-மந்திரம்; அஹம் ஏவ-நானே, ஆஜ்யம்-நெய்;
 அஹம்-நான், அக்ஷி-ஜோமாமாக்கினி, அஹம்-நான், ஹ-தம்-ஜோம
 ஸ்வரூபன். (கக)

(தா-ம்) யானே யஞ்ஞம் யானே மஹாயஞ்ஞம். யானே பிரஞ
 தேவதைகளுக்கும் ஸ்வதை யென்னும் திரவியம். யானே ஒளஷதம்.
 “என்பதால் தேவதைகளுக்கும் த் தரத்தக்க ஹவிஸ்ஸு” யானே மந்
 திரம். யானே அக்கினி. யானே ஜோமம். (கக)

விதாஹஜஸுஜமதொ சிதாயாதா விதாஹி
 வெய்யம் வெய்யுரொங்கார ஸீகாரியஜுரொவய||யௌ||
 மதிஸ்த-பாபுலுலாக்ஷீ நிவாஸஸாரணம் ஸுஹ்யுகி
 வுஹவம் வுஹயஸூநம் நிதாநம் விஜிவ்யயு || யௌ||

(ப-ம்) அஸ்ய-இந்த, ஜகத-உலகத்திற்கு, அஹம்-நான்; பிரதா-
 தகப்பனும், மாதா-தாய்; நாதா - ரக்ஷகன்; பிரதாமஹி-பாட்டன்;
 பவித்ரம்-பரிசுத்தமாய், வேத்யம் - அறியவேண்டுமவனும் (நானே),
 ஒங்கார-ஒங்காரமும்(நான்), ருக்-ருக்வேதம், ஸாம-ஸாமவேதம்;
 யஜு-ஏவச - யஜுர்வேதமும், அஹமேவ - நானே, கதி-கதியும்,
 பர்த்தா-பர்த்தாவும், ப்ரபு-பிரபுவும், ஸாக்ஷி-ஸாக்ஷியும், நிவாஸ-
 வாஸஸ்தானமும், சரணம்-ரக்ஷகனும், ஸுஹ்ருத்-ஹிதபரனும்,
 ப்ரபவபரளய ஸத்தாநம்-உத்பத்திஸத்தானமும் லயஸ்தானமும்,
 நிதாநம்-ஆதாரமும், அவ்யயம்பீஜம்-விசுரமிலலாத வித்தும், (அஹ
 மீவ. நானே.) (கௌ-கௌ)

(தா-ம்) இவ்வுலகத்திற்கு தாய் யான். தகப்பன் யான். பாட்டன்
 யான். சிருஷ்டி கர்த்தன் யான். வேதத்தா லறியப்பட்ட பரம்பொருள்
 யான். ஒங்காரம் யான். ருக்கு ஸாமம் யஜுர்வேதங்கள் யான்.
 “ஆசிரயிக்கத்தக்க ஸ்தானம் யான்” தரிக்கிறவனும் யான். கார்க்கி
 தவனும், பார்க்கிறவனும் யான். வாஸஸ்தானமும் யான். சரணம்
 யான். நித்திரன் யான். உற்பத்தி லய ஸ்தானமும் யான். நிதியும்
 யான். நாசமற்ற வித்தும் யான். (கௌ) சரணமும் பல
 மும். (கௌ-கௌ)

அபாயம் உலகம்-நிமலாஜி-தூக்காஜிமயி
 அஜிதம்வெவ்யுத்யுல வடிவலாஜி-கிபி

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுன-வாராய் அர்ச்சுனா! அஹம்-நான், தபாமி-
 தபிக்கிறேன்; அஹம்-நான், வர்ஷவாஷத்தை, நிக்ருஷ்ணாமி-கிரஹிக்
 கிறேன், உத்ஸ்ருஜாமிச - விடுகிறேன், அம்ருதம்சைவ - அமுதமுதம்,
 ம்ருத்யுச்ச-யமனும், ஸத்-ஸத்தும், அஸத்ச-அஸத்தும், அஹம்-நான்.

(தா-ம) அர்ஜுனா! யானே அக்கினி சூரியன் முதலிய தே
 ஜோரூபமாக விருந்து தாபத்தை யுண்டுபண்ணுகிறேன். யானே
 மழைபெய்யாமற செய்கின்றேன். யானே மழை பொழியும்படிச்
 செய்கின்றேன். யானே அமிர்தம். யானே மிருத்யு யானே ஸத்தா
 னவஸ்து. யானே அஸத்தானவஸ்து. “என்பதால் உலோகாதீதப்
 பொருள்.” (ஸு) அம்ருதஞ்ச-ஜீவத்திருக்கிரவன். மருத்யுஞ்ச
 மரணத்தை யுடையவர்களுக்கும்ருத்தியுவுட. (கக)

வெதுவிஜிஜாஃ வெலாஜிஃ வகுதவாவா
 யவெதுரிஷ்டா ஸம-திம் வ்யாய-யவெது
 வெது-ணஜாலாஜிஸு-ரொஜ்வொகா
 ஜிஸு-திஜிவ்யாநு ஜிவிஜெவவொமாநு| உயி

(ப-ம்) தரைவித்யாஃ- நுந் யஜுஸ்ஸாமவேதங்களை அறிந்தவர்,
 ஸோமபாஃ-ஸோமபானஞ்செய்து, பூதபாபாஃ(பாபாத்தூதாஃ)பாவங்
 களைப்போக்கடித்துக்கொண்டவர்களால், யக்ஞைஃ- யாகங்களாலே,
 மாம்-என்னை, இஷ்ட்வா-ஆராதித்து, ஸ்வர்கதிப்- சுவர்க்கக்கதியை,
 ப்ரார்த்தயந்தே-பிரார்த்திக்கின்றார்கள் ; தே-அவர்கள், புண்யம்-
 புண்யமான, ஸுரேநத்ர லோகம்- தேவேந்திரன் உலகத்தை,
 ஆஸாத்ய-அடைந்து, திவி-சுவர்க்கலேகத்தில, திவ்யாந் -திவ்யங்க
 களான, தேவபோகாந்-தேவபோகங்களை, அச்நந்தி-அனுபவிக்கின்
 றார்கள். (உ௦)

(தா-ம்) நுக்கு யஜுஸ்ஸாமமுதலிய வேதங்களை யுணர்ந்தவர்
 யஞ்ஞ கன்மங்களால் எந்தனை அர்ச்சித்து ஸோமபானஞ்செய்து
 பாபங்களைப் போக்கி ஸ்வர்க்கலோகப் பிராப்தியை விருமபுகின்
 றார்கள். அப்படிப்பட்டவர் புண்ணியபலமான இந்திரலோகத்தை
 ஆராயித்து அங்கு அற்புதமான தேவபோகங்களை யனுபவிக்கறார்.

வெது-ணஜாலா ஸம-யவொகம் விஸாலம்
 கதி-ணவ-ணஜி ஜி-யவொகம் விஸா-தி

வணவந்தியே ய்யு-பி ந-வ்யு-வஹா

மதாமதம் காசிகாரி வஹனெ|| உக||

(ப-ம்) தே-அவர்கள், விஸ்ராலம்-விசால்மான, தம்-அந்த, ஸ்வர்-கலோகம் - சுவர்க்கலோகத்தை, புக்த்வா-அனுபவித்து, புண்பே-புண்ணியம், க்ஷீணே - க்ஷயித்தபோது, மர்த்மலோகம்-மனுஷியலோகத்தை, விசந்தி-பிரவேசிக்கின்றார்கள், ஏவம்-இப்படி, காமகாமாஃ-(சுவர்க்காதி) காமங்களை விரும்பிய (அவர்கள்), த்ரயீ தர்மம்-வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட அநுப்ரபந்நாஃ-அனுட்டித்தவர்களாய், கதாகதம்-போக்குவரத்தை, லபந்தே-அடைகின்றார்கள். (உக)

(தா-ம்) அவர்கள் விசேஷமான இந்த ஸ்வர்க்கலோகங்களை யனுபவித்து புண்ணிய பலம் நசித்துப்போனவுடன் மநுஷ்யலோகத்தை யடைகிறார்கள். இவ்வண்ணம் வேதத்திற் கூறிய யஞ்ஞமுதலிய சன்மங்களை யநுசரித்துபோகங்களை விரும்பினோர்க்கு ஜனனமரணம் ஸம்பவிக்கின்றன. (உக)

சுநந்யூயி-தயவொஹாஃ யெஜநாஃ வய-வாவாலதெ||

தெஷாஃ நித்யூயிய-கூதாஃ யொமஷேஃ வஹாஜ்யஹம்||

(ப-ம்) அநந்யாஃ-என்னை நினைப்பதைப்பார்க்கிலும் இதரபரபோஜநங்கள் இல்லாதவர்களாய், மாம்-என்னையே! சிந்தயந்தஃ-சிந்திப்பார்களாய், யேஜநாஃ-எந்த ஜனங்கள், பர்யுபாஸதே-உபாஸிக்கிறார்களோ, நித்ய அபியுக்தாநாம்-சித்தியமும் (என்னைவிட்டு) நீங்காத, தேஷாம்-அவர்களுடைய, யோகக்ஷேமம்-யோகக்ஷேமங்களை அஹம்-நான், வஹாமி-வழிக்கிறேன். (உஉ)

(தா-ம்) எவர்கள் வேறு பிரயோஜநத்தைக்கருதாது எந்தனைத்தியானிக்கின்றார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குஎந்தன் பிராப்தியென்னும் போகத்தையும், புநர்ஜன்ம நிவிருத்தியென்னும் க்ஷேமத்தையும் யானே யளிக்கின்றேன். (உஉ)

யெவ்யந்யுஷேவ தாவகூ யஜெ-தஸ்யூயாவிதாஃ||

தெவிராவெவகளம்-தய யஜெ-த்யூவியிவ-வபுகஸ்ய|| உக||

(ப-ம்) யேது-பின்னும் எவர்கள், அந்யதேவதா பக்தாஃ-இதரதேவதைகளுக்குப் பக்தர்களாய், ஸ்ரத்தயா அந்விதாஃ-சிரத்தைபோடு கூடினவர்களாய், யஜந்தே-யாகம் செய்கிறார்களோ. தே அபி-அவர்களும், ஹேகௌந்தேய-ஓ குந்திடத்திர! அஸிதி பூர்வகம் - அஃஞாநபூர்வகமாய், மாம்-எவ-என்னையே, யஜந்தி-யாகஞ்செய்கிறார்கள். (உஉ)

(ப-ம்) பம்-எவன், பகத்யா-பகத்தியோடு, பநாம்-பத்திரத்தையும், புஷ்பம்-புஷ்பத்தையும், பலம்-பலத்தையும், தோயம்-தண்ணீரையும், மே-எனக்கு, ப்ரயச்சதி-கொடுக்கிறானே, ப்ரயத ஆத்மநஃ-பரிசுத்த மனத்தனான, தஸ்ய-அவனுடைய, பக்தி உபஹ்ருதம்-பக்தியோடு கொடுக்கப்பட்ட, தத்-அந்தவஸ்துவை, அஹம்-நான், அஸ்நாமி-புஜித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (உக)

(நா-ம்) எவன் பக்தியோடு ஒரு பத்திரத்தையாவது, ஒரு புஷ்பத்தையாவது ஒரு பலத்தையாவது, தீர்த்தத்தையாவது எனக்குக் கொடுக்கிறானே, அந்த பரிசுத்த மனதுடையவன் பக்தியினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட அந்த வஸ்துவை யான் புசிக்கின்றேன். (உக)

யதரொஷியதஸூலியஜ-ஹொஷிடிஷாலியஸி

யதவவ்யூலிகளனெய தஸகூரூஷிடிவ-ணஸி உஎ

(ப-ம்) ஹெகௌந்தேய-ஒருந்திபுத்திர! யத்-எதை, கரோஷி-செய்கிறாயோ, யத்-எதை, அஸ்நாமி - புசிக்கின்றாயோ, யத்-எதை ஜு-ஹொஷி-ஹொமஞ்செய்கிறாயோ, யத்-எதை, தநாஸி-தானஞ் செய்கிறாயோ, யத்-எதை, தபஸ்யஸி-தவமாகச்செய்கிறாயோ, தத்-அதை, மத் அர்பணம்-என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாக, குருஷ்வ-செய். (உஎ)

(நா-ம்) அர்ஜுனா! நீ எதைச் செய்கிறாயோ, எதையுண்ணுகிறாயோ, எதை ஹொமம் செய்கிறாயோ, எதைத் தானஞ்செய்கிறாயோ, எவ்விதத் தவஞ்செய்கிறாயோ, அவைகளையெல்லாம் எனக்கு அர்பணஞ்செய். (உஎ)

ஸூஹாஸூஹவெவெரொவஃரொகூஷ்யெஸகரி-ஃயெயெநஃ
ஸஹ்யூஸெயாமய-கூகூ விஃகூஷாஜ-ஃவெஷ்யஸி

(ப-ம்) எவம்-இப்படி, ஸநயாஸயோகயுக்த ஆத்மா-ஸன்னிபாஸயோகத்தோடு கூடியமனமுடையனாய், சுபஅசுபபலஃ-நன்மை தீமைகளைப்பலமாயுள்ள, கர்ம பநதநைஃ-கர்மபந்தநங்களால், மோக்யயஸே-விடுபடுவாய்; விமுக்தஃ-விடுபட்டவனாய், மாம்-என்னை, உபைஷ்யஸி அடைவாய். (உஅ)

(நா-ம்) இவ்வண்ணம் சந்யாசமென்னும் “கன்ம பலங்களை பகவதர்ப்பணஞ்செய்தல்” யோகத்தில் திடமனதுடையவனாய் நற்புயன் விளைப்பயன் இதுகளைத்தரத்தக்க புண்ணிய பர்ப்பணங்களாக ஜன்மந்நிர கர்மங்கள் விட்டுப்போம். அய்யிறகு, என்னை ஆசிரியிப்பாய். (உஅ)

பார்த்தன். என் பக்தர்கள் அழிவுடையோ ராகமாட்டார்கள். என்று நீ அறிந்துகொள். (௬௧)

கோஹிவாய-வ்யுபாஸி த்யெவில்யுஃ வாவயொநயஃ|
 வ்யுபாவெஸ்யாஸ்யாஸூஜாவெவியானிவராஹதிபூ||
 கிஹ-நய்ய-ஹணாஃஹுண்யஃஹதாராஜஷ்யஸ்யா|
 ஶநிக்யஸ-வஹொக திஜஹ்யாவ்யஹஜஸூஜாஸூ||௬௩||

(ப-ம்) ஹேபார்த்தஹ அர்ச்சன! யே-எவர்கள், பாபயோநயஃ-
 பர்பத்தைகாரணமாய்உடைய, ஸ்திரியஃ-பெண்களாயும், வைச்யஃ-
 வைசியர்களாயும், ததா-அப்படியே, சூத்ராஃஅபி-சூத்திரர்களாயும்,
 ஸ்யுஃ-ஆவர்களோ, தே அபி-அவர்களும், மாம்-என்னை, வ்யபா
 ஸ்ரித்ய-ஆஸ்ரயித்து, பராம் - மேலான, கதம்-கதியை, யாந்திஹி-
 அடைகின்றனரன்றா புண்யர்களும் புண்யாஃ-ப்ராம்ஹணாஃ-பிராம்
 மணர்களும், ராஜர்ஷயஃ-ராஜருஷிகளும், ததா- அப்படியே; பக்தாஃ
 பக்தர்களாகில், கிம்புநஃ-என்னசொல்லவேண்டுமா அநித்யம்-அநித்
 யமானது அஸ-கம்-சுகமில்லாததுமாகிப, இமம் லோகம்-இவ்வுல
 கத்தை, ப்ராப்ய-அடைந்து (இருக்கும்) நீ மாம்-என்னை, பஜஸ்வ-
 பஜிப்பாயாக. (௬௨-௬௩)

(தா-ம்) பார்த்தா! ஸ்திரீகள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், புலை
 யர்கள், இவர்களில் என்னை எவர்கள் நம்பியிருக்கிறார்களோ அவர்
 கள் பரமபதம் சேருவார்கள். (ஸா) பரப்ரம்மத்தை அடை
 வார்கள். அப்படிக்கிருக்க;புண்ணிய ஜன்மமுடைய அந்தணர்களும்,
 இராஜரிஷிகளும் பக்தர்களாக விருந்தால் எந்தநையடைவார்க
 ளென்பதைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? ஆதலால் அநித்தியமாயும்,
 அசுகமாயுமுள்ள இந்த லோகத்தை யடைந்திருக்கிற நீ எந்தனைத்
 தொழுவாயாக. (ஸா) புண்யம் - புண்ணிய ஜன்மாவையுடைய
 வர்கள். (௬௨-௬௩)

கிநநாஹவஸூகொ கிஜாஜீகோநஸூ-ரா-|
 ஜாவெவஷ்யவிய-வெஹ்வஜாதாநஸூ-தாராயணஃ||௬௪||

(ப-ம்) மம்நாஃ-என்னிடத்து மனமுடையனாய், பவ-ஆகக்கட
 வாய், மத்பக்தஃ-என்னிடத்தில் பக்தியுடையனாய்க்கொண்டு, மத்
 யாஜீ-என்னை ஆராதிப்பவனாய், மாம்-என்னை, நமஸ்குரு-வணங்கு,
 ஏவம்-இப்படி ஆத்மாநம்-மனஸ்ஸை, யுக்த்வா-சேர்த்து, மத்பரா

யண்-நானேகதியான, நீ மாம் ஏவ-என்னையே, ஏஷ்யஸி-அடை
ய்க்கடைவாய். (௩௪)

(தா-ம்) என்னிடத்தில் மனமுடைபவனாயும், என்னிடத்தில்
பக்தியுடைபவனாயும், என்னைப் பூஜிப்பவனாயும், என்னை நமஸ்கரிப்
பவனாயு மிருப்பாயாக. இவ்வாறு என்னையே முக்கிய கதியாக நம்பி
மனதை என்னிடத்தில் நீலைபெற சிறுத்தின பிறகு எந்தனை ஆசிர
யிப்பாய்.(௪௦)மந்மநாஃ-என்மனம்போன்றமனமுடைபவனாக.(௩௪)

ஸ்ரீகீதாஸு ராஜஸித்யா ராஜகுஹ்யயோக மென்னும்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

மு ற் றி ற் று.

விபூதியோகம்.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்கிறார்.

ஹ-ஓபவணவஜஹாவாவொ ஸ்யுண-ஓப வரஜீவஹி
யதெ-தஹம்-பி யஜானாய வக்ஷ்யாஜிஹி-தகாஜ்யாயா |க||

(ப-ம்) ஹேமஹாபாஹோ-பெரியதோள்களையுடையஅர்ஜு-நா,
பூயஏவ-மறுபடியும், மே-என்னுடைய, பரமம்-என் மஹாத்ம்யத்
தைத் தெரியப்படுத்துகிற, வசஃ-வார்த்தையை, ஸு-ண-கேள்,
ப்ரியமாணய-பிரீதிசெய்கின்ற, தே-உனக்கு, அஹம்-நான், ஹித
காம்யயா-இதத்தைக் கோறுவதனால், எத்-எதை, வக்ஷ்யாமி-சொல்
லுகிறேன். (க)

(தா-ம்) அர்ஜு-னா! இவ்விஷயத்தி லன்புண்டாயிருக்கிற உந்
தனுக்கு நன்மையைக் கருதி மறுபடியும் சிறந்த ஒரு வசனத்தை
யான் கூறுகிறேன். கேள்யின்? (க)

நவஜிஹி-ஹ-மணாஃ ப்ர-ஹவ-நஜஹஷ-யஃ |

ஹஜிஹி-ஹ-மணாஃ ப்ர-ஹவ-நஜஹஷ-யஃ |௨||

(ப-ம்) ஸு-ரகண-தேவதாசமுஹங்கள், மே-ப்ரபவம்-எனது
பிரபாவத்தை, நவிது-அறியார்கள், மஹர்ஷய-மஹர்ஷிகள்;
(விது)-அறியார்கள், அஹம்-நான், தேவநாம்-தேவர்களுக்கும்,

(தா-ம்) புத்தி ஞானம் ஸம்மோ கமின்மை பொறுமைஸத்தியம் தமம், சமம், சகம், துக்கம், பவம் (அநுகூலாநுபவத்தால் மனம் சிலை பெற்று நின்றல்) அபாவம் (பிரதிகூலாநுபவத்தால் மனம் கெடுத்தல்) பயம் அபயம் (பயமில்லாமை) அஹிம்ஸை, ஸமத்துவம், ஸந்தோஷம் தபஸ்ஸு தானம் (தமக்குப் போக்கியமான வஸ்துக்களைப் பிறருக் களித்தல்) யஸஸ்ஸு (குணவந்தனென்று பிரசித்தி) ஆபகீர்த்தி (நிர்க்குணென்று பிரஸித்தி) இப்படிப்பட்ட அநேகவிதங்களான தோற்றங்கள் பிராணிகளுக்கு எந்தனாலேயே உண்டாகின்றன. (ஸம்) க்ஞானம்-கட்புலனுக்குத் தோற்றும் வஸ்துக்களெல்லாம் நாசமடையத்தக்க தென்கிற மெய்ஞ்ஞானம். (ச-டு)

ஃஹஷ-பஸுபவ உவெ-உகூரொஜநவஹயா |

ஃஹவாஜாநலாஜாதா ஷஷாஹவாகஉஜர்வஜாஃ||சு||

(ப-ம்) மாநஸாஃ- ஜாகாஃ- ப்ரஹ்மாவின் 'மனத்திலுண்டான, பூர்வே-கடந்த; ஸப்தமஹர்ஷஃ- ஏழுமகாரிஷிகளும், ததா - அப்படியே, சத்வாரஃ-நால்வரான, மநவஃ-மனுக்களும், மத்பாலஃ-என்னுடைய அபிப்பிராயங் கொண்டவர்கள், ஏஷாம்-யாருடையஸ்ருஷ்டியாகிறார்கள், லோகே உலகத்தில, மே-இந்த, இமாஃப்ரஜாஃ-இந்தப் பிராணிகள். (சு)

(தா-ம்) ப்ரம்ம வம்சத்திற் பிறந்த பிறகு முதலிய ஸப்த மகரி, ஷிகளும், அப்படியே, (நாவர்ணிகர்களைக்கிற) நான்கு மநுகளும் என் அபிப்பிராயத்தை யநுசரித்தே, உலகத்தில இந்த பிரஜைகளைச் சிருஷ்டித்தார் 9 ளா. (சு)

ஷதாஹிஷ உதிஹொமனு ஜஃபொவெகீதக்ஷதஃ|

வொவிசஹவநயொமந யஹ்யொதநாத்ரஹஸ்யஃ||எ||

(ப-ம்) மம-எனது, ஏதாம்-இந்த. விபூதீம்-ஐசுவரியத்தையும், யோகம்ச-யோசுத்தையும், தத்வத்-உள்ளபடியே, யஃ-எவன், வேத்தி-அதிகிறானே, ஸஃ-அவன், அனிகம்ப்யோ-நிச்சலமான, யோகேந-யோசுத்தால், யுஜ்யதே-கூடுகிறான், அத்ர-இதில், ஸம்ஸயஃந-ஸக் தேஹயில்லை. (எ)

(தா-ம்) என்னுடைய இந்தஐசுவரியத்தையும், கல்வியானகுணசம்பந்தமான செய்கையையும் 'எவன் உண்மையா யறிந்துகொள் திறானே, அவன் திடமான பக்தி யோசுத்தால் என்னை யடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை. (எ)

ஊஹம்ஸவஃஸ்யுபுஹவொஃதஸுவஃஸ்யு வதஃதெ |
 ஊதிஜக்வாஹஜனொஃஸாஃ வுபாயாவஸுஜிநிதாஃ || ௮ ||

(ப-ம்) அஹம்-நான், ஸர்வஸ்ய-எல்லாவற்றிற்கும், ப்ரபவஃ-உற் பத்திகாரணம், மத்தஃ-என்னிடத்தினின்று, ஸர்வம்-எல்லாம், ப்ர வர்ததே-உண்டாகின்றது, இதி-என்று, மத்வா-நீனைத்து, பாவ ஸமந் விதாஃ-பாவத்தோடுகூடிய, புதாஃ-பண்டிதாள், மாம்-என்னை, பஜந் தே-ஸேவிக்கிறார்கள். (௮)

(தா-ம்) யான் எல்லாவற்றிற்கும் சிருஷ்டி காரணன். என்னாலே யே ஸர்வமும் நிறைவேறுகின்றது என்று அறிந்து நான்மனதோடு கூடிய ஞானிகள் என்னை பஜிக்கின்றார்கள். (௮)

ஊதிதாஃஸுதபுராணா வொயயஹஃ வரஹ்ராபு |
 கயயஹுஸாஃநித்யஃ துஷ்யுஹிவாஜிநிவ || ௯ ||

(ப-ம்) மத்சித்தாஃ-என்னிடத்தில் சிந்தையும், மத்கதப்ராணஃ-என் ஆதினமான பிராணனும், பரஸ்பரம்-ஒருவர்க்கொருவர், போத யந்தஃ-போதித்துக்கொண்டு, மாம்-என்னை, நித்யம்-எப்பொழுதும், கதயந்தஃச-சொல்லிக் கொண்டுமிருந்து, துஷ்யந்திச-ஸந்தோஷிக் கிறார்கள், ரமந்திச-ப்ரீதியை அடைவார்கள். (௯)

(தா-ம்) (ஞானிகள்) என்னிடத்திலேயே மனம் லயித்து என் னிடத்திலேயே பிராணனை வைத்து ஒருவாக்கொருவர் என் பிர பாவத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டும். பிரசங்கித்துக் கொண்டும் திருப்தி யடைகிறார்கள். ஆனந்திக்கிறார்கள். (௯)

தெஷாஃஸததயஃகூநாஃ ஹஜகாஃஸ்யீ கீவஹவஃகபு |
 டிஹிஸுஃபியொமஃதஃ யெநஹிஃவயாஃதிதெ || 10 ||

(ப-ம்) ஸதத யுக்தாநாம்-நித்தியமாய் என்றோடு சேர்ந்திருப்ப தற்கு விருப்பமுள்ளவராய், ப்ரீதிபூர்வகம்-ப்ரீதியோடு, பஜதாம்- பஜிக்கின்ற, தேஷாம்-அவர்களுக்கு, தேந-எந்தபுத்தியினால், தே- அவர்கள்-யேந-எதனால், மாம்-என்னை, உபயாந்தி-அடைவார்களோ, தம்-அந்த, புத்தியோகம்-புத்தியோகத்தை, ததாமி-கொடுக்கிறேன். (10)

(தா-ம்) எக்காலும் யோகாப்பியாசஞ் செய்துகொண்டேபஜிப் போருக்கு யானே என்னை யடையும்படியான ஞானோபாயத்தை அன்புடன் அளிக்கின்றேன். (10)

தெஷாஃஸ்வாநஃகவாயபுஃஹிஜாநஃகதஃ |

நாஸ்யாஃஸுதஹாவஸுஸாஃஹிஹிஹிவெதஹாஸுதா || 11 ||

(ப-ம்) தேவரம் அவர்களுடைய, அநுகம்பார்த்தம்-ஏவ, அநுக
கிரஹத்துக்காகவே, அஹம்-நான், ஆத்மபாவஸ்தத்-மனோவ்ருத்தி
யிவிருந்து, பாஸ்வதா-பிரகாசமான, ஜ்ஞாநதீபேந-என்னிடத் துள்ள
ஜ்ஞாநமென்கிற தீபத்தினால், அஜ்ஞாநஜம்-அஞ்ஞானத்தாலுண்டா
கிற, தம்-இருளை, நாசயாமி-நசிக்கச்செய்கிறேன். (௧௧)

(தா-ம்) யான் அவர்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்வதற்காகவே
அவர்கள் மனோபாவத்திற்கு விஷயமாகின்றேன் (காணப்படுகிறேன்)
பிரகாசமுடைய ஜ்ஞானமென்னும் தீபத்தினால் அஞ்ஞானமென்னும்
அந்தகாரத்தை (விஷயாஸத்தியை) போக்கடிக்கின்றேன். (௧௨)

அர்ஜ-னவாக்கீயம்.

வாரண்ய-ஹ்வரண்யாஃ வவித்ர-ஃவரண்ய-ஹ்வரண்ய |
வாரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய | யெ ||
சூக்ஷ்மாஜ்யைஷ்யஸ்யவெ-ஃ டெவஷி-ஃந-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய |
சுலி-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய | யெ ||

(ப-ம்) பரம் பரம்ஹ-பரப்பிரம்மமும், பரம்தாம-பரமதேஜஸ்
ஸம், பரமம் பரித்ரம்-பரமபாவனமென்றும் (ஸ்ருதிகள் சொல்லா
கின்ற,) பவாந்-தேவரீர், ஸர்வேருஷ்ய-ஃ - எல்லாருஷிகளும், ததா-
அப்படியே, தேவரீஷி-ஃ-தேவரீஷியான, நாரத-ஃ-நாரதரும், அஸித்
அஸிதரும், தேவல-ஃ-தேவலரும், வ்யாஸ-ஃ-வியாஸரும், த்வாய்-உம்மை,
சாஸ்வதம்-சாஸ்வதமாசுவம் திவ்யம்-திவ்யமான, புருஷம்-புருஷனாக
வும், ஆதிதேவம்-ஆதிதேவனாகவும் அஜம்-பிறப்பிலியாகவும், விபும்-
வியாபகனாகவும், ஆஹம்-ஃ-சொல்லுகிறார்கள், ஸ்வயம்சைவ-நாமும்,
மே-எனக்கு, ப்ரவீஷி-ஃ-சொல்லுகிறாய். (௧௨-௧௩)

(தா-ம்) நீவிர், பரப்ரம்மம், சிறந்த பிரகாசவந்தன், ஸர்வேரத்
கிருஷ்டமான பரிசுத்தன் (என்பதால் பகவானை ஸ்மர்த்த தக்ஷணத்
தில் பாபஸமூகங்களெல்லாம் துலைந்துப் போகிறதென்று கருத்து)
வித்தியன் அப்ராக்ருதன் ஆதிகாரணன், நித்தியானந்தரூபன்; பரிணா
மமற்றவன், ஸர்வவியாபி, என்று நம்மை தேவரீஷிகளான நார
தரும், அஸிதரென்னும் மகரீஷியும், தேவல மகரீஷியும், வியாஸ
மகரீஷியும், இன்னும் அளவற்ற மகரீஷிகளும் கூறுகின்றார்கள். ()

ஸவ-ஃ-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய |
நஸி-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய-ஹ்வரண்ய | யெ ||

(ப-ம்) ஹேகேசவா-ஓ கிருஷ்ண! மாம்-என்னைக்குறித்து, யத்-
எதை, வதஸி-ஃ-சொல்லுகிறீர், ஏதத் ஸர்வம்-இதெல்லாம், ருதம்

ஸத்தியமென்று, மன்பே-நீனைக்கிறேன்; ஹேபகவந்-ஓ பகவானே, ஹே-மீ-முடைய, வ்யக்தம் -வைபவத்தைச் சொல்லும்விதத்தை, தேவாஃ-தேவர்களும், தானவாஃ-அசுராகளும், நஸ்துஃ-அரியமாட்டாராள். (கச)

(தா-ம்) கேசவா! நீவிர் எனக்குச் சொன்னதெல்லாம்-உண்மையென்றே நம்புகின்றேன். நுங்கள் ஸ்வரூபத்தை தேவர்களும், அசுரர்களு மறிந்திலர். புருஷோத்தமா! ஸர்வபூதங்களையும் சிருஷ்டித்த மகானுபாவா! ஸர்வபூதங்களையும் நியமனஞ் செய்கிறவரே! தேவாதீதேவனே! ஜகத்பதே! நுங்கள் ஸ்வரூபத்தை அஸாதாரணமான ஞானத்தால் நீங்களே அறிகின்றீர். (கச)

ஸயஜெவாத நாதாந வசுக்ஷம் வுர-ஷோததி
ஹ-தஹாவநஹ-தெஸ லெவஜெவஜமதத || யநூ||

(ப-ம்) ஹே புருஷோத்தம - வாரீர் புருஷோத்தமரே, பூத பாவந-பூதங்களைப்படைப்பவனே! பூதாச-பூதங்களை யாள்பவனே, தேவதேவ-தேவா களுக்கும் தேவ! ஜகத்பதே-லோகநாத! த்வம்-நீர்! ஆத்மநா-உன், ஜ்ஞானத்தால் ஆத்மாநம்-தன்னை, ஸ்வயம்வவ-தாமே, வேத்த-அறிகிறாய். (கடு)

(தா-ம்) புருஷோத்தமா! ஸர்வபூதங்களையும் சிருஷ்டித்தமகானுபாவா! ஸர்வபூதங்களையும் நியமனஞ் செய்கிறவரே! தேவாதீதேவனே! ஜகத்பதே! நுங்கள் ஸ்வரூபத்தை அஸாதாரணமான ஞானத்தால் நீங்களே அறிகின்றீர். (கடு)

வகூ-ஹ-ஷுயெ ஸவெண லிவ்யாஹ்யாத வில-தயஃ
யாவிவி-ஹ-திலிவெ-கா நிஜா-ஹ-வ்யா-திஷ்வி-யகா

(ப-ம்) ஆத்மவிபூதயஃ-உமது விபூதிகள், திவ்யாஃஹி-திவியங்கள் என்ற ? தாஃ-அவைகளை, அசேஷேண - நிச்சேஷமாக, வக்தம்- சொல்ல, அர்ஹஸ்-நீதகுந்திருக்கிறாய், த்வம்- நீர், யாயஃ-விபூதிபிஃ-எந்த ஜகவரியங்களைக் கொண்டு, இமாந்லோகநாந்-இந்தஉலகங்களை, வ்யாப்ய-வியாபித்து, திஷ்டஸி-இருக்கிறீர். (கக)

(தா-ம்) எந்த மஹிமையால் இந்தப் பிரபஞ்சங்களை யெல்லாம் வியாபித்திருக்கிறீர்களோ, அப்படிப்பட்ட பிராகிருதங்களான நுங்கள் மஹிமைகளை யெல்லாம் உரைப்பதற்கு நீங்களே தகுதியானவர். (கக)

கய-ஷ-ஹ-ஷுயெ ஸவெண லிவ்யாஹ்யாத வில-தயஃ

கெஷ-ஹ-ஷுயெ ஸவெண லிவ்யாஹ்யாத வில-தயஃ

(ப-ம்) அலும்-நான், யோகீ - பக்தியோகசிஷ்டனும், த்வாம்-உம்மை, ஸதா-எப்பொழுதும், பரிசிந்தயத்-தியானித்துக்கொண்டு, கதம்-எப்படி, வித்யாம் - தெரிந்துகொள்வேன், ஹேபுவந் - ஓபகவானே! (கிம்)ச-பின்னும், மயா-என்னால், கேஷு-கேஷு-ச-எந்தெந்த, பாவேஷு-வஸ்துக்களில், சிந்தயஃஅஸி-சிந்திக்கப்படுகிறீர்.

(தா-ம) யான் பக்தியோகத்தை ஆஸ்ரயித்து எக்காலும் உம்மை ஸ்மரித்து நுங்களை யறிந்துகொள்வதெப்படி? ஓ பகவானே; யான் எந்தெந்த விஷயங்களாலும்மை தியானிக்கவேண்டும்? (கஎ)

விஸுரொணாதநொயாமு விஹிதின ஜநாடி-ம்

ஹிதியஃகபபத்யுவிஹி-ஃஸுணதொநாஸூரிஜெஜுத்யு"கஅ

(ப-ம) ஹேஜநார்தந-ஓகிருஷ்ணா! ஆத்மநஃ-உன்னுடைய, யோகம்-யோகத்தையும், விபூதிம்ச ஐசுவரியத்தையும். பூயம்-மறுபடியும், விஸ்கரேணா-விஸ்சரித்து, கதய சொல்லும், அம்ருதம்-அம்ருதத்தை, ஸ்ருண்வதஃ-கேட்கின்ற, மே-எனக்கு, ச்ருப்திஃ-திருப்தியானது, நாஸ்திஹி-இல்லையன்றோ? (கஅ)

(தா-ம்) ஜனாந்தனா! உம்முடைய சிருஷ்டி-கர்த்துருத்வத்தையும் ஜகந்நியமனத்வத்தையும் அணடுகிறது விரிவாய்க் கூறவேண்டும். இந்த அம்ருத வசனத்தைக்கேட்டு யான் திருப்தியடையவில்லை. ()

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஹந்தெககயயஷ்யூரிஹிவ்யூரஹ்யூ தவிஹி-தயஃ

பூயாநநு-தஃகூரஃஸுஷ நாபூஷு-தொவிஸூராஸுஜெ

(ப-ம்) ஹே குருஸூஷ்ட-ஓகுருகுலச் சிரேஷ்ட, ஆத்மநஃ-தன்னுடைய, சுபாஃ-கல்ஸ்யாணமான, விபூதயஃ-விபூதிகள், திவ்யாஹி-சுபங்களைக் கொடுப்பனவல்லாவா, ப்ராதாந்யதஃ-பிரதானமாய், தே உனக்கு, கதயிஷ்யாமி - சொல்லுவேன், மே-என்னுடைய, விஸ்தரஸ்ய-விஸ்தாரத்துக்கு, அநதஃ-முடிவு, நாஸ்தி-இல்லை. (கக)

(தா-ம்) ஆஹா அர்ஜுனா! சுபகரங்களான என் அம்சங்களில் முக்கியமான குணங்களை மாத்திரம், உனக்குரைக்கின்றேன். என் விஸ்தாரத்துக்கு அந்தமில்லை. "என்பதால் அனந்தமாதலால் விரிவாய்க் கூறுவதற்கும் கேட்பதற்கும்சாத்தியமன்றென கருத்து."

(ஸ0) ஹாத-இப்போது.

(கக)

ஹூரிதாமு-வாகெஸ ஸவ-ஹி-தாஸயஸூரி-தஃ

ஹூரிஹி-தாமு-வாகெஸ ஸவ-ஹி-தாஸயஸூரி-தஃ

(ப-ம்) (ஹோ) சூடாகேசா-ஓ அர்ச்சனா, அஹம்-நான், ஸர்வ பூத ஆசயஸ்தி தம்-ஸகல-பூதங்களின் ஹ்ருதயத்தில் இருக்கிற, ஆத்மா-ஆத்துமா, பூதநாம்-பூதங்களுடைய, ஆதி-ஆதியும், மத்யம்-மத்தியமும், அந்தம்ச - முடிவும், அஹம்ஹி - நானேயாகி யிருக்கிறேன். (உ௦)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ஸமஸ்தப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆத்மாயானே. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் யானே ஆதியாயும், மத்தியமாயும், அந்தமாயுமிருக்கின்றேன். (உ௦)

சூரீ த்யா நாஹம்விஷ்ணுஷ்டா திஷாஹ்விராஹஸ்யாஸா
 ரீவிஷாஹஸ்யா தாஷ்டி நகூ தாணாஹம்ஸஸீ||உக||

(ப-ம்) ஆதித்தியநாம்-ஆதித்தியர் களுக்குள், விஷ்ணு-விஷ்ணு வென்பவன் அஹம்-நான், ஹ்யோதிஷாம்-பிரகாசப்படுத்து கின்றவைகளுள், அம்சமாந்-கிரணங்கள் உடைய, ரஹி (அஹம்)-சூரியன் நான், மருதாம்-மருத்துக்களுக்குள், மர்சி-மர்சியென்பவன், அஹம்-நான், நகூத்ராணம்-நகூத்திரங்களுக்குள், சசி-சந்திரன், அஹம்-நான், அஸ்மி-ஆகிறேன். (உக)

(தா-ம்) யான் துவாதசாதித்தியர்களுள் விஷ்ணுவென்னும் பன்னிரண்டாவது சூரியனாயும், கிரஹ நகூத்திரம்முதலிய பிரகாசமானவஸ்துக்களுள் விசேஷப்பிரகாசமுடைய சூரியனாயும், ஸப்தவாயுக்கள் மர்சி யென்கிற வாயுவாயும், நகூத்திரங்களுள் சந்திரனாயுமிருக்கின்றேன். (உக)

வெஹாநாஹம்விஷ்ணுஷ்டா திஷாஹ்விராஹஸ்யாஸா |
 ஹம் ஹி பாணாம் நகூத்ராணம் தா நாஷ்டிஷ்டா||உஉ||

(ப-ம்) வேதநாம்-வேதங்களுக்குள், ஸாமவேதம்-ஸாமவேதம், அஸ்மி-ஆகிறேன், தேவநாம் - தேவதைகளுக்குள், வாஸவம்-இந்திரன், அஸ்மி-ஆகிறேன், இந்திரீராமம்-இந்திரியங்களுக்குள், மஹிமம், அஸ்மி-ஆகிறேன், பூதநாம்-பூதங்களுக்கு, சேதநா-புத்தியும் அஸ்மி-ஆகிறேன். (உஉ)

(தா-ம்) வேதங்களுள் ஸாமவேதமாயும், தேவதைகளுள் இந்திரனாயும், இந்திரியங்களுள் மனமாயும் பிராணிகளுக்கு புத்தியாயுமிருக்கின்றேன். (உஉ)

நாஷ்டிஷ்டாநாஹ்விராஹஸ்யாஸா ஹி விஷ்ணுஷ்டாஹ்விராஹஸ்யாஸா |
 வஸுஹிநாஹ்விராஹஸ்யாஸா ஹி விஷ்ணுஷ்டாஹ்விராஹஸ்யாஸா||உஉ||

(ப-ம்) ருத்ராணம்-பதினோருருத்திரர்களுக்குள், சங்கரஃச-சங்கரன், அஸ்மி-ஆகிரேன், யக்ஷராக்ஷஸாம் - யக்ஷராக்ஷஸர்களுக்கும், வித்தேசஃ-குபேரனாகிரேன், வஸ-குபாம் - அஷ்டவசகங்களுக்குள், பாவகஃச-அக்நியும், அஸ்மி-ஆகிரேன், சிகரிணம்-சிகரமுள்ள (மலைகளில்), மேருஃ-மேருபர்வதம், அஹம்-நான், அஸ்மி-ஆகிரேன். (உக)

(தா-ம்) யான் ஏகாதச உருத்திரர்களுள் சங்கரனாயும், யக்ஷராக்ஷஸர்களுள் குபேரனாயும், அஷ்டவஸகங்களுள் அக்கினியாயும், பர்வதங்களுள் மேருவாயு மிருக்கின்றேன். (உக)

வரூராயவாஹ ஶுக்ரஹிஃ விசிவாய-வ்யூஹவ்யூகிஃ
வெநாநீ நாஹமஹம் ஶுக்ரவா ஶுக்ரவா ஶுக்ரவா || ௨௪ ||

(ப-ம்) பார்த்த-ஓ அர்ஜுனா, புரோதஸாம்-புரோகிதர்களுக்குள், முககியம் - முககியனான, ப்ருஹஸ்பதம் - ப்ருஹஸ்பதியாக, மாம்-என்னை, வித்தி-அறி, அஹம்-நான், ஸேநாநீநாம்-ஸேனாபதிகளுள், ஸ்கந்தஃ-சுப்பரமண்ய ஸ்வாமி, ஸரஸாம் - குளங்களுள், ஸாகரஃ-ஸமுத்தரம், அஸ்மி-ஆகிரேன். (உ௪)

(தா-ம்) பார்த்தா! யான் புரோகிதர்களுள் கிரேஷ்டரான ப்ருஹஸ்பதி யென்றுணர்க. யான் ஸேனாபதிகளுள் ஸுப்பரமண்ணியராயும் ஜலங்களுள் சமுத்திரமாயு மிருக்கின்றேன். (உ௪)

ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ
யக்ஷாநாஹவயக்ஷாஶி ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ || ௨௫ ||

(ப-ம்) மஹர்ஷீணம்-மரீசீமுதலான மஹர்ஷிகளுக்குள், ப்ருகுஃ-ப்ருகுவென்பவர், அஹம்-நான், கிராம்-வாக்குக்களுக்குள், ஏஃம்-அக்ஷரம்-ஒன்றான அக்ஷரத்தைபுடைய ப்ரணவமும், அஸ்மி-ஆகிரேன், யக்ஷாநாம்-யக்ஷங்களுக்குள், ஜப யக்ஷஃ-ஜபயக்கும், அஸ்மி-ஆகிரேன்; ஸ்த்தாவராணம்-தாவரங்களுக்குள், ஹிமாலயஃ-ஹிமாலயம் அஸ்மி-ஆகிரேன். (உ௫)

(தா-ம்) யான் மஹர்ஷிகளுள் பிறகு மஹர்ஷியாயும், பதங்களுள் ப்ரணவமாயும், யக்ஷங்களுள் ஜபயக்ஷமாயும், ஸ்த்தாவரங்களுள் ஹிமாலயமலையாயு மிருக்கின்றேன். (உ௫)

ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ
மாயவக்ஷாஶி ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ ஶுக்ரஹிஃ || ௨௬ ||

(ப-ம்) ஸர்வ வ்ருக்ஷாணம்-ஸகலமான விருக்ஷங்களுள்ளும், அச்வத்தஃ-அசமா (மாகிரேன்) தேவாஷீணம்-தேவரீஷிகளுக்க

குன்றாத-நாரதரா (கிழேன்), கந்தர் வாணம்-கெந்தருவருக்குள்,
சித்திரத-சித்திரதன் (ஆகிழேன்), ஸித்தாநாம்-ஸித்தர்களுள், கபிலி
முலி-பிலமுனி (யாகிழேன்). (உக)

(தா-ம்) விருஷங்களுள் அஸ்வத்தவிசுக்ஷமாயும், தேவரிஷிக
ளுள் நாரதமஹரிஷியாயும், கெந்தர்வர்களுள் சித்திரதனாயும், ஸித்
தர்களுள் பிலமகாரிஷியாயு மிருக்கிழேன். (உக)

உவெஸா வஸஸா நா ல்ஜீரீரீஜெ காஜ வு |

வெஸாவ தம்ஜெஜாணா நராணா வ நரா யிவபு || உஎ ||

(ப-ம்) மாம்-என்னை, அசவாநாம்-குதிரை⁹ ளுள், அம்ருதோத்
பவம், அமுருதத்தில்பிறந்த உச்சைச் சரவஸம்-உச்சைச்சிரவஸ்என்ற
குதிரையாக, வித்தி-அறி, கஜேநத்ராணாம் - கஜச்சிரேஷ்டங்களுள்,
ஐராவதமென்கிறயானையாக, நராணாம்-மனிதருள், நராதிபஞ்ச-அச
சனாகவு(மறி). (உஎ)

(தா-ம்) யான் அசுவங்களுக்குள் அமிருதமதனஞ் செய்தகாலத்
தில் கீரளமுத்திரத்திற் பிறந்த உச்சைச் சரவஸ், என்கிறகுதிரையா
யும், திக்கஜங்களுக்குள் ஐராவதமாயும், மானிடருள் அரசனாயு
மிருக்கிழேனென்றயிக. (உஎ)

சூபாயா நா ஜஹ்வஜீ ரு யெ ந கு நாஜிவிகாஜயுக் |

வஜ நஸாவி கண்டவ ஸு ப-ராணாஜீவ்வாஸுகி || உஅ ||

(ப-ம்) ஆபுதாநாம்-ஆபுதங்களுள், வஜாம்-வச்சிராயுதம், அஹம-
நான், தேநாநாம்-பசுக்க⁹ ளுள், காமதுக்-காமதேனுவாக, அஸ்மி-
ஆகிழேன், ப்ரஜநி-உத்பத்திகருக் காரணமான், கந்தர்பிச-மன்மத
னும், அஸ்மி-ஆகிழேன், ஸாபாணாம்-ஸர்பங்களுள், வாஸுகி⁹ அஸ்மி-
வாகுகி யாகிழேன். (உஅ)

(தா-ம்) ஆபுதங்களுள் வஜராயுதமாயும், பசுக்களுள் காமதே
னுவாயும், பிரஜாவிருத்திக்குக் காரணமன்மதனாயும், ஸர்பபங்களுள்
வாஸுகியாயு மிருக்கிழேன். (உஅ)

சுநந்தஸாஸி நாமாநா வரணொ யாஜஸாஜிஹி |

வித்யுணாய-ஜாவாலி யஜஸ்யஜதா ஜிஹி || உக ||

(ப-ம்) நாகாநாம்ச-நாகங்களுக்குள், அநந்தி⁹ அஸ்மி-அனந்தன
கிழேன், யாதஸாம்-ஜலவாஸிகளுள், வருணி-வருணன், அஹம்-நான்;
பித்ருணாம்-பிதருககளுள், அர்யமாச-அரியமாவென்பவர், அஸ்மி-
ஆகிழேன், ஸம்யமநாம-சிகழிப்பவர்களுக்குள், பம்-யமன், அஹம்-
நான், அஸ்மி-ஆகிழேன். (உக)

(தா-ம்) நாகங்களுள் அனந்தனாயும், ஜலதேவதைகளுள் அருண
னாயும், பித்ருக்களுள் அர்யமனாயும், தண்டனை செய்பவர்களுள் யம
னாயுமிருக்கிறேன். (௨௯)

வ்ருஹாடிஸாஸி லெசுதாநாஃ காவஸ்காவயதர் ஶஹஸு
ஜுமாணாஃ ஶ்யுமெஃ ஶஜாஹஃ ஶவெநுதெயஸுவக்சிணாஸு ||

(ப-ம்) தைத்யாநாம்-தைத்யர்களுக்குள், ப்ரஹ்லாதசை-பிரஹ்
லாகனும், அஸ்மி-ஆகிறேன்; கலயதாம்-கணக்கர்களுக்குள், காலசீ-
யமன், அஹம்-நான்; ம்ருகாணம்ச-மிருகங்களுள், ம்ருகஇந்தர்-ஸிம்
மம், அஹம்-நான்; பக்சிணம்-பக்சிகளுள், வைநுதெயசை-ரருடனும்,
(நான்). (௩௦)

(தா-ம்) அசுரர்களுள் ப்ரஹ்லாதனாயும், ஆக்கிரமிப்பவர்களுள்
ம்ருத்யுவாயும், மிருகங்களுள் ஸிஹமநாயும், பக்சிகளுள் கருடனாயு
மிருக்கிறேன். (ஸ௦) தைத்யாநாம் ஜலதேவதைகளுக்குள்ளே. (௩௧)

வவநஃ ஹவதாஸிஸி ராஜஸூஸு ஹுதா ஶஹஸு |

ஸஷாணாஃ ஶகூஸாஸி ஶ்யூதஸா ஶஸிஜாஹவ | ௩௧ |

(ப-ம்) பவதாம்-சஞ்சரிப்பவர்களுக்குள், பவநஃ-காற்று, அஸ்மி-
ஆகிறேன்; சஸ்த்ரப்ருதாம் - ஆயுதபாணிகளுள், ராமஃ-இராமன்,
அஹம்-நான்; ஜஷாணம்-மதஸ்யங்களுள், மகரஃச-முதலையும், அஸ்மி-
ஆகிறேன்; ஸ்ரோதஸாம்-ப்ரவஹிப்பவைக்கூள், ஜாஹ்நவீ-கங்கை,
அஸ்மி-ஆகிறேன். (௩௨)

(தா-ம்) சஞ்சரிப்பவர்களுள் வாயுவாயும், சஸ்திரத்தைத் தாங்
கினவர்களுள் இராமனாயும், மதஸ்யங்களுள் மகா (முதலை) யாயும்,
பிரவாகங்களுள் கங்கையாயு மிருக்கிறேன். (௩௩)

ஸம-ராணாஜாஜிரஃ தஸு ஶ்யுஃ ஶவெவாஹஜ-ஶுநு |

ஸய்யூத ஶிஜூவிஜூநாஃ வாடிஸ்யவடிதாஸிஹஸு || ௩௨ ||

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுந-ஓ அர்ச்சகா! ஸர்காணம்-படைக்கப்படு
மவைகளின், ஆதிஃ-ஆதியும, அந்தஃச-அந்தமும், மத்யம்ச-மத்திய
மும், அஹம்-நான், வித்யாநாம்-வித்தைகளுள், அத்யாத்ம வித்யா-
மோக்ஷவித்தை (நான்) ப்ரவததாம்-வாதம்செய்வோருள், வாதஃ-
வாதம், அஹம்-நான். (௩௪)

(தா-ம்) அர்ஜுந-ஓ! ஸ்ருஷ்டிகளிலிருக்கும் வஸ்துக்களுக்
கெல்லாம் ஆதியாயும், அந்தமாயும், மத்தியம மாயும், வித்தைகளுள்
ப்ரம்ஹ வித்தையாயும், வாதம்-செய்கிறவர்களுக்கு வாதமாயு
மிருக்கிறேன். (௩௫)

அக்ஷராணா சிகாரொஷி ஊஃ ஊஸாஜாஷி கஸ்யுஷி

ஊஹஸெவாஶ்யபஃகாலொ யா. தாஹம் விஸுதொஶ்வஃ || ௩௩ ||

(ப-ம்) அக்ஷராணாம்-அக்ஷரங்களுக்குள், ஆகாரஃ-அகாரமாக அஸ்மி-ஆகிறேன்; ஸாமாஸிகஸ்யச-ஸமாஸ ஸமுஹங்களுள், தவந் த்வஃ-துவந்த்வம் (நான்), அக்ஷயஃ காலஃ-நாசமில்லாதகாலமானது, அஹம்ஏவ-நானே; விஸ்வதோ முகஃ - நாம்புறமுமுகமான, தாதா- பிரம்மன், அஹம்-நானேயாகிறேன். (௩௩)

(தா-ம்) அக்ஷரங்களில் அகாரமாயும், ஸமாஸங்களில் த்வந்த்வ ஸமாஸமாயும் (அதாவது ஸமாஸமங்கள் ஒருபதத்தினது பொருளை மாத்திரம் பிரதானமாபுடையது. த்வந்த்வ ஸமாஸத்தில் மாத்திரம் சேர்ந்த எல்லா பாகத்தினதுபொருளு முக்கியமானவை) நாசமற்ற காலமாயும், கர்மபலனை யளிக்கும் சதுர்முக ப்ரம்மனாயு மிருக்கிறேன். (௩௩)

ஔசுஷுஶ்வஃ ஹாஸூஹஸுஶ்வஶ ஹவிஷுஷுதாஸூ ||

ஶீதிஸூஶ்வஶ நாரீணாஃ ஶுதிஸெஶ்யாயு. திஃக்ஷஜா || ௩௪ ||

(ப-ம்) ஸர்வஹரஃ-ஸகலத்தையுமழிக்கின்ற, ம்ருத்புஃச - இயம. னும், அஹம்-நான்; பவிஷ்யதாம்-உண்டாகப்போமவைகளுள், உத் பவஃச-பிறப்பும், அஹம்-நான், நாரீணாம்-பெண்களுள், கீர்திஃ-கீர்தி தியும், ஸ்ரீஃ-இலக்ஷ்மியும், வாஶ்ச-வாஶ்கும் (நான்), ஸ்மிருதிஃ-ஸ்மிருதியும், மேதா-புத்தியும், த்ருதிஃ-தேவியமும், க்ஷமா-க்ஷமையும் அஹம்-நானாகிறேன். (௩௪)

(தா-ம்) எல்லாவஸ்துக்களையும் அபகரிக்கும் ம்ருத்புவாயும், உண்டாகப்போகிற வஸ்துக்களுக்குப் ப்ரதமோற்பத்தியாயும், ஸ்திரீகளுள் ஸ்ரீதேவியாயும், கீர்த்தியாயும், வாஶ்காயும், ஸ்மிருதியாயும் பேதை யாயும், த்ருதியாயும், க்ஷமையாயு மிருக்கிறேன். (இலக்ஷ்மீ, கீர்த்தி, வாஶ்கு, இம்மூவரும் பகவானுக்கு அலாதாரண ஸக்திகள்). (௩௪)

ஷுஹஸூதாஸூதயாஸூதாஃ மாயத்ரீ ஊஃ ஶ்வா சஹஸூ ||

ஜாலா நரஃ ஜாஹஸூஷுஷுஶுஷு. தஃ நரஃ கஸுஷுஷுஷு ||

(ப-ம்) ததா-அப்படியே, ஸாம்நாம்-ஸாமங்களுக்குள், ப்ருஹத் ஸாம-பெரியஸாமம் (நான்), சந்தஸாம்-சந்தகங்களுள், காயத்ரீ-காயத்திரி, அஹம்-நான், மாஸாநாம்-மாதங்களுள், மார்ஶீர்ஷஃ-மார்ஶீர்ஷம், அஹம்-நான்; ஶுதுநாம்-இருதுக்களுள், குஸுமாதரஃ-வஸந்தருது (நான்). (௩௫)

(தா-ம்) ஸாமங்கள் ல்ப்ருஹத்து என்கிற ஸாமமாயும். சந்தஸ்ஸுகளுள் காயத்திரியாயும், மாதங்களுள் மார்கழிமாதமாயும், ருதுக்களுள் வஸந்தருதுவாயு மிருக்கிறேன். (ஸ௦)-காயத்ரி- காயத்ரிமந்தரம். (௩௫)

டி-உதா உயபதாஜஸிவெதஜெஸிவஸிவநாஜஹா|

ஜெயாஸி வ்யவாஸி வஸிவஸிவதாஜஹா || ௩௬ ||

(ப-ம்) சலயதாம்-மோசம் செய்பவர்களுடைய, த்யூதம்-சூதாச, அஸ்மி-ஆகிறேன்; தேஜஸ்விளாம்-அதிபஸமுடையவருக்கு, தேஜஸ்பலம், அஹம்-நான், ஜயஸி-அஸ்மி-ஜயமாகிறேன், வ்யவஸாயஸி-வ்யவஸாயம், அஸ்மி-ஆகிறேன்; ஸத்வவதாம்-ஸத்துவமுடையோருக்கு, ஸத்வம்-ஸத்துவம், அஹம்-நான்; (௩௬)

(தா-ம்) யான் கபடஞ் செய்கிறவர்களுக்கு த்யூதமாயும், (அதாவது சொற்கட்டான் அல்லது சூதாட்டம்) பராக்ரமமுள்ளவர்களுக்குப் பராக்ரமமாயும், வெற்றிபாடும் வ்யவஸாயமாயும் (பரயத்னம்) பஸிஷ்டர்க்கு பஸமாயுமிருக்கிறேன். (ஸ௦) ஸத்வம்-நல்லமனதும். (௩௭)

வ்யஸி நாவாஸு-ஜெவாஸி வாவாநா-யநஜயஸி|

ஜெநீநாஜஸிவஸிவாஸி கவீநாஜஸிவாஸி || ௩௮ ||

(ப-ம்) விருஷ்ணீராம் - யாதவர்களில், வாஸுதேவஸி-அஸ்மி-வாசுதேவனாகிறேன், பாண்டவாநாம்-பாண்டுபுத்திரானுக்குள், தநஜஸி-அருச்சுனன் (நான்), முநீநாம்-அபி-முனிகளுக்குள்ளும், வ்யாஸஸி-வியாஸமுனி, அஹம்-நான், கவீநாம்-கவிகளுக்குள், உசநாகவீஸி-சுக்கிராசாரியர், அஹம்-நான். (௩௮)

(தா-ம்) யான் விருஷ்ணி வம்சோற்பன்னர்க்கு வாஸுதேவனாயும், பாண்டவர்க்கு அர்ஜுனனாயும், இருஷிக்கு வ்யாஸராயும், வித்வாம்ஸர்க்கு சுக்கிராசாரியனாயு மிருக்கிறேன். (௩௯)

உவா உயதாஜஸி நீதிரஸி ஜிதீஷதாஸி |

ஜெநீநாஜஸிவஸிவாஸி கவீநாஜஸிவாஸி || ௩௯ ||

(ப-ம்) தமயதாம்-சிக்ஷிப்பவர்களுக்கு, தண்டஸி-சிக்ஷா, அஸ்மி-ஆகிறேன், ஜிதீஷதாம்-ஜயிக்கக்கோரியவர்களுக்கு, நீதிஸி-அஸ்மி-நீதி ஆகிறேன், குஹ்யாநாம்-ரஹஸ்யமானவைகளுள், மௌநம்சௌவ-மௌனமும், அஸ்மி-ஆகிறேன், ஜ்ஞாநவதாம்-ஞானவான்களுடைய, ஜ்ஞாநம்-ஞானம், அஹம்-நான். (௪௦)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! தண்டிப்போர்க்கு யான் தண்டமாயும், ஊய்த்தைக் கோருகிறவர்க்கு இராஜநீதியாயும், இரகசியங்களுக்கு யான், மௌனமாயும், ஞானவான்க்கு யான் ஞானமாயும் இருக்கிறேன். (௩௮)

யஜூவி ஸவஸூதாநாஃ வீஜந்தமஹஜுநா
தததலிவிநாயக்யாநபாலமுகமவராஅரபூகி

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுந-வாராய் அர்ச்சுனா! யத்-எது, ஸர்வபூதாநாம்-ஸகலப்பிராணிகளுக்கும், பீஜம-பீஜமோ, தத்சஅபி-அதுவும் அஹம்-நான், யத்-எது, மயாவிநா-என்னைவிட்டு, ஸயாத்-இருக்குமோ, தத்-அந்த, சராசரம் - ஜயகமஸ்த்தாவரரூபமான, சூதம்-சூதம், நாஸ்தி-கிடையாது. (௩௯)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! இன்னும் யான் எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் ஆகிகாரணன். யான் ஜங்கமுமன்று, ஸ்தாவரமன்று, இல்லாத வஸ்துவமன்று, இருக்கிறவஸ்துவமன்று. (௪௦)

நாஃதொலி ஜிஹ்வொநாஃ விஹதீநாஃ வரஃதவ
வநஷதஃஸதஃவொகூவிஃவமுகெவிஃஃவொராஜயா॥

(ப-ம்)(ஹே)பரந்தப-சத்ருக்களைத்தபிக்கப்பண்ணுகிற அர்ச்சுனா மமா-என்னுடைய, திவ்யாநாம-திவ்வியங்களான, விபூதிநாம்-விபூதிக்களுக்கு, அநதஃ-முடிவு, நாஸ்தி-கிடையாது; ஏஷஃ-இந்த, விபூதேஃ-விபூதியின், விஸ்தரஸ்து-விஸ்தாரமோ, மயா-என்னால், உத்தேசதஃ-ஏகதேசம், ப்ரோக்தஃ-சொல்லப்பட்டது. (௪௦)

(தா-ம்) பரந்தபா! அப்ராக்ருதமான என் மகிமைக்கு முடிவில்லை. விஸ்தாரமான என்மகிமைகள் சருக்கமாய்க் கூறப்பட்டன. (ஸா) திவ்யாநாம்-மங்களகரமான. (௪௦)

யஜூவிஹதிக்ஷுஃஸ்ரீஜஃஃத வெவவா |

தததெவாவமஹஃஃஃதெஜாஃஸ ஸஃஹவ்யு || சக |

(ப-ம்) விபூதிமத்-விபூதியுள்ளதானாலும், ஸ்ரீமத்-சோபையுடையதும். ஊர்ஜிதமேவவா-பலமுடையதுமாம், யத்யத்-எந்தெந்த, ஸத்வம்-ஸத்துவம், அஸ்தி-இருக்கின்றதோ, தத்தத்-அதுஅது, மம-என்னுடைய, தேஜோம்ஸ-தேஜஸ்ஸினது அம்சத்தால், ஸம்பவமேவ-உண்டானதாகவே, த்வம்-நீ, அவகச்ச-அறி; (௪௧)

(தா-ம்) இக்காசினியுன்கண் எந்தெந்த வஸ்துகிறப்புடைத்தோ, எந்தெந்தவஸ்து ஸ்ரீமத் (அதாவது காந்தி, அஸ்தி தனதான்

ஸ்யஸ்தம்ருத்தியுடன் கூடியிருக்கிறதோ,)எந்தெந்த வஸ்து சுபகாரி யங்களையே முக்கியப் பிரயோஜனமாயுடையதோ, அவைகளெல்லாம் எனது தோஜோம்சத்தினாலேயே உண்டாகிறதென்றுணர்க. (சக)

ஸ்யவாவஹுமெநதந கிந்திராநநதவாஜுநி

விஷயஜாஹீஹ்யஸவ நெகாஹநஸ்யிவதாஜமகிஸஉ

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுந-ஓ அர்ச்சுனா! அதவா-அல்லது, பஹு-நா-விஸ்தாரமான, எதேந-இந்த, ஜ்ஞானே-ந-ஞானத்தால் அறியப் பட்ட, தவ-உனக்கு, கிம்ஸ்யாத்-என்ன பிரயோஜனமுண்டாகும்! அஹம்-நான், இதம்-இந்த, க்ருக்ஸ்ரம்-ஸாஸ்தமான, ஜசத்-உலகத் தையும், ஏகாம்சேந-ஒரம்சத்தாலே, விஷ்டப்ய-நிறுத்தி, ஸ்திதஃ- இருக்கிறேன். (சஉ)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! இதன்றிபற்பல ஞானத்தாலுனக்குபயோ கமென்ன? யானே இந்த ஜசத்துக்கெல்லாம் ஓர் பாகத்தால் நிலை நிறுத்திக்கொண்டு (என்பதால் ஸம்பந்தப்பட்டும், ஸம்பந்தப்படா மலும் ஸர்வாதிகாரியாய்) இருக்கிறேன். (சஉ)

ஸ்ரீ கீதாஸு விபூதியோக மென்னுர் பத்தாவது
அத்தியாயம், முற்றிற்று.

பதினொராவது அத்தியாயம்.

விஸாரவஸஸு-நயொஹீ

அர்ஜுனவாக்கியம்.

ஃஃ நமஹாயவாரஃ மஹ்யுஃயுதஸுஹீ தஸு |
யுதயொகுவஹஸுந ஜொஹாயவிமதொஜிகி

(ப-ம்) மத் அநுக்ரஹாய-என்னை அனுக்கிரஹிக்கும்பொருட்டு, த்வயா-உன்னால், பரமம்-மிகவும், குஹ்யம்-ரஹஸ்யமும், அத்யாத்ம ஸம்ஜ்ஞாதம்-அத்தியாத்மமென்று பெயருடையதுமான, யத்வசஃ-எந் தவார்த்தையானது த்வயா-உம்மால், உக்தம்-சொல்லப்பட்டதோ, தேந-அதனால், மம-எனக்கு, அயம்-இந்த, மோஹஃ-மோஹமானது, விசத்-விட்டது. (ச)

(தா-ம்) நீர், என்னை யனுக்கிரஹிப்பதற்காகக் கூறியபாட இரக

சிபுமான ஆத்மஞான ரூபவச்னத்தால் என்னுடைய அஞ்ஞானந்
 தலைந்துப்போயின. (ஸ்ர) மோஹம்- அவிவேகபுத்தி. (க)

ஹவாவ்யுயளஹிஹிதாநாஃ ஸ்ர-தன்விஷ்ணுரதொரியா|
 க்ஷ-தஃகஜிஹவத்ராஷு ஜாஹா-த்ய ஜவிவாவ்யுயஸு || 2 ||

(ப-ம்) (ஹே) கமலபத்ராஷு-கமலபத்ரம்போல்போன்றநேத்தி
 ரங்களுள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ண! பூதாநாம்-பிராணிஃளினது, பவாப்யயெள-
 உற்பத்திவிநாசங்கள், இரண்டும் த்வத்தம்-உம்மிடத்தினின்று, மயா-
 என்னால், விஸ்தாசம்-விஸ்தாரமாய், ஸ்ர-தொள - கேட்கப்பட்டன,
 அவ்யயம்-நாசமில்லாத, மாஹாதம்யம் அபிச-மஹிமையும், (ஸ்ர-
 தம்)-கேட்கப்பட்டது. (உ)

(தா-ம்) கமலநயனா! எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் நுங்களாலேயே
 உற்பத்திலயங்களுண்டாகிற தென்பதையும், உமது அழிவற்ற மான்
 மியத்தையும் யான் உம்மிடத்திலேயே ஸவிஸ்தாரமாய்க் கேட்கப்
 பட்டன. (உ)

ஹவவெஜதஜ்யோயாஸ-ஃகூஜா தாநஃ வரஜெஸூரா|

ஜிஷ்ட-ஃரிஜாஜிதொர-ஹவவெஜெஸூய-ஃஃப-ஃ-ஃ-ஃஷா துஜி || 3 ||

(ப-ம்) (ஹே) பரமேஸ்வர-ஓ ஸர்வேசுவர! த்வம்-நீர், ஆத்மா
 நம்-உம்மைப்பற்றி, யதா-எப்படி, ஆத்த-சொன்னீரோ! ஏதத்-இது,
 வவம்-இப்படியே, (ஹே) புருஷோத்தம-ஓ புருஷச்சிரேஷ்ட! தே-
 உம்முடைய, ஐஸ்வரம் - ஈஸ்வரஸம்மந்தமான, ரூபம்-ரூபத்தை,
 தாஷ்டம்-தர்சிப்பதற்கு, இச்சாயி-விரும்புகிறேன். (உ)

(தா-ம்) ஓ பரமபுருஷா! நீங்கள் நுங்களைக் குறித்துக் கூறிய
 வைகனெல்லா முண்மைமே, புருஷோத்தமா! உமது ஈஸ்வரஸ்வரூ
 பத்தைத் தரிசிப்பதற்கு மிகவு மாவலுடையவனாகிறேன். (உ)

ஜிஷ்டெஸபதிதஹுக்ஷம் ஜியாஜிஷ்ட-ஃரிதிபு-ஹொ|

பொமெஸூரா ததொஜெகூம் டிஸ-ஃபா தாநஜெவ்யுயஸு|| 4 ||

(ப-ம்) (ஹே) ப்ரபோ-ஓ பிரபுவே, ஹேயோகச்வர-ஜ்ஞாநாதி
 கல்பாணகுணங்களோடு கூடியிருப்பவனே! தத்-அது, மயா-என்
 னால், தாஷ்டம்-பார்க்க, சக்யம்-கூடும், இதி-என்று, மந்யஸேயதி-
 னினைத்திராகில், தத்-அதன்பின்பு, த்வம்-தேவரீர், அவ்யயம்-சம்பூர்ண
 மான, ஆத்மாநம்-ஆத்மஸ்வரூபத்தை, மே-எனக்கு, தர்சய-காட்ட
 வேண்டும். (ச)

(தா-ம்) ஏ ப்ரபோ! ஸகல கல்பாணகுணங்களும் நிறைந்த

ஈசா! அந்த ஸ்வரூபத்தைத் தர்சிப்பதற்கு யான் ஈமர்த்தனென்று மக்குத் தோற்றுமேயாகில் நீவிர் எந்தனுக்கு அந்த ஸ்வரூபத்தை நன்கு காண்பிக்கவேண்டும். (௭)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

வஸ்யுஷி வாயு-ரூபாணி சாதஸாயஸஹஸ்யஸஃ |
நாநாவியாநி லிவ்யாநி நாநாவண-ரூபாக்யதீநிவ || ௫ ||

(ப-ம்) ஹே பார்த்த-ஓ பார்த்த, சாதசஃ-நாறுபங்காயும், அதஸஹஸ்ரசஃ-அல்லது ஆயிரம்பங்காயும், நாநாவிதாநி-பலவிதங்களாயும், நாநாவர்ண ஆக்ருஷீநி-பலவர்ணமும் ஆகாரமுமுடையனவாயும், திவ்யாநிச-திவ்வியங்களாயுமுள்ள, மே-எனது, ரூபாணி-ரூபங்களை, பச்ய-பார். (௫)

(தா-ம்) பார்த்தா! அளவற்றதாயும், நானூவிதங்களாயும், அப்ராக்ருதங்களாயும், அநேக ஆபாரங்களாயுமுள்ள என் ஸ்வரூபத்தைப்பார்மின். (௫)

வஸ்யுஷி-த்யாந வஸூநூரூ-ஜா நஸிநளஜரூ-தஸ்யா |
வஹூந்யஜ்ஷ-வ-வ-ராணி-வஸ்யு-ரூப-ராணி-ஹார-த || ௬ ||

(ப-ம்) ஹேபாரத-ஓ பாரதவம்சத்திலுதித்தோய்! ஆதித்யாந்துவாதச ஆதித்யர்களுக்கும், ருத்ராந் - ஏகாதசருத்திரர்களுக்கும், வஸூநூ-அஷ்டவசுக்களையும், அசுநிநௌ - அசுவனீ தேவர்களையும், ததா-அப்படியே, மருதஃ-மருத்துக்களையும், பச்ய-பார், அத்ருஷ்டபூர்வாணி-முன்னேபார்க்கபடாத, பஹூநி-பலவித, ஆச்சர்யாணி-ஆச்சரியங்களை, பச்ய-பார். (௬)

(தர்-ம்) ஏ பாரதா! எனது ஒருஸ்வரூபத்தின்கண் எண்ணிறந்தவைகளாயும் இதற்கு முன் காணாதவைகளாயும், அநேக ஆச்சரியயுக்தங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களையும், பன்னிரண்டுருபாசனையும், அஷ்டவஸூக்களையும், ஏகாதச உருத்திரர்களையும், அஸ்விநீ தேவதைகளையும், நாற்பத்தொன்பது மருத்தேவதைகளையும் ஸ்பஷ்டமாய்ப் பார்மின்? (௬)

ஊவெஹவஸூ-ஜமஸூக்யஸூ-வஸ்யுஷி-ஸஹாரா-வாஸ்யு |
ஸிஷெ-ஹம-வா-வ-கஸ-ய-வ-ந-ய-ஷ-ஷ-வ-வ-வ || ௭ ||

(ப-ம்) (ஹே) குடாகேச-ஓ அர்ச்சுனா! ஸசராசரம்-ஜங்கமஸ்தாவரங்களோடுகூடிய ஜசத்-உலகம், க்ருத்ஸம்- எல்லாவற்றையும், யத்-(பின்னும்)எது, அநந்த-வேறு, த்ரஷ்டிம்-பார்ப்பதற்கு,

அத்புததர்சநம் - அனேகம் ஆச்சரியக்காட்சியுடையதும், அநேக திவ்யாப்ரணம் - அநேகம் திவ்யாப்ரணங்களுடையதும், திவ்ய நேகோத்யதாயுதம்-திவ்வியமாயும் அனேகமாயும் எடுக்கப்பட்டதாயுமுள்ள ஆயுதங்களுடையதும், திவ்ய மால்யாம்பரதரம்-திவ்வியமான மாலையகளும் ஆடைகளுமுடித்ததும், திவ்யகந்தாநுலேபநம் - திவ்வியமான கெந்தம்பூசியதும், ஸர்வாச்சர்யமயம் - எல்லா ஆச்சரியமும் நிறைந்ததும், தேவம் - பிரகாசிப்பதும், அநந்தம் - முடிவில்லாததும், விஸ்வதோமுகம் - நாற்புறமும் முகமுடையதுமான (ரூபத்தைக்காட்டினா, திவி-ஆகாயத்தில், யுகபத்-ஏககாலத்தில், ஸ-ஓர்யஸஹஸ்ரஸ்ய-சூரியர்களின் ஆயிரத்தின், பாஃ-கிரணம், உத்திதாயதி-உண்டாயிருக்குமாகில், ஸா-அது, தஸ்ய-அந்த, மஹாத்மநஃ-மஹாத்மாவின், பாஸஃ-காந்திக்கு, ஸத்ருஃ-ஸமானமாக, ஸ்யாத்-ஆகும். (க-௧௦-௧௧-௧௨)

(தா ம்) திர்த்தராஷ்டிர மகாராஜனே ! இவ்வண்ணம் சொன்ன பிறகு சிறந்த யோகியான கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு தனது முக்கியமான ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தனர். அநேக முகங்களும், அநேக கண்களும், அநேக ஆச்சரிய வஸ்துக்களுடன் கூடியும், அநேக அப்ராக்ருத பூஷணங்களோடு கூடியும், நானாவிதங்களான ஆயுதங்களைத் தரித்தும், பற்பல புஷ்பமாலிகைகளும், பீதாம்பரங்களும், அபரிமிதவாசனாகந்த லேபனங்களும், ஆச்சரியமயங்களும், முடிவில்லாததும், ஸர்வதோமுகங்களுமான விஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தனர். ஆகாயத்தின்கண் ஆயிரம் சூரியன் ஏககாலத்திலுதித்தால் அது அம்மகாத்மாவினது தேஜஸ்ஸுக் கீடாகும். (க-௧௦-௧௧-௧௨)

தவெதுகஸுஃஜமத்யுகஸுஸாஸவிஹதூடுநகயா|

சுவஸ்யுஷ்வஷ்வஸ்யு ஸரீரொவாணவஸுடா||௧௩||

(ப-ம்) தேவதேவஸ்ய-தேவதேவனுடைய, தத்ர-அந்த, சரீரே-சரீரத்தில், ஏகஸ்த்தம்-ஒரிடத்தில் இருக்கும்தும், அனேகப்பிரகாரமாக, ப்ரவிபக்தம்-பிரிக்கப்பட்டதுமான, க்ருத்ஸ்நம்-ஸம்ஸ்த, ஜகத்-லோகத்தையும், ததா-அப்பொழுது, பாண்டவஃ-அருச்சுனன், அபர்யத-பார்த்தான். (௧௩)

(தா-ம்) அப்பொழுது அர்ஜுனன் தேவதேவனான பகவானது சரீரத்தில் நானாவிதங்களான விபாகங்களுடன் கூடிய அகண்டப் பிரபஞ்சங்களையும் ஒருபாகத்தி லிருப்பதாகப் பார்த்தான். (1)

ததஸ்விலயாலிஷாஹ்யஷ்ரொஸாயநஃஜயம் |
 ப்ரணய்யஸிரஸாரெவம் க்யுதாஃஜலீரஹாஷதிகச ||

(ப-ம்) ததம்-பிறகு, ஸம்-அந்த விஸ்மய ஆவிஷ்டம்- ஆச்சரியபுத்த
 னாய், ஹருஷ்டரோமாம்-சிவிர்த்தமயிருடையனான, தநஞ்ஜயம்-அர்ச்
 சனன், தேவம்-தேவனை, சிரஸா-தலையால், ப்ரணம்ய-வணங்கி, க்ரு
 தாஞ்ஜலீம்-கைகூப்பினவனாய், அபாஷத-சொன்னான். (கச)

(தா-ம்) அப்பிறகு அர்ஜுனன் ஆச்சரியத்தால் பரவசனாய்
 ரோமாஞ்சமுண்டாகி (மயிர்கூச்சலுண்டாகி) அப்பகவானைவணங்
 கிக் குவித்தகையோடு வினவினன். (கச)

வஸுரூபிஷ்வாஃஸுவஷ்வஷ்வெஹ
 ஸவ்யாஃஸ்யாஹுதவிஸௌஷ்வஸ்வாநு |
 ஸஹாணஸீஸம் கஜவாஸநஸம்
 ஃஷீஸூ ஸவ்யாநுரமாஸூஷிவ்யாநு ||

கடு

(ப-ம்) ஹேதவ-ஓகிருஷ்ணமூர்த்தீ, தவ-உமமுடைய, தேஹை-
 சரீரத்தில், ஸர்வான் - ஸமஸ்தமான, தேவான் - தேவதைகளையும்,
 ததா-அப்படியே, பூதவிஸேஷஸங்காந்-பிராணிவிசேஷங்களுடைய,
 கட்டங்களையும், ப்ரஹ்மாணம்-சதுர்முகப்ரஹ்மாவையும், கமலாஸந
 ஸதம்-ப்ரஹ்மாவினிடத்திலிருக்கிற, ஈஸம். ருத்திரனையும், ஸர்வான்-
 ஸமஸ்தமான, ருஷீமஸ்ச-ருவிகளையும், திவ்யாந்-திவ்யங்களான,
 உரகாந்-நல்லபாம்புகளையும், பஸ்யாமி-பார்க்கிறேன். (கடு)

(தா-ம்) தேவா ! உன் சரீரத்தில் எல்லா தேவர்களையும் எல்லா
 ப்ரிராணிகளையும், அவைகளுள்ளிருக்கும் பகுதிகளையும், கமலாஸ
 னனும், சிருஷ்டிகர்த்தனுமான ப்ரம்மனையும், தேவரிஷிகள் முதலிய
 மகரிஷிகளையும், வாஸுகி தகூகன் முதலிய பற்பல ஸர்ப்பங்களையும்
 ஈசனையும் பார்க்கின்றேன். (ஸம்) ஈசம்-ப்ரஜைகளுக்கு கல்லா
 மிசனாயும். (கடு)

ஶ்வநகவாஹுஷிரவஸூநத்யம்
 வஸுரூபிஷ்வாஃ ஸவ்யாநுதாநஹாஃஷ்வ
 நாம்-கம்-நஸ்யும் நவம்-நஸுவாஷிம்
 வஸுரூபிஷிஸூஸூர விஸூரஃஷ்வ ||

கசு

(ப-ம்) அநேக பாஹுஷிர வக்தரநேத்ரம்-அநேகம்புயங்களும்
 வயிறுகளும்முகங்களும்கண்களுமுடையனும் அநந்தரூபம் அளவற்ற
 ரூபமுடையனுமான, த்வா-உம்மை, ஸர்வதம்-எல்லாவற்றிலும்; பஸ்ய
 யாமி-பார்க்கிறேன். ஹே விஸ்வேஸ்வர-எல்லாவற்றிலும் அதிபதியா
 னவனே, ஹே விஸ்வரூப-ஓஜகத்ரூப! தவ-உன்னுடைய, அந்தம்-முடி

வை, பரப்பாமி-காண்கில்லேன். மத்யம்-இடையே, ந(பச்யாமி)-பார்க்க
கிறேனில்லை. (கக)

(தா-ம்) ஜகதீசா! அநேக கைகளும், அனேக உதரங்களும், பல
கேத்திரங்களும், அந்தமில்லாத ரூபமும் கூடிய உம்மை எங்குங்
காண்கின்றேன். ஏ விஸ்வரூபா! உமது முடிவும், மத்தியமும், உற்
பத்தியும் தெரியவில்லை. (கக)

கிரீடி நமசி ஈவ கிருணை

தெஜோராஸிம் ஸவ த்தொஜீஷிஜித்ஸூ

வஸூராக்ஷாஃ நி-ஈக்ஷ்யம்ஸிஜித்ஸூ

ஜீவா நமசி ஈவ கிருணை

கஎ

(ப-ம்) தேஜோராசிம்-தேஜோராசியும், ஸர்வத்-எல்லாவற்றி
லும், தீப்திமந்தம்-பிரகாசிப்பவரும், ஸமந்தாத்-எங்கும், தூர்வீரீ
க்ஷ்யம்-பார்க்கக்கூடாதவரும் தீப்தாநலார்கத்புதிம்-பிரகாசிக்கின்ற
அக்னிசூரியாளின்காந்தியுடையவரும், அப்ரமேயம்-அறியசக்கிடமல்
லாதவருமான, த்வாம்-உன்னை, கிரீடி நம்-கிரீடருடையரும். கதிநம்,
கதைபுடையரும், சக்ரிம்ச - சக்கரமுடையருமக, பச்யாமி-பார்க்க
கிறேன். (கஎ)

(தா-ம்) தேஜோரூபமாய் எல்லாத் திக்கிலும் பிரகாசித்துக்
கொண்டும், பார்ப்பதற்கு அசக்கியனாய் நான்கு திக்கிலும் ஜ்வலித்
துக்கொண்டும், அக்கினி சூரியன் இவாகளைப்போன்ற தேஜஸ் உ
டையவனாயும், அப்ரமேயனாயுமிருக்கிற உம்மை கிரீடம், கதை சக்
ரம் இவைகளைத் தாங்கினவராய்ப் பார்க்கின்றேன். (கஎ)

கூஷிக்ஷராவாஜிவெஹி தவ்யூ

கூஷிஷ்யூவிஸூஷ்யூவாஃ நியா நஸூ

கூஷிஷ்யூபஸூஷ்யூதயஜி-ஹொஷூ

ஸநாத நஸூ வாராவொஷூஜிதொஜி

கஅ

(ப-ம்) வேதிதவ்யம்-அறியவேண்டிய, பரமம்-பெரிதாகிய, அ
க்ஷரம்-பரப்ரஹ்மம், த்வம்-நீ, அவ்ய-இந்த, விஸ்வஸ்ய-ஜகத்துக்கு,
ப்ரம்-பெரிய, நிதாநம்-ஆதாரம், த்வம்-நீ, அவ்யயஃ-நாசமில்லாத
வன், த்வம்-நீ, ஸாஸ்வததர்மகோப்தா - ஸாஸ்வதமான தர்மத்தைப்
பாணிக்கிறவன், நீ, ஸநாதநஃ-புராணநாகிய, புருஷஃ-புருஷனும், தவ
யேவேதி-நீயேயென்று, மே. என்னுடைய, மதஃ-அபிப்ராயம். (கஅ)

(தா-ம்) அநியற்பாலனவாகிய சிறந்த ப்ரம்மம் நீங்களே நீவிரே இவ்வுலகத்திற்கு முக்கிய காரணன். உமக்கழிவில்லை, நீவிரே ஸ்திரமாய் அறத்தைப் பரிபாலிப்பவர், நீவிரே நித்தியருபியான புருடன் என்பது என் கருத்து. (கஅ)

ஊநாஜிய்யாந்தரீநந்தவீய்யு

ஜிநந்தவாஹுஸாஸிஸவய்யுநெதுய்யு

வஸ்யூரிக்ஷாஹீவஹுதாஸவசூ

ஸுதஜஸா விஸூஜிஹிவகஸ்யு ||

கஸீ

(ப-ம்) அநாதி மத்யாந்தம்-ஆதி மத்தியம் அந்தமில்லாதவரும், அநந்தவீர்யம்-அளவற்ற பராக்கிரமமுடையரும், அநந்தபாஹும்-அநத்தமான பராக்கிரமமுடையரும், சளி ஸ்ரூர்ய நேத்ரம்-சந்திர சூரியானைக்கண்களாயுடையரும், திப்தஹுதாச வக்தரம்-ஜ்வலிக் கிறஅக்னிபோன்றமுகமுடையரும்ஸ்வதேஜஸா-தம்தேஜஸ்ஸாலே, இதம்-இந்த, விஸ்வம்-லோகத்தை, தபந்தம்-தபிக்கச்செய்கிறவனு மாகிய, த்வாம்-உன்னை, பச்யாமி-பார்க்கிறேன். (கஅ)

(தா-ம்) உற்பத்தி யஸ்திதி முதலியவைகளற்ற அபரிமித சக்தியுத்தனாயும், அளவற்ற கைகளையுடையவனாயும், சந்திரசூரியர் போன்ற கண்களால் பிரகாசிப்பவனாயும், பிரளயகாலாக்கினியைப் போன்ற முகமுடையவனாயும், நின் ஒளியால் அவ்வுலகை பிரகாசிக்கிரவனாயுமுள்ள உன்னை நன்கு பார்க்கின்றேன். (கஅ)

ஜ்யாவாயூயிவ்யூர்ஜிநாஹி

வ்யூதஹ்வயெகஹிஸஸவய்யு;

ஜ்யவாஹுதாஹிவஹுதவெஹி

வொகஸ்யுயவ்யூயிதஹிஹி ||

உயி

(ப-ம்) த்யாவாப்ருதிவ்யோஹி-ஆகாசத்தினுடையவும் பூமியினுடையவும், இதம் அந்தரம்-இந்தஇடவெளியானது, ஏகேந-ஒருவரான, த்வயா-உம்மால், வ்யாப்தம்ஹி-வியாபிக்கப்பட்டதன்றா? ஸர்வாஹி-எல்லா, திஸ்ஸச-திசைகளும் (வியாபிக்கப்பட்டன), ஹேமஹாத்மாவே! அதுபுதம்-ஆச்சரியமுற்றிதும், உகாம்-பயங்கரமானதுமான, தவ-உன்னுடைய, இதம்-இந்த, ரூபம்-உருவத்தை, த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, லோகத்யம்-உலகமுன்றும், ப்ரவ்யதிதம்-வெருளுகின்றன. (உ௦)

(தா-ம்) பகவானே! ஊர் துவலோகமும், அதோலோகமும், மத்தியலோகமும், எல்லா திக்குகளும், உன்னாலேயே வியாபித்திருக்கிறது. உனது ஆச்சரியகரமான, இந்த உக்கிர ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு மூன்றுலோகமும் நடுங்குகின்றன. (ஸ0) ப்ரவ்யதிதம் நடுங்கிருக்கிறது. (20)

சுஜீவிக்ஷாம் ஸாரஸுவாவீஸந்தி

கெவிஜீ தாஹ்யோஹ்யொயாமுணந்தி

ஸஸீ த்யுகாஜஹவியி-ஹிஹவஸ்வாஹி

ஸுவந்திக்ஷாம் ஸுதிஹிஹ்வாஹி||

உக1

(ப-ம்) அம்-இந்த, த்வாம்-உன்மை, ஸாரஸங்கா-தேவஸமுஹங்கள், விசந்திஹி-பிரவேசிக்கின்றனவல்லவா; கேசித்-சிலர், பிதாஹி-பயந்தவர்களாய், ப்ராஞ்ஜலயஹி-கைகூட்டிக்கொண்டு, க்ருணந்தி-தோத்திரம் செய்கிறார்கள், மஹர்ஷி ஸித்தஸங்காஹி - மஹர்ஷிகளாகளும் சித்தர்களுக்கும், ஸ்வஸ்தி-இதி உக்த்வா - "ஸ்வஸ்தி" என்று சொல்லி, புஷ்கலாஹி-ஸம்பூர்ணமான, ஸ்ருதிஹி-தோத்திரங்களால், த்வாம்-உன்னை, ஸ்ருவநி - தோத்திரஞ்செய்கின்றனர். (உக)

(தா-ம்) இந்த தேவக்கூட்டங்கள் உம்பிடத்திற் பிரவேசிக்கின்றனர். இவர்களுள் சிலர் நங்கள் உக்கிர ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு பயந்து அஞ்ஜலி பத்தர்களாய்த் துதிக்கின்றனர். மகரிஷிகளும், சித்தர்களும் மங்களமுண்டாகக் கடவதென்று பகவத்குணங்களை ஸ்தோத்திரரூபமாய் முழங்குகின்றனர். (உக)

ஸாரஹி த்யாவஸுவொ பெஹஸாயொ

விஸுஸி நளஸு-தஸுஹவாஸு

மஹவ-ஹக்ஷாஸு-ஹஸிஹவஸ்வாஹி

வீக்ஷந்தெக்வாஹிவி தாஹிஸுவஸுவெ-ஹி||

உஉ||

(ப-ம்) ருத்ராஜித்யாஹி-பதினோரு ருத்திரர்களும் பன்னிரண்டு குரியர்களும், வஸவஹி-வசுக்கள், ஸாத்யாஹி-ஸாத்தியர்கள் எவர்களோ, தேச-அவர்களும், விஸ்வே-விசுவேதேவரும், அஸ்வினோ-அஸ்வனீதேவர்களும், மருதஹி-மருத்துக்களும், உஷ்மபாஹி-பித்ருக்களும், கந்தர்வயக்ஷாஸு-ரஸித்தஸங்காஹி-ஹாஹாஹ-ஹிஹிஹி, முதலானகந்த்ருவர்ஹி-யக்கர் அசுரர்சித்தர்களின் கூட்டங்களும், ஸர்வசவ-எல்லாருமே, விஸ்மிதாஹி-ஆச்சரியமுற்றவர்களாய், த்வாம்-உன்னை, வீக்ஷந்தே-பார்க்கிறார்கள். (உஉ)

டையனாய், த்ருதிம்-தையித்தையும், சமம்ச-சாந்தியையும், நவீந்
தாமி-அடையாமலிருக்கிறேன். (௨௪)

(தா-ம்) ஓ கிருஷ்ண! ஆகாஸம் வரையில் வியாபித்த ஜ்வலித்
துப் பற்பல காந்தியோடு திறந்துகொண்டு பிரகாசிக்கின்ற விஸால
நேத்திரமுடைய நுங்களைக் கண்டு நடுங்கிய மனதுடன் கூடிய யான்
தேகத்தைத் தரிக்கவில்லை, மனதிற்கும், இந்திரியங்கட்கும் உபசாந்
தியு முண்டாகவில்லை. (ஸ௦) ஸமஞ்ச-உள்ள கிளர்ச்சியையும். (௨௪)

டிஷ்டாகாராஊநி நடு தரீ-ஊநி

டிஷ்டவகாரா நடுவநிஊநி

டிஷ்டநகாரா நடுவநிஊநி

டிஷ்டவகாரா நடுவநிஊநி

௨௫

(ப-ம்) தம்ஷ்ட்ராகாராநி-கோரைப்பற்களால் விகாரமுற்று,
காலாநல ஸங்கிபாநிச-காலாக்கினிக்குச் சமமாயிருக்கும், தே-உன்
னுடைய, முகாநிச-முகங்களை, த்ருஷ்ட்வைவ-பார்த்தே, திச-திசை
களை, நஜாநே-அறியகிலேன், சர்மச-சுகத்தையும், நலபே-அடைகில்
லேன், (ஹே) தேவேச-ஓ தேவநாத, (ஹே) ஜகந்நிவாஸ-ஓ ஜகத்
துக்கு வாஸஸ்த்தான மானவரே, ப்ரஸீத - அனுக்கிரஹித்தருள
வேண்டும். (௨௫)

(தா-ம்) ஓதேவேசா! ஓ ஜகந்நிவாஸா! கோரப்பர்க்களால் பயங்
கரமாயும் பிரளயகாலாக்கினிக்குச் சமதையாயுமுள்ள உமது முகத்
தைப்பார்த்த உடனே திக்பிரமை யுண்டான வனுகிறேன். சாந்தி
யடையவில்லை. (ஆதலால் அனுக்கிரகவேண்டும்.) (௨௫)

ஊஷ்டாகாராஊநி நடு தரீ-ஊநி

ஊஷ்டவகாரா நடுவநிஊநி

ஊஷ்டநகாரா நடுவநிஊநி

ஊஷ்டவகாரா நடுவநிஊநி

௨௬

ஊஷ்டாகாராஊநி நடு தரீ-ஊநி

ஊஷ்டவகாரா நடுவநிஊநி

ஊஷ்டநகாரா நடுவநிஊநி

ஊஷ்டவகாரா நடுவநிஊநி

௨௭

(ப-ம்) அம்-இந்த, ஸர்வே-ஸகலருமான, த்ருதர்ஷ்ட்ரஸ்ய-திரு
தர்ஷ்டி ராஜினி, புத்ரா-புத்திரர்களும், ததர்-அப்படியே, பிஷ்டி-

பீஷ்மரும், த்ரோணம்-துரோணரும், ததா-அப்படியே, அஸௌ-இந்த; ஸ-ஒதபுத்ரம்-சூதபுத்திரனும், ஸர்வைம்-ஸகலமான, அவநிபாலஸங்கைஃஸஹ-ராஜாக்களின் கூட்டங்களுடனுங்கூட, அஸ்மதீயைம்-எம்மவர்களான, யோதமுக்கயைஃ ஸஹ-வீரஸூஷ்டர்களுளோடுங்கூட, தம்ஷ்ராகராளாநி-கோரப்பற்சுளால் விகாரமாயும், பயாநகாநி-பயங்கரமாயுமிருக்கிற, தே-உன்னுடைய, வக்த்ராணி-முகங்களை; த்வரமாஸூஃ-வேகமாய், விசந்தி-பிரவேசிக்கின்றார்கள், கேசுத்-சிலர், தசநாந்தரேஷு-பல் இயற்குகளில், விலக்நாஃ-ஒட்டிக்கொண்டு, சூர்ணிதைஃ-பொடிபண்ணப்பட்ட, உத்தமாங்கைஃ-சிரங்களுடன், ஸந்த்ருச்யந்தே-காணப்படுகின்றார்கள். (௨௬-௨௭)

(தா-ம்) அனேக வீரப்ரநாபர்களான அரசர்களோடு இந்ததிருதராஷ்டிரபுத்திரர்களும், பீஷ்மரும், துரோணரும், கர்ணனும் கூடிக் கொண்டு சிங்கபற்களால் விக்ருகங்களாயும், பயங்கரங்களாயுமிருக்கிற நுங்கள் முகங்களில் சிலர் வேகமாய்பிரவேசிக்கின்றார்கள். சிற்சிலர் உடைபட்டசிரசோடு பற்களினது துவாரத்திலகப்பட்டுக் கொண்டு பொடிபொடியானதாய்க் காணப்படுகின்றனர். ()

யயாநஜீநாஃ ஸஹவ்வாஃஸுவெமா

ஸஜீஷுஜெவாலிஷுவாஜுவனி |

தயாதவாஜீநாஃஸாகவீரா

விஸனிவசூண்யிவிஜுவனி ||

௨௮||

(ப-ம்) யநா-எப்படி, நதீ-எம்-ஆறுகளின், பஹவஃ-பலவாறான, அம்புவேகாஃ-நீர்வெள்ளங்கள், ஸமுத்ரம்-எவ-சமுத்திரத்தையே, அபிமுகாஃ-எதிர்நோக்கி த்ரவந்தி-ஒடுகின்றனவோ, ததா-அப்படி, அம்-இந்த, நரலோகவீரஃ-மனுஷ்யலோகவீரர்கள், அபிவிஜ்வலந்தி-நாற்புறமும், ஜொஸிக்கின்ற, தவ-உன்னுடைய, வக்த்ராணி-முகங்களில், விசந்தி-புகுகின்றார்கள். (௨௮)

(தா-ம்) எவ்வண்ணம் எல்லா நதிகளுடைய பிரவாகங்களும் சமுத்திரத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகின்றனவோ, அவ்வண்ணமே இந்த இராஜவீரர்களெல்லவரும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற உமது முகத்திலேயே வந்து விழுகின்றார்கள், (௨௮)

யயாவ்யஜீஷுஷுநவதம்மா

விஸந்திநாஸாயஸஜீஷுவெமாஃ |

தயெவநாஸாய விஸனிஸாகா

ஸவாலிவசூண்யி ஸஜீஷுவெமாஃ ||

௨௯||

(ப-ம்) யதா-எப்படி, பதங்காஃ-பகழிகள், ப்ரதீப்தம்-நங்ரய் ஜோலிக்கின்ற, ஜ்வலநம்-அககினியை(க்குறித்து),ஸம்ருத்தவேகாஃ-மிகுந்தவேகத்தோடு, நாசாய-நாசத்தின்பொருட்டு, விசந்தி-ப்ரவேசிகின்றனவே, லோசாஃஅபி-(இத்த) லோகங்களும், ததாவ-அப்படியே, தவ-உன்னுடைய, வக்த்ராணி-முகங்களை(க்குறித்து), ஸம்ருத்தவேகாஃ-மிகுந்தவேகத்தோடு, நாசாய-நாசத்தின்பொருட்டு, விசந்தி-பிரவேசிக்கின்றன. (௨௬)

(தா-ம்) எவ்வாறு ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அச்சினியில் சலபங்கள் (விளக்குப்பூச்சி) தாம் நசிப்பதற்கு அதிக வேகத்தினுடன் விழுகின்றதோ, அவ்வாறே இந்த அரசவீரர்களும் அதிகவேகத்தோடு தாம் நாசமடைவதற்கு உமது முகத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள். (௨௭)

வெலிஹ்யெவெய்வா நஸூதீனா
 ஜோகாநவஜயாநுவடிநெஜ-ஹிஃ |
 தெஜாவிராபய-ஹிமதூய
 ஹாவஹொயாஃ ப்ரதவணீவிஷா || ௩௯ ||

(ப-ம்) ஸமக்ராஃ-ஸப்பூணபான, லோகாஃ-ஹங்களைஃஃ, ஜ்வலத்பிஃ-ஜோலிக்கின்ற, வதரைஃ-வாய்களாலே, க்ரஸமாஃ-நிபுங்கு கிறவனாய், ஸமந்தாத்-நாலுபக்கமும், லேலிஹ்யஸே - (அடிக்கடி) உதட்டை நக்சுகிரய், தேஜாபிஃ-தேஜஸ்ஸாச்களாலே, ஸமக்ரம்-எல்லா, ஜகத்-ஜகத்தையும், ஆந்ரய-நிறைத்து, (ஹே) விஷ்ணே-ஹிஷ்ணுவே, தவ-உன்னுடைய, உக்ராஃ-உக்கிரமான, பாஸ-கிரணங்கள், ப்ரதபந்தி-தவிக்கின்றன. (௩௦)

(தா-ம்) கேபவா! நான்குதிசைகளிலுள்ள ஸமஸ்த அரசர்களையும் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தல் புஜித்துவிட்டு மீண்டும் வாயைத்திறக்குகின்றீர். உக்கிரமானஉமது கிரணங்களுடையபிரகாசம் எங்கும் வ்யாபித்து ஸமஸ்த உலகத்தையும் தபிர்கச்செய்கின்றது.()

சுவ்யாஹிஹெகாவஹா நாமு ருஹொ
 நஜோஸ-தெடிவரவ்யலீடி |
 விஜாத-ஹிஹாவி ஹஹைஃஃ
 ஹஹிபுஜாஹி தவப வுதி " ௩௯ ||

(ப-ம்) மே-எனக்கு, ஆக்யாஹி-சொல்லும்; உக்ரஸபிஃ-சுக்ரஸுபியான, பவாந்-நீர் கஃயா? தே உமக்கு, பஃ-மஸ்காரம், அஸ்த-

உண்டாகட்டுப்; (ஹே) தேவவர-ஓதேவச்சிரேஷ்ட, ப்ரஸீத-அனுக் கிரஹியும், ஆத்தம்-ஆதியரான, பவந்தம்-உம்மை, விஜ்ஞாதம்-தெரிந் துக்கொள்ள, இச்சாமி-விரும்புகிறேன், தவ-உன்னுடைய, ப்ரவ் ருத்திம-விருத்தாந்தத்தை, நப்ரஜாநாமிஹி-அறியவில்லேனன்றோ.)

(கா-ம்) இத்தகைய உக்ரஸ்வரூபமுடைய நீங்களார்? (என்ப தால் நுங்கள் அப்புநஸ்வரூபத்தைப் பார்ப்பதற் சக் கருகிய எனக்கு நீங்களிப்படிப்பட்ட லோரூபத்தைக் கக்ண்பிப்பதெதர்க்கு?) அதை எனக்கு அறிவித்தல் வேண்டும், உமக்குவந்தனம். தேவேசா! அநுக் கிரகஞ் செய்யவேண்டும், ஆதிபுருஷனான உம்மை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நீவிற்செய்யப்போகிற காரியம் எனக்குத் தெரிய வில்லை. (௩௧)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவாக்நியம்.

காவொவ்வொகக்ஷயக்ருத் - லோகங்களைக் க்ஷயிக்கப்பண்ணுவதும்,
 யொகாநுஸஸிஹத - லீஹவ்யவ்யுதம் |
 ஸிவெகவிசுவாநஹவிஷ்ணீஸவெ -
 யெவஸிதாஃ ப்ரக்யுநீகெஷ - யொயாஃ || ௩௨ ||

(ப-ய) லோகக்ஷயக்ருத் - லோகங்களைக் க்ஷயிக்கப்பண்ணுவதும், ப்ரவ்ருத்தம்-விருத்தியடைந்ததும், இஹ-இங்கே, லோகாந்-உலகங் களை, ஸமாஹர்த்தம் - ஸம்ஹரிக்க, ப்ரவ்ருத்தம் - பிரவர்த்தித்தது மான, காஃ - அஸ்மி-காஸமாகிறேன், யே-எந்த, யோதாஃ-வீரர்கள், ப்ரத்யநீகேஷ - எதிரே நேகவில, அவஸ்த்திதாஃ - இருக்கிறார் களோ, தேவரீவே - அவர்களெல்லாம், த்வாருதேபி - உன்னைத்த விர்த்தும், நபவிஷ்யந்தி-ஐவிக்ஷமாட்டார்கள். (௩௨)

(தா-ம்) யான் இந்த இராஜ ஸமூகங்களை நாசப்படுத்துவதற்கு விர்த்தியடைந்தகாலமுதின்மேன். இவ்வுலகத்தைச் சம்கரிப்பதற்குப் பிரவர்த்தித்திருக்கிறேன். உனக்குப் பகையாளியாய் நிற்கின்ற யுத்த வீரர்க்கெல்லாம் நீவெருமைபிருந்தாலும் ஐவிக்ஷ மாட்டார்கள். (ஸ௦) ப்ரவ்ருத்தம்-எங் கும் பரிசுரணமுயிருக்கிற; (௩௨)

தஸா கஜே - திஷ்டயஸொயஹவ
 ஜீக்வாஸத - மஹ - ஸ்ரஜி - ஸ்ரஜி
 லெபெவெத - நிஹதாஃ - உவ - லெவ
 நிஜிதஜி - த்ர - மஹவஸவ - லா - ஹி || ௩௩ ||

(ப-ம்) தஸ்மா த்-ஆகையால், த்வம்-நீ, உக்திஷ்ட்ட-எழுந்திரு; யசு-கீர்த்தியை, லபஸ்வ-அடைவாய்யாக; சத்ரு-சத்துருக்களை, ஜித்வா-ஜெயித்து, ஸம்ருத்தம்-பரிபூர்ண, ராஜ்யம்-ராஜ்ஜியத்தையும், புங்க்வ-அனுபவி, ஏதே-இவர்கள், மயானவ-என்னாலேயே, பூர்வம் ஏவ-முன்னமே, நிஹதா-சொல்லப்பட்டார்கள், (ஹ)ஸவ்யஸாசிந்-ஓஸவ்ஸியாசியே, த்வம்-நீ, நிமித்தமா, நம்-நிமித்தமாக மாத்திரமாக, பவ-ஆகு. (௩௩)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ஆகவால் நீ, பிரயத்தினப்படி. வைரிகளை வென்று புகழ்பெறுவாயாக, அண்டராஜ்ஜியத்தை யநுபவித்துக் கொண்டிரு. இவர்களெல்லவரும் முன்னாலேயே என்னால் கொல்லப்பட்டார்கள். நீகாரணமாய் மாத்திரமீரு. (௩௩)

ஜோணணவீஷண ஜயஜயம்வ
 கண-ஓ-தயா ந்யா நவ்யொபவீராபு |
 ஜயாஹ தாஹ ஜஹிதா வ்யுயிஷா
 யுய்யஸவெஜ சாவிரனொஸவதாநி || ௩௪ ||

(ப-ம்) மயா-என்னால், நததர்-சொல்லப்பட்ட, த்ரோணஞ்ச-துரோணரையும், பிஷ்டம்ச-பிஷ்டாரையும், ஜயதாதம்ச-ஜயத்திரதலையும், கர்ணம்ச-கர்ணமையும், தநா-அப்படி, ஹதா-கொல்லப்பட்ட, அந்யாந்-இதரமான, கோதவீராந் அபி-புத்தவீரர்களுக்கும், த்வம்-நீ; ஜஹி-கொல்வாயாக, மாவ்யநிஷ்டா-வேதனைப்படாதே, யுத்யஸ்வ-போர்செய், ரணே-புத்தத்தில், ஸபநநாந்-பகைவரை, ஜேதாஸி-ஜயிப்பாய், (௩௪)

(தா-ம்) நீ, இப்பொழுது என்னால் சொல்லப்பட்ட துரோணரையும், கர்ணமையும், இன்னமுள்ள புத்தவீரர்களையும், நாசஞ்செய்வாயாக. விசனம்வேண்டாம் - போர்புரி புத்தத்தில் சத்ருக்களை ஜெயிப்பாய். (௩௪)

ஸஞ்சயர் சொல்லுகிறார்.

வன தயுக்வாவய நஃ கௌவஸ்ய
 க்யுதாஹவீவெ-வஜா டஃகீரீடி |
 நஜஸ்யுக்வாமுயவனவாஹக்யுண
 ஸமஜஜஹீ தஹ் தஃபுணஜி || ௩௫ ||

(ப-ம்) கிரீட-அர்ச்சனன், கேசவஸ்ய-கிருஷ்ணனுடைய, ஏதத்
வநம்-இந்தவார்த்தையெ, ஸூத்வா-கேட்டு, க்ருதஅஞ்சலிஃ-கூப்
பியபையுடன், வேபமாநஃ-நடுங்கிக்கொண்டு, நமஸ்க்ருத்வா-நமஸ்கா
ரம்செய்து, பீதபீதஃ-பயந்து பயந்து, ப்ரணம்ய-வணங்கி, பூயஃஏவ-
மறுபடியும், ஸகத்கதம்-கத்கதஸ்வரத்தோடு, க்ருஷ்ணம் - கிருஷ்
ணனை (க்சுரீத்து), ஆஹ-சொல்லுகிறார். (௧௫)

(தா-ம்) கிருஷ்ணனது இம்மொழிகளைக்கேட்டு அஞ்சலிசெய்
து நடுங்கினவனாய் வணங்கி மிகப்பயந்து மீண்டும் வணங்கி
ஹீனஸ் வரத்தோடு கிருஷ்ணனைப்பார்த்து கீழ் வருமாறு கூறு
கின்றான். (௧௫)

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்.

ஹாநஹ்யுஷீகஸாதவபூகீத்யூ
ஜமசுபூஹ்யுஷ்யூத்யூநாரஜ்யுதவா
நகூதாம்பஸி-தாநிபிஸாஜ்வந்தி

ஸவெ-நஜஸ்யூ-திவஸ்யஸ்வாஃ||

௩௬||

(ப-ம்) ஸ்தானே-புத்தம், (ஹே) ஹ்ருஷீசே-ஓ இருடகேச! தவ-
உன்னுடைய, ப்ரகீர்த்யா-கீர்த்தியால், ஜகத்-ஜகத்தானது, ப்ரஹ்
ருஷ்யதி-மிகவும்சந்தோஷிக்கின்றது, அநுரஜ்யதேச-அனாராகத்தை
புணறுகின்றது; நகூதாம்பஸி-நாகூஸர்கள், பீதாபி-பயந்து, திசஃ-திசை
களை (கோக்கி), த்ரவந்தி-ஓடுகின்றார்கள், ஸர்வே-ஸமஸ்தமரான, ஸித்
தஸங்காஃ-சித்தக்கணங்களும், நமஸ்யந்தி-வணங்குகின்றன. (௧௬)

(தா-ம்) ஓ ஹ்ருஷீகேசா! உமது கீர்த்தியினால் பிரபஞ்சம் சந்
தோஷிக்கின்றன. உம்மிடத்திலன்புண்டாயிருக்கிறது. இராக்கதர்
திக்குகளிற் பயந்தோடுகிறார்கள். ஸித்தவித்யாதரர்முதலிய வானவர்
களெல்லவரு மொருங்காய்ச்சேர்ந்து வணங்குகின்றார்கள் ளென்பது
நியாயமேதான். (சிறந்தவர்க்கெல்லாம் சிறந்தவராயும், ப்ரம்மனைப்
படைத்தவராய் மிருக்கிற நுங்களை எவர்தான் வணங்கார்?) (௧௬)

கலூஅதநநஜொநுஜொதநு

மரீயஸெஸ்யூஹொணாவ்யூபிகெத்யூ

சுந-தஜெவெஸஜமநிவால

கூஜகூர-ஸடிவாததார-பச||

௩௭||

(ப-ம்) (ஹே) மஹாத்மந்-ஓமஹாத்மாவே! கரியஸை-பெரியவனாய், ப்ரம்ஹணஃ அபி-பிரமணுக்கும், ஆதிகர்த்ரே-ஆதிகர்த்சாவான, தே-உமக்கு, கஸ்மாத்-ஏன், நமமேரந், நமஸ்சரியார்கள். அநந்த-அந்தமில்லாதவனே, தேவேச-தேவர்களுக்கிறையாய், ஜகந்நிவாஸ-லோகங்களுக்கு உறைவிடமான, த்வம்-நீரே, அக்ஷரம்-ஜீவாத்மதத்துவம்; ஸத்யஸத்ச-பிரகிருதிதத்துவமும், த்வம ஏவ-நீர்; தத்பரம்-அவையிரண்டைப் பார்க்கிலும் வேறான முக்தாத்மாவொரு அவையெல்லாவற்றிலும், அந்தர்யாமியாயிருப்பவன், யத் - ஏதுவோ (அந்தமுத்தஸ்வரூபமும்), (த்வம்)-நீரே. (௩௭)

(தா-ம்) ஓ மஹாத்மா! அநந்தகல்பாண குணங்களால் மிகச்சிறப்புடைத்தாயும், ப்ரம்மதேவனுக்கு ஆதிகர்த்சருமான நுங்களுக்கு ப்ரம்மன் முதலிய தேவர்கள் ஏன் நமஸ்சரிக்கமாட்டார்கள்? ஓ அநந்தா! தேவேசா! ஜகந்நிவாஸா! அக்ஷரமெனப்படும் ஜீவாத்மஸ்வரூபம் நீங்களே. காரியகாரணரூபமான ப்ரகிருதிதத்துவமும் நீங்களே. இவ்விரண்டிற்கும் வேறாயும், பிரகிருதிஸம்பந்தமற்று மிருக்கிற ஆத்ம தத்துவமும் நீங்களே. (ம)மஹாத்மந் - பூர்ணமான ஆத்மா. (௩௭)

கூரீஹிவஃபுரஃஷஃபுரஃராணஃ

கூரீஸு விஸுஸுபரஃநியாநி

வெதாவீவெஷுணவரணயா

கூயாததவிஸுநந்தரஃ

௩௮

(ப-ம்) த்வம்-நீரே, ஆதிதேவ-ஆதிதேவன், புருஷஃ-புருஷன், புராணஃ-புராணன், அஸ்ய விஸ்வஸ்ய-இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்கு, ப்ரம்மமேலான, நிதாநம்-ஆதாரமானவனும், த்வம்-நீர் தான். வேத்தா அஸி-அறிந்தவன் ஆகிராய்; வேத்யம்ச - அறியத்தகுந்தவன்; ப்ரம்மதாமச-பெரும்ஸ்தானமும், அஸி-ஆகிரீர்; (ஹே) அநந்தரூப-ஓ அநந்தரூபனே! விஸ்வம்-பிரபஞ்சம், த்வயா உன்னால், ததம்-வியாபிகட்ப்பட்டது. (௩௮)

(தா-ம்) நீங்களே ஆதிபுருஷனாயும், புராணபுருஷனாயும். இவ்வுலகத்திற்கு முக்கியகாரணனாயும், வேத்தாவாயும், (அறிந்தவன்) வேத்யனாயும் (அறியற்பாலன்) அடையத்தக்கவனாயு மிருக்கிறீர் ஓ அநந்தரூபா! (அபரிச்சின்னாகாரா) இவ்வுலகமெல்லாம் உம்மாலேயே வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (௩௮)

வாயுய-ஹோ மிவ-ஹாணஸூசாஃ

புஜாவதிஸுபுவிதாஃ

ஸவெதிஜகூ ப்ருஸஹ்யஜுகூ
 ஹெக்யஷெஹயாஜஹெஸவெகி
 சுஜாநதாஜஹிஜாநககெஜஹ

ஜயாப்யஜாஜாஸ்புணபெமவாவி
 யலாவஹாவாஜஹெஸக்யுதொவி
 விஹாரஸப்யாஸநஹொஜெநஷ
 ணகொயவாப்யுப்யுததகூகூகூ

தகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ

சகூ

சஉ

(ப-ம்) நவ-உன்னுடைய, இம்மஹிமாம் - இம்மஹிமையை, அஜாநதா - அய்யாத, மயா-என்னால், ப்ரமாதாத்-அநவநானத்தா லோ; ப்ரணயேநவாபி-(அல்லது) ஸ்னேகந்நாமோ, ஸகாஇதி-தொழன் என்று, மத்வா-நீனைத்து, ஹெந்நாஷண-“ஓ கிருஷ்ண! ஹெ யாதவ-ஓ யாதவ! ஹெஸகே-ஓதொழ!” இதி-என்று, ப்ரஸ்பரம்-நய மின்றி, யத்சஉக்தம-எதுசொல்லப்பட்டதோ, அச்யத-ஓ அச்சத! விஹார சய்யா-ஸஞ்சரிப்பறியும், படுக்கையிலும், ஆஸம்போஜநே ஷு-இருக்கையிலும் புசிக்கையிலும், ஏகாநதம்-ஏகாநதமாயோ, அநவா-இல்லாவிடில், ஸமஷம் - உம்முன்னிலையிலோ, அபயா வார்த்தம்-வேடிக்கைக்காக, அஸத்க்ருதொஸி இதியத்-புலிக்கப்பட வில்லை யென்கிறது யாதென்றானுண்டோ, தத்பி-அஸதயம், அப்ர மேயம்-அறிவரியான, ந்வாம்-உம்மை(கொண்டு), அஹர்-நான், கஷாமயே-கூழிக்கவேண்டுமென்று, ப்ரார்த்திக்ஷேபன். (11-சஉ)

(தா-ம்) இப்படிப்பட்ட நூங்கள் மஹிமையை யுணராது அஞ் ஞானத்தினாலாவது, சிரகாலபரிமயத்தினாலாவது, மிக்ஞாபுடைய வனென்றெண்ணி வினயமின்றி ஓ கிருஷ்ண! ஓ யாதவா! ஓ சினே கிதனே! என்று பலமுறைகள் அழைத்திருக்கின்றன். அவைகளை யும் அச்சதா! பரிசாசமாய்வினையாடும்போதும், படுக்கும்போதும், புசிக்கும்போதும், ஏகாந்தத்திலும், ஜனஸமூகங்களிலும், மட்டுமரி யாதையில்லாமல் வசனத்தேனோ என்னமோ அறிதிலம். அப்யாடி யிருப்பின் அவைகளைத் தாங்கள் ஷமிக்ஷவேண்டுமென்று வினயத் துடன்பிரார்த்திக்கின்றேன். (சக-சஉ)

விதாஸிவொகஸ்ய வாராவஸ்ய
 க்ஷிஸ்யவொஜ்யுது மாராமப்யாநி
 நகூதொஸ்யுய்யிகூகூதொந்யூ
 யொகத்யபெய்யுதிப்யவாவி

சகூ

(ப-ம்) ஹே அப்ரதிமப்ரபாவ-ஒப்பில்லாத பிரபாவமுடைய வரே! த்வம்-நீர், சராசரஸ்ய-ஜங்கமா ஜங்கமரூபமான, அஸ்ய-இந்த, லோகஸ்ய - பிராணிஸமுஹத்துக்கு, பிதா-பிதாவும், பூஜ்யம்-பூஜ்ய னும், குரு-குருவும், கரீயாந்ச-பெரிபவரும், அஸி-ஆகிநீர், லோகத் ரயேபி - உலகமுன்றிலும், த்வத்ஸமம்-உமக்குடே, நாஸ்தி-இல்லை, அப்யதிகம்-அதிகமான, அந்யம் ஒருவன், குதம் - எந்தஹேதுவினால் (உண்டாவான்). (சுக)

(தா-ம்) ஸமானமில்லாப் பிரபாவமுடையவனே! நீவிர் ஜங்க மஸ்தாவரரூபமான இப்பிரபஞ்சத்திற்குத் தந்தையாயும், எல்லா வற்றிற்கும் பூஜ்ஜியனாயு மிருக்கிறீராதலால் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர் உமக்குச் சமையானவரும். (சுக)

தஸ்யாஸுபுணஜ்யுணியாயகாபம்
 வுலாடிபெகா ஶீயேயேயுடி
 வீதவபுத்ருஸ்ய ஸவெவஹவ்யுஃ
 வியுவிடாபாஹ-ஸிவெவவெஸாபு || சச ||

(ப-ம்) தஸ்மாத் ஆகையால், ப்ரணம்ய-நமஸ்கரி, காயம்-சரீரத் தை, ப்ரணிதாய-(பூமியில்) ஊன்றி, ஈஸம்-ஈஸுவரனாய், ஈட்யம்-ஸ்தோத்திரார்ஹனான, த்வாம்-உம்மை, அஹம்-நான், ப்ரஸாதயே-பிரஸ்ன்னமாக்கிக்கொள்ளுகிறேன், (ஹே) தேவ-ஓ தேவனே! புத்ரஸ்ய-புத்திரனுக்கு, பிதா இவ-பிதாவைம்போலரும், ட்ரிபம்-இஷ்ட னான (நீர்)ப்ரிபாய-இஷ்டனான, (மே)-எனக்காக, ஸோமம்-பொறுக்க, அர்ஹஸி-தகுந்தவனாகிரும். (சச)

(தா-ம்) தேவா! ஆகையால் நமஸ்கரித்து மிகுந்த வினயத்தோடு ஈசனாயும், ஸ்தோத்திரர்களுமிருக்கிற உன்னை பிராத்தித்தேன். புத்திரனிடத்தில் தகப்பன் எப்படியிருப்பானோ, நேசனிடத்தில் சினைகிதெனவ்வாறிருப்பானோ, அவ்வாறே உனக்கிஷ்டனான என் னிடத்தில் எனக்கிஷ்டனான நீ எல்லாவற்றிலும் க்ஷமிப்பதற்குரிய வனாகிரும், (சச)

சுடிஷு வ சுவ-ஹுஷிதொஸுடிஷு
 ஹபெவவ்யுயிதம்நொடி
 தடுடிஉஃடிஸுடிவொடி
 வுஷீடிவெஸாஜமஜீயாவ || சடு ||

(ப-ம்) அந்ருஷ்டஸூர்வம் - முன்பார்ந்திராததை, த்ருஷ்ட்வா-

பார்த்து, ஓம்ருஷிதம்-ஸந்தோஷமடைந்தவனாக, அஸ்மி-ஆகிமேன்-
மே-என்னுடைய, மந்ச-மனமும், பபேந-பயத்தால், ப்ரவ்யதிதம்-
பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது-(ஹே), தேவ-ஓ தேவனே! தத்ருபம் ஏவ-
அந்தருபத்தையே, மே-எனக்கு, தர்சய-காட்டும், (ஹே) ஜகந்நிவாஸ-
ஓ உலகத்துக்குரைவிடமே! (ஹே) தேவேச-ஓதேவனா! ப்ரஸீத-
அனுக்கிரஹியும். (௪௫)

(தா-ம்) தேவா! இதுவரையிலும் காணப்பெறாத உன் உக்கிர
ருபத்தைக்கண்டு களித்தேன். ஆயினும் என்மனம் பீதியினால் பீடிக்கப்
பட்டதாயிற்று. ஆதலால் ஓ ஜகந்நிவாஸா! என்னிடத்திலன்பு
வைத்து இரக்சிப்பீராக. (௪௫)

கிரீடி நம்மஜி நம்வக்ய ஹஸு

பிஹாபிக்ஷாஃஷிஷ்டுஷம் தயெவ

தெநெநவராவெண வ தஹ-ஓஜெந

ஸஹஸ்யவாஹொஹவவிஸூஜ-ஓத-ஃ||

௪௬||

(ப-ம்) ததைவ-அப்படியே, கிரீடி நம்-கிரீடமுடையராய், கதி
நம்-கதைமுடையராய், சக்ரஹஸ்தம் - சக்ரிரக்ஷயராகிய, த்வாம்-
உன்னை, த்ரஷ்டிம்-பார்க்க, அஹம்-நான், இச்சாமி-விரும்புகின்றேன்,
(ஹே) ஸஹஸ்ரபாஹோ-ஓ ஆரீரந்தோளாய்! (ஹே) விஸ்வரூபர்
தே-ஓஸர்வஸ்வரூப! சதூர்புஜே-நான்குதோளுடைய, தேநருபே
ண ஏவ-அவ்வுருவத்தோடேயே, பவ-ஆளுவீர். (௪௬)

(தா-ம்) ஓ ஸஹஸ்ரபாஹோ! விஸ்வரூபா! கிரீடம் கதை இது
களைத்தரித்தவராயும், வச்ராபுதத்தை ஹஸ்தத்தி லுடையவராயு
மிருக்கிற உம்மை அருபியாய்ப் பார்ப்பதற்கு விரும்புகின்றேன்.
நான்கு புஜமுடைய அந்த சரீரத்துடன்ருக்கவேண்டும். (௪௬)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

பியாவ ஸஹெ ந தவாஜி-ஓமேஜம்

நவ்வாஹி-ஓ தஜா தயொயாசா!

தெஜாபி-ஓவிஸூஜம் தஜாஜி-ஓ

யநெநகவரெநு நநடிஷ்ட வ-ஓவ-ஃ||

௪௭||

(ப-ம்) ஹே அர்ஜுந-ஓ அருச்சுனா! ப்ரஸநேந - பிரஸன்ன
னா, முயா-என்னால், தேஜோமயம்-தேஜஸ்வரூபமும், அநந்தம்-அந்
தமற்றதும், ஆத்யம்-முதலானதும், பாம்-மேலானதுதான், இதம்-
இந்த, விஸ்வரூபம் - விஸ்வரூபமானது, ஆய்யோகாத் எனது

யோகத்தால், தவ-உனக்கு, தர்சிதம்-காட்டப்பட்டது, மே-எனது, யத்-எந்த(இந்தரூபமானது); த்வத்-உன்னைத்தவிர, அந்யேந-மற்றவனால், த்ருஷ்டபூர்வம்-முன்பார்க்கப்பட்டது, ந-அல்ல. (சஎ)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! உன்னைத்தவிர வேறொருவராலும் முன்பார்த்திராததாயும் தேஜோரூபமாயும், முடிவில்லாததாயும், முதன்மையாயும், சிறப்புடையதாயுமுள்ள இந்த என் விஸ்வரூபத்தை உனக்கருக்கிரகிக்கவேண்டுமென்ற சருத்தோடு என் சங்கற்பத்தினால் உனக்குக் காண்பித்தேன். (சஎ)

நவெடியஜோய்யவெநந-ஓராநெந

ந-ஓவகியாநிந-ஓதவொநிர-ஓவெமுஃ

வனவ-ஓர-ஓவஸூக்யஜஹ-ஓந்யு-ஓவாகெ

ஜஷ-ஓஹ-ஓந்யு-ஓநக-ஓர-ஓவ்ய-ஓவீர||

சஅ||

(ப-ம்) (ஹே) குருப்ரவீர - ஓ குருச்சிரேஷ்ட, ஏவம்ரூப-ஓ-ஓப் படிப்பட்ட ரூபமுள்ள, அஹம் - நான், ந்ருலோகே - மானிடலோகத்தில், த்வத் - உன்னைத்தவிர, அந்யேந - வேறொருவனால், வேதயஜ்ஞ அத்யயநைஃ - வேதத்தினாலும் யாகத்தினாலும், அத்யயனத்தாலும், த்ரஷ்டும்-பார்க்க, நசக்யஃ - ஸத்தியமானவனன்று, தானைஃ - தானங்களால், ந-அல்ல; க்ரியாபிஃ - கிரியைகளாலும், ந - அல்ல; உக்ரைஃ - பயங்கரமான, தபோபிஃ - தவங்களால், ந- அல்ல.(சஅ)

(தா-ம்) குருப்ரேஷ்டா! வேதங்களாலும், யக்ஞங்களாலும், அத்யயனங்களாலும், தானங்களாலும், கர்மங்களாலும், உககிரமான தவங்களாலும், உன்னைத்தவிர வேறெவருக்கும் மானிடசரீரத்திலிருந்து இந்த ரூபத்தோடு என்னைப்பார்ப்பதற்கு முடியாது. (சஅ)

ஜாதவ்யுயாஜிஅவிஜ-ஓவஹாவொஷ்யஷ்ட-ஓர-ஓவ-ஓவொர
 ஜீஷ்யஜீஷ்ய | வ்யவெதஹீஃவ்ய-ஓத-ஓநா-ஓவ-ஓநஸூ-ஓத-ஓஷ்ய
 ஓஷ்ய-ஓவ-ஓஷ்ய-ஓஷ்ய||

சஃ||

(ப-ம்) மம - என்னுடைய, கோரம் - கோரமான, ஈத்ருக்-ஓ-ஓப் படிப்பட்ட, இதம் - இந்த, ரூபம் - ரூபத்தை, த்ருஷ்டவா - பார்த்து, தே - உனக்கு, வ்யதா - துன்பம், மா(பூத்) - வேண்டாம்; விமூடபாவஃ - முசித்துக்கிடக்கையும், மா - வேண்டாம், த்வம் - நீ, வ்யபேதபிஃ - பயம்நீங்கினவனும், ப்ரீத மநாஃசஸந் - பிரீதியற்றமனமுமாய், மே - என்னுடைய, தத் இதம் - அந்த இந்த, ரூபம் ஏவ-ரூபத்தையே, புநஃ - மறுபடியும், ப்ரபச்ய - பார். (சச)

(ப-ம்) மம - எனது, யத் இதம் - எந்த இந்த, ரூபம் - ரூபத்தை, த்ருஷ்டவாந் - (நீ) பார்த்தவனாக, அஸி - ஆகிரூயோ, தத்-அந்த, இதம் - இது, ஸுதுர்தர்சம் - மிகவும் வருத்தத்தால் காணக்கூடியது, தேவாஃஅபி - தேவர்களும், நித்யம் - எப்போதும், அஸ்ய - இந்த, ரூபஸ்ய - ரூபத்தை, தர்சநகாங்க்ஷிணஃ - காண விரும்பினோர்களாய், (பவந்தி) - ஆகிரூர்கள். (102)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! நீ பார்த்த இந்த என்ரூபத்தை தர்சிப்பது மிகக்கடினமானது. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கூட இந்த விஸ்வரூபத்தைக் காண்பதற்கு தினந்தோறும் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பிரார்த்தித்தும் இந்த விஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தவர்களாகவில்லை. (102)

நாஹ்வெவெஷ ந-தவவாநநாநெநந-உவெஜ்யயா |

ஸக்யவனவவ்யெயாஷிஷ்ட-ஃ ஐஷ்டவாநவிராஃயயா || 102 ||

(ப-ம்) மாம் - என்னை, யதா - எப்படி, த்ருஷ்டவாந்-பார்த்தவன், அஸி - ஆகிரூயோ, ஏவம் விதஃ - இந்தவிதமான, அஹம்-நான், வேதஃ - வேதங்களால், த்ரஷ்டிம் - காண, சக்யஃ - கூடியவனல்ல, தபஸா - தவத்தால், ந - அல்ல; தானே - தானத்தால், ந - அல்ல; இஜ்யயாச - யாகத்தால், ந - அல்ல. (103)

(தா-ம்) வேதங்களாலும், தவத்தினாலும், தானத்தினாலும், யக்ஞங்களாலும், எனது உண்மையான விஸ்வரூபத்தை நீ இப்பொழுது பார்த்ததுபோல் பார்ப்பதற்குச் சாத்தியமன்று. (103)

ஹக்ஷ்யாஷ நந-யாஸக்ய சஹவெவ வ்யெயாஜ-ஃந |

ஐசூ-த-ஃஷ்ட-ஃஷ-த-ஷ்ட-ந-வ-வெஷ்ட-ஃஷ-வ-ர-ஃ-த-வ || 103 ||

(ப-ம்) பரந்தப - பகைவரைத்தபிக்கும், (ஹே) அர்ஜ-ந - ஓ அர்ச்சுனா! ஏவம் விதம் - இந்தவிதமான, அஹம் - நான், அநந்யயா - மற்றொன்றையும் நாடாத, பக்த்யா - பக்தியினால், ஜ்ஞாதம்-அறியவும், தத்வேந - உள்ளபடியே, த்ரஷ்டிம்ச - காணவும், ப்ரவேஷ்டிம்ச - ப்ரவேசிப்பதவும், சக்யஃ - கூடியவன். (104)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ஓ பரந்தபா! வேறு பக்தியினால் (பலத்தைவிரும்பிய பக்தியினால்) எனது இப்படிப்பட்ட ரூபத்தை உண்மையாய்க்கண்டு தெளிவதற்கும், தர்சிப்பதற்கும், ஐக்கியத்தையடைவதற்கு முடியாது. (104)

ஐ-த-ஃஷ்ட-ஃஷ-ந-த-ர-வெ-ஷ-ஃஷ-க-ஸ-ஃ-ம-வ-ஜி-ஃ-த-ஃ |

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

உய்யாவெஸ்யஜெவாயெஜாஹித்யுயுக்தா உவாஸதெ
 ஸ்ரீபாவாயெவதாவெஸ்யெயுக்தஜாஜகாஹி||௨||

(ப-ம்) யே - எவர்கள், மயி - என்னிடத்தில், மரஹி - மனதை,
 ஆவேச்ய - வைத்து, பாயா - பெரிதான சரத்தயா - சிரத்தையுட
 ன், உபேதாஃ - கூடி, நித்யயுக்தாஃ - நித்தியமும் யோகமுற்றவக்
 ளோ, தே - அவர்கள், யுக்ததமாஃ - மிகவும் யோகத்தில் தேறின வ
 ராய், மே - எனக்கு, மதாஹி - எண்ணப்பட்டார்கள். (௨)

(தா-ம்) எவர்கள், என்னிடத்தில் நித்தியவஸ்துவைக்கருதி
 மனதை நிலைநிறுத்தி என்னை யுபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களே சிற
 ந்த யோகிகளென்று என்னுடைய வடிப்பிராயம். (௨)

யெக்சுராஜநிஷெஸ்ய ஜெவ்யுக்தவ்யவ்யாவாஸதெ
 ஸவ்யக்யமஜிஹித்யுயுக்தாஹிபூஸ்யஜெவ்யுக்தவ்யுயுக்தாஹி||௩||
 ஸஹித்யெஜெவ்யுக்தவ்யுயுக்தாஹி வவ்யுக்தவ்யவ்யவ்யுயுக்தாஹி
 தெவ்யுயுக்தவ்யவ்யுயுக்தவ்யவ்யுயுக்தவ்யவ்யுயுக்தவ்யவ்யுயுக்தாஹி||௪||

(ப-ம்) அக்ஷரம் - ஆத்மாவை, அநிர்தேச்யம் - குறிக்கத்தகாத
 தாயும், அவ்யகதம் - தெரியப்படாததாயும், ஸர்வதரஹி - தேவர்
 கள் முதலான எல்லாச் சரீரங்களிலும் இருப்பதாயும், அசிந்த்யம்-
 சிந்திக்கவரியதாயும், கூடஸ்த்தம் - ஸர்வஸாதாரணமாயும், அசல
 ம் - சலிப்புறாததாயும், த்ருவம்ச - நித்தியமானதாயும், இந்த்ரியக்
 ராமம் - இந்த்ரிய கூட்டத்தை ஸந்தியம்ய - அடக்கி, ஸர்வத்ரா - எங்
 கும், ஸமபுத்தயஹி - ஸமபுத்திகளாய், ஸர்வபூதஹிதே - ஸகலப்பி
 ராணிகளுடைய இதத்திலும், சதாஃ - ஆஸக்தியுடையராய், (யே)-
 எவர்கள், பர்புபாஸதே - உபாசிக்கிறார்களோ, தே - அவர்களும்,
 மாம்-என்னை, ப்ராப்நுவந்திவவ-அடையவே அடைகின்றனர்.(௩-௪)

(தா-ம்) எந்தமகான்கள், இந்த்ரிய சமூகங்களை நன்குள்ளடக்கி
 ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலும் சமபுத்திவைத்து அகில ஜீவன் களுக்கும்
 நன்மையைக் கருதுகிறதுடன், வாக்குக் கெட்டாததாயும், கட்புல
 னுக் ககப்படாததாயும், மநோவிருத்திக் கஜீதமாயும், பிரபஞ்சத்திற்
 காதாரணமாயும், அசைவற்றதாயும், நித்தியமாயும், எங்கும் பரிபூ
 ரணமாயுள்ள பரப்பிரமத்தை யுபாசிக்கின்றனர்களோ, அம்மகான்
 கள், உன்னையே யடைகின்றனர். (௩-௪)

ஐயெவ? நசூயசுலு ஐயிவ-ஃநிவெஸய|
நிவவிஷ்யெயெவ சுதஹஹ-ஃநஸாஸய|| அ||

(ப-ம்) மயிவவ - என்னிடத்தில்தானே, மநஃ - மனதை, ஆத
த்ஸ்வ - வைக்கககடவாய் புத்திம் - புத்தியை, மயி - என்னிடத்
தில், நிவேசய - வை; அதஃ - இதற்கு, ஊர்த்த்வம் - மேல், மயிவவ-
என்னிடத்திலேயே, நிவஸிஷ்யஸி - வஸிப்பாய் ஸம்சயஃந - இந்தவிஷ
யத்தில் ஸந்தேஹமில்லை. (அ)

(தா-ம்) ஆகையால், எப்பொழுதும் என்னிடத்திலேயே மன
தை நிறுத்து, என்னிடத்திலேயே புத்தியைச்செலுத்து, என்னிட
த்திலேயே குடிகொண்டிருப்பாயென்பதில் சந்தேகமில்லை. (அ)

சுயதீதூஸுஜாயாதஃ நஸுகூஷிதீயிஸிஸு|
சுஹ்யூஸயெமந ததொ ஃரீவாஹ-ஃயநஃஜய|| கூ||

(ப-ம்.) அத - இனி, மயி - என்னிடத்து, சித்தம் - சித்தத்தை, ஸ்திரம் -
ஸ்திரமாய், ஸமாதாதம் - வைப்பதற்கு, நசக்நோஷி - ஆகமாட்டா, (ஹே)
தநஞ்ஜய - அர்ச்சுனா? ததஃ - அதற்குப்பின் - அப்யாஸயோகேந-அப்பியாஸ
யோகத்தால், மாம் - என்னை, ஆப்தம் அடைய, இச்ச - கோருகிறேன். (க)

(தா-ம்) ஒ அர்ஜுனா! நின்மனதை என்னிடத்தில் நின்றபெற
நிறுத்த வல்லவனல்லாமற் போவையேயாகில் அப்பியாசஞ்செய்தா
வது என்னையடைவதற்கு முயல்வாயாக. (க)

சுஹ்யூஸெவ்யூஸெயெ-ஃரூஷி ஃதூ-ஃவரஜோஹவ|
ஃதூ-ஃவிகூ-ஃரூணி கூவ-ஃநு விகிஷ்வாஹ்யூஸி|| ய||

(ப-ம்.) அப்யாஸே அபி - அப்பியாஸத்திலும், அஸமர்த்தோஷி-அஸமர்த்
தனாகில் மத்கர்மபரமஃ - என்னைக்குறித்த கர்மங்களையே முக்கியமாகவுடை
யவனாய், பவ - ஆகு, மதார்த்தம் - என்பொருட்டு, கர்மாணி - கைங்கரியரூப
கர்மங்களை, குர்வந் அபி - செய்துவந்தாலும், வித்திம் - வித்தியை, அவாப்
ஸ்யஸி - அடைவாய். (க)

(தா-ம்) அவ்வாறு அப்பியாசஞ்செய்கிற விஷயத்திலுனக்குச்
சத்தியில்லாவிடின் பகவத்கைங்கர்யரூபமான கன்மத்தையே பிரதா
னமாகச்செய் என்றிமித்தமான கர்மத்தைச்செய்தாலும் [சித்தியைப்
பெருவாய். ஸஃ. வித்தம்-மனோநிக்கிரகமென்றும் சித்தியை. (க)]

சுயெ-ஃதூ-ஃவ்யூஸுகூஷி சுத-ஃ-ஃரூஷி-ஃதூ-ஃவரஜோஹயூ-ஃதஃ|
ஸவ-ஃகூ-ஃவிகூ-ஃதூ-ஃவய-ஃதூ-ஃவரஜோஹயூ-ஃதஃ|| கூ||

(ப-ம்.) அத - பிறகு, ஏதத் - இதை, கர்தம்மயி - செய்யவும், அசக்தஃ
அஸி - சக்தனாகாதபகூத்தில். ததஃ - பிறகு, மத்யோசம்-எனது யோகத்தை;

தும், மனோநிச்சயத்துடனுங் கூடினவனாய் என்னிடத்தில் மனதைந்
 யும், மதியையும் நாட்டி பக்திபண்ணுகிறானே, அவன்தான் எனக்கு
 பிரியன். (கஉ-கங-கச)

யஸூநோ அஜதொகொகொகூநோ அஜதயயஃ |
 ஹஷ-ஹாஷ-ஹயொஹமே-ஹ-ஹயஸுஹஜ்யயஃ ||

(ப-ம்.) லோகஃ - உலகம், யஸ்மாத் - எவனிடத்தினின்றும், நோத்விஜ
 தே - பயப்படானே, யஃ - எவன், ஹர்ஷ அமர்ஷபய உத்வேகைஃ - ஸந்தோ
 ஷம் கோபம் பயம் உத்வேகங்களால், முக்தஃ - விடுபட்டானே, ஸஃ ச - அவ
 னும், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ - இஷ்டன். (கடு)

(கா-ம்) எவனிடத்திலிருந் துலகத்தார் பீதியடையாரோ,
 உலகத்தாரிடத்திலெவன் பயமடையவில்லையோ, சந்தோஷத்தா
 லும், கோபத்தாலும், பயத்தாலும், மனக்கலக்கத்தாலும், எவன்
 விடப்பட்டானே, அவனுமெனக்குப்பிரியனே. (கடு)

ஶநவெக்ஷஸூ-ஹிஷ-ஶஷஉஜாலீநாம தவ்யயஃ |
 ஸவ-ஶாஶ-ஶவரி த்யூஹீயொஶஶ-ஶஸுஜ்யயஃ || ௧௬ ||

(ப-ம்.) அநபேக்ஷஃ - ஆத்மா தவிர மற்றவைக ளெல்லாவற்றிலும் விருப்
 பமில்லாதவனாய், ஶஶஃ - பரிசுத்தனாய், தக்ஷஃ - ஸமர்த்தனாய், உநாஸீநஃ-உநா
 ஸீனனாய், கதவ்யதஃ - பாதையற்றவனாய், ஸர்வ ஆரம்ப பரித்யாகீ - எல்லா
 ஆரம்பத்தையும்விட்டு, மத்பக்தஃ - என்னுடையபக்தனாய், யஃ-எவன் : (இருக்
 கிறானே), ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ - இஷ்டன். (கசு)

(தா-ம்) ஆத்மாவுக் கந்தியவஸ்துக்களில் விருப்பமற்றவனாயும்,
 மாம்ஸபக்ஷணமுடிவிய தாமசாஹாரத்தை நீக்கி சாஸ்திரசம்மதமான
 ஆகாரத்தைபுட்கொண்டதால் பரிசுத்தனாயும், வல்லவனாயும், சத்
 துருமித்திரர்களில்லாதவனாயும், சாஸ்திரோக்த சர்மாநுஷ்டானத்
 தில் சிரம மில்லாதவனாயும், சாஸ்திரவிருத்தமான வேறுகர்மந்துலை
 த்து என்னிடத்திலேயே பக்தியுள்ளவனே, அவனே எனக்கன்பன்.
 (ஸ௦) கதவ்யதஃ-பயமற்றவன். (கசு)

யொநஹுஷு-ஶிநவெஷி-நஸாஹதி-நகாஶ்கி |
 ஶ-ஶாஶ-ஶவரி த்யூஹீஶகூரோந்யஸுஜ்யயஃ || ௧௭ ||

(ப-ம்.) யஃ - எவன், நஶ்ருஷ்யதி-ஸந்தோஷியானே, (யஃ)-எவன், நத்வே
 ஷ்டி - அறிஷ்டங்களுண்டானபோது த்வேஷிக்கமாட்டானே, (யஃ)-எவன்,
 நசோசயதி - துக்கிக்கானே, நகாஶ்கி - (எவன்) கோறானே, ஶபாசுபபரித்

யாகீ - சுபாசுபங்கள் துறந்த, பக்திமாந் - பக்திமான், (யஃ) எவனோ, ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ - இஷ்டன். (க௭)

(தா-ம்.) எவன் சந்தோஷிக்கானோ, பொருமைபடையானோ துக்கப்படானோ ஆசைப்படானோ, புண்ணியபாபங்களிரண்டையும் பக்திபண்ணுகிறானோ, அவனே எனக்கிஷ்டன். (க௭)

ஸஜஸு துளவீத்ருவ தயாஜா சாவஜா உயொஃ

ஸீதே தாஷஸுவடிஃ வெஷஸஜஸுமலிவஜி-தஃ || கஅ ||

தௌநிஃ ராஸு - தீஜ்ள நீவஃ தௌஷாபொ நகௌஉவிய |

கநிகௌ தஸூரஜதிஃ - கீஜி: நஜெஷி யொநஸஃ || கக ||

(ப-ம்.) சத்ரௌச - சத்துருவுண்டத்தும், மித்ரேச - மித்திர னிடத்தும், ஸமஃ-ஸமனாய், ததா-அப்படி, மாநபாபாநயொஃ - மாநாவமானங்களிலும், சீதஷஷணசுகதுஃகேஷ - சீதஷஷணங்களினிடத்திலும், சுகதுக்கங்களினிடத்திலும், ஸமஃ-ஸமனாய், ஸங்களிவர் ஜிதஃ-மனைமக்கள் முதலானவர்களிடத்தில் விருப்பமில்லாதவனாய், துல்யநிந்தாஸ்துதி-நிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் சமமாய், மௌநீ-மவுனமுடையவனாய், யோநகேசதித் - எதினாலாவது, ஸந்தஷ்டஃ-ஸந்தோஷித்தவனாய், அநிகேசநஃ - ஸ்தானமில்லாதவனாய், ஸ்திமதிஃ-ஸ்திரமானபுத்தியாய், பக்திமாந்-பக்தியுடையனான, நஸஃ - மனிதன், மேப்ரியஃ-எனக்கு இஷ்டன். (கஅ-கக)

(தா-ம்.) வெரியிடத்திலும், மித்திரனிடத்திலும், மாநாவமானங்களிலும், சீதஷஷணங்களிலும், இன்ப துன்பங்களிலும், சமதித்தமுடையவனாயும், எவ்வித வஸ்துவிலும், பற்றில்லாதவனாயும், நிந்தாஸ்துதிகளில் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவனாயும், மௌனியாயும், எந்த வஸ்துவினாலும் திருப்தியடைந்தவனாயும், ஆன்மஸ்வரூபத்துக்கம் நியமானதை ஆஸ்ரயிக்காமலும், ஸ்திரபக்தியுள்ளவனே எனக்கிஷ்டன். (கஅ-கக)

வன தௌயஜி-ராஜி தஜிஜ்யயொகூபய-ஃ-வாஸதே |

ஸ்ரஜயா நாஜதூரஜாகூஸே கீவஜெஷி யொஃ || உஃ ||

(ப-ம்.) யேது-எவர்கள், ஸ்ரத்ததாநாஃ - ஓரத்தையுடையருய் மத்பரமாஃ-என்னை மூக்கியமாயுடையருமாய், யதோசத்தம்-பின் சொல்லப்பட்ட, தம்யம்ருதம்-தருமத்தினின்றும் நீங்காதும் அமிருதமு

மான, இதம்-இதை, பர்புபாஸதே - உபாஸிக்கின்றார்களோ, தே-
அந்த, பக்தாஃ-பக்தர்கள், மே-எனக்கு, அதீவ - மிகவும், ப்ரியாஃ -
இஷ்டர்கள். (20)

(தா-ம்.) எவர்கள், தர்மரூபமாகிய அமுதுபோன்ற இப்பக்தி
யோகத்தைச் சிரத்தையுடன் மேற்கூறியவண்ண மநுஷ்டிக்கிறார்க
ளோ, அப்படிப்பட்ட பக்தர்களே யெனக்குச் சிறந்தநேயர்கள். ()

ஸ்ரீகீதாஸு பக்தியோகமென்னும்
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதிமுன்றாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுனவாக்கியம்.

கௌத்ருகௌத்ருஜீது விலாமயொமஃ.

புக்ருகீஃவாராஷஃவெவகௌத்ருகௌத்ருஜீதுவெவய|
வனதவெஷிதாபீஹாஜீஜூநஃஜூபணகௌவ| க||

(ப-ம்.) ஹேகேசவா! ஓகேசவனே! ப்ரக்ருதம் - ப்ரக்ருதியை
பும், புருஷம்சுவ-பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் புருஷனையும், கேஷ
த்ரம்-கேஷத்திரத்தையும், கேஷத்ரஜ்ஞப்ரவச - கேஷத்திரஜ்ஞனென்
னுமவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தையும், ஜ்
னோயம்ச-அறியவேண்டியவஸ்துவின் ஸ்வரூபத்தையும், ஏதத் - இ
வைகளை, வேதிதும், தெரிந்துகொள்ள, இச்சாமி-நிச்சயத்திருக்
கிறேன். (3)

(தா-ம்.) கேசவா! பிரகிருதிபுருஷன், கேஷத்திரன் கேஷத்திர
ஞ்ஞன், ஞானம்னோயம், இவைகளைத் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்பு
கின்றேன். (க)

ஐஃஸாஸீரஃகளஃதயகௌத்ருஜீதுவிய்யவெவ|
வனதவெஷிதவெஷிதஃவாராஷஃவெவகௌத்ருஜீதுஐகிதவிஷஃ| ௨||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய - ஓகுந்தியின்மைந்த, இதம் சரீரம்.
இந்த சரீரம், கேஷத்ரம்இதி-கேஷத்திரமென்று, அபிதீயதே - சொல்
லப்படுகிறது, ஏதத்-இதை, யஃ-எவன், வேத்தி-அறிகிறோ, தம்-

அவனை, தத்விதம்- அதையறிந்தவர், கேஷத்ரஜஞ்ஜிதி-கேஷத்திரஜஞ்
 ஜென் னு, ப்ராஹ்ம்-புகர்கின்றனர். (2)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுன! இச்சரீரம் ஆத்மாவுக்குபோகஸ்தா
 னமானகேஷத்திரமெனப்படுகிறது. கேஷத்திரமான சரீரத்தைதயறிகி
 னவனெனவே, அவனை கேஷத்திரஞ்ஜென் னு ஆத்மாஸ்வரூபத்தை
 யுணர்ந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். (2)

கேஷத்ரஜஞ்ஜிதி-கேஷத்திரஜஞ்ஜிதி-கேஷத்திரஜஞ்ஜிதி-கேஷத்திரஜஞ்ஜிதி
 கேஷத்ரஜஞ்ஜிதி-கேஷத்திரஜஞ்ஜிதி-கேஷத்திரஜஞ்ஜிதி-கேஷத்திரஜஞ்ஜிதி || 105 ||

(ப-ம்.) ஹே! பாரத - ஓபரதவம்சத்தானே! ஈர்வகேஷத்திரே
 ஜ்ஜி-எல்லாசரீரங்களிலும், கேஷத்ரஜஞ்ஜிதம் அபி - லீரணையும், மாம்-
 என்னையாக, வித்தி-அறி, கேஷத்திரகேஷத்திரஜஞ்ஜிதியோ(இப்படி) - ச
 ரீர ஆத்மாக்களை, ஜ்ஜிநாம்-அறிவதானது, யத்-எதுவே, தத்-அது
 தான், ஜ்ஜிநாம்-ஞானமென்று, மம-எனது, மதம்-வித்தாந்தம். (3)

(தா-ம்.) பாரதா! கேஷத்திரமென்னும் எல்லாசரீரங்களிலும்
 வசிக்கின்ற கேஷத்திரஞ்ஜென் னும் ஆத்மாயானென்கிற யுணர்க
 இப்படி-சரீரத்தையும் ஆத்மாவையுந் தெரிந்துகொள்வதே ஞான
 மென்றெந்தன் கருத்து. (3)

தத்தே-தத்தே-தத்தே-தத்தே-தத்தே-தத்தே-தத்தே-தத்தே-தத்தே-தத்தே
 உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு-உவதெயசு || 106 ||

(ப-ம்.) தத்-அந்த, கேஷத்ரம்-சரீரம், யத்ச-எந்தஸ்வரூபமோ,
 யத்ருக்ஷ-எப்படிப்பட்டதோ, யத்விகாரி - எந்தவிகாரமுடையதோ,
 யத்ச-எதினாலு(ண்டானதோ), யத்-எதுவே, ஸச-அந்த (கேஷத்திர
 ஜ்ஜிநாம்), யம்-எவனோ, யத்ப்ரபாவச்ச - என்னப்பிரபாவமுடைய
 னோ, தத்-அதை, ஸமாஸைந-சங்க்ரஹமாய், மே - என்னிடத்தில்,
 ப்ராஹ்ம்-கேள். (4)

(தா-ம்.) கேஷத்திரமென்பது யாது? எப்படிப்பட்டது எந்தவி
 காரமுடையது? யாதுகாரணத்தாற் பிறந்தது? எவ்விதரூபத்துடனி
 ருக்கின்றது? கேஷத்திரஞ்ஜென் னவெனவன்? எப்படிப்பட்டசக்
 திபெற்றவன்? இதுகளைஉயில்லாம் கருக்கமாக என்னிடத்தில் கே
 ட்டுணர்க. (100) யத்ப்ரபாவச்ச-எப்படிப்பட்ட உபாதிக்கருதமான
 சக்திகளையுடையவனே. (4)

ஸ்ரீரத்தமான சிந்தை ஆகிய, ஏதத்-இது, ஜ்ஞாநம்-ஆத்மஜ்ஞாநசாத
னம், இதி-என்று, ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டது, அதஃ - ஜ்ஞாநத்
தைக்காட்டிலும், அந்யதா-வேறுபடியாய், யத்-எது இருக்கிறதோ
தத்-அது, அஜ்ஞாநம்-அஜ்ஞானத்திற்குவிரோதமானது. (அ-மு-௧௨)

(தா-ம்.) கெர்வமின்றியிருத்தல், டம்பயில்லாமலிருத்தல், அ
ஹிம்ஸைபொருமை, சத்தியம், குருபக்தி, மனோவாக்காயசுத்தி, சா
ஸ்திரார்த்தப்படி ஸ்திரமாகநின்றல், மனக்கட்டு, சப்த ஸ்பர்ச, ரூப
ரச, கந்தங்களென்னும் இந்திரியார்த்தங்களில் வைரூக்கியமுண்டா
குதல், சரீரத்தை ஆன்மாவாகவெண்ணுதிருத்தல், பிறப்பு, இறப்பு
கிழத்தனம், வியாதி, துக்கம், இதுகள் தேகத்தினதுதோஷமென்ற
லோசித்தல், ஆத்மாவுக்கந்நிய வஸ்துகளிடத்தில் மனப்பெருக்கை
யொழித்தல், புத்திரன், சளத்திரம், வீடுமுதலானவற்றி லபிமானமி
ன்றியிருத்தல், இஷ்டாநிஷ்டங்களி லெங்காலும் மனம்மாறாமலிருத்
தல், எந்தனிடத்திற் பயனை விரும்பாமல் பக்திபண்ணுதல், நிர்ஜன
ப்பிரதேசத்தில்வசித்தல், ஜனஸமுசங்களிலன்பற்றல் ஆன்மஞானத்
தில் ஸ்திரத்வம், தத்துவஞானபோத்யான சாஸ்திரார்த்தங்களைவி
சாரித்தல், இதுகளே தன் ஆத்மசாதன ஞானமென்று கூறப்பட்டி
ருக்கிறது. இதற்குவேறுபாடானதெல்லாம் அஞ்ஞானமென்றறிக்.
ஸம். அதம் பித்வம்-தன்னுடையதர்மந்நைபிரசாசிப்பது. (அ-௧௨)

ஜ்ஞேயம்யத்புவுக்ஷ்யாஜியஜீஞாக்ஷாஜி தஜஸூ-தெதி

கநஃ டிஜ்தாஃஸ்ய ஹமஸுத நாஸஜ-யுதெதி || ௧௩ ||

(ப-ம்.) ஜ்ஞேயம்-அறிவேண்டுவது, யத்-எதுவோ, தத் - அ
தை, ப்ரஃக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், யத்-எதை, ஜ்ஞாத்வா - அறிந்
து, அம்ருதம்-மோஷத்தை, அச்சுதே-அடைவனோ, அநாதி-அனா
தியாய், மத்பரம்-என்பரமான, சத் - அது:—(பிரத்யகாத்மா), ப்ரம்
ஹ-கேஷத்ரஜ்ஞாநத்வமான ஜீவவஸ்து, (தத்)-அது, ஸத் - ஸத்(என்
றாவது) அஸத் - அஸத் என்றாவது, நஉச்யதே - சொல்லப்படுகிற
தில்லை. (௧௩)

(தா-ம்.) ஏதையறிந்தபின் ஜனனம் மாணம். கிழத்தனமுதலிய
பிரகிருதி தர்பயில்லாசதாயும், அம்ருதஸ்வரூபமாயுமுள்ள ஆத்மா
லபிக்கின்றதோ அப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை யுந்தனுக்
குறைக்கின்றன். அதற்காதியில்லை. எந்தனையே முக்கியமாயுடையது
அதுபெரிது, ஆதிகாரியமெனவும், காரணமெனவுங்கூறப்படா. (

களில், ஸ்திரம் - இருக்கும் (ஆத்மாவானது), அவிபக்தம் - பிரிக்கப் படாததா யிருக்கச்செய்தே, விபக்தம்இவச - பிரிக்கப்பட்டதுபோ லும், பூதபர்ந்து - பூதங்களைப்பரிக்கின்றதாய், தத்-அது, ஜ்ஞேயம்- அறியத்தக்கது, க்ரஸிஷ்ணு - விழுங்குவதாயும், ப்ரஸிஷ்ணுச - உண் டாகுவதாயும் (அறியத்தக்கது). தத்-அது, ஜ்யோதிஷாம் அபி-ஜோ திகளுக்கெல்லாம், ஜ்யோதிஃ - சோதி, தமஸஃ-இருளுக்கு, பரம்-மே லென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது, ஜ்ஞாம் - ஞானஸ்வ ரூபமாய், ஜ்ஞேயம் - அறியப்படுமது, ஜ்ஞாநகம்யம் - ஞான (ஸாத னத்தாலே அடையத்தக்கது), ஸர்வஸ்ய - எல்லாவற்றினுடைய, ஹ்ருதி - உள்ளத்திலும். விஷ்டிதம்-இருப்புற்றது. (௧௫-௧௬-௧௭-௧௮).

(தா-ம்) அந்தப் பரம்பொருளானது, ஸமஸ்ய இந்திரியங்களு டைய வியாபாரங்களினால் விஷயங்களை கிரகிப்பதாயும், ஸர்வேந்திரி யங்களீ வில்லாததாயும், எந்ததேகத்திலும் ஸப்பந்தப்படாததாயும், எல்லாதேகத்தையும் பரிக்கிறதாயும், ஸத்துவ, ரஜஸ்ஸு, தமோசு ணங்களில்லாததாயும் அந்த முக்குணங்களை யனுபவிப்பதாயும், பிராணிகளுடைய வெளியிலும், உள்ளிலும் ஸ்தாவரமாயும், ஜங்கமா மாயும், சூக்ஷ்மமாயு மிருப்பதா லறியக்கூடாததாயு மிருக்கிற அந்த பரப்ரும்மமானது “அஞ்ஞானிகளுக்கு” வெகுதூரமாயும், “ஞானி களுக்கு” சம்பத்திலிருப்பதாயும், ஸ்தாவரஜங்கமங்களி லதுபிரியா ததாயும், பிரிந்திருப்பதுபோற் றேற்றுவதாயும், பூதங்களை இரக்பி ப்பதாயும், எல்லாவற்றையும், விழுங்குகிறதாயும், ஸமஸ்யத்தையு முண்டுபண்ணுவதாயும், பிரகாசங்களுக்கு அஃது, பிரகாசத்தைத்த ருகிறதாயும், அஞ்ஞானத்திற் கந்நியமாயும், ஞானவடிவாயும், அறியத்தக்கதாயும், அறிவிற்குப் புலப்படுவதாயும், அகிலப்பிராணிகளு டைய மனதிலும் வீற்றிருப்பதாயும் கூறப்படுகிறது. (௧௫) ஸர்வே ந்திரியகுணபாயம் - இந்திரியமற்றது. (௧௫-௧௬-௧௭-௧௮).

உதிஷுக்ரு_{கு}தயாஜ்ஞாநஃ_{கு}ஜயஃ_{கு}வாகுஸஸிஸகஃ_{கு} |

ஃ_{கு}ஜ்ஞானத_{கு}ஜிஜாய_{கு}ஜ்வாபொவவடி_{கு}ஜெதி_{கு} | ககூ ||

(ப-ம்) இதி - இந்தப்பிரகாரம், கேஷத்ரம் - கேஷத்திரமும், த நா-அப்படியே, ஜ்ஞாநம் - ஞானமும், ஜ்ஞேயம்ச - ஞேயமும், ஸமா ஸதஃ - சுருக்கமாய், உக்தம்-சொல்லப்பட்டது, மத்பக்தஃ-எனதுபக் தனானவன், ஏதத்-இதை, விஜ்ஞாய- அறிந்துகொண்டு, மத்பாவாய- எனதுசுபாவத்திற்கு, உபபத்யதே - தக்கவனாகிறான். (௧௯)

புந்தேஹி-அனுபவிக்கிறானன்றா? அஸ்ய-இவனுக்கு, குணஸங்க-குணங்களோடு ஸம்பந்தம், ஸதஸ்த்யோநி ஜந்மஸு - நன்றுந்தீதுமான யோனிப்பிறவிகளில், காரணம்-காரணம். (உஉ)

(தா-ம்) புருடன் பிரகிருதிவிஷயத்திற் சம்பந்தப்பட்டு அப்பிரகிருதி குண விசேடத்தாற் சம்பவித்த இன்ப துன்பங்களை யனுபவிக்கிறான். புருடனுக்கு ஸத்துவ ரஜஸ்தமோ குணமயமான இன்ப துன்ப புண்யபாப முதலானவற்றில் ஆஸக்தியும், நல்லயோனியிலும், கெட்டயோனியிலும் ஜனிப்பதற்குக் காரணமுமாகும். (உஉ)

உவஜ்ஷா நஹி தாவஹ த-ஹொகூரஜஹஸாரா |
வாஜாதேகீவாப்யஹொகூரஜஹஸாராஷஃ வராஃ ||

(ப-ம்) அஸ்மிந்-இந்த, தேஹே-தேகத்தில், (ஸ்திதீ)-இருக்கும் பர-சிரேஷ்டனான, புருஷ-புருஷன், உபதர்ஷ்டா-ஸம்பத்திவிருந்து பார்ப்பவன்; அநுமந்தா-அங்கீகரிப்பவன்; பர்த்தா - போஷிப்பவன்; போக்தா-அனுபவிப்பவன்; மஹேச்வரஃ - மஹேசுவரன்; பரமாத்மா-பரமாத்மா; இத்சாபி-என்றும், உக்த-சொல்லப்படுவன்.

(தா-ம்) இந்த புருஷன் சரீரத்தைப் பார்ப்பவனாயும், அநதந்த தொழில்களிற் பிரவேசிக்கச் சம்மதித்தவனாயும், தேகத்தை பரிப்பவனாயும், இந்த துன்பத்தை யனுபவிப்பவனாய் யிருக்கிறான். இச்சரீரத்தில் தேகவிலக்ஷணமான இப்புருடன் முக்கிய நியாமகனாயும், பரமாத்மாவாகவும் கூறப்படுகிறான். (உஉ)

யணவஹ்வதீவஹஸாராஷஃப்யக்யதிஹமஹொணஸஹ |
ஸவ்யூயாவத-ஹொநாவி நஸஹ-ஹொயாஹீஜாயதே || உச ||

(ப-ம்) ஏநம்-இந்த, புருஷம்-புருஷனையும், பாக்ருதீம்ச-பிரகிருதியையும், குணேஸஹ-குணங்களுடன் கூட, ய-எவன், வேத்தி-அறிகிறானே, ஸ-அவன், ஸர்வதா - எல்லாவிதங்களிலும், வர்த்தமாந-அபி - இருந்தபோதிலும், பூய-மறுபடி, ந அபிஜாயதே-பிறக்கமாட்டான். (உச)

(தா-ம்) எவனிவ்வண்ணம் இப்புருடனையும், பிரகிருதியையும், அதனது குணத்துடன் னறிந்துகொள்கிறானே. அவன் எந்தப் பிரகாரம் நடந்தபோதிலும் மீண்டும் இக்கன்மபூமியிற் பிறவான். (உச)

யூநநாதநிவஸ்யஹொகீகஹிஜாதாநஹிதநா |
கஹெந்யஸாஹ்வெநயொமநகஹெநயாவரொ |

(ப-ம்) கேசித்-சிலர், த்யானேந-தியானத்தாலே, ஆத்மநி சரீரத் தில், ஆத்மநா-மனதினால், ஆத்மாநம்-ஆத்மாவை, பச்யந்தி-பார்க்கி ன்றனர், அந்யேச-பின்னும்சிலர், ஸாங்க்யேநயோகேந-ஞானயோ கத்தாலே, பச்யந்தி-பார்க்கின்றனர், அபரேச-பின்னுஞ்சிலர், கர்ம யோகேந-கருமயோகத்தாலே (பார்க்கிறார்கள்). (௨௫)

(தா-ம்) யோகந்திற் தெற்சியடைந்த சிலர், தேகத்திலுள்ள ஆ ன்மாவை மனதினால் தியானித்து தரிசிக்கின்றனர், யோகசமாப் தியடைந்த வேறுசிலர், ஆன்மாளினிடத்து மனதிற்குச் சம்பந்தமு ண்டாகும்படியான ஞானயோகத்தால், தரிசிக்கின்றனர். ஆன் மா ஞானயோகத்தி ல்திசாரமற்றவர்களும், இருந்தும் இன்பத்துக் குறிய லுபாயத்தைக் கருதுகிறமற்றுஞ்சிலர், ஞானகர்ப்பமான கர் மயோக விட்டையாற்கண்டு சளிக்கின்றனர். (௨௬)

சுநெய்யெகவஜீஜா ரங்கீஸ்ர ஸகூரெய்யுஷு உவாலதெ |
தெவிவாசி தாந்வெத்யுவேத்யு ஸாதிவராபணா || ௨௬ ||

(ப-ம்) அந்யேது-மிருந்தவர்களோ, எவம் - இப்படி, அஸூநந் தி-அறியாதவர்களாய், அந்யேப்யஃ-பிறரிடத்தினின்றும், ப்ருத்வா- கேட்டு, உபாஸேத-உபாஸிக்கின்றனர்; ப்ருநிபாயணஃ - கேள்ளி யில் ஆஸக்தரான, தேகிச-அவர்களும், ப்ருத்யம்-மிருத்தியுவை, அநி தரந்திஏவ-தாண்டுகின்றார்கள். (௨௭)

(தா-ம்) கர்மயோகாதிகாரமில்லாத பற்றுஞ்சிலர், வேறு ஞா னிகளாலு ளரப்பெற்று பிரம்மத்தையுபாசிக்கின்றனர். இதன் றிசிரவணஞ் செய்கிறவர்களும், அவர்களை ஆசிரயித்தவர்களும் சம சாரபந்தத்தை யதிக்கிரமிக்கின்றார்கள். (௨௮)

யாவதஜாயதெகி னிதஃஸூஸூவரஜமஜே |
கெதூ கெதூ ஜஸ்யொமா துதிசிஹா தஷ-ஓ || ௨௮ ||

(ப-ம்) ஹேபரதர்ஷப-ஓபரதரிஷப! ஸ்தாவரஜங்கமம்-நாவர ஜங்கமரூபமாய், யாவத்கிஞ்சித்-யாதேனும் சிறிது, ஸத்வம்-பிராணி யானது, ஸஞ்ஜாயதே-(எதெது) உண்டாகின்றதோ, தத் - அது, கேதரகேதரஜஞ்ஸம்யோகாத்-கேதந்திரகேதந்திரஜஞ்சேர்க்கை யால், வித்தி-(உண்டானதாய்) அறி. (௨௯)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுனா! எதுவரையிலும் ஸ்தாவரரூபமாயாவ து ஜங்கமரூபமாயாவது ஓர் பொருளுதிக்கின்றதோ, அதுவரையி

யப்படுகின்றதெனவும், ஆன்மா கர்த்தனன்றெனவு முணருகின்ற
னே, அவனே ஆன்மஸ்வரூபத்தை யறிகிறான். (௩0)

யஜாஹு தவ்யுய ஹாவஜெகஸூ? நவஸ்யூதி |

த தவளவவவிலாராஸ்யூஹஸம்படி தெ தரா || ௩1

(ப-ம்) யதா-எப்பொழுது, பூதப்ருதக்பாவம்-பூதங்களின் வேற்
றுமைமைய, ஏகஸ்த்தம்-ஒன்றிலிருப்பதாகவும், ததஃவச-அதினின்
றுமே, விஸ்தாரம்-விஸ்தரிப்பதாகவும், அநுபச்யதி-பார்க்கின்றனே,
ததா-அப்பொழுது, ப்ரம்ஹ - பிரம்மத்தை, ஸம்பத்யதே - அடைகி
ன்றான். (௩௧)

(தா-ம்.) எவன் வஸ்துபேதங்களை ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் “பிர
கிருத்யினிடத்தில்” இருப்பதாய்ப் பார்க்கின்றனே, அப்பிரகிருதி
யினிடத்திலேயே அளவற்றப்பிரபஞ்ச விஸ்தீரணத்தைக் காண்கின்
றனே, அவன் ஆன்மாவை யடைகின்றான்! (௩௨)

சு நாஹிவாந்நிம குணகூதரஜா தாஸயவ்யுயஃ |

ஸரீரஸூராவிகளஃ தெய நகரோதி நவியு தெ || ௩௩

(ப-ம்) ஹே கௌந்தேய-ஓ (எந்திபுத்திர, அயம்-இந்த, பரமா
த்மா-பரமாத்மாய, சரீரஸ்த்தஃஅபி-சரீரத்திலிருந்தாலும், அநாதிக்
வாத்-ஆரம்பிக்கப்படாமையால், அவ்யய-நாசமற்றவன்; நிற்குணத்
வாத்-குணஹீனனாகையாலே, நகரோதி-செய்கிறதில்லை, நவியதே
ஒட்டப்படுகிறதில்லை. (௩௩)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுன! இந்த முக்கியமான ஆத்மா ஆதியல்லா
ததா லழிவில்லாதது ஸத்துவரஜஸ் தமோகுணங்களில்லாமையால்
சரீரத்திலிருந்தும் தான் ஒன்றையும் செய்யவில்லை ஆதலால் ஆன்மா
சரீரஸ்வபாவத்தால் மறைக்கப்படாது. (௩௪)

யயாவவ-ஃமதஃஸளக்ஷி ஜாகாஸஃநாவலிவ்யு தெ |

ஸவ-ஃசூரவஸூ தெ தாஜெ ஹதயா தாவ நாவலிவ்யு தெ ||

(ப-ம்) எப்படி, ஆகாசம்-ஆகாயமானது, ஸர்வகதம்அபி - எங்
கும்வியாபித்திருந்தபோதிலும், ஸௌக்ஷ்மயாத் - (நுக்ஷ்மமாயிருந்
கையாலே, நடபஸிப்யதே-ஒட்டுகிறதில்லையோ, ததா-அப்படி, ஆத்
மா-ஆத்மாவானது, ஸர்வத்ர-எல்லா, தேஹ-தேஹத்திலும், அவ
ஸ்த்திதோபி-இருந்தாலும், நடபஸிப்யதே-ஒட்டுகிறதில்லை. (௩௫)

(தா-ம்) எவ்வண்ணம் ஆகாயம் என்கும் வியாபித்திருந்தும், சூட்சுமமாகவிருப்பதா விதரவஸ்துகளுடைய ஸ்வபாவத்தால் மறைக்கப்படாதோ, அவ்வண்ணம் ஆன்மாதேகமெங்கும் வியாபித்திருந்தாலும் தேகஸ்வபாவத்தால் மறைக்கப்படாது. (௩௩)

யயாவ்யுகாஸவ்யெத்யுகூக்யுகூஸூவ்யூகாஸயதிமாரத || ௩௪ ||
 க்ஷேத்ரூக்ஷேத்ரூதயாக்யுகூஸூவ்யுகாஸயதிமாரத || ௩௪ ||

(ப-ம்) ஹேபாரத-ஓபரதவம்சத்தானே ! ஏகம்-ஒரு, ரவிஃ-சூரியன், இமம், இந்த, க்ருத்ஸ்நம்-எல்லா, லோகம் - உலகத்தையும், யதா-எப்படி, ப்ரகாசயதி-பிரகாசிப்பிக்கிறானோ, ததா-அப்படி, க்ஷேத்ரீ-ஆத்மாவானவன், க்ருத்ஸ்நம்-எல்லா, க்ஷேத்ரம்-சரீரத்தையும், ப்ரகாசயதி-பிரகாசிப்பிக்கிறான். (௩௪)

(தா-ம்) ஓ பாரதா! எவ்வாறு ஒரு சூரியன் இவ்வுலகத்தையெல்லாம் பிரகாசப்படுத்துகிறானோ, அவ்வாறே இந்த ஆன்மா ஸமஸ்த சரீரத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறது. (௩௪)

க்ஷேத்ரூக்ஷேத்ரூயொரெவ?னாரஃஜாநவக்ஷூஷா |
 ஹிதயாக்யுகூசிஜோக்ஷூவ்யெவிஜூய-ஃ-ஃ-திவ்யவரூ ||

(ப-ம்) ஏவம்-இப்படி, க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோஃ-சரீர ஆத்மாக்களின், அந்தரம்-விசேஷத்தையும், ப்ரதப்ரக்ருதிமோக்ஷம்ச-ப்ரதப்பிரகிருதிமோக்ஷத்தையும், ஜ்ஞாநசக்ஷூஷா-ஞானக்கண்ணால், யே-எவர்கள், விதூ-அறிவார்களா, தே-அவர்கள், பரம்-மேலானதை, யாந்தி-அடைகின்றார்கள். (௩௫)

(தா-ம்) இவ்வண்ணம் தேகத்துக்கும், ஆன்மாவுக்குமுள்ளபேதங்களையும், ப்ரதநூபமான பிரகிருதிமோக்ஷத்தையும், என்பதால் பிரகிருதியைவிலக்குவதற்குச் சாதனங்களான சாவயில்லாமமுதவியகுணங்களை எவர்கள் நிபுகிறார்களோ, அவர்கள் ஆன்மாவையடைகிறார்கள். (௩௫)

ஸ்ரீகீதாஸு பக்தியோகமென்னும்
 பதிமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதிநான்காவது அத்தியாயம்.

மாணசூயவிவாமயொமஃ.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

வாஹூயஃப்ரவக்ஷுஜாஜாநாநாஜாநஜாதஜி |
யஜீஜாக்ஷாஜநயஸஸவெவ்வாராஹிஜீஜீதொமதாஃ || க ||

(ப-ம்.) ஜ்ஞாநாநாம்-ஞானங்களுள், உத்தமா-உத்தமமான, பரம் - மற்றொரு-ஜ்ஞாநம்-ஸத்வாதிகுணங்களைக் குறித்து ஜ்ஞானத்தை, பூயஃ-மறுபடியும், ப்ரவக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன்; யத்-எதை, ஜ்ஞாத்வா-தெரிந்துகொண்டு, ஸர்வே-எல்லா, முநயஃ-முனிசுளும், இதஃ-இந்தஸம்ஸாரமண்டலத்தைப்பார்க்கிலும், பாரம்-மேலான, விததிம்-வித்தியை, கதாஃ-அடைந்தார்களே. (க)

(தா-ர்.) ரிஷிகளானவரும், எந்த ஞானத்தையறிந்து இச்சம்சாரபந்தத்தில் சின்றும் சித்தியைப்பெற்றானர்களே. அத்தகைய ஞானிகளுக்குட்சிறந்த வேறொரு ஞானத்தையுணக்கு மீண்டும் கூறுகின்றேன். (க)

ஐஜீஜாநஜாவாபிதஜீஜலாயஜீஜாமதாஃ |
ஸமெவ்வெநாவஜாயஜெவ்யெயநவ்யயஃ || உ ||

(ப-ம்.) இதம்-இந்த, ஜ்ஞாநம்-ஞானத்தை, உபாஸ்ரித்ய-ஆஸ்ரயித்து, மம-என்னுடைய, ஸாதர்மயம் - எமானத்தன்மையை, ஆகதாஃ-அடைந்தவர்கள், ஸர்கேபி - சிருஷ்டியிலும், நஉபஜாயந்தே-ஜநிக்கமாட்டார்கள், ப்ரளயே-பிரளயத்திலும், நவ்யதந்திச-ஸம்ஹரிக்கப்படமாட்டார்கள். (உ)

(தா-ம்) இவ்வறியஞானத்தை ஆஸ்ரயித்து எனக்குச்சமதையானதன்மையைடைகிறவர்கள் பிரபஞ்சசிருஷ்டியிற்பிறவார்கள் பிரளயகாலத்திலும் வயமடையார்கள். (உ)

ஜயொநிஜீஹிஃப்ரஹ்மதஜ்விநுமஹஃஜயாஹிஹி |
ஸஹவஸவ்வஹிதாநாஃதொஹவஹிவாரத || ட ||

(ப-ம்.) யோகிஃ-(ஸ்ர்வ)ராரணமான, மம-என்னால், மஹத்ப்ரஹ்ம-பெரும்பிரம்மம் (எதுவோ), தஸ்மிந்-அதில், அஹம்-நான், கர்ப்பம்-கர்ப்பத்தை, ததாமி-வைக்கிறேன், ததஃ-அதனால், ஜேஹ பார

செய்வது, ஸுகஸங்கேந-ஸுகத்தோடு சேர்ப்பதினாலும், ஜ்ஞாஸ
ங்கேநச-ஞானப்பற்றாலும், பத்நாதி-கட்டுகிறது. (௬)

(தா-ம்.) ஒ பாபமற்ற அர்ஜுனனே! மேற்கூறிய ஸத்தவா
திமுக்குணங்களுள் சத்துவகுணம் நிர்மலமாயும், பிரகாசமாயும், சா
ந்தமாயுமிருப்பதால், அஃது, இன்பத்திலும், ஞானத்திலும் ஆஸக்
தியையுண்டுபண்ணி அவைகளை யநுபவிப்பதற்குச் சிறந்தயோனிக
ளில் ஜனிக்கும்படிசெய்து புருடனை நிர்பந்திக்கின்றது. (௬)

ரஜோராமா தகுவிலி துஷாஸம்மஸஜஹ் வபு |
தநிஷஜா திகளஜெயகஜஹ்மெ நடிஹி நபு || ௭ ||

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர! ரஜஃ - ரஜோகுண
மானது, ராகாத்மகம்-ஸ்தரீபுருஷர்களுக்கு அந்யோந்யமிருக்கிறப்
திக்குக்காரணமானதும், த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம்-திருஷ்ணையுட
ன் சேர்க்கைக்குக் காரணமுமென்று, வித்தி-அறி, தத் - அது, கர்ம
ஸங்கேந-கருமப்பற்றால், தேஹிநம்-ஆத்மாவை, நிபத்நாதி - கட்டு
கிறது. (௭)

(தா-ம்.) ஒ குந்திகுதனே! இரஜோகுணம் பெண்களிடத்தில்
மோஹத்தைத்தரத்தக்க காமரூபமானது. சப்தாதிவிஷயங்களில் னி
ருப்பங்கொள்வதற்கும், புத்திரமித்திராதிகளிடத்தில் விசேஷ அன்
பையுண்டுபண்ணுவதற்குக் காரணமாகவும், அவைகட்கு ஆதாரங்
களான கர்மங்களிலாசையை கற்பித்து ஆன்மாவை பந்திக்கின்றது.

தஜஸுஜ்ஞா நஜஹ்விஜிஜொஹ நஹ்வஹ்மெ ஹி நபு |
பு ஜொஹ்வுநிஜாஹிஷுநிஷயா திஹா தி || ௮ ||

(ப-ம்.) அஜ்ஞாநஜம்-அர்ஜுனத்தாலுண்டான, தமஃது-தமோ
குணமோ, ஸர்வதேஹிநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், மோஹ
நம்-மோஹகர(மென்று), வித்தி-அறி; தத்-அது, பாரத-ஓபராத!, ப்
ரமாதாலஸ்ய நித்ராபிஃ-பிரமாதம் ஆலஸ்யம் நித்தினா (இவைகளா
ல்), நிபத்நாதி-கட்டுகின்றது. (௮)

(தா-ம்.) ஒ அர்ஜுனனே! தமோகுணம் அர்ஜுனத்தாலுதிக்கி
ன்றது. அது, அகிலப்பிராணிகளையும் விவேகமின்றிச் செய்வதற்கு
க்காரணமென்றுணர்க. இன்னும் அத்தமோகுணம், செய்யவேண்
டிய கன்மத்தைவிட்டு வேறுகர்மத்தைச் செய்வதற்கு ஏதுவான அ
ஜாக்கிரதையையும், சோம்பலையும், உறக்கத்தைபுமுண்டுபண்ணி பு
ருஷனை நிர்பந்திக்கும். (௮)

ஸங்ஸுஸௌவஸுஸுய திரஜஃகஜ-ஹிஹார த |

ஜூநஜாவ்யத்யுததஜஃபுஜாஹிஸுஸுய த்யுத | கஃ

(ப-ம்.) ஹே பாரத-ஓ பாரத!, ஸத்வம்-ஸத்துவகுணமானது, ஸுகே-சுகத்தில், ஸஞ்ஜயதி - ஸங்கத்தை யுண்டாக்குகின்றன, ரஜஃ-ரஜோகுணம், கர்மணி-கர்மத்தில்; தமஃது-தமஸ்ஸேனா, உத - மற்றபடி, ஜ்ஞாநம்-ஞானத்தை, ஆவ்ருத்ய-மறைத்து, ப்ரமாதே-விபரீதத்தில், ஸஞ்ஜயதி-ஸங்கத்தை யுண்டாகின்றது. (க)

(தா-ம்.) ஓ பாரத! சத்துவகுணம், இன்பத்தால் புருடனை கீர்பந்திக்கின்றது. இரஜோகுணம், கன்மத்தால்பந்திக்கின்றது. தமோகுணம், ஞானத்திற்கு வேறுபாடான விபரீதஞானத்தை விளைவித்து துர்வியாபாரத்திற் பிரவேசிக்கச் செய்கிறது. (30)

ரஜஸுஸுஸாஹிஹ-ஹுயஸுஸுஸுய திரஹார த |

ரஜஸுஸுஸு தஜஃஹிஸுஸுஸுய தஜஸுஸுஸுய த | கஃ

(ப-ம்.) (ஹே) பாரத-ஓ பாரதனே!, ரஜஃ - ரஜோகுணத்தை யும், தமஃச-தமோகுணத்தையும், அபிபூய - திரஸ்கரித்து, ஸத்வம்-ஸத்துவகுணம், பவதி-தலையெடுக்கும்; ரஜஃ - ரஜஸையும், ஸத்வம்-ஸத்துவத்தையும் (அடக்கி) தமஃசஏவ-தமோகுணம் (தலையெடுக்கும்) ததா-அப்படி, தமஃ-தமஸ்ஸையும், ஸத்வம்-ஸத்துவத்தையும் (அடக்கி), ரஜஃ-ரஜோகுணம் (தலையெடுக்கும்). (க0)

(தா-ம்.) ஓ அர்ஜுன-ஓ! ஸத்துவகுணம், இரஜோகுணத்தையும், தமோகுணத்தையும், திரஸ்கரித்துவிட்டு பிரகாசிக்கும். இரஜோகுணம், ஸத்துவ; தமோகுணங்களை யதிட்டித்து பிரகாசிக்கும் அவ்வாறேதான் தமோகுணமும், ஸத்துவ ரஜோகுணங்களை திரஸ்கரிக்கின்றது. (க1)

ஸவ-ஹிஹாரஹிஸுஸுஸுய திரஹார த |

ஜூநயதா ததாவித்யா திவ்யுஸுஸுஸுய த்யுத | கஃ

(ப-ம்) அஸ்மிந் - இந்த, தேஹே - தேஹத்தில், ஸர்வத்வாரேஷு-எல்லாத்துவாரங்களிலும், ப்ரகாசே-வஸ்துக்களின் கிஜஸ்வரூபத்தைத்தெரிந்துக் கொள்ளுகிற விஷயமாய், யதா - எப்பொழுது, ஜ்ஞாநம்-ஞானம், உபஜாயதே-உண்டாகின்றதோ, ததா - அப்பொழுது, ஸத்வம்-ஸத்துவகுணம், விவ்ருத்தம்-தலையெடுத்தது, இதில்த-என்று, வித்யாத்-கினைக்கக்கடவன். (கக)

(தா-ம்.) இச்சரீரத்தினது கண், செவிமுதலிய விந்திரியரூபமான ஞானமார்க்கங்களில் எப்பொழுது வஸ்துக்களுடைய கிஜஸ்வரூ

பத்தைத் தெறிவிக்கும்படியான தத்துவஞானமுண்டாகின்றதே,
அப்பொழுது சத்துவகுணமே விருத்தியடைந்திருக்கிறதென் றாய்
தல்வேண்டும். (க1)

யொஹ்வயுதிராஹிகஜ-ஃணாஃஸிஸ்யுஹா |

ரஜஸ்யுதாநிஜாயந்தெவியுஜெஹ.ர தஷ-ஃஹ ||

க2 ||

(ப-ம்) ஹே பாதர்ஷப-ஓ பாதச்சிரோஷ்ட்டனே ! ரஜஸி-ரஜோ
குணமானது, விவ்ருத்தேதஸ்தி-விருத்தியானபொழுது, லோபம்-லோ
பம், ப்ரவ்ருத்திஃ-ப்ரவிருத்தி, கர்மணாம்-கருமங்களுடைய, ஆரம்பி-
ஆரம்பம், அஸம்-இந்திரியங்கள் வெவியமை, ஸ்ப்ருஹா-விஷயஇச்
சை(இவை), ஜாயந்தே-உண்டாகின்றன. (க2)

(தா-ம்) ஓ அர்ஜுன-ஹ! உலோபம், என்றால் பொருள்செலவி
டாமல் பத்திரப்படுத்துதல். வியாபாரம், “என்றால் பிரயோஜனமின்
றிச் சஞ்சரித்தல்” ப்ரவ்ருத்தி கன்மத்தை ஆரம்பித்தல், அசா
ந்தி, என்றால் இந்திரியங்களுக்கு ஓய்வில்லாமலிருத்தல். பிரஹு,
என்றால் சப்தாதிவிஷயங்களில் விருப்பம் இவைகள் இரஜோகுணம்
விருத்தியடைந்தபொழுதுண்டாகும். (ஸ) ப்ரவ்ருத்திஃ-கர்மங்களி
ல்ப்ரவ்ருத்தி. (க2)

கவ்யகாஸொவ வ்யுதிஸ்யுஜாஜொஹொஹவவவ |

தஃஸ்யுதாநிஜாயந்தெவியுஜெஹ.ர தஷ-ஃஹ ||

க3 ||

(ப-ம்) (ஹே) குருநந்தந-ஓ குருநந்தஹ! அப்ரகாசம்- அப்பிர
காசமும், அப்ரவ்ருத்திஃ-அப்பிரவர்த்தியும், ப்ரமாதஃ-பான் பிரய
யவேண்டியதைப்பார்க்கிலும் இதரமானவைகளில் ப்ரவர்த்திக்கச்
செய்தல், மோஹவச-மயக்கமும், எதாதி-இவை, தகஸி-தமோகு
ணம், விவ்ருத்தி-விருத்தியடைந்தபோது, ஜாயந்தே-உண்டாகும்.

(தா-ம்.) ஓ பார்த்தா ! அப்பிரகாசம், “என்றால்; ஞானமுதிக்
காமலிருத்தல்” ஆலச்யம், “என்றால் கர்மத்தை ஆரம்பிக்காமலிருத்
தல்” பிரமாதம், “என்றால் அஜாக்கிரதை” மோஹம், “என்றால் வி
பரீதஞானம்” இவைகள் தமோகுணம் மேம்பட்டபோதுண்டா
கும். (க3)

யஜாவகெவ்ய வ்யுஜெ தவ்யுஜயாயாதிஜெஹவ்யுக |

தஜெஹ தஜவிஜாஹொகாநிஜாயந்தெவியுஜெஹ.ர தஷ-ஃஹ ||

க4 ||

(ப-ம்) யதா-எப்பொழுது, தேஹப்ருத்-மனிதன், ஸத்வே - ஸ
த்துவம், ப்ரவ்ருத்தேது - தலையெடுத்திருக்கும்பொழுது, ப்ரளயம்-

(ப-ம்.) ஸத்வாத்-ஸத்துவகுணத்தால், ஜ்ஞாநம்-ஞானம், ஸஞ்ஜாயதே-பிறக்கும்; ரஜஸஃ-ரஜோகுணத்தால், லோபவச - லோபமே, (ஸஞ்ஜாயதே)-பிறக்கும்; தமஸஃ-தமஸால், ப்ரமாதமோஜேஹா அநவதானமோஹங்கள், பவதஃ-உண்டாகின்றன: அஜ்ஞாநம்வவச-அக்ஞானமும் (உண்டாம்). (௧௭)

(தா-ம்.) சத்துவகுணத்தால் மெஞ்ஞான விளக்கமும், இரஜோகுணத்தால் ஸ்வர்க்காகுடிகளும், தமோகுணத்தால் மத்தியக்கமும், விபரீதஞானமும் அஜாக்ஷிறதையுமுண்டாகும். (௧௭)

உளஃ-மஹம் கீலகூலாஜ்யெ-திஷ்ட-கிராஜஸாஃ |
ஜவந்யுமண-திஷ்ட-கிராஜஸாஃ | கஅ||

(ப-ம்.) ஸத்வஸத்தாஃ-ஸத்துவத்தினின்றவர், ஊர்த்வம்-ஸர்ஸார பந்தகதைவிட்டு மேலேபோவார்கள், சச்சந்தி-போகிரார்சள், ராஜஸாஃ-ரஜஸிலின்றவர்கள், மத்யே-மத்யபோகத்தில் பிறந்தும் இறந்தும் திஷ்டந்தி-கீற்கிரார்கள்; ஜகந்யகுண வ்ரத்திஸ்தாஃ-இழிவானகுணத்தின் விருத்தியின்பவர்களான, தாமஸாஃ-தாமதர்கள், அதோகச்சந்தி-சண்டாளத்வத்தையும் திரயகாதி ஜன்மத்தையும் அடைவார்கள். (௧௮)

(தா-ம்.) சத்துவகுண நிலைமையிலிருப்போர் மேன்மையடைகிறார்கள், “என்பதால் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து மோகமடைகின்றார்கள்” இரஜோகுண நிலைமையிலிருப்போர் மத்தியத்திலிருக்கின்றனர். தேவமனுஷ்யாதி ஜன்மங்களில் பிரவேசிக்கின்றனர். தமோகுண நிலைமையிலிருப்போர் முறையே பரமநிக்ருஷ்டகுணங்களையும், கிரியைகளையும், அநுசரித்து அதோகதியை யடைகின்றனர் ஈன ஜன்மத்தையடைகின்றனர்களென்று கருத்து. (௧௮)

நாந்யம்-மணஃ-கத-பாராயண-நவஸ்யுதி |
மணஃ-பவ-திஷ்ட-வாவ-வாயி-மஹம் || கக||

(ப-ம்.) த்ரஷ்டா-பார்ப்பவன், குணேப்யஃ - குணங்களைக்காட்டிலும், அந்யம்-வேறு; கர்தாரம்-கர்த்தாவை, யதா - எப்பொழுது, ந அநுபச்யதி-பார்க்கிறதில்லையோ, (கிம்)-பின்னும், குணேப்யஃ-குணங்களைக்காட்டிலும், பரம்-மேலானவனை, வேத்தி-அறிகின்றானே ஸஃ-அவன், மத்பாவம்-என்னைகிர்த்தவகுதலை, (ததா - அப்பொழுது), அதிகச்சந்தி-அடைகின்றான். (௧௯)

(தா-ம்.) ஞானமுடையேன் எப்பொழுது ஸத்துவாஜஸ்த
மோகுணங்களைவிட வேறுகர்த்தனையுணராத இக்குணங்களெல்
லாவற்றிற்கும் விலக்ஷணமாய்ப் பிரசாசிக்கின்ற பரப்பிரம்மென்னு
ம்பரமாதனை உய்த்துணருகின்றானே. அப்பொழுதுதான் என் த
ன்மையைடைகிறான். (கக)

மணாநெதாநகீத்யூநெஹீநெவலஜ்வாநு |
ஜந்யூத்யூஐராத்யூஹ்வெவியூகூஜ்யதஜூநெதா | ௨௦ ||

(ப-ம்.) தேஹீ-தேகமெடுத்தவன், தேஹஸமுத்பவாந்-தேகத்
திலுண்டான, ஏதாந்-இந்த, தீந்-மூன்று, குணந் - குணங்களையும்,
அதீத்ய-கடந்த, ஜந்யம்நுத்யூஜராத்யூஹ்வெவியூகூஜ்யதஜூநெதா
துன்பங்களினின்று, விமுக்தம்-விடுபட்டவனாய், அந்ருதம்-அமுதத்
தை, அந்ருதே-அடைகிறான். (௨௦)

(தா-ம்.) இந்த தேஹியான ஆத்மா, தேகத்திலுண்டான இம்மு
க்குணங்களென்னும் பிரகிருதியை அதிக்ரமித்து என்றால் “இதற்
குவிலக்ஷணமான சித்தாத்மஸ்வரூபத்தையறிந்து ஜனனம், மரணம்,
சிழத்தன்மை, துக்கமுகலிய துன்பத்தில் நின்றும் விடுபட்டவனாய்
ஆத்மாநந்தாநுபவத்தையடைவான். (௪௦) அந்ருதம் - என்னுடைய
ஸ்வரூபமாயிருத்தலை. (௨௦)

ஹேஹீஹ்வெஹீநெமணாநெதாநகீதெதாவகிவ்யுஹா |
கிராவாநஹ்வெதாஹ்வீநெமணாநகிவத்யுஹா | ௨௧ ||

(ப-ம்.) (ஹே) ப்ரபோ-ஓ பிரபுவே! ஏதாந்-இந்த, தீகுணந்-
முக்குணங்களையும், அதீத்ய-கடந்தவன், கைஹ்-எந்த, லிங்கைஹ்-அடைய
யாளங்களோடு, (ஹிஹ்வெஹீ)-கூடியவனாய், பவதி - ஆகிறான்? (நம்ஆ
சாரஹ்-எந்த ஆசாரமுடையவன்?) ஏதாந்-இந்த, தீந்-மூன்று, குணந்-
குணங்களையும், கதம்ச-எப்படி, அதிவர்த்தே-அதிக்ரமிக்கிறான். ()

(தா-ம்.) ஓ முகுந்தா! மேற்கூறிய முக்குணங்களையும் அதிக்ரி
யமித்தவனெத்தன்மயத்தனாகவிருப்பன்? அவனெத்தகையவாசா
ரமுடையன்? எவ்விதவுபாயத்தாற் புருடன் முக்குணங்களைக்கடந்
துகிற்பன்? (௨௧)

புகாஸவ்யவ்யூதீஹ்வெஹ்வெஹ்வபாஹ்வ |
நெஹ்வீஹ்வெஹ்வூதாநிநந்வூதாநிகாஹ்வ | ௨௨ ||

உதாஸீ நவதாஸீ நாமுணெயெ-நா நவிவாது-கி
ம-ணாவத-ஓ-தஹெ-த்யவபொவதிஷு-கீ-ந-ம-தெ|| ௨௩||

ஸுஜ-ஓ-வஸு-வஸுஸுஸுஜெ-வாஷு-ஸுகான-மஃ |
த-ம-பு-யா-பி-யொ-ர-ஸு-ம-அ-நி-ந-த-ஸ-ஸு-திஃ|| ௨௪||

ஐ-நா-வ-ஸ-ந-யொ-ஸு-ம-அ-ஸு-யொ-பு-ரி-த-ரா-நி-ப-க-யொ-ஃ |
ஸ-வ-ர-ஸ-வ-ரி-த-ரா-நி-ம-ண-ா-தீ-த-ஸ-உ-வ-யொ-தெ|| ௨௫||

(ப-ம்.) (ஹே) பாண்டவ-ஓ பாண்டுபுத்திர! ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி-
பிரவர்த்தித்த, ப்ரகாசம்ச - பிரகாசந்தையும், ப்ரவ்ருத்திம்ச-பிரவி-
ருத்தியையும், மோஹம் ஏவச - மோஹத்தையும், நத்தே வஷ்டி - ப-
கைககமாட்டான், நிவருத்தாநி-நிவ்ருத்தி-க்கப்பட்ட-வைகளை, நகாந்-
கூதி - விரும்பமாட்டான், யஃ - எவன், உதாஸீநவத் - உதாஸீந-
மாய், ஆஸீநஃ - இருந்து, குணை - குணங்களால், நளிசால்யதே-சலிப்-
புறமே, யஃ-எவன், குணை-ஏவ-குணங்களோ, வர்தந்தே-இருக்கின்-
றன், இதி - என்று, அவதிஷ்டி-இருக்கிறமே, (ஸஃ) - அவன்,
நஇங்கதே - சலிக்கமாட்டான், ஸமதுகஸ-ஃ - இன்பதுன்பங்கள்
ஸாமாய், ஸ்வஸ்ததஃ - ஸ்வஸ்தத்தையும், ஸாஸேஷ்டாசமகாந்ர-
மண்கட்டி-கல்-பொன் (இவை) ஸாமாய், துல்யாநியாநி-பி - பிரிய-
மும் அப்பிரியமும் துல்யியமாய், நிரஃ - ப்ரகாசனையும் ஆத்மாவை-
யும் ஏற்படுத்த-வதில்-தரணும், துல்யநிந்தா-ஆத்மஸம்ஸ-துதி - நிக-
தையும் தன்னைத்துதிப்பதும் துல்யியமாய், மாந-அவாமாந-போ-
மாநாவமானங்கள், துல்யஃ - ஸமசுத்தமுள்ளவனும் மிதாரி-
யோ - மித்திரசத்துருபகூங்களில், துல்ய-துல்யியனும், ஸர்வார-
ம்ப-பரித்யா-எல்லா-ஆர்ப்பத்தையும் விட்டவன் (யாவன்) ஸஃ - அ-
வன், குணாதீதஃ - குணங்களைக்கடந்தவன், உச்யதே-சொல்லப்படு-
வான். (௨௩-௨௪-௨௪-௨௫)

(கா-ம்.) ஓ பாண்டவா! தனக்கு விருப்பமில்லாத வேறுவஸ்து
வினிதத்தில் பிரவர்த்தித்த ஸக்துவருணத்தின் மெழியும், பிரகாச-
மென்னும் இரஜோருணத்தின் வியாபாரமென்னும் சமோருணத்-
தின் இஷ்டமோஹ வியாபாரங்களடங்கினவனையும் விரும்பா-
இஷ்டவஸ்துவினிதத்தில் பிரமயிருப்பது மில்லாததாய், ஆநிய இவை-
களைக்கருதா-னெனக் கருத்துபெற்றும். எவன் நடுநிலத்தியிலுள்ள
வணைப்போல் இராகத்துவேஷமின்றியும், ஸத்துவாநி முக்குணங்க-
ளாலும் பீடிக்கப்பட்ட-வில்லையோ. இன்னும் எவன், அந்தருணத்தின்

நம்மிடத்திற் குடிப்புருந்திருக்கின்றதுகளென்று தானொன்றையும் செய்யாது மெங்கனமாக விருக்கின்றானே, எவன், இன்பதுன்பத்திற் சமபுத்திவகித்து ஆன்மாவிடத்திலேயே நிறுத்தி மண், கல், பொன், உலோகம், இவைகளையும், விருப்பு வெருப்புகளையும் துல்லியமாகப் பாரித்துத் தத்துவவிவேக முகித்துத் தன்னையெற்றினாலும், இகழ்ந்தாலும் ஸமமாக நினைக்கின்றானே, எவன், மாநாவமானங்களையும் சத்ரு மித்ரர்களையும் சமமாகவெண்ணி சர்வப்ரயத்நங்களையும் விலக்குகின்றானே, அப்படிப்பட்டவனேதான் சத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களை விலக்கினவ னெனப்படுவன். (1)

ஜானுயொவ்யுவிவாரொணஹக்ஷியொமெநஸவதெ|

ஸமணாநஜீதெத்யுதாநஸ்யஹஹியாயகஹுதெ|| ௨௬||

(ப-ம்.) யஃ-எவன், அவ்யபிசாரேண - இதரவிஷயமில்லாத, பக்தியோகே - பக்தியோகத்தாலே, மாம்-என்னை, ஸேவதே - சேவிக்கின்றானே, ஸஃ-அவன், ஏதாந் - இந்த, குணாந் - குணங்களை, ஸமதீத்ய - அதிக்ரமித்து, ப்ரம்ஹபூயாய-ஆத்மப்ராப்தியின்பொருட்டு கல்பதே - தகுந்தவனாவான். (௨௬)

(தா-ம்.) எவன் எந்தனை மனதிடத்துடன்கூடி பக்தியோகத்தால்பலிக்கின்றானே, அவனும் இந்த முக்குணங்களையும் அதிக்ரமித்து பிரம்மப்ராப்திக்குரியவனாகின்றான். (௨௬)

ஸ்யஹணாஹிப்யுகிஷாஹஜ்யுதஸ்யாவ்யஸ்யுய|

ஸாஸ்யதஸ்யுயயஜ-ஹஸ்யஸுவஸெஸ்யுகாந்திகஸ்யுய|| ௨௭||

(ப-ம்.) அம்ருதஸ்ய - நாசமற்றதும், அவ்யயஸ்யச - நிர்விகாரமுமான, ப்ரம்ஹணஃ-பிரமத்துக்கும், சாச்வதஸ்ய - சாச்சுவதமான, தர்மஸ்யச - தருமத்துக்கும், ஐகாந்திகஸ்ய - ஏகாந்தமான, ஸுகஸ்யச- இன்பத்துக்கும், அஹம் - நான், ப்ரதிஷ்டா - பிரதிஷ்டை செய்பவன். (௨௭)

(தா-ம்.) யான், ஆனந்தஸ்வரூபமாயும், நித்தியமாயுமுள்ள பிரம்மத்துக்கு இருப்பிடமாகின்றேன். அவ்வண்ணமே நித்தியமான தர்மத்துக்கும், துக்கசம்பந்தமில்லாத மோகூநந்தத்திற்கும் இருப்பிடம். (௨௭)

ஸ்ரீகீதாஸு விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

|| திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

ஊஸ்ய-உ-கு-அ-ய-ஸ-ர-வ-ஸ-த-ஃ-ப-ர-ஹ-ஃ-ர-வ-ய-ப- |

ஹ-ஃ-ர-வ-ய-ப-ஸ-வ-ண-ஃ-நி-ய-ஸ-ஃ-வ-ஃ-ஸ-வ-ஃ-வ-ஸ- ||

கி

(ப-ம்.) ஊர்த்வமுலம் - மேல்வேரும், அதஃஸாரம் - கீழ்க்கிளை யுமான, அஸ்வத்தம்-அரசமரத்தை, அவ்யயம்-அழிவற்றதாக, ப்ர-ஹ-ஃ-சுருதிக்கள சொல்லுகின்றனவே. யஸ்ய எந்த அஸ்வத்தவ்ருக்ஷத்துக்குசந்தாம்ஸி-(வேதச்) சந்தங்களை, பர்ணா-இலைகளாகச் (சொல்லுகிறார்களோ), தம் - அப்படி ஸம்ஸார வ்ருக்ஷத்தை, யஃ-எவன், வேத-அழிகிறானோ, ஸஃ-அவன், வேதவித் - வேதமறிந்தவன்.

(தா-ம்.) மேலே வேரும் கீழ்க்கிளைகளுமுடைய நித்தியமான அஸ்வத்த விருக்ஷமென்றுளதென்று கூறுவார்கள். அவ்விருக்ஷத்திற்கு வேதங்கள் இலைகள், இவ்வுண்மையை புணர்ந்தவனே வேதமுணர்ந்தவன். “என்பதால் ஸம்ஸாரமே அஸ்வத்தவிருக்ஷம் ஸப்தலோகங்களுக்கும் மேலேயிருக்கிற நான்குமுகப்பிரமனே இவ்விருக்ஷத்திற்கு வேர். பூமியின்கண்ணுள்ள ஸ்தாவரஹிம்மம் வஸ்துகளெல்லாம் கிளைகள். ஆன்மஞானமுண்டாகாமல் இது விலகாதவின் நித்தியமானது. ஸ்வர்க்காதி புவனபோகங்களான கர்மங்களையநுகரித்து ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தை விருத்திசெய்வதால் வேதங்கள் இதற்கு இலைகளென்று கருத்து. (க)

ஊஸ்ய-ஹ-ஃ-ர-வ-ஸ-த-ஃ-ப-ர-ஹ-ஃ-ர-வ-ய-ப- |
ஷ-ய-ப-வ-ஸ-ர-ஃ | ஊஸ்ய-ஹ-ஃ-ர-வ-ஸ-த-ஃ-ப-ர-ஹ-ஃ-ர-வ-ய-ப- |
ய-ஃ-நி-ய-ஸ-ஃ-வ-ஃ-ஸ-வ-ஃ-வ-ஸ- ||

உ||

(ப-ம்.) குணப்ரவ்ருத்தாஃ-குணங்களால வளர்ந்து, விஷயப்ரவாளாஃ-விஷயங்களத் தளிராய்க்கொண்ட, தஸ்ய-அந்த வ்ருக்ஷத்தினுடைய, சாகாஃ-கிளைகள், அதஃச-கீழும், ஊர்த்வம்ச-மேலும், ப்ர-ஸ்ருதாஃ-பரம்பியிருக்கின்றன; கர்மா நுபந்தி-கருமத்தை அனுஸரித்த, மூலாநி-வேர்கள், அதஃச மனுஷ்யலோகே-கீழ் மனுஷியலோகத்தில, அநுஸந்ததாநி-ஊன்றியிருக்கின்றன. (உ)

(தா-ம்) விருக்ஷத்தினது கிளைகள் கீழும் மேலும் “என்பதால் மானிதருபமாயும் தேவருபமாயும்” வியாபித்திருக்கின்றன. அவை

(ப-ம்.) கிரீமாமோஹாஃ-மாநமும் மோஹமுமற்று, ஜிதஸநிக
தோஷாஃ-பற்றென்னும் குற்றபற்று, அத்யாத்ம நித்யாஃ-ஆத்மாவில்
ஊன்றிய, வீநிவ்ருத்தகாமாஃ-காமத்தினின்று நீங்கி, ஸுகதுஃகஸம்
ஜ்ஜைஃ-இன்பதுன்பங்களென்னும், த்வந்த்வைஃ-துவந்துவங்களால்
விழுத்தாஃ-விடுபட்ட, அமுடாஃ - மூடத்தன்மையற்றவர்கள், அவ்ய
யம்-இடையறாதஞ்ஞானமே ஆகாரமாயுற்ற, தத்-அந்த, பதம்-ஸ்தா
னத்தை, கச்சந்தி-அடைகிறார்கள். (௫)

(தா-ம்.) அநாத்மாவினிடத்தில் ஆத்மாபிமான மோஹத்தை
யொழித்து ஸத்துவ, ரஜஸ், தமோகுணங்களிடத்தில் ஆசக்தியின்றி
ஆன்மஞானத்தின்கண் ஆஸக்தியுண்டாயி வேறுகாறிகைகொல
லாவற்றையும் நிவர்த்திசெய்து சுகதுக்கங்களை விட்டவர்களாய் ஆத்
மா இஃது, அநாத்மா இஃது என்கிற விவேகமுடையோர் அபரிமித
மான ஆத்மசொரூபத்தை யடைகின்றனர். (௬)

நதஜ்ஜாலயதெதஸ-குயெ-நா நஸஸாங்கொநபாவகஃ |

யஜ்ஜவாநநிவத-ஃ-ததஜ்ஜிவரஜஜஃ || கூ ||

(ப-ம்.) தத்-அதை, ஸ-ஓர்யஃ-சூரியன், நபாஸயதே-ப்ரகாசிக்க
ச்செய்வதில்லை; சசாங்கஃ-ரந்திரன், ந - (விளக்குவ)தில்லை; பாவகஃ-
அக்கினி, ந-(விளக்குவ)தில்லை; யத்-எதை, கத்வா - அடைந்து, நநி
வர்தந்தே-நிரும்புகிறதில்லையோ, தத்-அது, மம-என்னுடைய, பர
மம்-மேலான, தாம ஸ்தானம். (௭)

(தா-ம்.) அந்த ஆத்மாவினது தேஜஸ்சை சூரியனும், சந்திர
னும், அக்கினியும், பிரகாசிக்கச்செய்யவில்லை. “என்பதால் ஸ்வயம்
பிரகாசமென்று கருத்து” எனையடைந்தபின் மீண்டும் பிரகிருதி
சம்பந்தமில்லையோ, அப்படிப்பட்டமேலான ஆன்மஸ்வரூபமே என
தென்றுணர்க. (௮)

ஜஜெவாஃஸாஜீவவொகஜீவஹ-குதஸுநாதநஃ |

ஜநஷஷாநீஷி-யாணிபு-க்யதிஸூநிகஷ-ஃ || எ ||

(ப-ம்.) ஸநாதநஃ-புராதனமான, மம-என்னுடைய, அம்சஏவ-
அம்சமே, ஜீவலோகே - ஜீவலோகத்தில், ஜீவபூதஃ - ஜீவனாயிருப்ப
து; ப்ரக்ருதிஸ்த்தாநி-பிரகிருதியிலுள்ள, மநஷ்ஷஷ்ட்டாநி-மனம்
ஆறாவதாயுற்றதுமாகிய, இந்த்ரியாணி-இந்த்ரியங்களை, கர்ஷதி-இழு
க்கின்றது. (௯)

(தா-ம்.) சார்வதமான எனதம்சமே ஜீவரூபமாய் ஜீவலோகத்திலிருந்து பிரகிருகி ரூபங்களான சரீரங்களிலுள்ள மனசூடன்கவந்து அரிஷ்ட வர்க்கங்களை யளிக்கின்றது. (௭)

ஸரீராயநவாவொதியலூஉஹுகூரஜீகீரூராரி |
 மூலீவெக்தாநிலாபாதிவாயமஹாயாந்வாஸயாக் || :அ||

(ப-ம்) யத்-எந்த, சரீரம்-சரீரத்தை, அவாப்நோதி-அடைகின்றானுறை, அபிச-பின்னும், யத்ச-எதினின்றும், உத்க்ராமதி-கிளம்புகிறானுறை, ஈசுவரஃ-(புலன்களுக்கும்) ஈசுவரனான (ஜீவன்), வாயுஃ-காற்றானது, ஆசயாத்-வஸ்துவினின்றும், கந்தாந இவ - கெந்தங்களைப்போல், ஏதாநி-இவைகளை, க்ரஹீத்வா-கிரகித்துக்கொண்டு, ஸயாகி-போகிறான். (௮)

(தா-ம்.) வாயு கந்தமுள்ள வஸ்துக்களிலிருந்து சூட்சுமகந்தாம்சங்களைக் கிரகிப்பதுபோல், இந்த ஆத்மா எந்த சரீரத்தை ஆசிரயிக்கின்றதோ, எந்தசரீரத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றதோ, அவ்விடத்திலெல்லாம் இந்த இந்திரியங்களை “சூட்சுமரூபமாய்” கிரகித்துக்கொண்டு செல்லுகின்றன. (௯)

ஸூராத்ரஹக்ஷஹ்ஸூர நனூரஸ நஹ்ரூணவெயவ |
 கயிஷாயநஸூராயவிஷயாநஹவெஸவகெ || கூ||

(ப-ம்.) அயம்-இவன், ஸ்ரோத்ரம்-காதையும், சக்ஷஃ - கண்ணையும், ஸ்பர்சநம்ச-துவக்கையும், ரஸநம் - நாக்கையும், க்ராணம் ஏவச-மூக்கையும், மநஃச-மனதையும், அதிஷ்ட்டாய-அதிஷ்டித்து, விஷயாந்-விஷயங்களை, உபஸேவதே-அனுபவிக்கிறான். (கூ)

(தா-ம்.) செவி, கண், ஸ்பர்சேந்திரியம், வாகு, மூக்கு, மனம், இவைகளை வசப்படுத்திக்கொண்டு ஆத்மா, சப்தாதிவிஷயங்களை யனுபவிக்கிறான். (கூ)

உக்ரூரஜீதஹி தஹாவிஹஹாநஹாமஹாநாநிதடி |
 விஜிவாநாநஹஸஹஹிவஸஹஹிஜாநவக்ஷஹி || கஹ ||

(ப-ம்.) குணர்விதம்-குணத்தோடுகூடியனாய், உத்க்ராமந்தம்-சரீரத்திலிருந்து நீங்குகிறவனும், ஸ்திதம்வாபி - இருப்பவனும், புஞ்ஜாநம்வா-புசிப்பவனுமான (ஆத்மாவை); விமூடஃ-மூடர்கள், நாநுபச்யந்தி-பார்க்கிறதில்லை; ஜ்ஞாந சக்ஷஹி-ஞானக்கண்ணுடையவர்கள், பச்யந்தி-பார்க்கின்றனர். (கூ)

(தா-ம்) பிரகிருதியான குணத்தோடுசேர்ந்த ஆத்மவைகத்து வஞானமில்லாதவர்கள் எழுந்திருந்தபோதிலும், நின்றபோதிலும், விஷயாதிகளை யநுபவித்தபோதிலும், பார்ப்போர்களாகார், ஞானக் கண்ணுடையோம் கண்ணுற்றவர்களாவார். (௮)

யதொதாயொமி நொஸூ ஸ்வஸூ_௦ த லாதவ லவஸூ_௦ தபு
யதொதாயுகு தாதொரா_௦ நொஸூ_௦ தபு_௦ தவஸூ_௦ ||

(ப-ம்.) யதந்தம்-பத்தினம்செய்தின்ற, யோகிநி-யோகிகள், ஆத் மநி-ஆத்மாவில், அவஸ்திதம்-இருக்கின்ற. ஏதம்-இந்த ஆத்மாவை, பச்யந்தி-பார்க்கின்றார்கள்; யந்ததம்-பிரயத்திலம் செய்துவந்தாலும், அக்ருதாத்மாநி-அசுக்ஷிதமான மனதைபுடைய, அசேதஸி-புத்தியினர்கள், ஏதம்-இவனை, நபச்யந்தி-பார்க்கமாட்டார்கள். (கா)

(தா-ம்.) ஆத்மஞானத்தில் முயலுகின்ற யோகிகள், சிலர், சரீரத்திலுள்ள இந்த ஆத்மவைப்பார்க்கின்றனர். முயற்சிசெய்தாலும் பரிசுத்தபனமில்லாத அறிவினிகள் இந்த ஆத்மவைக்காணவில்லை.()

யதாதி துமதொதொஜாஜமஹ லாயபொதவ்யபு |
யதொஜவியயா_௦ ததொஜாவிவிஜா_௦ கபு || கஉ ||

(ப-ம்) ஆதித்ய கதம்-சூரியனை யடைந்த, யத்-எந்த, தேஜி-தேஜஸ்ஸு, அகிலம்-ஸபஸ்தமான, ஜகத்-லோகத்தைதயர், பாஸயதே-பிரகாசிப்பிக்கின்றதோ, சந்த்ரமஸி - சந்திரனிடத்தில், யத் - எதுவோ, அக்ரெள-அக்கினியில், யத்ச-எதுவோ, தத் - அந்த, தேஜி-தேஜஸ், மாமகம்-எனதென்று, வித்தி-அம். (கஉ)

(தா-ம்) உலகையெல்லாம் பிரகாசப்படுத்தும்படியான சூரியனிடத்துள்ள ஒளியும் சந்திரனிடத்துள்ள ஒளியும்; அக்கினியிடத்துள்ள ஒளியும் எந்தொளியென்றறிக. (கஉ)

மாஜாவிஸு_௦ வஹு_௦ தாநியாரயா_௦ ஜஹொஜாஜஸ |
வஹு_௦ ஜாஜிவளஷயீஸவ-_௦ லொஹொஜாஜஸ_௦ கபு ||

(ப-ம்.) அஹம்-நான், காம்-புனியில், ஆவிசய-ப்ரவேசித்து, ஜஸா-ஸாமர்த்தியத்தால், பூதாநி-பூதங்களை, தாரயாமி-தரிக்கிறேன் ரஸாத்மகி-அமுதமயமான, ஸோமி-சந்திரனாக, பூத்வா - அகி, ஸர்வா-எல்லா, ஒஷதீ-ச-ஒஷதிகளையும், புஷ்ணாமி-போஷ்க்கின்றேன்.()

(ப-ம்) லோகே-உலகத்தில், க்ஷரீச-க்ஷரமென்றும், அக்ஷரவாச-அக்ஷரமென்றுப் (சொல்லுகிற), இமௌ-இந்த, த்வௌ-இரண்டு, புருஷௌ-புருஷர்களும், (ப்ரதிதௌ)-பிரஸித்தர்கள், க்ஷரீ-க்ஷரமாவது, ஸர்வாணி-ஸகலமான, பூதாநி-பூதங்களும்; கூடஸ்தீ-புருவாநுததீயில்லாத தத்தாத்மஸ்ரௌபனென்றும் ஜீவன், அக்ஷரீ-அக்ஷரமென்று, உச்யதே-சொல்லப்படுகிறான். (கக)

(தா-ம்) இந்தலோகத்தில் புருடர்களிருவர் அவ்விருவரிலொருவன் க்ஷரன். (இமப்பவன்)மற்றொருவன் அக்ஷரன் (நாசபந்தரவன்) பிரவிருதிசம்பந்தமான பிராணியு மக்ஷரமுடையது. கூடஸ்தன் “என்றால் பிரவிருதிசம்பந்தத்தின்மீட்ட முக்தாத்மா” அக்ஷரன் என்று சொல்லப்படுகிறது. (ஸச) லோகே-ஸ்ரூஷ்டியில். (கக)

உததீவ் பரவக்ஷுநுஜீ வரஜிதேததீ-ஊரஹுதீ
 யொயொகத்யயி விஸுஷிஹ உ-ஜீயய ரிஸுஷிஸீ || கள ||

(ப-ம்) உத்தமீ-புருஷீ-உத்தமபுருஷனோ, அநாநி-வேறுபட்டவனும், பரமாத்மா இதி-பரமாத்மாவா என்று, உதாஷ்ருமீ-சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்; மீ-எவன், லோகதரயம் - அசேதா மும் அதனோடு சேர்ந்திருக்கிற ஜீவாத்மம் அநிய நிருதஜ்ன ன்றுக்கும் ஆத்மாவாய், ஆநிரய-அவேசித்து, பிராநி - பரிசுநின்றுனோ, அவ்யய-விவாசமற்றவனோ, சர்வமீ-சகவதேன: (கஎ)

(தா-ம்) மூன்றுலோகத்திற்கும் உள்ளே பிரவேசித்து பரிசுத்தாக் கொண்டுருக்கிற வ்யாபரில்லாத பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிற உத்தமபுருடன் இவ்விரண்டுக்கும் விசக்ஷணன். (பா-ம்) பிரபர்த்தி-நரிக்கிறாரா. (கஎ)

யஸூ-தரூ-ஜீ-தாஹஜக்ஷரா? விவொ-தீ-
 ஸுதா-யி-வொ-கெ-உ-ஜீ-ய-யி-தீ-வ-ரூ-ஷா-தீ-
 ||

(ப-ம்) யஸ்பாத்-எதினான், அஹப்-நான், க்ஷரம்-க்ஷரத்தை, அநீதீ-கூடந் திருக்கிறேனோ; அக்ஷராச்-அபிச - அக்ஷரத்தைக்காட்டிலும், உத்தமீ-உத்தமனோ; அசீ-ஆசையால், லோகே - உலகத்திலும், வேதேச-வேதத்திலும், புருஷோத்தமீ இதி-புருஷோத்தமன் என்று, ப்ரதிதீ அஸ்மி - பிரஸித்தயடைந்திருக்கிறேன். (கஅ)

(தா-ம்) எதனால் யான் க்ஷரபுருடனை அதிக்ரமித்து அக்ஷரபுருடனைவிட சிறந்தவனாக விருக்கின்றேனோ. அதனாலேயே லோகத்

நுகூலமில்லாதவஸ்துவை நீக்குதலும், பொருமையும், கலகஞ்செய்யாமலிருத்தலும், பிராணிகளிடத்தில் தனையும், விஷயாதிகளில் ஆசையின்றியிருத்தல், சாதுக்களோடு ஸகவாசஞ்செய்யாமலும், செய்யாததவியாபாரத்தைச் செய்வதில் வெட்கமும், விஷயவியாபாரத்திலிருந்தாலும் புத்திசலிக்காமலிருத்தலும், தேஜஸ்ஸும், சத்துருக்களால் தீங்குநோந்தாலும் அதனால் மனதில் வருத்தப்படாமலிருத்தலும், எவ்வித ஆபத்துவந்தபோதிலும் தைரியமாகலிருத்தலும் பரிசுத்தமும், துரோகம்செய்யாமலிருத்தலும், கொர்வயின்றியிருத்தல், இவைகள் தேவதாம்பச ஸம்பந்தை ஆசிரயித்து மல்ல ஜன்மமெடுத்தவனுக்கு ஸம்பனிக்கும். (க-உ-க)

ஈஹோடிவெபூலிநாநஸூகெ, ரயஃவாரஸுஜெவய |
கஜீகாநகூலிநாநஸூவாய-ஃஸவாடிஜாஸுஸீழ் || ச ||

(ப-ம்.) (ஹேபார்த்த - ஓ அர்ஜுனா! தம்பஃ - டம்பமும், தர்பஃ-கர்வமும், அபிமாநஃ-அபிமாநமும், க்ரோதஃ-கோபமும், பாருஷ்யம் ஏவா-கவிரமும், அஜ்ஞாநஃ - அஞ்ஞானமும், ஆஸூரீம்-அசுரஸம்பந்தமான, ஸம்பதம்-ஸம்பத்தில், அபிரஜாதஸ்ய - பிறந்தவனுக்கு, (பவந்தி)-உண்டாகின்றன. (ச)

(கா-ம்) டம்பம், கொர்வம்; துரபிமானம், கோபம், கொடுரம், அவினேகம், இந்தஸவபாவங்கள் ஆஸூரஸம்பந்தத்தை ஆசிரயித்த ஜன்மமுடையவனுக்குண்டாகும். (ச)

ஹேவீஸவலிஜாகூயநிவ்யாயாஸுஸீஜதா |

ஜாஸுஸுஸவஹேவீஸவஜாதாஸிபாவவ || ௫ ||

(ப-ம்.) தைவீ-தெய்வீகமான, ஸம்பதம்-ஸம்பத்து, விமோகூயா-முத்தியின்பொருட்டு, மதா-எண்ணப்பட்டது; ஆஸூரீ-அசுரஸம்பந்தமான (செல்லம்) நிபந்தாய - (ஸம்ஸார) பந்தத்தின்பொருட்டு; (ஹே)பாண்டவ-ஓ பாண்டுபுத்திர! தைவீம்-தெய்வீகமான, ஸம்பதம்-ஸம்பத்தில், அபிரஜாதஃ-பிறந்தவனாய், அஸி-இருக்கிறாய், மாஸுசஃ-சோகிக்கவேண்டாம். (௫)!

(தா-ம்.) தைவஸம்பத்துமோகூஹேதுவாகும், ஆஸூரஸம்பத்துசம்சாரபந்த ஹேதுவாகுபென்பது என்கருத்து. அர்ஜுனா துக்கிக்காதே, நீ தேவதாஸம்பந்தத்தை ஆசிரயித்துப்பிறந்தவன். ()

அளவகுதஸம-ளவொகெலிநுஹேவசுஸூரவனவய |

ஹேவாவீஸுஸுஸஃபூகூஸூஸூரவாய-ஃஜேஸூஸூ ||

(ப-ம்.) (ஹே) பார்த்த - ஒ சூந்திபுத்திர! அஸ்மிந்-இந்த, லோக-லோகத்தில், தைவஃ-தெய்வீகமென்றும், ஆசுவஸ-ஆசுவமென்றும், த்வௌ-இரண்டு, புதஸர்கௌ-பூதங்களின் சிருஷ்டிகள், ஸ்தஃ-இருக்கின்றன; தைவஃ-தெய்வீகமோ, விஸ்தாசஃ-விஸ்தாரமாக, ப்ரோக்தஃ-சொல்லப்பட்டது; ஆஸ-ரம்-அஸ-ரஸம்பந்தியாகிய பிறப்பை, மே-என்னிடத்தினின்றும், ஸ்ருணு-கேள். (க)

(தா-ம்.) இக்கன்ம பூமியினாண் தைவமென்றும், ஆசுவமென்றும், பிராணிகளுக்கு இரண்டுவிதங்களான ஜன்மமுள்ளது. அவ்விதங்களில் தைவஜன்மம் சிறந்ததெனப்படும், ஆசுவஜன்மத்தினது நடவடிக்கைகள்க்கேள்மீன். (க)

வ்ருத்திணுதிவ்ருத்திணுநாநவிடி-ராவ-ராவஃ |

நஸளஹ-நாவிவாவாரொநஸத்யஃ-தஷ-விடி-த || ௭ ||

(ப-ம்) ஆசுவாஃ-ஆசுவந்தன்மையுற்ற, ஜநாஃ-ஜனங்கள், ப்ரவ்ருத்திப்ச-பிரவிருத்திதர்மத்தையும், நிவ்ருத்திப்ச-நிவிருத்திதர்மத்தையும், நவித்யஃ-அறியார்கள்; தேஷு-அவர்களிடத்தில், சௌசம்-சூந்தி, ந-இல்லை, ஆசாரஃ-ஆபி-ஆசாரமும், ந-இல்லை; ஸத்யம் - ஸத்தியமும், ரவித்யசே-இல்லை. (௭)

(தா-ம்) ஆசுவஜன்மமுடையோர் ஜ்ஞயிகபஸாதனமான ரம்மத்தையும், மோகஸாதனகர்மத்தையும் அறிந்திலர், அத்தகையருக்குவைதூகர்மங்களில் சரியும். ஆசுவபூமிருக்கமாட்டாது அதற்கு வதுவான சத்தியமும்ருக்காது இவ்வுலகில். (௭)

சுஸத்யுஷிவ்ருதிஷஃ-தஜமடி-ஹ-நந்ஸூரடி |

சுஸரஸுரஸஃ-ஹ-தஃ-கிஷி-ந்யு-கா-ஃ-ஹ-த-க-ஸு || ௮ ||

(ப-ம்) தே-அவர்கள், ஜகத்-ஜகத்தை, அஸ்த்யம்-அஸத்தியமென்றும், அப்ரதிஷ்டம்-பிரதிஷ்டையற்றதென்றும், அநீச்வரம்-ஸர்வேஸ்வரான எனனால் நியமிக்கப்படுதவில்லை என்றும், அபரஸ்பரஸம்பூதம்-ஒன்றுக்கொன்றாயுண்டானதன்றி, கிம்-அந்யத்-வேறு என்ன(வென்றும்), காமஹேதுகம்-காமத்தால் உண்டான(தென்றும்) ஆஹ-ஃ-சொல்வர்கள். (௮)

(தா-ம்) அத்தகையர் இவ்வுலகை ஸத்தியமான பிரமத்தினது காரியமாகவிருந்தும் ஸத்தியமென்று சொல்லமாட்டார்கள். பிரம்மமே ஆசுவமென்று சொல்லுவார்கள் ஈசனாய் நியமிக்கப்பட்டதென்

இருக்கிறான்? யக்யே-யாகஞ்செய்வேன்; தாஸ்யாமி - கொடுப்பேன், மோதிஷ்யே-ஸந்தோஷிப்பேன்; இதி-என்று, அஞ்ஞானவிமோஹிதாஃ-அஞ்ஞானத்தால் மோஹமடைந்தவர்கள் (ஆகிரார்கள்), அநேக சித்த விப்ரந்தாஃ - அநேகவிதமான சிந்தைகளால் மயங்கி, மோஹஜால் ஸமாவ்ருதாஃ-மோஹமென்னும் வலையால் சுட்டுண்டு, காமபோகேஷு-காமப்போகங்களில், ப்ரஸக்தாஃ - பற்றுற்றவராய் அசுசௌ-அசுத்தமான, நரகே-நரகத்தில், பதந்தி-விழுகின்றார்கள்,

(தா-ம்.) இது எப்பொழுது என் முயற்சியாற்பெறப்பட்டது. இந்தகோரிக்கையைான் அடையப்போகிறேன். எனக்கிவ்வளவு பொருளிருக்கின்றது எனக்கின்தும் எவ்வளவு பொருள்வரப்போகிறது, இப்படியென் என்னால் கொல்லப்பட்டான், இன்னும் அநேக சத்தருக்களைக் கொல்லப்போகிறேன் யானேமேனவன். யானே போகி-யானேசித்தன். யானேபலிஷ்டன் யானேசுகி. யான் தனிகன் யான் நற்குடிப்பிறந்தோன் எனக்குச் சமதையானவனெவனுள்ளன்; நான் யாகம் நடாத்தப்போகிறேன். நான் கொடுக்கப்போகிறேன். யான் சந்தோஷிப்பேன், என்கிற அஞ்ஞானத்தால் மோஹமடைந்த பரமபதியொருவரிருக்கிறார் அவாது அஞ்ஞானயாரற்றான் ஸமஸ்த முய் நடக்கின்றதென்ற படுவிஞ்சயமின்றிப் பற்பல எண்ணங்களுண்டாகி அஞ்ஞானவலையில் சிக்கிக்கொண்டு இம்மமசு சுத்ததை சாகவதமென்றுன்னி அசுசியான நரகமென்னும் நிரயத்துன்பத்திற் குரியராவர். (கந-உசு-கரு-கந)

சூதஸம்ஹாவி தாலஸ்யாய ந'நாநிதாஃ||
 யஜன்ஹொதநாஃயஜெஷ்யெஷுஷொஹொராவிதிவ-ஓவ-ஓகழி|| கஎ||
 சுஹங்காரண்வயம்? வ-ஓகாஃகெசுராயண்வஸஸ்ரி தாஃ||
 ஶாரிதவரஜெஹஷுஷு திஷன்ஹொதாஃஷுஷுஷுஷு||
 தாநஹம்ஶிஷ தஃசு-ஓராவஸஸ்வாரொஷுஷு-நாநாயரிநு||
 க்ஷிபாஶி ஶுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு|| கசு||

(ப-ம்.) ஆத்ம ஸம்பாவிதாஃ-தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டு, ஸ்தப்தாஃ-குறைவற்றவர்களாய் நினைத்து, தநமாந மதாந்விதாஃ - தன்மதத்தோடும் அபிமானத்தோடுங்கூடிய, தே-அவர்கள், தம்பேந-ஜம்பமாய், அவிதி பூர்வகம் - விதியோடுகூடாதவிதமாக, நாமயஜ்ஜை- (யஜ்ஞம்செய்கிறவனென்கிறபோர்) உண்டாவதற்குமாத்நிரம் காரணமானவர்களாய், யஜந்தே - யாகஞ்செய்கின்றார்கள், அஹந்

காரம்-அஹங்காரத்தையும், பலம்-பெலத்தையும், தர்பம்-கர்வமும், காமம்-ஆசையையும், க்ரோதம்ச-கோபத்தையும், ஸம்ப்ரிதாஃ - அடைந்தவர்களாய், ஆத்மபா தேஹேஷு - தம்முடையவும் பிறருடையவும் சரீரங்களில் இருக்கிறப்போகனான, மாம்-என்னை, ப்ரத்விஷந்தஃ-பகைத்தும், அப்யஸ-ஓயகாஃ-தோஷத்தை ஏறிட்டும் போருகின்றனர், த்விஷந்தஃ-பகைக்கின்றவரும், க்ரூராந் - கொடுமையானவரும், அசுபாந்-துஷ்டர்களுமான, தாந்-அந்த, நராதமாந் - மநுஷ்யாதமர்களை, ஸம்ஸாரேஷு-ஸம்ஸாரங்களில், ஆஸூரீஷு-அசுரஸம்பந்தமான, யோநிஷு-ஏவ-யோனிகளிலேயே, அஜஸ்ரம்-எப்போதும், அஹம் க்ஷிபாமி-நான் தள்ளிவிடுகிறேன். (கௌ-கஅ-கக)

(தா-ம்.) அப்படிப்பட்டவர் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டு, செல்வம், கல்வி, நற்குணமுதலிய அபிமானத்தினால் கொர்வம் மேம்பட்டு சாத்திரவரம் புகழ்ந்து டம்பத்திற்காகயாககர்மங்களை யநுஷ்டிப்பவராயினார். அகங்காரம், தேகவளிவுகொர்வம், காமம், கோபம், இவைகளை ஆசிரயித்து தம்ம்தேகத்திலும், அந்தர்யாமியாய், எல்லாகிருத்தியத்தையும் செய்கின்ற என்னை பொருடையராயும், கடினசித்தமுள்ளவராயுமுள்ள அந்த புருஷாதமர்களை எக்காலும் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் ஆஸூரஸ்வபாவமுடைய ஜன்மங்களிலேயேதள்ளுகிறேன். (கௌ-கஅ-கக)

சூஸூரீயொநிபோவநாஜ-ஓயாஜநநிஜநநி |

போஜபூராவெவ்வகளவெயகதொயாத்யுபஜாமகியூ|| ௨௦||

(ப-ம்.) (ஹே) கௌந்தேய-ஓ குந்தீபுத்திர ! ஆசூரீம்-அசுரஸம்பந்தமான, யோநிம்-யோனியை, ஆபந்நாஃ-அடைந்தவர்களாய், ஜந்மநிஜந்மநி-பிறவிதோறும், மூடாஃ-விபரீதஞானிகளாய், மாம்-என்னை அப்ராப்யஏவ-அடையாமலே, ததஃ-அதைக்காட்டிலும், அதமாம்-தாழ்ந்ததான, கதிம்-கடிகையை, யாந்தி-அடைகிறார்கள். (௨௦)

(தா-ம்.) அர்ஜஜூனா ! ஆஸூரஜன்மத்தையடைந்து மீண்டும் ஜன்மங்களோறும் அஞ்ஞானம் மேம்பட்டு என் திருவடிகளையடையாமலே அந்தந்த ஜன்மத்திலிருந்து அதமகேதிச்சூரியாவார். (௨௦)

சூவியம் நரகவெஷுடிஃ-ஓயாரம்-ஓயாஸநஜாதநஃ |

காஜக்யூயஸூயாவொஹஸூஸாவெததூயம்-த்யுஜேசஃ|| ௨௧||

(ப-ம்.) காமஃ-காமமும், க்ரோதஃ-கோபமும், ததா-அப்படியே லோபஃ-லோபமும், ஏதத்-(என்கிற)இது, ஆத்மநஃ-ஆத்மாவுக்கு, நா

யௌ -வது அத்தியாயம்.

௯௭

ரிய அக்ாரியங்களின் ஏாப்பாட்டில், தே-உனக்கு, சாஸ்தரம்-சாஸ்திரந்தான், ப்ரமாணம்-பிரமாணம்; சாஸ்தரவிதாந உக்தம்-சாஸ்திரவிதியில் சொல்லப்பட்டதை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, இஹ - இங்கே, கர்ம-கருமத்தை, கர் தும்-செய்ய, அர்ஹஸி-அடுப்பாய். (உச)

(தா-ம்) ஆகையால் இது செயற்பாலனவாகியது, இது செயற்பாலனவாகிய தன்மெனப் பகுத்துணர்த்தச் சாஸ்திரமே உனக்குப் பிரமாணமாகவிருக்கிறபடியால் சாஸ்திரத்தால்விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தையறிந்து யதோக்தமாயநுஷ்டிப்பாயாக. (உச)

ஸ்ரீ கீதாஸு விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

பதினாறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

அர்ச்சுன வாக்கியம்.

ஸு ஐயவியவிவாஸ்யமம்.

யெஸாஸுவியிஸு-த்யஜ்யஜெதஸுஐயாநிதாஃ

தெஷாநிஷாதுகாக்யஷஸுவஜாஹாரஜஸஃ|| க||

(ப-ம்.) ஹே க்ருஷ்ண-ஓ கிருஷ்ணா! சாஸ்த்ரவிதம்-சாஸ்திரத்தின் முறையை, உத்ஸ்ருஜ்ய-விட்டு, ப்ரத்தயா-சிரத்தையோடு, அந்விதாஃ-கடினவர்களான, யே-எவர்கள், யஜந்தே-யாகஞ்செய்கிறார்கள்ளோ, தேஷாம்-அவர்களின், நிஷ்ட்டா-நிஷ்டை, கா-எப்படிப்பட்டது? ஸத்வம்-ஸத்துவமோ, ஆஹோ-அல்லது, ரஜஃ - ரஜஸ்ஸோ, தமஃ-தமஸ்ஸோ? (க)

(தா-ம்.) கிருஷ்ணா! எவர் சாஸ்திரவிதியையொதுக்கிசிரத்தையுடன் யஞ்ஞாதிகர்மங்களைச் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடையகதியாதாகின்றது? அவ்வகைய ஆசாரம் ஸத்துவகுணமா? இரஜோகுணமா? அல்லது தமோகுணமா? (ச)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

த்ரிவிபாஸவதிஸு ஐயவியவிவாஸ்யமம்

ஸாஸுகீரஜஸீஹெவதாஜஸீஹெதி சாஸ்யுணா|| ௨||

(ப-ம்.) தேவிகாம்பிராணிகளுடைய, ஸ்வபாவஜர்-சுபாவமாயுண்டான, ஸா-அந்த, ஸ்ரத்தா-சிரத்தை, ஸாத்விகீ-ஸாத்துவிகீ, ராஸீசவ-ரஜோகுணத்தால் உண்டானதும், தாமஸீச-தமோகுணத்தால் உண்டானதும், இதி-என்று, த்ரிவிதா-மூவகையாய், பவதி-இருக்கும், தாம்-அதை, ஸ்ருணு-கேள். (உ)

(தா-ம்) பிராணிகளுக்கு சிரத்தை முவ்வகைப்படும் அஃது இயற்கையாகத்தானே அமைத்தன. அம்முவ்வகைப்படி சிரத்தையாதெனின்; ஸாத்விகி ராஜஸீ, தாமஸீ என்பதேயாம். (உ)

ஸக்சா நாரூபாவஸவஸ்யூரூபாஹவதிக்ஷாரத |

ஸ்ரூபாஹவயாய்வாரூஷாயொயஹூபஸவனவஸஃ || ௩ ||

(ப-ம்.) பாரத-ஒ பாரதனே! ஸர்வஸ்ய - எல்லோருக்கும், ஸத்வாநூபா-ஸத்துவத்துக்குத்தக்கப்படி, ஸ்ரத்தா-சிரத்தை, பவதி-உண்டாம்; அயம்-இந்த, புருஷஃ-புருஷன், ஸ்ரத்தாமயஃ-சிரத்தையின் விகாரம், யஃ-எவன், யத்ஸ்ரத்தஃ - இந்த சிரத்தையுடையனே, ஸஃ-அவன், ஸௌவ-அந்த சிரத்தையினுடைய பரிணாமபூதனே. (௩)

(தா-ம்) எல்லோர்க்கும் தத்தம் மனதிற்கநுகுணமாகவே சிரத்தையுதிக்கும் சிரத்தையினது பரிணாமமே புருஷநூபமாயிற்று. ஆதலின்; எவன் எவ்வித சிரத்தையுடையவனே, அவன் அவ்வித சிரத்தையினது பரிணாமம். சிரத்தைக்கேற்றபயன் சித்திக்கும். (௩)

ராஜஃ-தஸாஸிகாஹவாநூபக்ஷரக்ஷாஃஸீராஜஸாஃ |

ஹேதாநூஹ-தமணாஃஸாஹநூபஜஃ-த தாஸீஸாஜநாஃ ||

(ப-ம்.) ஸாத்விகாஃ-ஸத்வகுணமுள்ளவர்கள், தேவாந் - தேவர்களைக்குறித்து, யஜந்தே-பூஜிக்கிறார்கள், ராஜஸாஃ - ராஜஸர்கள்; யக்ஷரக்ஷாம்ஸி-யக்ஷராக்ஷஸர்களை, (யஜந்தே)-யாகஞ்செய்கிறார்கள்; அந்யே-இதரமான, தாமஸாஃ-தாமஸர்களான, ஜநாஃ - ஜனங்கள், ப்ரேதாந்-பிரேதங்களையும், பூதகணாந்ச-பூதக்கணங்களையுங்(குறித்து) யஜந்தே-பூஜிக்கிறார்கள். (௪)

(தா-ம்.) பருசிரத்தையோடு ஸத்துவகுண நிஷ்டர்கள் தேவர்களையும் ரஜோகுணநிஷ்டர்கள் யக்ஷராக்ஷஸர்களையும் தமோகுணநிஷ்டர்கள் பிரேதபூதகணங்களையு மாராதிப்பார்கள். (௪)

ஸஸாஸூலிஹி-தஃவாராஃ-தவ்யஃ-தவெதவொஜநாஃ |

ஹீஹாஹ-காரஸ்ய-கூஃ-காரிராமவொநிதாஃ || ௪ ||

கஸ்யுயம் தஸ்ரீரஸூம் ஹிதமூரஜீவெதஸஃ

ஜாஹ்வெஹா தஸ்ரீரஸூம் தாந்விய்யூஸூர நிஸூயாநி || ௧ ||

(ப-ம்.) யேஜநாஃ-எந்தஜனங்கள், தம்பாஹங்கார ஸம்யுக்தாஃ-ஜம்பம் அஹங்காரங்களுடன் கூடினவரும், காமராகபலாந்விதாஃ-காமராக பலங்களுடன் கூடினவரும், அசேதஸஃ-புத்தியீனருமாய், சரீரஸ்த்தம்-சரீரத்திலிருக்கும், பூதக்ராமம் - பூதஸமுஹத்தையும்து, அந்தஃ சரீரஸ்த்தம்-சரீரத்தினுள்பாகத்திலிருக்கும், மாம்ச-என்னையும்து, கர்சயந்தஃ-பீடிப்பவருமாய், அஸாஸ்த்ரவிஹிதம் - சாஸ்திரத்தில்தொல்லாத, கோரம்-கோரமான, தபஃ-தவத்தை, தப்யந்தே-செய்கிறார்களோ, தாந்-அந்த ஜனங்களை, ஆகரநிச்சயாந்-அகர நிச்சயமுள்ளவரென்று, வித்தி-அறி. (௫-௧)

(தா-ம்) எந்ததபஸ்விகள் டம்பமும் அகங்காரமுமுண்டாகி சாஸ்திரவிதிக்கு விருத்தமாய் போக்கியவஸ்துக்களில் ஆசை அதிகரித்து சரீரத்திலுள்ள பஞ்சபூதங்களை உபவாஸாதிகளால் பீடித்தும் மனஸ்ஸுகெட்டு சரீராதர்க்கதனான என்னையும் குன்றச்செய்து அக்கிரமம் செய்கிறார்களோ, அவர்களை ஆஸ்ரஸ்வபாஹெ முடையவர்களென்றுணர்க. (௫௦) பூதக்ராமம்-இந்தரியக்கூடங்களை (௫-௧)

சூஹாரஸூவிலவஃஹி விஹிவாஹவதீப்யஃ

யஜ்ஜுவவஸ்யாஜாநஹெ தஷாஹெ ஹிஜீஹிஹிஹி || ௧ ||

(ப-ம்) ஸர்வஸ்யாபி-எல்லாருக்கும், ஆஹாரஃ - ஆகாரம், த்ரிவிதஃ-மூன்றுவகையாய், ப்ரியஃ-பிரியம், பவதி-ஆகிறது; யஜ்ஜுமும், தபஃ-தவமும், தாநம்-தானமும், ததா-அப்படியே; மூன்றுவிதங்களுள்ளவைகளாகின்றன, தேஷாம்-அவர்களுக்குண்டான, இமம்-இந்த, பேதம்-பேதத்தை, ஸ்ருணு-கேள். (௭)

(தா-ம்) எல்லாவற்றிற்கும் (ஸாத்விக்கராஜஸ்தாமஸங்களுக்கும்) ஆகாரம்யஜ்ஜுமெனவும், தபஸ்ஸெனவும், தானமெனவும் முவ்வகையாம். அந்தயக்கும் தவம்தானமென்னு முவ்வித ஆகாரபேதங்களை (என்பதால் ஸத்வ, ரஜஸ்தமோ குணங்களாலுண்டாகும் பேதங்களைக்) கேள்யின்? (௭)

சூயஸூக்ஷ்வராரொமயஸூவஸ்யீ திவியஃஹி

ரஸ்யூலிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி || ௧ ||

(ப-ம்.) ஆபிஃ ஸத்வ பலஆரோக்ய ஸாக்ரிதி விவர்த்ததாஃ-ஆ

யுஸ்ஸு ஸத்துவம் பலம் ஆரோக்யம் சுகம்பிரீதி (இவற்றை) வளர் க்கின்ற, ரஸ்யாஃ-ரஸமுடையவைகளும், ஸ்ரீக்தாஃ- எண்ணையுடைய வைகளும், ஸ்திராஃ ஸ்திரமானவைகளும், ஹ்ருத்யாஃ-ஹ்ருதமானவைகளுமான, ஆஹாராஃ-ஆஹாரங்கள்; ஸாத்விகப்ரியாஃ-ஸத்வகு ணமுள்ளவர்களுக்கு இஷ்டமானவைகள். (அ)

(தா-ம்.) ஸத்துவகுணமுடையோனுக்கு இஷ்டமான ஆகாரம் ஆயுட்களையும், ஞானத்தையும், வலியையும், ஆரோக்யத்தன்மையை யும், சுகத்தையும், சந்தோஷத்தையும், பிரீதியையுபளிப்பதாயும் மதுரமான ரஸமுடையதாயும், பிசுக்குடையதாயும், சரீரத்திற்கு பலத்தைத்தருகிறதாயும், இரமணீயமாயுமிருக்கும். (அ)

கடாஃ லவணா த்யுஷ்ண தீக்ஷ்ணா ஶுக்ஷவிதா ஹிநஃ |
 சூஹாராராஜஸஸெஷ்ய ஶுஶாஶுஶஸொகாஶ்யபுஷாஶி | கூ ||

(ப-ம்.) கட்வாம் லவண அத்யுஷ்ண தீக்ஷ்ணா ஶுக்ஷவிதா ஹிநஃ- காரம் புளி உப்பு அதிகஉஷ்ணமாயும், வரகி எரிச்சலாயும், துஃக சோக ஆபய ப்ரதாஃ-துக்கம் சோகம் ரோகம் (இவற்றைத்) தருவதாயுமிருக்கிற, ஆஹாராஃ-ஆஹாரங்கள், ராஜஸஸ்ய - இராஜஸனுக்கு இஷ்டாஃ-இஷ்டமானவைகள். (க)

(தா-ம்.) இராஜஸ குணமுடையவனுக்கு ஆகாரம் காரமாயும், புளிப்பாயும், உப்பாயும், அதிகஉஷ்ணமாயும், அதிகதீக்ஷண்யமாயும், ஶுக்ஷமாயும், (சரீரபலத்தைத் தளரச்செய்வதாயும், தாபமாயும், சோகமாயும், வியாதியைத்தருகிறதாயுமிருக்கும். (க)

யாதயாஶி ம தரஸஸ்வஶி தியய ஶுஷி தயைஶ |
 உஷிஷ் ஶுஷிஷாஶெஷ்ய ஶுஷிஷாஶி நஶாஶிஸஸ்யி யபு | கூ0 ||

(ப-ம்.) யத்-எந்த, போஜநம்-போஜனம், யாத யாமம்-ஜாமம் கடந்ததும், கதரஸம்-ரஸமற்றதும், பூதி பர்டுஷிதம்ச-துர்க்கந்தமான தும், பழகினதும், உச்சிஷ்டம்-மி குந்ததும், அபிச-மேலும், அமேந்யம்-அபரிசுத்தமானதுமோ, தத்-அது, தாமஸப்ரியம்-தமோகுணமு ள்ளவர்களுக்கு இஷ்டமானது. (ஃ)

(தா-ம்) தாமசகுணமுடையவனது ஆகாரம் உஷ்ணமில்லாத தாயும், குணமற்றதாயும், தூகந்தமுடையதாயும், புசிக்கத்தகாத தாயும், யஜ்ஞார்ஹமாயுமிருக்கும். (நா) யாதயாமம்-நன்றாய் வே காதது. (ஃ)

ஊமலாகாங்குழியி-வெஜோவியிடி-வெஷாயஜ்யதே |

யஷ்வயெவெதிந்நஸஜாயாயஸஸாகிஃ ||

க௧ ||

(ப-ம்) அபலாகாங்குழி-பலனைக்கோராதவர்களால், விதித்ருஷ்டம்-விதியில் காணப்பட்ட, யஃ-எந்த, யஜ்ஞம் - யாகம், யஷ்டவ்யம் ஏவ-யாகம்செய்யத்தக்கதே, இதி-என்று, மநஃ-பனதை, ஸமாதாய-ஸமாதானம்பண்ணிக்கொண்டு, இஜ்யதே-யஜிக்கப்படுகிறதோ, ஸஃ-ஆது, ஸாத்விஃ-ஸாத்விகம். (க௧)

(தா-ம்.) பலத்தைவிரும்பினால் சாஸ்திரவிதிப்படி பகவதாராதனஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற மனோநிச்சயத்துடன் செய்யப்போகிற யக்ஞம் சாத்விகமெனப்படும். (க௧)

ஊலியஸ்யாயதமமஹாபு-விவெவயகி

ஐஜ்யதஹதஸ்யஷத-யஜ்ஞவிபிராஜஸ்யு ||

க௨ ||

(ப-ம்.) (ஹே) பரதஸ்ரேஷ்ட்ட - ஓ பாரதச்சிரேஷ்ட்டனே! பலம்-பலத்தை, அபிஸந்தாய-விரும்பி, டம்பார்த்தம் அபிச-ஜம்பத்துக்காகவும், யஃ-எந்தயாகம், இஜ்யதே-யஜிக்கப்படுபோ, தம்-அதை, ராஜஸம்-இராஜஸமான; யஜ்ஞம் - யக்ஞமென்று, வித்தி - தெரிந்து கொள்வாயாக. (க௨)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! பலத்தையும், கீர்த்தியையும் விரும்பிச்செய்யப்படுகிற யக்ஞமே இராஜஸமென்றறிக. (க௨)

வியிஹீநஸ்யஷாந்நிந்த்ரஹீநஸ்யிஷணஸு |

ஸ்யுபாவிரஹிதாயஜ்ஞதாஸிஸம்வரிவக்ஷதே |

க௩ ||

(ப-ம்.) விதிஹீநம் - ப்ராஹ்மணஜ்ஞையில்லாததும், அஸ்ருஷ்டாந்நம்-அன்னதானமற்றதும், மந்த்ரஹீநம் - மந்திரமற்றதும், அதக்ஷிணம்-தக்ஷிணையற்றதும், ஸ்ரீத்தாவிரஹிதம் - சிரத்தையற்றதுமான, யஜ்ஞம்-யக்ஞத்தை, தாமஸம்-தாமஸமென்று, பரிசக்ஷதே-சொல்வர்கள். (க௩)

(தா-ம்.) விதியவஸ்தை, சாஸ்திரோக்ததிரவியம், மந்திரம், த்ட்சிணை, சிரத்தை, இவைகளின்றி மனம்போனபடி செய்கிறயக்ஞமே தாமஸமெனப்படும். (க௩)

மனஸ்ஸு-னூல் வாக்குக்கு மனோவீர்த்திதியானம் தியாபிக்கிற விஷயத்தில் நிருபிக்கிறதும் பாவசத்தியும் மானஸதபஸ்ஸு சொல்லப்படுமீ.

(8௬)

ஸூயாவாரயா தவூ-தவஸு தவிய-நவெரெஃ

ஊவலாகாங்குலிய-குவெகவாஸி கவாரியகூதெ|| க௭||

(ப-ம்) அபலாகாங்குலியிஃ - பலாபேகைகூயற்றவரும், யுக்தைஃ-யுக்தர்களுமான, நரைஃ-மனுஷியர்களால், பரயா - மேலான, ப்ரத்தயா-சிரத்தையுடன், தப்தம்-செய்யப்பட்ட, த்ரிவிதம் - மூவகையான, தத்-அந்த, தபஃ-தவத்தை, ஸாத்விதம் - ஸாத்விதமென்று, பரிசுகூதே-சொல்லுகிறார்கள்.

(8௭)

(தா-ம்.) பயனைவிரும்பாமல்பகவதாராதனரூபமென்கிற சித்தசுத்தியோடும் மிக்குசிரத்தையோடும், செய்யப்படுகிற காயிகம், வாசிகம், மானசிகமென்னும் இம்மூன்று விதங்களானதவமும், ஸாத்விதங்களெனப்படும்.

(௮௭)

ஸுதாரஜா நவ-நிஜாய-குவெவாஃ-வொநவெவயஸி

கியுதெ ததிலவெவா தூராஜஸுவலூ-வயு|| க௮||

(ப-ம்) யத்-எந்த, தபஃ-தவம், ஸத்காரமாந பூஜார்த்தம்-ஸத்காரத்துக்காகவும் மானத்துக்காகவும் பூஜைக்காகவும், தம்பேநசைவதம்பத்தோடே, க்ரியதே-செய்யப்படுகிறதோ, சலம் - சஞ்சலமானதும், அத்ருவம்-ஸ்திரமானதுமான, தத்-அது, இஹ - இதில், ராஜஸம்-ராஜஸமென்று, ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டது.

(௮௮)

(தா-ம்) பிறபெருமைப்படுத்துவதற்கும், துய்ப்பதற்கும், பூஜிப்பதற்கும், படாடோபத்துடன் ஸ்வர்க்காதி போக்கியங்களைக்கருதி செய்யப்படுகிறதவம் இராயஸமெனப்படுகின்றன. அஃது அஸ்திரமாதலின் சாகவதமன்று.

(௮௯)

ஜஹு-வொணா தநாய தீயயாகியுதெ தவஃ

வாவெஸு-தூநாய-வொத தூஜஸஜ-ஃ-ஹுதயு|| க௯||

(ப-ம்) யத்-எந்த, தபஃ-தவம், மூடக்ரஹேண - மூர்க்கப்பிடியாய், ஆத்மநஃ-தனது, பீடயா-பீடையோடு, க்ரியதே-செய்யப்படுகிறதோ, பரஸ்ய - பிறறுடைய, உத்ஸாதார்த்தம்வா - நசிப்பதற்காகவே, க்ரியதே-செய்யப்படுகிறதோ, தத்-அது, தாமஸம் - தாமஸம் என்று), உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது.

(௯0)

(தா-ம்) அவிலேகத்தால் தன்னைப்பிடித்துக்கொண்டும் பிறரை பிடிப்பதற்கும் செய்கிறதவம் தாமஸமெனப்படும். (கக)

ஔதவ்யுஜீகியஜீநமீயதெ நஹகாரிணெ |

ஔஸகாரெவவாதெ ஹதஜீநஹஸாகிஸ்யுத்யு || 20 ||

(ப-ம்) யத்-எந்த, தாநம்-தானம், தாதவ்யம்-இதி-கொடுக்கவேண்டியது, என்று, தேசே-தேசத்திலும், காலே-காலத்திலும், பாத் ரேச-பாத்திரத்திலும், அநுபகாரிணே-உபகாரஞ்செய்யாதவன்பொருட்டு, தீயதே-கொடுக்கப்படுகிறதோ, தத்-அந்த, தாநம் - தானமானது, ஸாத்விகம் - ஸாத்துவிகம் (என்று), ஸம்ருதம் - எண்ணப்பட்டது. (உஹ)

(தா-ம்.) எந்ததானம் ப்ரசஸ்தமானதேசம், காலம், ஸத்பாத் திரம் இதுகள் தடஸ்தப் பட்டபோது தனக்கு உபகாரஞ்செய்யாதவனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்ததானம்ஸாத்விகமெனப்படும். (ஸா) காலேச-சங்கராந்தி புண்ணியகாலத்தில். (உஹ)

யதூவ்யுத்யுஹகாராய-ஹஹஹஹஹிஸ்யுவாவஹம் |

தீயதெவவாரிகிஷ்டஹதஜீநஹஸாகிஸ்யுத்யு || 21 ||

(ப-ம்) யத்து-எந்த தாநமானல், ப்ரதி உபகாரார்த்தம்-பிரதியுபகாரத்துக்காகவோ, பலம்-பலனை, உத்திச்யவா - உத்தேசித்தோ, பரிக்ஷிஷ்டம்-கிலேசத்தோடு கூடியிருக்கும்படி, தீயதே-கொடுக்கப்படுகிறதோ, தத்-அந்த தாநம், ராஜஸம் - ராஜஸம் தாநம்(என்று, உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது). (உக)

(தா-ம்) பிரத்யுபகாரத்தை எதிர்நோக்கியாவது, பயனைவிரும்பியாவது சிரந்தத்திரவியமின்றி கொடுக்கப்பட்ட தானம் இராஜஸமென்று சொல்லப்படும் "என்பதால் நல்லவஸ்துவைக்கொடுப்பதற்கு மனமின்றி சாதாரணமான திரவியத்தைக்கொடுப்பது இராஜஸ்தானமென்று கருத்து" (உக)

ஹஸகாரெவவாதெ ஹஹஹஹஹிஸ்யுவாவஹம் |

ஹஸகாரெவவாதெ ஹஹஹஹஹிஸ்யுவாவஹம் || 22 ||

(ப-ம்.) யத்-எந்த, தாநம்-தானம், அஸத்க்ருதம் - ஸத்காரமில்லாததும், அவ்ஜ்ஞாதம்-திரஸ்காரத்தோடு கூடியதுமாய், அதேசகாலே-அதேசகாலத்தில், அபாத்ரேப்யஃ-அயோக்கியருக்கு, தீயதே-

கொடுக்கப்படுகிறதோ, தத்-அந்த தானமானது, தாமஸம் - தாமஸமென்று, உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது. (௨௨)

(தா-ம்.) அப்பிரசஸ்தமான தேசகாலங்களில் அபாத்திரனுக்கும்பாதப்தரக்ஷாளனஞ் செய்வதற்குகூட தகுதியில்லாதவனுக்கும் உபசாரமின்றி கொடுக்கப்பட்ட தானம் தாமஸமென்று சொல்லப்படும். (௨௨)

ஐஃத த்விதிநிஷெ-ஸொஸ்யுண ஹவிலியஃஸ்யுதஃ

ஸ்யாஹ்ணாவஸு நவெஷாயுயஜ்ஜஸுவிஹி தாஃவஃரா|| ௩௩||

(ப-ம்.) ப்ரஹ்மணஃ-வேதத்துக்கு, நிர்தேசஃ-நிர்தேசம், ஓம்தத்ஸத் இதி-ஓம் தத் ஸத் என்று, த்ரிவீதஃ-மூவகையாகி, ஸம்ருதஃ - எண்ணப்பட்டது; தேந-அதனால், ப்ரஹ்மணஃ - பிரம்மணரும், வேதாஃச-வேதங்களும், யஜ்ஞாஃச-யாகங்களும், புரா-முன்பு, விஹிதாஃ செய்யப்பட்டன. (௨௩)

(தா-ம்) வைதிககர்மத்திற்கு ஓம், தத். ஸத்; என்கிற புவ்வீதமான சப்தங்கள் அந்வயிக்கின்றது. (என்பதால் வைதிககர்மாரம்பசமயத்தில் ஓம் என்கிற சப்தம் கர்மாங்கமாயும்) தத்ஸத் என்கிறசப்தங்கள் பூஜார்த்தங்களாயும், பிரயோகிக்கப்படுகிறதென்றுகருத்து, அம்முன்று சப்தங்களோடு ஸம்மந்தப்பட்டு பூர்வம் அந்தணர்களையும், வேதங்களையும் யஜ்ஞங்களையும் படைக்கப்பட்டன. (என்பதால் அந்தணர்கட்கு முன்று சப்தங்கள் உபதேசிக்கத்தக்கது வேதம் எஜ்ஞம் இதுகளை ஆரம்பிக்கும்போது மேற்கூறிய சப்தங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்று கருத்து.) (௨௪)

தஸ்யாஹ்ணாவஸு த்யுஷாஹ்யுத்யுயஜ்ஜஸுவிஹி தாஃவஃரா||

ஸ்யாஹ்ணாவஸு த்யுஷாஹ்யுத்யுயஜ்ஜஸுவிஹி தாஃவஃரா|| ௨௪||

(ப-ம்.) தஸ்மாத்-அந்த ஹேதுவினால், ப்ரஹ்மவாதிராம்-பிரமவித்துக்களுடைய, யஜ்ஞதான தபஃ க்ரியாஃ-யக்ஞதான தவக்கிரியைகள், விதா நோக்தாஃ - வேதவிதியில் சொல்லப்பட்டவைகளாய், ஆதௌ-ஆகியில், ஓம் இதி-“ஓம்” என்று, உதாஹ்ருத்ய - சொல்லி, ஸததம்-எப்போதும், ப்ரவர்தந்தே-பிரவர்த்திக்கின்றன. (௪)

(தா-ம்.) ஆதவின் வேதத்தைக்கற்கும் பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசியர்களுடைய சாஸ்திர ஸம்மதமான யஜ்ஞங்கள், தானங்கள், தவ

ங்கள், கிரியைகள் இவைகளெல்லாம் ஒம் என்று சொன்னபிறகு ஆ
ரம்பிக்கவேண்டும். (உச)

தடி து நவில:யாயமமயஜு-தவஃகியாஃ
உாநகியாஸூவியியாஃகியவெதொகுகாங்கியிஃ|| உடு||

(ப-ம்.) தத்இதி-ததன்று, பலம்-பலனை, அநபிஸந்தாய-கோ
ராமல், விவிதாஃ-பலவிதமான, யஜ்ஞதபஃ க்ரியாஃ-தவக்கிரியைகளும்
யாகக்கிரியைகளும், தானக்ரியாஃச-தானக்கிரியைகளும், மோகுகா
ங்கியிஃ - மோகுகாபேகையுடையோரால், க்ரியந்தே - செய்யப்படு
கின்றன. (உடு)

(தா-ம்.) முத்திவைவிரும்புவோர்களால் பயனைக்கருதாதுசெ
ய்கிறயஜ்ஞம், தவம் தானம் என்கிற அநேககிரியைகள் தத் என்கிற
ப்ரம்மவாசகசப்தத்தை யுச்சரித்துச் செய்யப்படுகிறது. (உடு)

வஉாவெஸாயஃவாவெவஸாஹிதெதுதசுப்யஃஜுதெ |
வ்யஸவெகஸி-ஃணிதயாவஸுஸுஃவாய-ஃயஃஜுதெ | உக||

(ப-ம்.) ஸத் இதி-"ஸத்" என்கிற, ஏதத்-இது, ஸத்பாவே-இரு
க்குந்தன்மையிலும், ஸாதுபாவே-ஸாதுத்தன்மையிலும், ப்ரயுஜ்ய
தே-பிரயோகிக்கப்படுகின்றது, (ஹே) பார்த்த - ஓ குந்தீபுத்திர!, த
தா-அப்படியே, ஸத் சப்தஃ-"ஸத்" என்னும் சொல், ப்ரசஸ்தே-ப்ர
ஸஸ்தமான, கர்மணி-கருமத்தில், யுஜ்யதே-உபயோகிக்கப்படுகிறது.

(தா-ம்.) அர்ஜஜுஃ! தத் என்கிற சப்தம் இருக்கிற தென்பதி
லும் பிரஸஸ்தமென்பதிலும் உபயோகப்படுகிறது. அவ்வாறே பிர
ஸஸ்தமானகர்மத்தில் தத் என்கிற ஸப்தம் உலகத்திற் பிரயோகிக்
கப்படுகிறது. (உக)

யஜ்ஞதவஸிஹாநவஸூதிஸூஹிதிவாஃஜுதெ |
கஜ-ஃவெவதடிய-ஃயஃஸஹிதெதுவாலிய்யவெதெ | உஎ||

(ப-ம்.) யஜ்ஞ-யாகத்திலும், தபஸி-தவத்திலும், தானேச-தா
னத்திலும், ஸ்திதிஃ-நிஷ்டைடையானது, "ஸத்"இதி-"ஸத்" என்று,
உச்யதே-சொல்லப்படுகிறது. (உஎ)

(தா-ம்.) யஜ்ஞம், தபஸ்ஸு, தானம் இதுகள் வைதீகர்களுக்கு
ப்ரஸஸ்தமானதால், ஸத் என்று கூறப்படும். வைதீகர்களுடைய பி

ரயோஜனவேதுவுக்கு யஜ்ஞாதிகர்மம் ஸதஎன்றே சொல்லப்படுகிறது. (ஸ0) உச்யதே-ஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறது. (உஎ)

ஶஸ்யபாஹு த0டி த0 தவஸுபு0க்ய தணயக் |

ஶஸதி த்யு0வ்யு0 தவாய0 நவ தக்ஷு0 த்யு0 நஹஹ || உஅ

(ப-ம்) ததர்த்தீயம்-அந்த மூன்றுவர்ணத்தார் பொருட்டாகிய. கர்மசைவ-யஜ்ஞாதி கர்மங்களும், ஸத் இதி ஏவ-ஸத் என்றே, அபி தீயதே-சொல்லப்படுகின்றது; ஹேபார்த்த-ஓ அர்ஜுனா, அஸ்ரத் தயா-சிரத்தையின்றி, ஹுதம் - ஓமம் செய்யப்பட்டதும், தத்தம்-கொடுக்கப்பட்டதும், தப்தம்-செய்யப்பட்டதுமான, தபஃ-தவமும், யத்-எது, க்ருதம்-(சிரத்தையின்றி) செய்யப்பட்டதோ, (சத்)-அதுவும், அஸத் இதி-"அஸத்" என்று, உச்யதே-சொல்லப்படுகிறது; தத்-அது, ப்ரேத்ய-இறந்தபிறகு, ந-இல்லை, இஹச-இங்கும், ந - இல்லை.

(தா-ம்.) பார்த்தா! சிரத்தையின்றி செய்யப்படுகிற ஹோமம் தானம்முதலியவைகள் அஸத்தென்று சொல்லப்படும். அவைமூக்குக்கும் இம்மைச்சுகத்திற்கும் பயன்படாதென்றாக. (உஅ)

ஸ்ரீகீதாஸு விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ச்சனவாக்கியம்.

ஜொக்ஷஸஹ்யாலயொமஃ.

ஸந்யூஸஸ்யூஹீஹாவாஹொதக்ஷுஜூஜீவெதி த0டி

த்யாமஸ்யூவஹ்யூஷீகெஸவ்யூயகெஸூரிஷிஷ-௮௧ ந || கி

(ப-ம்.) (ஹே)மஹாபாஹோ-ஓ பெருந்தோளுடையீர்! (ஹே) கேசி ஶிஷ-௮கந-கேசியைக் கொன்றவரே!, (ஹே) ஹ்ருஷீகேச-ஓ இருமகேச!, ஸந்யாஸஸ்ய-ஸன்னியாஸத்தினுடையவும், த்யாகஸ்ய ச-நியாகத்தினுடையவும், தத்வம்-ஸ்வரூபத்தை, ப்ருதக் - தனியே, வேதீதம்-அறிய, இச்சாமி-விரும்புகிறேன். (க)

(தா-ம்) ஓ மஹாபாஹோ! ஓம்ஷீகேசா! கேசிலைவரீ! ஸ்ந்யாஸஸ்வரூபத்தைத் தனித்தனியே தெரிந்துகொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். (க)

ஸ்ரீகிருஷ்ண வாக்கியம்.

கார்பூநாங்கு-ணாந்யாவஸ்தூவஸ்தூவாயொவிடி-
வஸ்தூகி-மலத்யாமஹா-ஸூயாமவிஷகூணா|| ௨||

(ப-ம்.) கவயி- (சில) வித்துவான்கள், காம்யாநாம்-காம்மியமான, கர்மணாம்-சருமங்களின், ந்யாஸம்-விடுதலை; ஸந்யாஸம் விது-ஸன்னியாஸம், என்பர்கள்; விசக்ஷணம் - (பின்னும் சில) பண்டிதாள், ஸர்வகர்மபலத்யாகம் - எல்லாக் சருமபலனையும் விடுவது, த்யாகம்-த்யாகம் (என்று), ப்ராஹ்ம-சொல்லுவார்கள். (௨)

(தா-ம்) சில வித்துவான்கள் காம்மியகர்மங்களை விடுவதென்ற ந்யாஸமென்று அங்கீகரிக்கின்றார்கள். மற்றும் சில மதிமான்கள் கர்மங்களுக்கெல்லாம் பவேச்சையை விடுவதே த்யாகமென்பார்கள். ()

த்யூஜ்யம்-ஷோஷவடி-த்யூகூகி-பூயாமஹ-ஷிஷிணம்-
யஜ்ஞதாநதவஃகி-நத்யூஜி-கியாவரொ|| ௩||

(ப-ம்.) ஏகே-சில, மநீஷிணம்-பண்டிதர்கள், தோஷவத் - தோஷமுடைய, கர்ம-கருமம், த்யாஜ்யம் இதி - விடத்தக்கது (என்று), ப்ராஹ்ம-சொல்லுகிறார்கள், அபரேச-பின்னும் சிலர், யஜ்ஞதாநதபி-யக்கும் தாநம் தவம் (என்னும்) கர்ம-கருமத்தை, நத்யாஜ்யம்-விடத்தகாது, இதி-என்று, (ஆஹம்)-சொல்லுவார்கள். (௩)

(தா-ம்.) சில ஞானிகள் கர்மங்களெல்லாம் இராகத்துவேஷமுதவிய தோஷத்துடன் கூடியிருப்பதால் த்யஜிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றுஞ்சிலர் யஜ்ஞம், தானம், தபஸ், என்கிற கர்மங்கள் பரித்யாஜ்யங்களாகச் சொல்லுகிறார்கள். (௪)

நிஸ்யஸ்ய-ஹ்ம-ஹ்ம-தத்யூயாமஹ-கவஸ்தூ-
த்யூயாமஹி-ப-ஹ்ம-ஷவ்யூய-தீ-பஸ்ய-பூகி-கி-கி-
|| ௪ ||

(ப-ம்.) பரதஸத்தம-ஓ பாரதச்சிரேஷ்ட்ட!, தத்ர-அந்த, த்யாகே-த்யாகத்தில், மே-என்னுடைய, விச்சயம்-விச்சயத்தை, ஸ்ருணுகேள்; (ஹே) புருஷவ்யாக்ர-ஓ புருஷச்சிரேஷ்ட்ட! த்யாகி-த்யாகம், த்ரிவிதம் - மூன்றுவகையாய், ஸம்ப்ரகீர்த்தி-ஹி - சொல்லப்பட்டதன்றோ? (௪)

(தா-ம்) ஓ பாரதா ! இவ்விரண்டு ஸந்தேகங்களினது உண்மையைக்கேள் மின் தியாகமென்பது மூன்று விதங்களென்று முன்னமே கூறப்பட்டன. (ச)

யஜ்ஜீரா ந தவஃகரீ-ஃ த்யாஜ்யம் காய-ஃ வெவதகி |
யஜ்ஜீரா ஃ தவஃகரீ-ஃ த்யாஜ்யம் காய-ஃ வெவதகி | ௫||

(ப-ம்.) யஜ்ஞதாந-யக்ஞம், தானம், தபஃ-தவம்(என்னும்) கர்ம-கருமம், நத்யாஜ்யம்-விடத்தகாது; தத்-அந்தக் கர்மங்கள், கார்யம் ஏவ-செய்யவேண்டுமெனவே ; யஜ்ஞஃ-யாகமும், தாநம்-தானமும், தபஃ-சைவ-தவமும். மரீஷீணம்-பண்டிதாளுக்கு. பாவநாசி-பாவங்களைப் போக்கடிப்பவை. (௫)

(தா-ம்) யஜ்ஞம், தானம் தவம் என்கிற கர்மங்கள் விடத்தக்க தன்று. தியாகம்வகையில் தினந்தோரும் செயற்பாலனவேயாம். ஏனெனின், யஜ்ஞம் தானம் தபஸ்ஸ-ஃ முதலியவைகளை அநுஷ்டிப்போர்க்குப்பரிசுத்தமுண்டாகிறது. (௫)

வந தாந்யுவி துகஜ-ஃ ணிவம் மஃ த்யுகா வஹாநீய |
க த-ஃ வ்யாநீ திவெவாய-ஃ திநி தஃ தஃ த-ஃ த-ஃ ௬||

(ப-ம்) (ஹே) பார்த்த-ஓபார்த்த, ஏதாசி-இந்த, கர்மாணி- கருமங்கள், ஸங்கம் அபி-(எனதென்கிற) ஸங்கத்தையும், பலாநிச - பலன்களையும், த்யக்த்வா-விட்டு, கர்தவ்யாநி-செய்யவேண்டுமெனவே, இதி-என்னுடைய, நிச்சிதம்-நிச்சயிக்கப்பட்டதும், உத்தமம் - உத்தமமான துமான, மே-என்னுடைய, மதம்-மதம். (௬)

(தா-ம்.) பார்த்தா ! யஜ்ஞம், தானம், தவம்மென்கிற கர்மங்களைக்கூட அகம்பாவத்தையும் பலேச்சையையும் விட்டு அவசியம் செய்யவேண்டுமென்பது எந்தன்ருத்தது. (௬)

நிய தஸ்ய தஸ்யாஸஃகரீ-ஃ ணொநாவபடி-ஃ |
வொவா தஸ்யவா-ஃ த்யாமஸா-ஃ ஸ்வரிசீதி-ஃ த-ஃ ௭||

(ப-ம்.) நியதஸ்ய-நியதமான, கர்மணஃ-கருமத்துக்கு, ஸந்யாஸஃ-விடுவதென்பது, நஉபபத்யதே-சேராது, மோஹாத்-அக்ஞானத்தால், தஸ்ய-அதை, பரித்யாகஃ-விடுவதானது, தாமஸஃ - தாமஸம்(என்று), பரிகீர்த்தி-ஃ-சொல்லப்பட்டது. (௭)

(தா-ம்) அவசியமான நித்தியநைமித்திய கர்மங்களைவிடுவது ச

வதாநி-இந்த, காணாநி - காணங்களையும், மே - என்னிடத்தில், நி
போத-தெரிந்துகொள், (க௬)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! தத்துவத்தினது உண்மை ஞானத்தைவி
லக்குஞ்சக்திபெற்ற யெல்லாகர்மங்களும் சித்திப்பதற்குக் காரணம்
ஐந்தெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதைக் கேள்மின். (க௬)

ஈயிஷ்டாநந்தயாகத-காரணவ்யயுயியிழி||

விவியாஸூயுயகௌஷ்டாநெடிவஹெவாத்ருவணுபி|| கச||

(ப-ம்) அதிஷ்டாநம்-அதிஷ்டானமும், ததா-அப்படியே, கர்
த்தா-கர்த்தாவும், ப்ரதக்விதம்-தனித்தனியான, கரணம்-கரணமும்,
விவிதாச-பலவகைப்பட்ட, ப்ருதக்ஷேஷ்டா - தனித்தசேஷ்டையும்,
அதா-இவைகளில், பஞ்சமம்-ஐந்தாவது, தைவம்ச-தைவமும் ஆகி
யிருக்கின்றது. (க௭)

(தா-ம்) ஜீவாத்மாவினால் நியமனம் செய்யப்பட்ட சரீரம், ஞா
னத்தை ஆஸ்ரயித்த ஜீவான்மா, வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உப
ஸ்தம், என்கிற ஐந்திந்திரியங்கள். ப்ராணபான ஸமாநோதாந வ்யா
நங்களென்னும் ஐந்துவாயுக்களின் ஐந்தாவதுதைவம். (அதாவது
ஸர்வாந்தர்யாமியான பரமாத்மா) (ஸ௦) தைவஞ்சைவ - இந்திரியா
நிநியாமகர்களான சூரியாதிகள். (க௭)

ஸரீரவாஜுநாநிய-கூகஜ-ப்யாநஹதெநரஃ||

ந்யாயுஹ்வாவிவரீ-கஹ்வஹெவதெதவ்யுஹதவஃ||

(ப-ம்) நரஃ-மனிதன், சரீரவாந்மநோபிஃ-சரீரவாந்மனங்களால்
ந்யாய் யம்வா-நியாயமோ, விபரீதம்வா-அநியாயமோ, யத் - எந்த,
கர்ம-கர்மத்தை, ப்ராபதே - தொடங்குகிறானோ, தஸ்ய - அதற்கு,
ஏதே-இந்த, பஞ்ச-ஐந்தும், ஹேதவஃ-காரணங்கள். (க௮)

(தா-ம்) இவைகள் சரீரம் வாக்கு மனம் இதுகளால் நியாய அ
நியாயகர்மங்களைப் புருடன் ஆரம்பித்தபோது அவைகளுக்குக்
காரணமாகும். (க௮)

தெத்யவஹ்கிகத-காரஜாதாநஹெவஹ-கயஃ||

வஸூ-க்யு-தஸூ-கிகா-நஸூ-கிடி-கஃ|| க௯||

(ப-ம்) ஏவம்ஸதி-இப்படியாயிருக்க, ததா - அந்தக் கர்மத்தில்,
யஃ - எவன், அக்ருதபுத்தித்வாத் - வஸ்து ஸத்திதியைத் தெரிந்து

கொள்ளுகிற புத்தியில்லாதவனாகிறதனால், கேவலம் - ஒரு, ஆத்மா நம்-ஆத்மாவை, கர்தாரம்-கர்த்தாவாக, பச்யதி-பார்க்கிறானே, ஸ:- அந்த, தூர்மதி:-கெடுமதியன், நபச்யதி-பார்க்கமாட்டான். (கக)

(தா-ம்) பரமாத்ம ஸம்பந்தமின்றியும், ஜீவாத்மாவிற்குக் கர்த்துருத்வமே இல்லாமலிருக்கும்போது கர்மங்களில் ஜீவாத்மா ஒருவனே கர்த்தனென்று எண்ணுகிறவன் உண்மைஜ்ஞாநசூன்யனாதவன் பரம்பொருளையறியா சொழிவான். (கக)

யஸ்யநாஹங்க்யதொஹாவொஸுஜிய-ஸ்யநஸீவ்யதெ |
ஹக்ஷாவிலஹஜிராநுரொகாநநஹந்திநநிஸ்ய்யுதெ | கள |

(ப-ம்.) யஸ்ய-எவனுடைய, பாவ:-அபிப்பிராயம், அஹங்க்ருத:- அஹங்காரத்தால்வந்தது, ந-அல்லவோ, யஸ்ய - எவனுடைய, புத்தி:-புத்தி, நலிப்யதே-ஒட்டாதோ, ஸ:- அவன், இமான் - இந்த, லோகாந்-பிராணிகளையெல்லாம், ஹத்வாபி - கொன்று, நஹந்தி-கொல்லுகிறதில்லை; நநிபத்யதே-கட்டுப்படான். (க௭)

(தா-ப்) எவனது மனோபாவம் அகங்காரத்தை ஆஸ்ரயிக்கவில்லையோ எவனது புத்தி எனது என்கிற மமதையும் பஸேச்சையுமில்லாமலிருக்கிறதோ அப்படிப்பட்டவன் இவ்வுலகையெல்லாம் புத்தத்திற் கொன்றாலும் கொன்றவனாகான். (ஸ௦) கரணம்-காதுமுதலிய இந்நீபங்களுக்கு புத்தியும். (க௭)

ஜ்ஞாநஞேயம்ஹரிஜ்ஞாதாக்ரிவிபாகஜெ-ஹொடிநா |
காரணங்கஜெ-ஹெத-ஹிதி, வியங்கஜெ-ஹஸம்ய ஹ | கஅ |

(ப-ம்) ஜ்ஞாநம்-அறிவு, ஜ்ஞேயம் - அறியவேண்டுவது, பரிஜ்ஞாதா-அறிபவன், இதி-என்று, கர்மசோதநா-கருமத்தின்விதி, த்ரிவிதா-மூன்றுவகை, கரணம்-கரணம், கர்ம-கருமம், கர்த்தா - கர்த்தா, இதி-என்று, கர்மஸங்க்ரஹ:-கருமச்சுருக்கம், த்ரிவித:- மூன்றுவகை. (கஅ)

(தா-ம்.) கர்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்தும் ஞானம் க்ஞேயம்(அதாவது அறிந்து செய்யப்படுகிற கர்மம்) ஞாதா (அறிந்தவன்) இம்மூன்றும் ஸம்பந்தப்படுவதே கர்மவிதிகளென்க. அக்கர்மங்கள் கர்மகர்த்தாவென்றும், கரணமென்றும், கர்மஸங்க்ரகமென்று மூவ்வகைப்படும். அவைகளை யநுஷ்டிப்போன் இம்மூன்றுகளிலும் பற்றுடையவனாகிறான். (கஅ)

(தா-ம்.) ப்ராணிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள ஆத்மாக்களை அந்தந்த ஸரீரத்திற்கேற்றவாறு வேறுவேறுகப்பார்ப்பதும், அவைகளுக்கு வேறுவேறுவிதங்களானபலங்கள் அந்தந்த ஸரீரத்திற்கேற்றவாறு பலிக்கிறதென்றுத் தெரிந்தகொள்வது இராஜஸூனமென்றுணர்க. (உக)

யதூக்யஸூவரெதஹிநுகாயே-ஸகூரெஹதூக்யு|
கதகூய-வரெஹதூக்யு-ஹிநுகாயே-ஸகூரெஹதூக்யு| ௨௨|

(ப-ம்) யத்து-எந்த ஜ்ஞாநமானால், ஏகஸ்மிந் கார்யே - ஓரேகருமத்தில், க்ருத்ஸ்நவத்-எல்லாமுடையதுபோல், ஸக்தம்-பற்றியிருக்குமோ, அஹேதுகம்-ஹேதுவற்றதோ, அதத்வார்த்தவத் - உண்மைப்பொருளற்றதோ, அல்பஞ்ச-ஸ்வல்பமானதோ, தத்-அது, தாமஸம்-தாமதமாக, உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது. (௨௨)

(தா-ம்.) ஒருகாரியத்தில் எல்லாபலங்களையும் சிந்தித்துண்மையில்லாத அர்த்தத்தை ஆச்ரயித்து அற்பபலத்தை விருப்பி அசாத்தியமானதை சாத்தியமென்று கிரகிப்பதே தாமசஞானமெனப்படும். (௨௨)

நியதம்ஸம்மரஹிதகிராயெஷகங்க்யத்யு|
கவமபுஷ்யெஷநாகரீ-யததாஸிகரீ-யுஷெஷ|| ௨௩||

(ப-ம்.) யத்கர்ம-எந்தகர்மம், நியதம்-வாஸிசிரமங்களுக்குத்தகுந்ததும், ஸங்கரஹிதம்-பற்றொழிந்ததும், அபலப்ரேப்ஸு-நா - பலாபேசையற்றவனால், அராகத்வேஷதஃ - ராகத்துவேஷமின்றி, க்ருதம்-செய்யப்பட்டதுமோ, தத்-அது, ஸாத்விகம்-ஸாத்விகமாக, உச்யதே-சொல்லப்படும். (௨௩)

(தா-ம்.) தனக்கேற்றகர்த்தருத்வ முதனிய அபிமானமின்றி இராகத்வேஷங்களை விட்டு பலத்தைக்கோராமற்செய்யப்படுகிற கர்மஸாத்விக கர்மமெனப்படும். (௨௩)

யதூகாயெஷநாகரீ-ஸாமகாரணவாவா-நஃ|
கியதெவஹுஷாயாஸம் தகிராஜஸு-ஹிநுகாயே-ஸகூரெஹதூக்யு| ௨௪||

(ப-ம்.) யத்துகர்ம-எந்தகருமமானால், காமேப்ஸு-நா - அபேசையுடையவனால், புநஃ-அல்லது, ஸாஹங்காரேணவா-அஹங்காரத்தோடு, பஹு-ஸாயாஸம்-விஸ்தார ஆயாஸத்தோடு கூடியிருக்கு

கருமப்பயனைக்கோரியவனும், லுப்தம் - லுப்தனும், ஹிம்ஸாத்மகம் - ஹிம்ஸைசெய்பவனும், அகசிம் - அபரிசுத்தனும், ஹர்ஷசோகாந்வி தம்-ஸந்தேதாஷுதுக்ஷங்கனோடு கூடியனான, சர்தா - கர்த்தா, ராஜ ஸம்-ராஜஸனென்று, பரிசீர்த்திதம்-சொல்லப்பட்டான். (உஎ)

(தா-ம்.) புகழையும், கர்ம பலத்தையும் எீரும்பிப் பொருளைச் செயலவிட இச்சித்தவனாய் பிறரை ஹிம்சித்து கத்தமின்றி கர்மசித்தியில் உதஸாகத்தையும், இல்லாதபோது சோசத்தையும் அடைந்தவன் இராஜஸகர்மி யெனப்படுவன். (உஎ)

சய-க்ஷிபு-க்ஷிபு-த-க்ஷிபு-க்ஷிபு-ந-க்ஷிபு-க்ஷிபு- ||
விஷ-தீ-தி-வி-ஷ-தி-வி-ஷ-தி-வி-ஷ-தி-வி-ஷ-தி-வி-ஷ-தி- || உஅ||

(ப-ம்) அபுக்கம்-கர்மங்களுக்குத்தகாதவனும், ப்ராக்ருதம் - வி வேகமற்றவனும், ஸ்தப்தம்-ஆரம்பஞ்செய்யாதவனும், சடம்-சடனும், ஸைக்ருதிகம்-வஞ்சகனும், அஸஸம்-மந்தனும், விஷாதி - துக்கம்பாரா ட்டிமவனும், தீர்க்கஸூதரீச - தீர்க்கமான வைரமுடையவனுமான, கர்த்தா-கர்த்தா, தாபஸம்-தாமஸ (என்று), உச்யதே-சொல்லப்படுகிறான். (உஅ)

(தா-ம்) கர்மத்தைச் செய்வதற்குரியவனாகாதவனும், கல்விப யிற்சியில்லாதவனும், சோம்பலுள்ளவனும், வஞ்சகனும், பிறர்க்குத்தீவ்வக விளையற்செயற்பாலன் கன்மத்திலம்பு பாவித்தவனும், அதிதாமஸமாய்க் கர்மத்தைச் செய்கிறவனும், துக்கப்படுகிற ஸ்வ பாவமுடையவனும், பிறருக்குச் சங்கத்தகாத தீங்குசனைச்செய்கிறவனும், தாமஸகர்மி யெனப்படுவான். (உஅ) ஸடம் அபி சாரம். (உஅ)

வ-க்ஷிபு-க்ஷிபு-த-க்ஷிபு-க்ஷிபு-ந-க்ஷிபு-க்ஷிபு- ||
வெ-க்ஷிபு-க்ஷிபு-த-க்ஷிபு-க்ஷிபு-ந-க்ஷிபு-க்ஷிபு- || உஅ||

(ப-ம்.) (ஹே) தருஞாய-ஓ அர்ச்சுனா! அசேஷேண-நிச்சேஷ மாய், ப்ருதகத்தவேந-வேறு-வேறாய், ப்ரோச்யமாநம்-சொல்லப்படுகிற குண தம்-குணங்களுக்குத்தக்கபடி, த்ரிஷிதம் - மூன்றுவகையான, புத்தேதம்-புத்தியினுடையவும், த்ருதேதம் சைவ-தாரியத்தினுடையவும், பேதம்-பேதத்தை, ஸ்ருணு-கேள். (உஅ)

(தா-ம்.) ஞானத்திற்கும், தாரியத்திற்குமுள்ள பூன்றிதபே தங்களை வேறுவேறுகச் சமக்கிரமமாய் கூறுதும் அதைக்கேள்மின்!

புபு தீகரிபு தினகாய-ராகாயெ-ராமயாலயெ |

யாய-ரோகூனயெவதிவ-பிலூவாய-லூலகிஃ || ௩௦ |

(ப-ம்) (ஹே) பார்த்த-ஓ அர்ச்சுன! யாபுத்திஃ எந்தபுத்தி, ப்ர
வ்ருத்திம்ச-புண்ணியஸாதனத்தையும், நிவ்ருத்திம்ச - மோகூஸாத
னத்தையும், கார்யா கார்யே-காரியகாரியங்களையும், பயாபயே-பயத்
தையும் அபயத்தையும், பந்தம்-பந்தத்தையும், மோகூம்ச-மோக்க
த்தையும், யா-எது, வேத்தி-தெரிந்து கொள்ளுகிறதோ, ஸா-அந்த
புத்தி; ஸாத்ஹீ-ஸத்துவகுணஸம்பந்தமானது. (௩௦)

(தா-ம்) பார்த்தா! இம்மையில் சேஷம சாதனகர்மமென்னுப்பி
ரவ்ருத்தியையும், மோகூசாதன கர்மமென்னும் நிவ்ருத்தியையும்,
செயற்பாலனவைகளையும், செய்யத்தனாதவைகளையும், பயத்தையு
ம், இல்லறத்தையும், துறவாச்சிறப்பையு முடித்துணரும்மதி ஸாத்
விகமதியெனப்படும். (௩௦)

யயாபு-புபுபு-புனகாய-புனகாய-புபுபு |

கயயாவசுபுஜா நா திவ-பிலூவாய-புராஜலீ || ௩௧ |

(ப-ம்.) பார்த்த-ஓ குந்திபுத்திர! யயா-எந்தபுத்தினால், தர்மம்-
தருமத்தையும், அதர்மம்ச-அதருமத்தையும், கார்யம்ச-காரியத்தையு
ம், அகார்யம்வச-அகாரியத்தையும், அயதாவத்-உள்ளபடியன்றி
க்கே, ப்ராஜாநாதி-அறிந்துகொள்ளுகிறதோ, ஸா-அந்த, புத்திஃ-பு
த்தி, ராஜஸீ-ராஜாகுண ஸம்பந்தமானது. (௩௧)

(தா-ம்) பார்த்தா! எந்தமதியினால் மானிடர் தர்மா தர்மங்களை
யும், கார்யா கார்யங்களையும், உண்மையாயறியப்படுகிறதோ; அதே
இராஜஸபுத்தியென்க. (௩௧)

கயபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு |

ஸவ-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு-புபுபு || ௩௨ |

(ப-ம்.) ஹே பார்த்த-ஓ குந்திபுத்திர! தமஸா-தமஸினால், வ்ரு
ருதா-சூழப்பட்ட, யா-எந்த(புத்தி), அதர்மம் - அதருமத்தை, தர்ம
ம்இதி-தருமமாகவும், ஸர்வார்த்தாந்-எல்லாவஸ்துக்களையும், விபரீ
தாந்ச-வியர்த்தமாக, மந்யதே-எண்ணுகிறதோ, ஸாபுத்திஃ-அந்தபுத்
தி, தாமஸீ-தமோகுணஸம்பந்தமானது. (௩௨)

(தா-ம்) எந்த புத்தி அருளுனத்தால் மூடப்பட்டு அதர்மத்
தைத்தர்மமாயும், தர்மத்தை அதர்மமாயும், எல்லாவிஷயங்களையும்
விபரீதமாயு முணர்கின்றதோ அது தாமஸபுத்தியாம். (௩௨)

யுத்யாயயாரயதஜநஃபுரணெஃயுகியாஃ|
யொமெ நவ்யூவிவாரிணயூதிஸூவாய-ஸூதிஃ|| ௩௩||

(ப-ம்) ஹேபார்த்த - ஓ குந்திபுத்திர! யோகேந-யோகத்தோ
கூடி, அவ்யபிசாரிண்யா - தப்பாத, யயா-எந்த, த்ருத்யா-தேரிய
த்தோகூடினவன், மநஃ ப்ராண இந்திரியக்ரியாஃ - மனம பிரானன்
இந்திரியங்களின் ஆகிய இவற்றின் வ்யாபாரங்களை, புருஷஃ-புருஷ
ன், தாரயதே-தரிக்கின்றானே, ஸா-அந்த, த்ருதிஃ - தேரியமானது,
ஸாத்விகே-ஸத்வகுண சம்பந்தமுள்ளது. (௩௩)

(தா-ம்) பார்த்தா! எந்ததேரியத்தினால் மானிடர்மனத்தொழில்
களையும், பிராணத்தின் நெறழில்களையும், கண்முதலிய ஞானேந்திரி
யங்களின் நெறழில்களையும், நிலைநிறுத்துகின்றானே அந்ததேரியம்
ஸாத்விகமாம். (௩௩)

யபா துயத-காரிய-பாந்யுத்யாயாரயதஜநஃ|
புலமெ நவயூகாஃயூயூதிஸூவாய-ராஜவீ! ௩௪||

(ப-ம்.) பார்த்த-குந்திபுத்திரனான, ஹே அர்ச்சுந - ஓ அருச்சு
னா! பலாகாங்குதீ-பலனைக்கோரிய, புருஷஃ - புருஷன், ப்ராஸங்கேந-
அதிகஸங்கத்தோடு, தர்மகாமார்த்தாந் - தருமகாமார்த்தங்களை, ய
யா-எந்த, த்ருத்யா-தேரியத்தால், தாரயதே-தரிக்கின்றானே, ஸா - அ
து, ராஜஸீ-ராஜஸ(மென்னப்படும்). (௩௪)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! எந்ததேரியத்தினால் புருடன் பலத்தை
விரும்பி அதிக ஆசையுடன் தர்மம் அர்த்தம், காமம், இவைகளை ய
நுஷ்டிக்கின்றானே, அது இராஜஸதைர்யமாம். (௩௪)

யயாலவஹயம்ஸொகூவிஷாடிஃடிவவ|
நவீஃகூதிடிஃடியூதிஸூவாய-காஜவீ! ௩௫||

(ப-ம்.) ஹேபார்த்த-ஓ குந்திபுத்திர! யயா - எந்த, த்ருத்யா-
தேரியத்தால், ஸ்வப்நம்-நித்திரியையும், பயம்-பயத்தையும், சோக
ம்-சோகத்தையும், விஷாதம்-துக்கத்தையும், மதம்ஏவச - மதத்தை
யும், தூர்மேதாஃ-கெடுமதி, நவிமுஞ்சதி-விடுகிறதில்லையோ, ஸா-அ
ந்த, த்ருதிஃ-தேரியம், தாமஸீ-தாமஸ(மென்னப்படும்). (௩௫)

(தா-ம்.) அர்ஜுனா! எந்ததேரியத்தினால் புத்திவீனன் தூக்
கம், பயம், சோகம், விஷாதம். மதம் இவைகளை யொழிக்கானே அ
து தாமஸதைர்யமாம். (௩௫)

ஸுவஸூட்சி விபம் ஸுணுஜெஹாதஷ-ஹி
 ஸஹ்யாஸாஹிசெயத்யுஹ்வானைநிமஹதி || ௩௬ ||

(ப-ம்.) ஜேஹபாதர்ஷப-ஹ பாதச்சிரேஷ்ட! யத்ர-எதில், அப்யாஸாத்-பழக்கத்தால், ரமதே-ரமிக்கின்றானே, துஃராதம்ச-ஸம்ஸாரிகதுக்கத்தின் முடிவையும், நிகச்சதி-அடைகின்றானே, ச்ரிவிதம்-மூன்றுவகையான, தத்து சுகம்-அச்சுகத்தை. இதாநீம்-இப்பொழுது, மே-என்னிடத்தில், ஸ்ருணு-கேள். (௩௬)

(தா-ம்.) பாதா! அப்யாசத்தால் எதனிடத்தில் திருப்தியடைந்து துக்கநாசத்தைப்பெறுகின்றானே அப்படிப்பட்ட சுகமுவகைப்படும். அத்து கீழவருமாறுணர்க. (௩௬)

யத்யுஹ்விஷிவபரிணாஜெஹதாவஹி |
 ததுவஸூட்சிகஹ்வாகுரா தவஹிவஸூட்சி || ௩௭ ||

(ப-ம்) யத்தத்-எந்த அது, அக்ரே-முதலில், விஷம் இவ - விஷம்போலவும், பரிணாமே-பரியவஸானத்தில், அம்ருதோபமம்-அமுதம்போலவுமோ, ஆத்மபுத்தி ப்ராஸாதஜம் - ஆத்ம புத்தியினது பிரஸன்னதயாலுண்டான, தத்-அந்த, ஸுகம்-சுகமானது, ஸாத்விகம்-ஸாத்துவிகமென்று, ப்ரோக்தம்-சொல்லப்பட்டது. (௩௭)

(தா-ம்.) எந்த சுகம் யோகாப்யாஸாரம்பத்தில் விஷம்போலவும், பரிபாசகாலத்தில் அம்ருதம்போலவுமிருக்குமோ, அப்படிப்பட்ட மெஞ்ஞானம் விளங்குவதாலுண்டாகும் சுகம் ஸாத்விகசுகமெனப்படும். (௩௭)

விஷயெஹி யஸஹ்யொமாஹி த்யுஹ்விஷிவபரிணாஜெஹதாவஹி |
 வரிணாஜெஹிஷிவ ததுவஸூட்சிகஹ்வாகுரா தவஹிவஸூட்சி || ௩௮ ||

(ப-ம்) யத்தத்-எந்த சுகம், விஷய இந்திரிய ஸம்யோகாத்-விஷயமும் இந்திரியமும் கலப்பதனால், அக்ரே-முதலில், அம்ருதோபமம்-அமுதம்போலவும், பரிணாமே-பரியவஸானத்தில், விஷம்இவ - விஷம்போலவுமோ, தத்-அது, ராஜஸம்-ராஜஸமான, ஸுகம்-சுகம்(என்று), ஸம்ருதம்-எண்ணப்பட்டது. (௩௮)

(தா-ம்) எந்த சுகம் பூர்வத்தில் விஷயாதிகளோடு இந்திரியங்கள்சம்பந்தப்படும்தோது அம்ருதம்போலவும், பரிபக்குவகாலத்தில்

விஷம்போலவு மீருக்கிறதோ, அந்த சுகம் இராஜஸமென்றுரைக்க
 ப்படும். (ஸ0) அக்ரே-அநுபவகாலத்தில். (௩௮)

யடிமெயாநுஸ்யெவஸுவொஹநதாதநஃ |
 நிஜாயவ்யுபுரோஷாதூகதாதலஸிஃராஹுகபு || ௩௯ ||

(ப-ம்.) யத்ஸுகம்-எந்தஸுகம், அக்ரேச-முதலிலும், அநுபந்
 தேச-பரிணாமத்திலும், ஆத்மநஃ-ஆத்மாவுக்கு, மோஹநம்-மோஹத்
 தைச்செய்யுமோ, நித்ராலஸ்ய ப்ரமாதோத்தம்-நித்திரை ஆலஸ்யப்
 பிரமாதங்களாலுண்டான, தத்-அந்தசுகம், தாமஸம்-தாமஸம் (என்
 று), உதாஹ்ருதம்-சொல்லப்பட்டது. (௩௯)

(தா-ம்.) எந்தசுகம் பிரதமத்திலும், பரிபாககாலத்திலும் தனக்
 குஅஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாய் நித்திரை ஆலசியம் அஜா
 க்கிரதை முதலியவைகளோடு ஸம்பந்தப்படுகிறதோ, அது தாமஸ
 ஸுகமெனப்படும். (௩௯)

நதடிஷிவ்யுபிவ்யாவாழிவிஷெவஷுவாவாநஃ |
 வக்யவ்யுக்திஷெஜதூகூயஷெஷிஷ்யாதீவித-ஃஷெணஃ ||

(ப-ம்.) யத்-எது, ப்ரக்ருதிஜைஃ-பிரகிருதியிலுண்டான, ஏபிஃ-
 இந்த, த்ரிபிஃ-மூன்று, குணைஃ-குணங்களால், முஃதம் - விடப்பட்ட
 தோ, தத்-அந்த, ஸத்வம்-ப்ராணி, ப்ருதிவ்யாம்வா-பூமியிலும், நா
 ஸ்தி-இல்லை, திஹி-சுவர்க்கத்திலும், தேவேஷுவாபுநஃ-தேவர்களிலு
 ம், நாஸ்தி-இல்லை. (௪0)

(தா-ம்) மாணிடரிடத்திலும், தேவர்களிடத்திலும் பிரகிருதிஸ
 ம்பந்தமான ஸத்துவரஜஸ் தமஸ்ஸென்னும் முக்குணங்களால் விடப்
 பட்டப் பிராணிகளெதுவுமில்லை. (௪0)

ஸ்யாஹணக்ஷத்ரிபிசாம்-பிராம்மணர் க்ஷத்திரியர் வைச்சியர்களுடைய
 கஜ-ஃராணிபுவிஷுதாநிலுஹாவபுஹவெம-ஃஷெணஃ || ௪1 ||

(ப-ம்.) ஹே பரந்தப-ஓ பகைவரைத்தவிக்கச்செய்வோய்! ப்ரா
 ம்ஹணக்ஷத்ரிபிசாம்-பிராம்மணர் க்ஷத்திரியர் வைச்சியர்களுடைய
 வும், சூத்ராணம்ச-சூத்திரர்களுடையவும், கர்மாணி-கருமங்கள், ஸ்
 வபாவப்ரபவைஃ-சுவாவத்திலுண்டான, குணைஃ-குணங்களால், ப்ர
 விபத்தாநி-பிரிக்கப்பட்டன. (௪1)

(தா-ம்.) பார்தபா! ப்ரம்மக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலேயே (ப்ரம்மணாதி ஜன்மங்களுக்கு ஏதுவான தத்தம் ஜன்மாந்திரசர்மத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸத்துவரஜஸ்தமோகுணங்களினாலேயே) கர்மங்கள் (ஆசாரங்கள்) (சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட்டன.) (சக)

ஸரொடிஸிஸுவுஸுளவக்ஷாந்திராஜ-வரெவவ |

ஜீநாநம்விஜீநாநதாவிக்யொஸ்யஹிஸே-ஸுலாவஜஸ்ய || சஉ |

(ப-ம்.) சமம்-சமமும், தமம்-தமமும், தபம்-தவமும், செளசம்-பரிசுத்தியும், க்ஷாந்திம்-பொறுமையும், ஆர்ஜவம் ஏவச - ஆர்ஜவமும், ஜ்ஞாநம்-ஞானமும், விஜ்ஞாநம்-விஜ்ஞானமும், ஆஸ்திக்யம்-ஆஸ்திக்கியமும், ஸ்வபாவஜம்-சபாவத்தாலுண்டான, ப்ரம்ஹம்-ப்ரம்மணரைச்சேர்ந்த, கர்ம-வியாபாரம். (சஉ)

(தா-ம்.) சமம்; (இந்திரியநிக்கிரகம்) தமம் (மநோநிக்கிரஹம்) தவம், சுத்தி, பொருமை, உண்மை, ஞானம், விக்ஞானம், (பரமாத்மாவின் முக்கியகுணங்களையறிதல்) வேதமார்க்கத்தைச் சத்தியமென்று நம்புதல் முதலியவை ப்ரம்மணர்களுக்கு ஜன்மஸித்தமானகர்மம். (சஉ)

ஸளய-ஹைஜோய்யுதிடி-காஷ்யொஸ்ய-ஹைவாவ்யுவலாபநஸ்ய |

ஜாநதீஸுராவஸூக்ஷாநுஹிஸே-ஸுலாவஜஸ்ய || சஊ |

(ப-ம்) செளர்யம்-சவுரியமும், தேஜிம்-தேஜஸ்ஸும், க்ருதிம்-தேநரியமும், தாக்ஷயம்-ஸாமர்த்தியமும், யுத்தே-யுத்தத்தில், அபலாயநம்-ச-திரும்பி ஓடாமையும், தாநம்-தாநமும், ஈசுவரபாவம்-ச-ஆளுகையும், ஸ்வபாவஜம்-சபாவத்தாலுண்டான, க்ஷாத்ரம்-க்ஷத்திரியர்களுடைய, கர்ம-வியாபாரம். (சஊ)

(தா-ம்) செளரியம் (அதாவது யுத்தத்தில் நிர்ப்பயமாய் பிரவேசிக்கும் தன்மை தேஜஸ்ஸு னதேநரியம்) அதாவது ஆரம்பித்தகாரியத்திற்கு விக்கினம் வந்தாற்கூடஸாதித்தல்) தக்ஷதா (எல்லா வியாபாரங்களையும் ஸமர்த்தித்தல்) யுத்தத்தில் முதலாக காட்டி யோடாமவிருத்தல், ஈகை, ப்ரஜாபரிபாலன ஸாமர்த்தியம், இவைகள் க்ஷத்திரியர்களுக்கு இயர்க்கையானகர்மமாம். (சஊ)

சூழிமொரக்ஷவாணிஜ்யெவெஸ்யுங்கி-ஹ்லவாஜபூ
வரிவய-ஹ்லகங்கி-ஹ்லசூவ்யூவிஹ்வாஜபூ|| சசி||

(ப-ம்) க்ருஷிகோரக்ஷ வாணிஜ்யம்-உமுதலும் மாடுகளைக்காத்
தலும் கிரயவிக்கிரயம் செய்தலும், ஸ்வபாவஜம்-சபாவத்திலுண்டா
ன, வைச்யம்-வைச்சியருக்குரிய, கர்ம-வியாபாரம், பரிசர்பாத்தமகர்-
பணிவிடைருமான, கர்ம-கர்மமானது, சூத்ரஸ்யாபி - சூத்திரனுக்
கு, ஸ்வபாவஜம்-சபாவத்தாலுண்டானது. (சச)

(தா-ம்) பயிரிடுதல், கோக்களை இரட்சித்தல், வர்த்தகஞ்செய்
தல், இவைவைசியர்களின் கர்மமாம். சூத்திரர்களுக்கு மேற்கூறிய
மூன்று ஆசிரமிகளுக்கும் உபசாரஞ்செய்தல் (அதாவதுபணிகள்) மு
தவியவைகள் இயாக்கையானகர்மமாம். (சச)

வெவெகி-ஹ்லஜிர தஸுவிஜி-ஹ்லததாஃ
வகி-ஹ்லஜிர தஸுவிஜி-ஹ்லததாஃ|| சசி||

(ப-ம்) ஸ்வேஸ்வே-தன்தனது, கர்மணி-வியாபாரத்தில்; அபிர
தஃ-ஆஸக்தியுடைய, நரஃ-மனிதன், ஸம்ஸித்திம் - நல்லித்தியை, லப
தே-அடைகிறான்; ஸ்வகர்ம நிரதஃ- தன் வியாபாரத்தில் ஆஸக்தனா
னவன், ஸித்திம்-ஸித்தியை, யதா-எப்படி, விர்ததி - அடைகிறானே,
தம்-அதை, ஸ்ருணு-கேள். (சசி)

(தா-ம்) மானிடர்த்தம் ஜாதிக்ருரிய கர்மங்களில் ஆஸக்தியு
டையவர்களாக விருப்பார்களேயானால் பரகதியைப்பெறுவார்கள்.
தம்கர்மத்தில் ஆஸக்தியுடையோன் பரகதியைப்பெறு முறைமைக
ளைக்கேள்மின்? (சசி)

யதஃவ்யுத்திஹ-ஹ்லதநாஃயே ஹ்லவ-ஹ்லததாஃ
வகி-ஹ்லஜிர தஸுவிஜி-ஹ்லததாஃ|| சசி||

(ப-ம்.) பூதநாம்-பூதங்களின், ப்ரவ்ருத்திஃ-பிரவர்த்தி, யதஃ-எ
வனிடத்தினின்றுமோ, இதம் ஸர்வம்-இதெல்லாம், யேந-எவனால்,
ததம்-வியாபிக்கப்பட்டதோ, தம் - அந்த பரப்ரஹ்மத்தை; ஸ்வகர்ம
ண-தன்வியாபாரத்தால், அப்யர்ச்ய-பூஜித்து, மாதவஃ - மனிதன், ஸி
த்திம்-ஸித்தியை, விர்ததி-அடைகிறான். (சசி)

(தா-ம்.) எவனிடத்தில் வஸ்துக்கள்தோன்றினவோ, எவனால்
உலகமெல்லாம் வியாப்தமாகவிருக்கின்றதோ, அத்தகையபரமேஸ்

வானைத் தம் கர்மத்தினுள் பூலித்து மானிடர் பரகதியைப் பெறுகிறார்கள். (10) ப்ரவ்ருத்தி-உற்பத்தி அல்லது சேஷ்டை. (சக)

ஸ்யுபாநூயஸ்யெ-ஓவாமுணஃவாயஜ-ஓக்ஷு நஃஷீதாஸி
ஸவாவநியதஃகஜ-ஓக-வ-ஓனாவொதிக்கிஷி|| சஎ||

(ப-ம்.) விசுணஃ-சுணமற்ற, ஸ்வதர்மஃ-தந்தருமம், ஸ்வநுஷ்டிதாத்-நன்றாய் ஆசரிக்கப்பட்ட, பரதர்மாத் - பிறருடைய தருமத்தை விட, ஸ்ரேயாந்-மேலானது; ஸ்வபாவவியதம்-சுபாவத்தால் கீயமிக்கப்பட்ட, கர்ம-வியாபாரத்தை, குர்வந்-செய்துகொண்டு, கிஃபிஷம் ஸம்ஸாரத்தை, நஃஷுப்நோதி-அடையமாட்டான். (சஎ)

(தா-ம்.) நன்கநுஷ்டிக்கப்பட்ட அந்நியதர்மங்களைவிட தம்தர்மம் ஸம்பூர்ணகுண மில்லாவிடினும் மிக்குச்சிறப்புடைத்தானதாம என்பதால் தத்தம் ஜாதிக்ஞரியகர்மத்தை இடையறுதநுஷ்டிப்போன் உத்தமகதியடைவானென்றும், தம்ஜாதிக்ஞரியகர்மத்தைக் கையிழந்துப்புறச்சமயிகட்கன்மத்தைக்கைப்பற்றி நிற்பான் கிரயத்துன்பத்திற்கிலக்காவானென்றும் பொருளபடுகிறது. (சஎ)

ஸஹஜஃகஜஃ-ஓகளஜெயஸஜெஷ-வி நத்யஜெஸி
ஸவ-ஓராஃவாஹிஜெஷணய-ஓஜெநாமிசிவாஃபுதாஃ

(ப-ம்.) ஹே கௌந்தேய-ஓ குந்திபுத்திர! ஸஹஜம் - சுபாவத்தாலுண்டான. கர்ம-கருமத்தை, ஸதோஷம்அபி - தோஷயுக்தமாயினும், நத்யஜேத்-விடலாகாது, அக்ரிஃ-நெருப்பு, தாமேநஇவ - தீயினுலேபோல, ஸர்வாரம்பாஃ-எல்லாக்கருமங்களும், தோஷேண-தோஷத்தால், ஆவ்ருதாஃ-மூடப்பட்டவை என்றோ? (சஅ)

(தா-ம்) கௌந்தேயா! தம் ஜாதிக்கியர்க்கையாயமைந்த கர்மங்கள் தோஷயுக்தமாயிருப்பினும் கைவிடக்கூடாது. எல்லாப்பிரயத்னங்களும் புக்கையினால் மறைக்கப்பட்ட அக்கினிபோல் தோஷங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (சஅ)

ஸஸகஸவஃ-ஓஸ்வஃ-ஓஜிதா-ஓதாவிமதஃ-ஓஹஃ-ஓ
ஓஷஷு-ஓவஃ-ஓவா-ஓஸஹ-ஓஸநாய-ஓஹ-ஓதி|| சக||

(ப-ம்.) ஸர்வதர்-எல்லாவற்றிலும், அஸக்தபுத்திஃ-பற்றில்லாத புத்தியுடையவன், ஜித ஆத்மா-ஜயிக்கப்பட்டமனமுடையவனும், வி

தை, ஸமுபாஸ்ரிதீ-அடைந்தவனாய், அஹங்காரம்-அஹங்காரத்தையும், பலம்-பெலத்தையும், தர்பம் கொழுப்பையும், காமம் - காமத்தையும், க்ரோதம்-கோவத்தையும், பரிக்ரஹம்ச-பிடிப்பையும், விமுச்ய-விட்டு நிர்மம்-மமகாரமற்று, சாந்தீ-சாந்தனூரிருப்பவன், ப்ரம்ஹபூபாய-ஸ்வஸ்வரூபத்திலிருக்கிற ஆக்மாவை யதுபவிப்பற்கு, கல்பதே-தக்கவனாகிறான். (௫௧-௫௨-௫௩)

(தா-ம்) பரிசுத்தமான ஆத்மஞானத்துடன் தைரியமாய் மனதைக்கட்டி சப்தாதி விஷயங்களை நீக்கி இராகத்துவேஷங்களை யொழித்து எக்காலும் சிஜப்பிரவேசத்தை யடைந்து ஆகாரம் அற்பமாயுட்கொண்டு மனம், வாக்கு, காயம் இதுகளை தியானத்தி லநுகலமாசு செய்துக்கொண்டு தியானயோகத்தையே முக்கியமாய் அநுஷ்டித்து நித்திய வைராக்கிய சீலனாய் அகங்காரத்தையும், பலத்தையும், கொர்வத்தையும், காமத்தையும், குரோதத்தையும் ஸம்பந்தத்தையு மொழித்து, மமதையைவிட்டு சாந்தனாய் தியானயோகம் செய்கிறவன் ப்ரம்மமாவற் குரியவனாகிறான். (௫௦) விசுத்த்யா - கபடமற்ற. (௫௧-௫௨-௫௩)

ஸுஹஸி தீவ்ரவ நூதா நஸா வ தி நகாஜி தி
ஸஜஸுவெஷு ஹஸி தெஷு ஹஜி ஹவ தெவராஸு || ௫௪ ||

(ப-ம்) ப்ரம்ஹபூதீ- அபரிச்சிந்நஜ்ஞானமே ஆகாரமாயுற்றதா ப்பகவானுக்கு சேஷபூதனாவதே ஸ்வபாவமாயுள்ள ஆத்மஸ்வரூபம் தெரிந்தவன், ப்ரஸந்ந ஆத்மா-கலக்கமற்ற ஆத்மஸ்வரூபமுறுதலின், நசோசதி-சோகிக்கிறதில்லை, நகாங்க்ஷதி-அபேக்ஷிக்கிறதில்லை, ஸர்வேஷு-ஸகலமான, பூதேஷு-பூதங்களிலும், ஸம் - ஸமமாய், பராம்-மேலான, மத்பக்திம் - எனபக்தியை, லபதே-அடைகிறான்.

(தா-ம்) அப்படி சுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்தையடைந்தவன் கர்மபந்தமில்லாத ஆத்மாவையுடையவனாய் துக்கிக்காமலும், ஒன்றையும் விரும்பாதவனாயும், எல்லாவஸ்துக்களினும் சமமாகவுயிரூப்பான். அப்படி ப்பட்டவனுக்கு என்னிடத்திற் பரமபக்தியுண்டாகும். (௫௪)

ஹக்யாஜாஜீவ்ஜா நா தியாவாந்யஸூரூலி தகூ தி
தெதாரிஃ ததெ தாஜூகூ விஸு தெ தடி நனாஸு || ௫௫ ||

(ப-ம்) அஹம்-நான், யி-எவனோ, யாவாந்-எவ்வளவாக, அஸ்யி-ஆகிறேனோ, (தய்யாம்)-அப்படிப்பட்ட என்னை, பக்த்யா-பக்தியி

னால், தத்வதஃ-உள்ளபடியே, ஜ்ஞாந்வா-அறிந்து, ததநந்தரம் - அத
ன்பிறகு, ததஃ - அந்தபக்தியால், (மாம்) - என்னை, விசதே - அடை
கிறான். (100)

(தா-ம்.) யான் எவன்? எப்படிப்பட்டவன்? என்று என்னை பக்தி
திரினாலேயே உண்மையைறிந்து பாலனுகின்றேன். அப்படி உண்
மையாயறியப்பட்டபின் பயபக்திரினாலேயே என்னிடத்தில் பிரவே
சிப்பார்கள். (100)

ஸவகூகஜி-காணியிஸஜாகூவ-காணொ? அபொஸ்யயஃ |

ஜகூபுஸாஜாஹ்வொதிஸாஸுதஃவஜஜவ்யயி || 101 ||

(ப-ம்.) ஸர்வகர்மாணி-எல்லாக்கருமங்களையும், ஸதா-எப்பொ
ழுதும், குர்வாணஃ-செய்யவனாய்; மத்வ்யபாச்யஃ-என்னை ஆதாரமா
யுடையவனாய், மத்ப்ரஸாதாத்-என்ப்ரஸாதத்தால். சாச்வதம்-எந்நா
ளுமுள்ள, அவ்யயம்-ஸம்பூர்ணமான, பதம் - ஸ்தானத்தை அவாப்
நோதி-அடைகிறான். (101)

(தா-ம்.) கர்மங்களையெல்லாம் என்னை ஆராயி, நேச எங்காலும்
செய்யவான் என அனுக்கிரகத்தினால் சாச்வதமான பரமபுத்ததை
ப்ரஸாணமாற்றிப்பெறுகின்றான். (101)

ஸவகூகஜி-காணியிஸஜாகூவ-காணொ? அபொஸ்யயஃ |

ஸவகூகஜி-காணியிஸஜாகூவ-காணொ? அபொஸ்யயஃ | 102 ||

(ப-ம்.) ஸர்வகர்மாணி-எல்லாக்கருமங்களையும், மயி-என்னிட
த்தில், ஸதஸா-மனநிலை. ஸர்வவ்ய-அவதவிட்டு, மத்பரஃ - என்
னையே பரமுர்நம்பி, புத்தியாகம் - பேசுவொன்ன ஜ்ஞாநயாகந்
தை, உபாஸ்ரித்ய-அடைந்த, ஸதாம்-எப்பொழுதும், மத்சித்தஃ-என்
னைச்சிந்திப்பவனாய், பவ-ஆகக்கூட வாரம். (102)

(தா-ம்.) கர்மங்களெல்லாவற்றினையும் என்னிடத்தில் அர்ப்ப
ணஞ்செய்து என்னையே பரமுர்நம்புவாசபாவித்தந்தகர்மத்தைச்செ
ய்துக்கொண்டே ஞானவியாகம் பெறப்பட்டு எப்பொழுதும் என்னிடத்
திற்கித்தமுடையவனாக விடப்பாயாக. (102) ஸர்வகர்மாணி-இந்த
பரசாதனமான கருமங்கள். (102)

ஜகூபுஸாஜாஹ்வொதிஸாஸுதஃவஜஜவ்யயி ||

கூபுஸாஜாஹ்வொதிஸாஸுதஃவஜஜவ்யயி || 103 ||

(ப-ம்.) மத்சித்தஃ-என்னிடத்திற்கின்றதைபற்றி (102), ஸர்வகர்மா
ணி-ஸகலகருமங்களையும், மத்ப்ரஸாதாத்-என் அனுக்கிரஹத்தா
ல், தரிஷ்யஸி-தாண்டிவிடுவாய்; அத-அப்படியின்றி, த்வம்-நீ, அஹ
ங்காராத்-அஹங்காரத்தால், ஸர்வோஷ்யஸிசேத்-கேட்காமற் போ

வாயானால், விநங்க்யஸி-கெட்டுப்போவாய். (௫அ)

(தா-ம்) என்னிடத்தில் சித்தமுண்டாகி என் அனுக்கிரகத்தால் எல்லா ஸம்ஸாரதுக்கங்களையும் தாண்டுவாய். நீ அகங்காரத்தால் என்மொழிகளைக் கேளாமற்போனால் நசித்துப்போவாய். (௫அ)

யஜஹங்காரோஸி தந்யொத்யுதிந்யெ

ஜிவெத்யுஷவவஸாயஸெபுசுதீஸூர்த்யொக்ஷுதி | ௫க

(ப-ம்.) அஹங்காரம்-அஹங்காரத்தை, ஆர்ஜித்ய-அடைந்து, நயோதஸ்யே-யுத்தர்செய்யேன், இதி-என்று, மந்யஸேயதி-எண்ணுவாயானால், ஏஷ-இந்த, தே-உன்னுடைய, வ்யவஸாய-நிச்சயமும் மித்யா-அஸத்ய(மாம்)ப்ரக்ருதி-பிரகிருதி, த்வாம் - உன்னை, சியோக்ஷ்யதி-ஏவப்போகின்றது. (௫க)

(தா-ம்) அகங்காரத்தை ஆர்ஜித்யுத்தர்செய்ய மாட்டேனென்று நினைப்பாயேயானால் இந்த உன்னெண்ம அபத்தமேயாம். பிரகிருதியே உன்னையுத்தத்திற்கு நியமிக்கும். (௫க)

வஸாவஜநகலவெயநிவஜஸெபுகே-ணா

கத-வெஷுலியெநாஹாசுகசிஷுஸெஷொஷிதக ||

(ப-ம்) (ஹே) செளந்தேய-ஓ குந்கிபுத்திர! யத் - எனது, மோஹாத்-மோகத்தால், கர்தம்-செய்ய, நெச்சஸி - விநாற்பகிள்லையோ, தக்அபி-அதைக்கூட, ஸ்வபாவஜேந-சபாவத்தசாலுண்டான, ஸ்வேந-தனது, கர்மண-கருமத்தால், சிபுத்தஃ - கட்டப்பட்டவனாய், அவஸி-பரவசனாய்க்கொண்டு, கர்ஷ்யஸி-செய்வாய். (௫ஃ)

(தா-ம்) செளந்தேயா! கஷத்திரிபர்கட்டு ஸ்வபாவஸத்தியை செளரியகர்மத்தால் கட்டப்பட்ட நீ அந்நானத்தால் இப்பொழுதுசெய்தற்கு இச்சிக்காமல் விஷயத்திற்குக்கூட ஸ்வாநின்படாமல்செய்வாய். (௫ஃ)

ஶாஸாஸவ-ஹ-தாநாஹுஷெஸஜ-நதிஷுதி

ஶாஸாஸவ-ஹ-தாநி யந்தார-ஹாநிதிராயயா || ௬க ||

(ப-ம்) (ஹே) அர்ஜுன-ஓ அர்ச்சுனா! நச்வரஃ-நச்சுவரன், யந்ந்ரஆருடாநி-யந்திரத்திள் ஏறிய, ஸர்வபூதாநி-ஸகலபூதங்களையும், மாயயா-பிரகிருதியைக்கொண்டு, ப்ராமயந் - சுழற்றிக்கொண்டு, ஸர்வபூதாநாம்-ஸகலப்பிராணிகளுடைய, ஹ்ருத்தேசே-இருதயதேசத்திலும், திஷ்டதி-இருக்கிறான். (௬க)

(தா-ம்) அர்ஜுனா! ஸர்வேசுவரன் ஸர்வபூதங்களுடைய சரீரங்களையே யந்திரங்களிலேற்றி தனதுமாயையினால், சுழலும்படிச் செய்து ஸர்வபூதங்களையுடைய இருதயத்தில்வீற்றிருக்கிறார். (௬க)

தஜெவஸராணமஜ ஸவ-ஹாவெ நஹார தி

தகூவ வாரா தராராஹீஸார நவ்ராவ்யவிஸாஸ தழி

(ப-ம்) ஹேபாரத-ஓ பாரத, ஸர்வபாவேந-ஸர்வப் பிரகாரத்தா
லும், தம்ஏவ-அவனேயே, சரணம்-சரணமாக, சுச்ச-அடை; பராம்-
மேலான, சாந்திம்-சாந்தியையும், சாச்வதம்-நீத்தியமான, ஸ்த்தாந
ம்ச-ஸ்த்தானத்தையும், தத்ப்ரஸாதாத்-அவனருளால், ப்ராப்ஸ்யஸி
அடைவாய். (க 1)

(தா-ம்) அர்ஜுனா ! எல்லாவிதத்திலும் அவரையேசரணமெ
ன்றடைந்துவாயாக. அவரது திருவருளால் மேன்மையானசாந்
தியென்னும் கர்மநீவ்ருத்தியையும், சாச்வதமானபரமபதத்தையும்
பெறுவாய். (க 2)

ஐதிதஜீகாநாஸ்யா சமஹுராஹு சராஹியா

விஜ்யெஸா தஜெவஸராணமஜ ஸவ-ஹாவெ நஹார தி

இதி-இப்படி, மயா-என்னால், குஹ்யாத் - ரஹஸ்யத்திலும், கு
ஹ்யதாம் சிறந்தகோப்யமான, ஜ்ஞாநம்-ஞானம், தே-உனக்கு, ஆக்
யாதம்-ரொல்லப்பட்டது; ஏதத்-இதை, அஜேஷண - நிச்சேஷ்யா
ய், விம்ருச்ய-பரியாலோசித்து, யதா-எப்படி, இச்சஸி - கோருகிற
போது, ததா-அப்படி, ச்ரு-செய். (க 3)

(தா-ம்) உபதனுக்கு இரகசியங்களைவிட மேலான இரகசியமா
னகர்மயாக, க்ஞானமியா, பக்தியோகங்களுடைய ஸ்வரூபஞான
ம்நன்றி புலப்படுத்துகற்பட்டன. இவைகளைமுற்றுணர்ந்தபின்
உன்விஷ்டப்படி நடந்துகொள். (க 4)

ஸவ-ஹாவெ நஹார தி

ஐதிதஜீகாநாஸ்யா சமஹுராஹு சராஹியா

(ப-ம்) பூயம்-மறுபடியும், ஸர்வகுஹ்யதம் - எல்லாவற்றிலும்
மேலான ரஹஸ்யமாய், பரமம்-சிரேஷ்டமான, மே-எனது, வசம்-வா
ரத்தை, ப்ரநுணு-கேள்; த்வம்-நீ, மே-எனக்கு, த்ருடம் - மிகுதி
யும், இஷ்டம்-அணி-இஷ்டன் ஆகிராய், இதி ததம் - என்பதனால், தே-
உனக்கு, ஹிதம்-இதத்தை, வக்ய்யாயி-சொல்லுகிறேன். (க 5)

(தா-ம்) இரகசியங்களுக்கெல்லாம் இரகசியமாயும், பக்தியோ
கனிஷ்யமாயும், எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்டதாயுமுள்ள சிற்சிலமொழி
களைக்கேள்மின்! நீ எனக்கிஷ்டனென்றெண்ணி அவைகளை உன்
ன்மையுமபொருட்டுச் சொல்லுகின்றன். (க 6)

ஐதிதஜீகாநாஸ்யா சமஹுராஹு சராஹியா

ஜாஜெவெஷ்யஸிஸ்த்யுஜெயு-திஜாநெஷ்யுயொஷிஜெ |

(ப-ம்) மந்மநாஃ-என்னிடத்தில் மனமுடையனும், மத்யாக்ஷம்
ன்னிடத்தில் பக்தியுடையனும், மத்யாஜீ - என்னையஜிப்பவனாய்
வ-ஆகு; மாம்-என்னை, நமஸ்குரு-நமஸ்கரி; மாம் ஏவ - என்னை
ஏஷ்யஸி-அடைவாய், தே-உனக்கு, ஸத்யம் - ஸத்தியமாய் ப்ரதி
நே-பிரதிநைபண்ணுகின்றன், மெ-எனக்கு, ப்ரியஃஆஸி - பிரிய
கிறாய். (க)

(தா-ம்.) என்னிடத்திலே திடபனதுடையவனாயும், பக்தியு
ளவனாயுமிருப்பாயாக. என்னை பூஜிக்கக்கூடவாய் என்னை வந்தன
செய். என்னை ஆசிரியித்திரு. இது சத்தியமென்றுபிரதிநைபண
றேன். நீ எனக்கிடன். (க)

ஸவயுயஜி-காநுஷ்யஸி ஸூஜ்யஜாஜெகம்ஸரணவ - ஜ |

ஊஹம் ஊஸவ - ஜாவெஷ்யுஜாஷ்யுஷ்யுஜாஷ்யுஷ்யு ||

(ப-ம்) ஸர்வதர்மநாந்-எல்லாத்நருமங்களையும், பரிசுஷ்ய-விட்
ஏகம்-ஒருவனான, மாம்-என்னை, சரணம்-சரணமாக, வ்ரஜ-அனை
அஹம்-நான், த்வா-உன்னை, ஸர்வபாபேர்யஃ - எல்லாப்பாவங்க
ளினின்றும், போஷ்யமிஷ்யாமி-விடுவிக்கிறேன்; பாசுசஃ - துக்கிக்கடு
ண்டாம். (க)

(தா-ம்) தர்மங்களை யெல்லாம். (கர்மயோகம் நானயோகம்
தீயோகம் இதுகளை யெல்லாம்) விட்டுவிட்டு (என் ஆராதனையுண்ட
வசற்கு அத்யந்தப்ரியோடு அநிகாரத்திற்கேற்றபடி யனுஷ்டித்த
கொண்டே யான் முன் கூறியபலத்யாகம், கர்மத்யாகம், சர்த்ருத்வ
யாகமுதலியவைகளைச் செய்து) என்னை யொருவனையே சரணமாக
ப்ரயிப்பாயாக. (கர்த்தனாகவும், ஆராதிக்கத்தக்கவனாயும், பலமா
ம், உபாயமாகவும், அநுஸந்தானஞ்செய்) இப்படி செய்கிற உந்தகே
யான் உபாயங்களெல்லாவற்றிலிருந்தும் (என்னைச் சேருவதற்கு
ளிகளாய் வெகு காலமாய் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட செய்யத்தகாததை
செய்தல், செய்வேண்டியதை விடுதல் முதலிய அளவிறந்தபாவ
களெல்லாவற்றிலிருந்தும்) விடுவிப்பேன் சந்திக்காதிரு. அப்படிக்
ல்லாவிடில்; தர்மங்களை யெல்லாம் (பக்தியோகாரம்பத்திற்கு வைந்
ளான ப்ராசீன ஸஞ்சிதப்ரப்தங்களையும், அநேகவிதங்களான ட
பராசிகளையும், பரிகரிப்பதற்கு யோக்கியங்களான க்ருச்சாந்த்ர
யணுகி ப்ராயச்சித்தகர்மங்களை) நீக்கிவிட்டு (அதாவது சிலகால
ஜீவித்திருக்கிறவுனக்கு அவைகளை யனுஷ்டிப்பதற்கு அஸாத்தி
மாதலால் பக்தியோகாரம்பம் வித்திப்பதற்கு அவைகளை ஆசிரயி
காமஸாழித்துவிட்டு) என்னை யொருவனையே (என்பதால் தயாப
பூணனாயும் ஸர்வலோக சரணயனாயும், ஆசிரிதபரிபாலனனாயுமிரு

வார்ச்சுளுடைய, இமம்-இந்த, ஸம்வாதம்-ஸம்வாதத்தை, ஸம்ஸ்
 ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய-நினைத்து நினைத்து, முஹூஃ முஹூஃ - அடிக்கடி,
 ஹ்ருஷ்யாம் ஸந்தோஷிக்கிறேன். (எக)

(தா-ம்) ஓ திருதராஷ்டிர மகாராஜனே! கிருஷ்ணாஜுனானுடைய பரிசுத்தமான இந்த அத்புத ஸம்வாதத்தை நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி சந்தோஷிக்கிறேன். (எக)

தஜ்ஸஃஸ்ய த்ஜ்ஸஃஸ்ய த்யாஹ்வே ச்யஹ் கஹ்ரஃ
 விஹ்வஃஸ்ய த்யாஹ்வே ச்யஹ் கஹ்ரஃ

(ப-ம்) (ஹே) ராஜந்-ஓ ராஜனே! ஹரேஃ-ஹரியினது, அத்யத்புதம்-அத்யாச்சரியமான, தத்ருபம் - அந்த ரூபத்தை, ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய- நினைத்து நினைத்து, மே எனக்கு, மஹாநீ-பெரிய, விஸ்யம்-ஆச்சரியம் (பவதி உண்டாகின்றது), புந் புந்ச-மறுபடி மறுபடி, ஹ்ருஷ்யாமி-ஆனந்திக்கிறேன், (எஎ)

(தா-ம்) ஓ திருதராஷ்டிரராஜனே! ப்ரீகிருஷ்ணானுடைய அத்புயமான அந்த விஸ்வரூபத்தை நினைக்க நினைக்க எனக்கு அத்யாச்சரியமாக விருக்கிறது அடிக்கடி ஸந்தோஷம் மேம்படுகிறது. (எஎ)

யத்யொஹ்வஃஸ்ய த்யொஹ்வஃஸ்ய த்யொஹ்வஃஸ்ய த்யொஹ்வஃஸ்ய
 தத்யொஹ்வஃஸ்ய த்யொஹ்வஃஸ்ய த்யொஹ்வஃஸ்ய த்யொஹ்வஃஸ்ய

(ப-ம்) யோகேச்வரஃ-சேதநா சேதநங்களுடைய ஸ்வபாவயோகங்களுக்கு ஈஸ்வரனாகிய, க்ருஷ்ணஃ-கிருஷ்ணன், யத்ர - எங்கே, தநூர்தரஃ-வில்பிடித்த, பார்த்தஃ-அருச்சுனன். யத்ர-எந்தப்பக்கத்தில் விருக்கிறானோ, தத்ர-அங்கே, ப்ரீஃ-லக்ஷ்மியும், த்ருவா-தப்பாது; விஜயஃ-வெற்றி (தப்பாது), பூதிஃ-ஸம்பத்து (தப்பாது), நீதிஃ - நியாயமும்(தப்பாது) (என்று), மம-என்னுடைய, மதிஃ-தா த்பரியம். (எஅ)

(தா-ம்) எந்தவிடத்தில் யோகீசான ப்ரீகிருஷ்ணனிருக்கிறானோ எவ்விடத்தில் அர்ஜுனன் தநூர்த்தரனாக்விருக்கிறானோ, அவ்விடத்தில் இலக்ஷ்மியும் விஜயமும் ஐஸ்வர்யமும் நீதியும் ஸ்திரமாயிருக்கிமென்பது என்கருத்து. (எஅ)

ப்ரீதீதாஸஃ விஸ்வரூபஸந்தர்ஸநயோகமென்னும்
 பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.